

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
April 2023

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำความสะอาดเสื้อผ้าของดวงวิญญาณด้วยสบู่อัลกส์ (เป้าหมาย) อย่าปล่อยให้สิ่งสกปรกหลงเหลืออยู่ภายใน
- คำถาม:** ลูกๆ ที่ทำความสะอาดเพียรพยายามจะรู้เกี่ยวกับปรัชญาของกรรมในเรื่องใดที่ทำให้พวกเขาไม่ว่างเว้นอยู่กับการทำความสะอาดเพียรพยายามอยู่เสมอ
- คำตอบ:** มีภาระของการกระทำที่เป็นบาปจากหลายชาติเกิดอยู่ในดวงวิญญาณ และยังมีสันสการ์ที่แข็งแกร่งจำนวนมากอีกด้วย สันสการ์เหล่านั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงหากปราศจากโยคะ ดวงวิญญาณสกปรกอย่างสิ้นเชิงเพราะการกระทำที่เป็นบาป เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องทำความสะอาดที่จะกลับมาสะอาด ดวงวิญญาณจะไม่ได้รับการทำความสะอาดเว้นเสียแต่จะมีการจดจำระลึกถึง พายุจะมาในการจดจำระลึกถึง แต่ไม่ว่าพายุจะมามากเพียงไรก็ตาม ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะทำความสะอาดเพียรพยายามอยู่เสมอ
- เพลง:** นั่นคือ เด็กเล็กๆ ท่านคือ ผู้ทรงอำนาจ!

โอมซานติ ผู้ที่มาเป็นของพ่อจะพูดว่า โอ บาบา ฉันเป็นลูกคนใหม่ที่เยาว์วัย บางคนอาจมีอายุ 1 เดือน อีกคนหนึ่งอายุ 8 วัน ที่นี้ทุกคนยังเยาว์วัย ลูกๆ คนใหม่อาจพูดว่า พวกเขายังเยาว์วัย บางคนอายุ 20 ปี และบางคนอายุ 15 ปี พวกเขาเติบโตขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาพูดว่า ฉันมาเป็นลูกของท่าน แต่ฉันก็ยังเป็นลูกที่เยาว์วัย จงให้มรดกของลูกแก่ลูกด้วยเถิด! จงประพรมความรู้ให้แก่ลูกด้วยเถิด! มีการประพรมความรู้ ผู้นี้เป็นพาหนะที่โชคดี ผู้เดียวที่นำองค์ความรู้และน้ำทิพย์แห่งความรู้มานั้นมีหลายชื่อ ท่านถูกเรียกว่า บากีราช (พาหนะที่โชคดี) อรชุน และดักซ์ประชาปีตา มีเพียงพ่อผู้เดียวของปวงประชาเท่านั้นที่ให้เป้าหมายแก่ทุกคน ลูกๆ จำนวนมากที่เสื้อผ้าของพวกเขาสกปรกและเก่าอย่างสิ้นเชิงก็จะมา เสื้อผ้าทั้งหมดแตกต่างกันไป เสื้อผ้าบางตัวเปื้อนมากจนนึกขาดเมื่อถูกซัก พ่อพูดว่า การซักผ้านี้เริ่มต้นหลายปีมาแล้ว ท่านซักเสื้อผ้าเหล่านี้ตลอดเวลา บางตัวสะอาดในขณะที่ตัวอื่นยังคงสกปรกไม่ว่าลูกจะซักมากเพียงใดก็ตาม เมื่อลูกใช้ไม้ของความรู้อาตมาลงได้อย่างแรง เสื้อผ้าเหล่านั้นก็นึกขาด แล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป จึงเข้าใจได้ว่า การที่พวกเขาไม่ได้กลับมาสะอาด ไม่บริสุทธิ์ และชำระผู้อื่นให้บริสุทธิ์นั้นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ผู้ที่กลับมาดีนั้นก็จะซักเสื้อผ้าของผู้อื่นด้วยเช่นกัน นี่เป็นการซักผ้าด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณลูกกลับมาบริสุทธิ์ เขาจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เขากลับมาสวยงามจากที่นาเกลียด เวลานี้ทุกคนนาเกลียด พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิเหนือจักรพรรดิจากที่เป็นดวงวิญญาณบาป ลูกจะได้รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับชาติเกิดนี้ แต่จะไม่รู้ตัวเกี่ยวกับชาติเกิดก่อนหน้านี้ เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่น และพวกเขายังคงไม่ตระหนักหรือเปลี่ยนแปลงตนเอง จึงเข้าใจได้ว่า บางทีพวกเขาอาจจะไม่บริสุทธิ์มากๆ ก่อนหน้านี้ และด้วยเหตุนี้สันสการ์ของพวกเขาก็ไม่สามารถถูกเปลี่ยนแปลงได้ เป็นกับการพรมน้ำลงไปบนกระทะร้อน แล้วน้ำก็จะเหือดไปอย่างรวดเร็ว พระเจ้ามาและทำความสะอาดลูกด้วยสบู่อัลกส์ มีการจับขี้พจรของแต่ละคน พ่ออธิบายให้แก่ลูกง่ายดายนานๆ ว่า ลูกๆ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ ลูกยังต้องเป็นผู้ชนะการติดยึดด้วยเช่นกัน พ่อคือ ผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้ทำความสะอาดเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร พวกเขาคือ ผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นเทพ ลูกรู้อย่างนี้ พ่อพูดว่าขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงจดจำฉัน พ่อของลูก ยกตัวอย่างเช่น เมื่อกุมารและกุมารีหมั้นหมายกัน ทั้งสองจะจดจำกัน ที่นี้แม้แต่บางคนก็ยังทิ้งเจ้าบ่าวไป และกลายเป็นผู้ที่วิ่งหนีไป ลูกไม่จดจำแม้แต่เจ้าบ่าวผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์! ไม่มีใครพูดเช่นนั้นได้ พ่อมาเพื่อยกระดับดวงวิญญาณบาปเช่นอามัลเหมือนกับที่พ่อเคยทำเมื่อวงจรที่แล้ว เสื้อผ้าของบางคนดีแต่ของบางคนสกปรก ภรรยาพูดว่า บาบา จงทำให้ฉันบริสุทธิ์และสะอาดด้วยเถิด สามิของเธอจะพูดว่า ฉันอยู่ไม่ได้หากปราศจากกิเลส ดังนั้นจึงมีการทะเลาะกัน ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก ผู้ที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก็จะสร้างอุปสรรคมากมาย ไม่มีใครหยุดชานยาสซี (จากการทิ้งบ้านเรือนได้) แม้แต่รัฐบาลก็ยังบอกพวกเขาไม่ได้ว่า แล้วใครจะดูแลลูกๆ ของท่านเล่า ที่นี้มีการทะเลาะกันเพราะเรื่องนี้ คนหนึ่งจะกลับมาบริสุทธิ์แต่อีกคนอยู่อย่างเป็นคนบาปเช่นอามัล ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงหนักแน่นจะไม่กังวลเกี่ยวกับผู้อื่น พวกเขาจะเป็นผู้ทำลายการติดยึดอย่างสิ้นเชิง แม้แต่อาณาจักรพวกเขาก็จะเข้าไปไว้ข้างๆ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีตัวอย่างของมีรา มีตัวอย่างมากมายเช่นนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้แทบไม่มีตัวอย่างใดๆ เช่นนั้น ไข่มุกคัลเช่นนั้นจะปรากฏตัวขึ้นมาพูดว่า ฉันต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาจะพูดทันทีว่า ฉันไม่กังวลเกี่ยวกับอาณาจักร เช่นที่ราชาจะไม่กังวลเกี่ยวกับราชินีแล้วทั้งพวกเขาไป ในทำนองเดียวกัน เวลานี้ราชินีเช่นนั้นผู้ที่ไม่กังวล

เกี่ยวกับราชาจะปรากฏตัวขึ้นมา “ฉันกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์!” ชื่อของราชาที่มีการสละทิ้งจะถูกกล่าวถึงในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้เป็นหนทางของความรู้ ลูกแต่ละคนเข้าใจได้ว่า ลูกกลายเป็นคนซุกผ้ามากเพียงใดแล้ว เหตุใดลูกจึงไม่เป็นคนซุกผ้าที่ดีเล่า แม้แต่ในหมู่คนซุกผ้าก็ยังต่างลำดับกันไป ในต่างแดน พวกเขาจะส่งเสื้อผ้าไปซุกในบางแห่ง ดังนั้นแน่นอนว่าเสื้อผ้าเหล่านั้นจะต้องถูกซุกอย่างดีมาก ๆ ที่นี้ก็เช่นเดียวกัน บางคนสะอาดรวดเร็วมากและเริ่มทำตามศรัทธา พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์เช่นกัน เมื่อผู้ชายไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ผู้หญิงจะต้องอดทนอย่างมาก ทุกวันนี้บางคนต้องระวังตัวมาก เพราะมนุษย์แต่ละคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสทั้งห้า เมื่อตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความโกรธ ผู้คนจะสร้างความเสียหายอย่างมากมาย พวกเขาพูดว่า บาบานั้นถูกครอบงำ พวกเขา มีความอวดดีของร่างกาย เมื่อมีความอวดดีของร่างกาย กิเลสอื่นๆ ก็จะมาเช่นกัน หากลูกไม่คิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ ทะเบียนของลูกก็จะเสียหาย พายุจะเข้ามาในจิตใจ แต่ลูกต้องไม่แสดงการกระทำเหล่านั้นผ่านอวัยวะทางกาย พ่อพูดว่า การมาเป็นนายของโลกนั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องเคยทำความเพียรพยายามบางอย่าง จริงๆแล้ว พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้ และทำให้ลูกกลายเป็นราชาและราชินีแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกจึงต้องทำตามศรัทธาของท่าน (คำสั่งที่สูงส่ง) นั้นมาจากพ่อผู้เดียว ในขณะที่คำสั่งอื่นๆ ทั้งหมดนั้นมาจากวิญญาณปีศาจร้าย ทันที่ลูกลืมศรัทธา วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นจะมา มายาจะโจมตีลูกอย่างรวดเร็ว และทำให้ลูกรู้สึกละอายใจ ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันสกปรกอย่างไร ลูกๆที่ดีเช่นคুমารคำลาจะทำงานรับใช้ ลูกๆไปซุกเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์สกปรกเหล่านั้น และทำให้ผู้อื่นเอาชนะกิเลสทั้งห้า วิญญาณปีศาจของตัณหาสร้างของบางคน และพวกเขาก็ประณามชื่อเสียงอย่างสิ้นเชิง เมื่อพวกเขาสกปรก พวกเขาจะไม่ไปเค็อีกต่อไป ทะเบียนของพวกเขาก็ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง บาบาทูบพวกเขา (เสื้อผ้าที่สกปรก) ด้วยมืออย่างหนักเพื่อทำความสะอาดพวกเขา พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อและเสื้อผ้าจะกลับมาสะอาด ไม่เช่นนั้นแล้ววิญญาณปีศาจจะมาอยู่เรื่อยๆ หากลูกซึมซับไม่ได้ก็ให้เข้าใจว่า ลูกสกปรกมาก และบางทีลูกอาจจะแยมมากในชาติเกิดที่แล้ว เราควรรู้สึกละอายใจ หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกจะอยู่อย่างสกปรก และจะไม่มีความหมายที่นั่นเพื่อกลายมาเป็นผู้ที่มีค่า หากลูกได้รับการทำให้เป็นเสื้อผ้าที่ดี ลูกจะมาเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ราวด์ เวลานี้บาบาได้ให้สติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดแก่ลูก เวลานี้ลูกรู้จักวงจรของทั้งโลก ผู้คนพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ดังนั้นแน่นอนว่าท่านต้องเป็นผู้เดียว และเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่า พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ท่านไร้ตัวตน เวลานี้ 5,000 ปีแล้วนับตั้งแต่ร้านซักรีดแห่งนี้ได้ถูกเปิดขึ้นมาจากครั้งที่แล้ว พ่อพูดว่า พ่อเปิดร้านซักรีดแห่งนี้ในบาร์ตทุก 5,000 ปี ด้วยโยคะนี้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ตลอดกาล และจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด มายาจะไม่อยู่ที่นั่น ลูกไม่สามารถไปยังดินแดนสีขาวได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ หลายคนจะกลายเป็นประชากรแต่ลูกต้องไม่พอใจกับสิ่งนั้น จดจำกันว่า ท่านคือ แม่และพ่อ เราคือ ลูกๆ ของท่าน ด้วยความเมตตาของท่าน เราได้รับความสุขอย่างมากมาจากการเป็นราชินีกุล ไม่ใช่จากการเป็นประชากร นี่คือ ดินแดนแห่งความทุกข์ อย่างไรก็ตาม บางคนร่ำรวย เพราะพวกเขาได้แสดงการกระทำที่ดี นี่คือ อาณาจักรของโลกในขณะที่อาณาจักรแห่งสวรรค์นั้นอยู่ห่างไกล ลูกๆ รู้ว่า อาณาจักรทั้งสองนี้ได้รับมาอย่างไร พ่อพูดว่า ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกจะไม่มีประสบการณ์จากการถูกลงโทษถึง 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าลูกลาออกจากงาน ฯลฯ แล้วมานั่งอยู่ที่นี้ ในเมื่อลูกๆของลูก ฯลฯ คือสิ่งสร้างของลูก ลูกก็ต้องดูแลพวกเขา มีกำไรและขาดทุนในธุรกิจ ลูกได้รับรางวัลในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการขาดทุนที่นั่น ที่นี้ลูกได้รับกำไรอย่างมากมาด้วยการทำตามศรัทธา และไม่มีเรื่องของการขาดทุนถึง 21 ชาติเกิด เมื่อไม่มีความรู้อย่างเต็มที่ ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการติดขัด เหตุนี้เองลูกจึงรับสิทธิในสถานภาพที่ดี บุคคลเช่นนั้นจะได้รับความเคารพที่นี้ ลูกกำลังจะได้รับอาณาจักรต่างลำดับกันไป ดังนั้นลูกจึงควรทำตามแม่และพ่อ แม่และพ่อเรียนรู้เรื่องการกระทำ และยังสอนลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า จงทำตามศรัทธา และอย่ายุ่งเกี่ยวกับกิเลส จงมีความระมัดระวังใส่ใจ พวกเขาให้วิธีการที่ชาญฉลาดมากมายแก่ลูก อยู่เรื่อยๆ บาบาคือสัจพจน์ที่ไม่สูญสลายในขณะที่ทุกคนที่เหลือนั้นเป็นคนใช้ ลูกมาเป็นผู้ช่วยของท่าน ลูกเป็นผู้ช่วยสัจพจน์ต่างลำดับกันไป ซิพบาบาผู้เดียวเท่านั้นเป็นสัจพจน์ที่ไม่สูญสลายที่ฉลาดที่สุด ในหมู่สัจพจน์ก็ยังต่างลำดับกันอีกด้วย บางคนหารายได้เป็นหลายแสนในขณะที่บางคนหาได้ไม่มากพอที่จะเลี้ยงดูตนเองได้ บางคนปล่อยมือพ่อไปในขณะที่เคลื่อนไหวไป ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าพวกเขาเป็นเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์สกปรก สันสการ์จากหลายชาติเกิดดั่งรังพวกเขาไว้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ พวกเขาไม่ได้รับการเติมสีจากความรู้ นั่นก็ยังเป็นละครเช่นกัน บาบามาให้ความสุขแก่ลูก ในดินแดนนิพพานนักบวชจะถูกนำกลับเข้าไปสู่ขอบเขตของตนเองด้วยเช่นกัน ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ของบาร์ตหายไปแล้ว พวกเขาอยู่อย่างคดโกงในศาสนาและการกระทำของตนเอง ไม่มีใครมีค่าที่จะถูกเรียกว่าเทพอีกต่อไป เพราะพวกเขาไม่ได้อยู่ตอนที่พ่อมาและสร้างพวกเขา ดังนั้นแน่นอนว่าพ่อต้องนำดวงวิญญาณของศาสนาอื่นไปด้วย ผู้คนปรารถนาที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นเท่านั้น พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจึงต้องถามตนเองว่า ก่อนหน้านั้นฉันเคยไม่บริสุทธิ์

มากเลยหรือจนทำให้ฉันไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ หากลูกไม่สามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์ของมามาและบาบาได้ ลูกจะมา เป็นสาวใช้และคนรับใช้ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมารับสุทธิ พ่อได้รับการคำจูนจากร่างนี้ แล้วพ่อจะ ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไรอีกเล่า ลูกๆ จะพูดว่า เราเหล่าเทพกำลังจะกลับมารับสุทธิเพราะพ่อ เรายังไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราคือ ผู้ที่ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องทำตามศรัทธา และกลับมาสูงส่ง พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อเท่านั้น ที่ลูกเรียกว่า ผู้เดียวที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ท่านคือผู้เดียวที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบราห์มันด์ โลกที่ไร้ตัวตน อาณาเขต ละเอียดย้อน โลกที่มีตัวตน และตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกก็ยังเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน บางคน เป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้ซึมซับสิ่งใดเลย ก็จะเป็นที่เข้าใจได้ว่า นั้นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขาลูกๆ ที่ดีจะทำความเพียรพยายามที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม ลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของตนเอง ในการาจี พวกเขามี บัณฑิตเป็นเวลา 14 ปี ในขณะที่เสื้อผ้าเหล่านั้นกำลังถูกซัก บางคนกลายเป็นผู้ที่สะอาดและสวยงามอย่างมาก บางคนก็ฉีก ขาด และบางคนก็ยังสกปรกเหมือนเดิม ทุกวันนี้ แม้แต่เจ็ดวันบางคนก็แทบจะอยู่ที่นี้ไม่ได้ สมัยก่อนมีบัณฑิตที่สมบูรณ์ หากไม่มีบัณฑิตที่นั้น ลูกๆก็จะไม่พร้อม อิสรูกเฝ้าในบัณฑิต (เดาเฝ้า) บางกอนเปราะบาง และบางกอนก็แตกหัก เช่นเดียวกับ ที่นี้ เสื้อผ้าหลายชิ้นฉีกขาด เมื่อไม่ทำตามศรัทธา พวกเขาก็ไม่ได้รับการทำความสะอาด เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณหมั่น หมายกับพ่อสูงสุด ชีพบาบาพูดว่า พ่อบริสุทธิ์ตลอดกาล จงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง แล้วลูกก็จะกลับมารับสุทธิอยู่เรื่อยๆ จง ผักฝืนสิ่งนี้ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ผู้ที่เป็นลูกๆ ที่ดีจะเริ่มต้นผักฝืนรวดเร็วมาก พวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุข พวกเขาจะอยู่อย่างดีในเวลากลางคืน และซักดวงวิญญาณของตนเอง พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาจะได้รับเสื้อผ้าที่บริสุทธิ์ ด้วยการกลับมารับสุทธิ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จงเป็นผู้ชนะการหลับนอน จงจดจำพ่อแล้วลูกๆดวงวิญญาณจะกลับมา รับสุทธิ เวลามอมฤตดีมาก บาบาแนะนำให้ลูกจดจำท่านในเวลานั้น หากลูกรู้สึกง่วงนอน ให้หยดน้ำมันลงไปในตาของลูก นั่นคือ การทำความเพียรพยายาม ลูกได้รับศรัทธาที่จะจดจำบาบา แม้ว่ามาายจะนำพาคุณมา เพียงแต่จดจำบาบาอย่างต่อเนื่อง อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้ทำลายการผูกพันยึดมั่นอย่างสิ้นเชิงด้วยการทำตามศรัทธา จงทำตามการตักเตือน และมีปฏิสัมพันธ์ด้วยปัญญา อย่าปล่อยให้ทะเลเบียนของลูกเสียหาย
2. จงเป็นผู้ชนะการหลับนอน และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อในเวลาอมฤตเป็นพิเศษ เพื่อทำความสะอาดดวงวิญญาณ จงชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ด้วยความรู้และโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในความคิดเดียวของการเปิดเผย สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ อาบูนีคือประการแห่งแสงสำหรับโลก เพื่อที่จะเปิดเผยสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่นี้ ลูกๆบราห์มิน ทั้งหมดต้องมีความคิดเดียวที่ทุกดวงวิญญาณได้ค้นพบจุดหมายปลายทางของพวกเขาที่นี่ และพวกเขา แต่ละคนได้รับคุณประโยชน์ เมื่อตะเกียงของความหวังที่บริสุทธิ์นี้จุดสว่างขึ้นในลูกๆทั้งหมด เมื่อมีความ ร่วมมือของทุกคนและแล้วจะมีความสำเร็จในงานนี้ให้เสียงปรากฏออกมาในจิตใจของแต่ละคน นี่คือ ความรับผิดชอบของนั้น เมื่อลูกแต่ละคนพิจารณาตนเองว่ามีความรับผิดชอบในลักษณะนี้ ลำแสงของการ เปิดเผยก็จะกระจายไปทุกหนแห่งจากบ้านของ แอ็บบา (Abba's home)

คติพจน์: ซึมซับคุณสมบัติพิเศษของการสำรวจตนและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรของทุกคน

*** โอม ชานติ ***

จวบสิ้นความมิดของจิตสำนึกที่เป็นร่างด้วยการเปิดสวิตช์ของสำนึกรู้ของความเคารพตนเองของลูก

วันนี้ วันนี้พ่อผู้เป็นภาพลักษณ์แห่งความเป็นอมตะ ได้เห็นลูกๆทุกคนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ สวมมงกุฎแห่งการให้คุณประโยชน์โลก ลูกๆที่มีดีลึกลับเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก แต่ละคนนั่งอยู่บนบัลลังก์สวมมงกุฎและมีดีลึกลับที่เปล่งประกาย ดวงวิญญาณ, จุด, กำลังเปล่งประกายเหมือนดวงดาวและมองเห็นได้ตรงกลางหน้าผากของแต่ละคน ลูกทุกคนก็เห็นบัลลังก์, มงกุฎและดีลึกลับของลูกเช่นกัน บัฟดาตากำลังเห็นชุมนุมของผู้ที่สวมมงกุฎ ผู้ที่แต่มีดีลึกลับและผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ เมื่อเทียบกับชุมนุมที่สูงส่งในยุคทองและชุมนุมที่สูงส่งในยุคเหล็ก ชุมชนทางจิตนี้ช่างน่ารักและพิเศษสุด ดังนั้นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในชุมนุมเช่นนี้จึงน่ารักและพิเศษสุด ลูกทุกคนรักรูปที่ นั่งอยู่บนบัลลังก์, สวมมงกุฎและแต่มีดีลึกลับของลูกใช่ไหม? เมื่อลูกทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง, เป็นภาพลักษณ์ที่อมตะและนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะแล้วสภาพนี้ก็สูงส่งมาก ปรากฏของสภาพที่สูงส่งที่สุดนี้ทำให้ใบหน้าของลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า - ไม่ใช่ใบหน้าธรรมดา แต่เป็นใบหน้าเทวดานางฟ้า ใบหน้าเทวดานางฟ้านั้นน่ารักมากเช่นกัน ทุกคนรักเทวดานางฟ้าเป็นอย่างมาก เพราะเทวดานางฟ้าเป็นของทุกคน ไม่ใช่แค่หนึ่งหรือสองคน เทวดานางฟ้าคือผู้มีสายตาที่ไม่มีขีดจำกัด มีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัด และสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด เทวดานางฟ้าเป็นผู้ที่ส่งสารจากพระเจ้าไปยังทุกดวงวิญญาณ เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้มีสภาพที่โยยบินอยู่เสมอ เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เชื่อมโยงทุกคนกับพ่อผู้เดียว เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้มีความเป็นแสงและเบาสบาย เทวดานางฟ้าหมายถึงแสงที่ไม่สิ้นคลอน แสงที่ละวางจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกาย เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่ทำให้ทุกคนเป็นเหมือนพ่อโดยผ่านคุณลักษณะและกิจกรรมของเขา เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่ปรากฏตัวอย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติเพื่อเปิดเผยชั้นสการดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของเขา เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ; มีธรรมชาติที่ถ่อมตนและมีความปรารถนาดีแห่งความเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน ลูกเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนี้ใช่ไหม? พุดด้วยความซาบซึ้งนี้ว่า: ถ้าฉันไม่เป็นเช่นนี้ แล้วใครที่จะเป็น? ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ใช่ไหม? บัฟดาตากำลังมองเห็นท้องพระโรงของเทวดานางฟ้าเช่นนี้ เพียงแค่ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของความเคารพตนเองนี้ จิตสำนึกที่เป็นร่างจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

พ่อเห็นว่าลูกๆพยายามอย่างยิ่งที่จะปลดปล่อยจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาปล่อยจิตสำนึกที่เป็นร่างในรูปแบบหนึ่งและอีกรูปแบบหนึ่งก็ปรากฏขึ้นมา พวกเขาปล่อยรูปแบบที่สองและรูปแบบที่สามก็ปรากฏขึ้นมา อย่างไรก็ตามการปล่อยนั้นยากเสมอ แต่ท้ายที่สุดจะซึมซับอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นบัฟดาตาจึงกล่าวว่า จงทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของความเคารพตนเองอยู่เสมอ เมื่อมีความเคารพตนเองแล้ว ก็จะไม่มีการจิตสำนึกที่เป็นร่าง อย่าพยายามที่จะปล่อย แต่จงใส่ใจที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในความเคารพตนเอง ในยุคบรรจบกัน, ลูกได้รับความเคารพตนเองอย่างมากจากพ่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ลูกไม่จำเป็นต้องให้ได้มา ลูกได้มาซึ่งสิ่งนี้แล้ว ทำรายการของสภาพของความเคารพตนเองของลูก: เป็นรายการที่ยาวมากตลอดทั้งวงจรไม่มีดวงวิญญาณผู้มีชื่อเสียงใดจะได้รับความเคารพอย่างมากหรือมีสมญามากมาย ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้ปกครอง เป็นนักแสดง ธรรมมะอาตมา หรือมหาตมะ หากลูกจะนับสมญาของพวกเขา สมญาของพวกเขาจะมีมากกว่ารายการของความเคารพตนเองของลูกหรือไม่? บัฟดาตาเตือนลูกให้ตระหนักถึงความเคารพตนเองของลูกในทุกเช้า และทำให้ลูกมั่นคงในความเคารพตนเอง ในแต่ละวันให้น้ำใจใหม่ๆของความเคารพตนเองมาไว้ในสำนึกของลูก และแล้วเบื้องหน้าความเคารพตนเอง จิตสำนึกที่เป็นร่างกายจะวิ่งหนีไป เช่นเดียวกับเมื่อความมิดที่ลูกซบไล้โดยแสงสว่าง ไม่ต้องใช้เวลาหรือความพยายามเลย แล้วเหตุใดลูกจึงต้องเพียรพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่าที่จะจบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่าง? ลูกไม่รู้วิธีที่จะเปิดสวิตช์ของความเคารพตนเองหรือไม่? ไม่ว่าเมฆดำจะบดบังแสงของดวงอาทิตย์มากเพียงใด ลูกก็มีการเชื่อมโยงโดยตรงของแสงกับพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดโดยอัตโนมัติ ลูกมีสายตรงใช่ไหม? เส้นมีความชัดเจนหรือมีการรัวไหลหรือไม่? บางคนอาจมีการเชื่อมโยง แต่ถึงอย่างนั้นก็มีการรัวไหล สายตรงมีพลังมาก ลูกมีการเชื่อมต่อโดยตรงหรือโดยอ้อม? ลูกทุกคนมีสายตรงใช่ไหม? ลูกทุกคนได้รับสายตรงแล้วหรือยัง? ถ้าอย่างนั้นแล้ว นับประสาอะไรกับเมฆก้อนเดียว แม้กระทั่งจะมีเมฆมากมาย เมฆเหล่านั้นสามารถสร้างความมิดได้หรือไม่? ทันทีกที่ลูกเปิดสวิตช์ของจิตสำนึกของลูกด้วยสายตรง ก็จะมีแสงสว่างมากมายที่ไม่เพียงแต่ลูกที่อยู่ในแสงสว่างเท่านั้น แต่ลูกยังกลายเป็นประภาคารแห่งสำหรับผู้อื่นด้วย มันเป็นอย่างนี้ใช่หรือไม่? ลูกเคยมีประสบการณ์นี้แล้วใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกก็มองข้ามประสบการณ์ของลูกไป ลูกได้รับการคำจูน แต่แทนที่จะรับการคำจูนนั้น ลูกกลับไม่สนใจ ต้องใช้ความพยายามหรือไม่? บางทีอาจจะไม่เสมอไปแต่เป็น

บางครั้ง ลูกลืมเปิดสวิตช์หรือไม่? ในความเป็นจริง หากลูกยังคงจดจำสภาพของความเคารพตนเองของลูก ของการที่ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ก็ไม่ควรจะมีคำถามเกี่ยวกับความพยายามเลย เส้นทางไมยาว แต่แทนที่จะไปตามทางหลวง ลูกกลับไปตามถนนเล็กๆ หรือแม้กระทั่งผ่านจุดหมายปลายทางไปแล้ว และลูกก็ต้องพยายามกลับรถ บัณฑิตาให้ลูกนั่งบนตักแห่งความรักและความร่วมมือของท่านตลอดเวลาและนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง แล้วทำไมการนั่งบนตักและไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกถึงเป็นเรื่องยาก? ลูกเคลื่อนออกไปจากตักแห่งความรักและความร่วมมือ และลูกดึงดูดโดยแรงดึงดูดอื่นๆ ดังนั้นลูกจึงไปท่องเที่ยวที่อื่น ลูกเหนื่อยล้าและแม้กระทั่งต้องลำบากตรากตรำ ดังนั้นปีนี้ลูกจะทำอะไร? จบสิ้นการทำงานหนักและหลอมรวมตนเองในความรัก ทำทุกอย่างในขณะที่ซึมซับอยู่ในความรัก ผู้ที่ซึมซับอยู่ในความรักจะไม่สามารถมองเห็นสิ่งอื่นใด พวกเขาจะไม่ถูกดึงดูดด้วยสิ่งอื่นใด ดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรัก มีใครบ้างไหมที่บอกว่าเขาไม่มีความรักต่อพ่อ? ที่เขาไม่มีความรักเลย? ลูกทุกคนมีความรักใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกมีความรักและบางครั้งลูกก็หลอมรวมในความรัก มิฉะนั้นลูกก็จะมีพ่อในทุกความสัมพันธ์ด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูกในสภาพของลูก ลูกมีพ่อเป็นมิตรร่วมทาง และพ่อก็เป็นมิตรร่วมทางของลูกในการทำงานรับใช้ของลูกในทุกขณะเช่นกัน ดังนั้นท่านจึงอยู่กับลูกในสภาพของลูกและเป็นมิตรร่วมทางของลูกในการทำงานรับใช้ ดังนั้นที่ใดมีท่านอยู่เป็นเพื่อนตลอดเวลาและท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูกแล้วจะมีความยากลำบากอะไรไหม? การสรรเสริญของดวงวิญญาณสูงสุดคือท่านเป็นผู้ที่ทำให้เรื่องยากเป็นเรื่องง่าย พ่อเช่นนี้อยู่กับลูกและท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูก ดังนั้นจะมีอะไรยากไหม? ในกรณีนั้น ทำไมลูกทำให้มันยาก?

ตามเวลา พ่อเสนอตัวท่านเองแก่ลูกตลอดเวลาในทุกความสัมพันธ์ ดังนั้นจงอยู่กับท่านในวิธีที่เหมาะสมกับเวลาและเหมาะสมกับความสัมพันธ์ และทำให้ท่านเป็นมิตรร่วมทาง บางครั้งลูกทำให้ท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูกด้วยความสัมพันธ์และบางครั้งลูกก็ละเลยต่อความเป็นมิตร แล้วลูกบอกว่าลูกรู้สึกโดดเดี่ยว ขณะที่เคลื่อนไปลูกรู้สึกโดดเดี่ยว จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกรู้สึกโดดเดี่ยว? ลูกสัมผัสว่าชีวิตที่สูงส่งของลูกเป็นชีวิตธรรมดา แล้วลูกก็บอกว่าชีวิตของลูกน่าเบื่อและต้องการการเปลี่ยนแปลง ในด้านหนึ่งลูกทำให้บัปติสตาพอใจด้วยการพูดว่าลูกรวมรูปอยู่ แต่ผู้ที่รวมรูปอยู่นั้นจะอยู่โดดเดี่ยวได้หรือไม่? ลูกพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ได้ดีมาก "บาบา ฉันรวมรูปแล้ว" จากนั้น 15 ถึง 20 ปีต่อมา ลูกบอกว่าลูกต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง ที่ลูกอยู่คนเดียว" โดยทั่วไปเมื่อผู้คนต้องการการเปลี่ยนแปลง บางคนจะไปนอนที่ชายหาด บางคนหันไปหาความบันเทิง บางคนหันไปเดินรำ บางคนก็สนุกสนานเพลิดเพลินไปกับเสียงเพลงและบางคนก็แสวงหาเพื่อน นี่คือสิ่งที่ลูกทำใช้หรือไม่? ลูกเล่นเกมเหล่านี้หรือไม่? ในโลกของเกม ลูกเข้าไปในสวน ลูกลืมไปว่าชายฝั่งของมหาสมุทรแห่งความรู้ยู่ที่นั่น ถ้าลูกชอบมหาสมุทรแล้วก็นั่งบนชายฝั่งของมหาสมุทร พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ใช่มิตรร่วมทางของลูกหรือไม่? ลูกไม่สนุกที่พ่อยุ่เป็นเพื่อนกับลูกหรือไม่? หรือลูกคิดว่าลูกจะสัมผัสกับความสุขอะไรได้จากจุด? พ่อบราห์มากลายเป็นอะแควเพื่อมอบความสนุกสนานบันเทิงให้กับลูกทุกคน ที่นี้ลูกต้องมีเพื่อนตลอดเวลาใช้หรือไม่? เมื่อใดก็ตามที่ลูกรู้สึกโดดเดี่ยว อย่าได้จดจำรูปที่เป็นจุดในเวลานั้น นั่นคงเป็นเรื่องที่ยาก ลูกน่าจะเบื่อกับที่จะทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม นำประสบการณ์ของความสนุกสนานในช่วงเวลาต่างๆของชีวิตบราห์มินเข้ามาสู่จิตสำนึกของลูก ลูกทุกคนมีหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องราวและประสบการณ์ที่สนุกสนาน ลูกอ่านนิยายแล้วรู้สึกเบื่อใช้ไหม? ดังนั้นเปิดหนังสือเรื่องราวของลูกและทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นกับการอ่านสิ่งนั้น เก็บรายการของสภาพของความเคารพตนเองไว้เบื้องหน้าลูก นำรายการของการบรรลุผลหรือความสำเร็จของลูกมาไว้เบื้องหน้าลูก นำเรื่องราวที่พิเศษสุดไม่เหมือนใครและตามความเป็นจริงของโลกบราห์มินมาสู่สำนึกของลูก เช่นเดียวกับที่ลูกได้รับการคำจูนจากจดหมายข่าวเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ได้เห็นและได้ยินข่าวของโลกบราห์มินมากมายตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันเช่นเดียวกัน ลูกมีจดหมายข่าวเหล่านั้นอยู่กับลูกด้วย หลายคนรู้สึกกระสับกระส่ายนอกเสียจากว่าพวกเขาจะได้อ่านหนังสือพิมพ์ ลูกมีหนังสือพิมพ์ของลูกด้วย ดังนั้นอ่านพวกเขา! ลูกรู้จักเสียงดนตรีและแม้กระทั่งวิธีการเดินรำ ลูกยังคงเดินรำต่อไปโดยไม่รู้เหนื่อย ความบันเทิงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการกลายเป็น "มานมานะบาฟ" การได้สัมผัสกับความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์คือการกลายเป็น "มานมานะบาฟ" ไม่ใช่เพียงแค่มีประสบการณ์กับความสัมพันธ์พิเศษในสามรูปแบบกับพ่อเท่านั้น แต่ลูกยังสัมผัสได้ถึงความรักในทุกความสัมพันธ์อีกด้วย ลูกจดจำบาบาได้ในทุกความสัมพันธ์ แต่อะไรคือความแตกต่างที่ลูกสร้างขึ้น? หนึ่งคือการจดจำระลึกถึงบาบาด้วยหัวใจของลูกบนพื้นฐานของความรู้ อีกประการหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงท่านด้วยหัวใจของลูกและหลอมรวมในความรักของความสัมพันธ์นั้น ลูกทำครึ่งหนึ่งและเหลืออีกครึ่งหนึ่งไว้ เหตุนี้เองลูกจึงโอเคในช่วงเวลาสั้นๆ อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นไม่นาน เพราะลูกจดจำความสัมพันธ์ด้วยหัวใจ เมื่อมีสิ่งอื่นเข้ามาในหัวใจของลูก หัวใจของลูกก็จะเปลี่ยนไป แล้วลูกก็จะลืมสิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกไป และแล้วลูกก็ต้องใช้ความพยายามแล้วลูกจะพูดว่าอย่างไร? ฉันจดจำบาบาได้ บาบาเป็นมิตรร่วมทางของฉัน บาบาเป็นมิตรร่วมทางของฉัน แต่มิตรร่วมทาง

ไม่ได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบของท่าน ที่ลูกไม่ได้สัมผัสอะไรเลย นี่ก็เป็นเพราะลูกจดจำระลึกถึงท่านด้วยหัวใจท่านนั้น นี่ไม่ใช่การหลอมนรวมความรักที่มีต่อท่านในหัวใจของลูก เมื่อมีอะไรเข้ามาในหัวใจของลูก สิ่งนั้นก็ออกไปจากหัวใจของลูกอย่างรวดเร็วเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อมีบางสิ่งหลอมนรวมอยู่ในหัวใจของลูกแล้ว แม้ว่าทั้งโลกต้องการที่จะนำสิ่งนั้นออกไปจากหัวใจของลูก พวกเขา ก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ดังนั้น ตามเวลา ไม่ว่าความสัมพันธ์ใดก็ตามที่ลูกต้องการ ในเวลาใดก็ตาม จงมีการเชื่อมโยงกับความสัมพันธ์นั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าลูกต้องการเพื่อน, แต่ลูกระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะไม่สัมผัสกับความสุขใดๆ เหตุนี้เองเมื่อใดก็ตามและประสบการณ์ใดก็ตามที่ลูกต้องการ จงสัมผัสกับความสัมพันธ์นั้นในเวลานั้นด้วยความรักในหัวใจของลูก แล้วลูกจะไม่เห็นว่ามันยากลำบาก และลูกจะรู้สึกเปื้อนหนายเช่นกัน มันจะเป็นความสนุกสนานอยู่เสมอ ดังนั้นปีนี้นะลูกจะทำอะไร?

ลูกต้องออกไปจากการทำงานหนัก ดังนั้นในทุกเดือน เพียงแค่เขียนโอเค อย่าได้เขียนอย่างอื่น จากโอเค บาบาสจะเข้าใจได้ว่าลูกได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานหนักแล้ว อย่าเขียนจดหมายที่ยาวมาก มิฉะนั้น ลูกจะบอกว่าลูกเขียนจดหมายแต่ไม่ได้รับคำตอบ มันไม่ใช่ว่าจดหมายของลูกนั้นมาไม่ถึง ที่ที่ลูกเริ่มเขียนจดหมาย จดหมายนั้นจะปรากฏบนคอมพิวเตอร์แม้กระทั่งก่อนที่จะมีข้อความนั้นอยู่ในโพสต์ด้วยซ้ำ ในท่านองเดียวกัน บัพาดาให้คำตอบแก่ทุกคนด้วยการเขียนจดหมายที่ยาวเช่นนี้ในเมอร์ลีย์ของทุกวัน ท่านเขียนจดหมายทุกวัน มีใครเขียนจดหมายยาวๆเช่นนี้ไหม? ดังนั้นจงมองดูความเคารพตนเองของลูกและดูว่าพระเจ้ารักลูกมากเพียงใด เป็นเพราะพระเจ้ามีความรัก, ท่านจึงเขียนจดหมายถึงลูก นั่นคือท่านให้คำตอบในเมอร์ลีย์ และยังให้ความรักและการระลึกถึงด้วยเช่นกัน หากลูกมีคำถามใดๆ หรือหากมีปัญหาบางอย่างอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะได้รับคำตอบสำหรับสิ่งนั้นในเมอร์ลีย์ ดังนั้นอย่าได้บ่นว่าลูกไม่ได้รับคำตอบ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ลูกทำเป็นสิ่งที่ดี อะไรก็ตามที่เข้ามาในหัวใจของลูก การนำสิ่งนั้นมาไว้เบื้องหน้าพ่อหมายถึงการขจัดสิ่งนั้นออกไปจากหัวใจของลูก ลูกอาจทำเช่นนี้ แต่เขียนจดหมายสั้นๆ ในเวลาที่ลูกเขียนจดหมาย, หัวใจของลูกจะกลับมาเบาสบายใช่ไหม? เพราะลูกได้ให้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกไปแล้ว ในวันถัดไป ฟังเมอร์ลีย์ด้วยความใส่ใจและพบกับคำตอบของจดหมายที่ลูกเขียน ลูกได้รับคำตอบใช่ไหม? พ่อไม่มีขีดจำกัด ท่านจะเขียนจดหมายที่ไม่มีขีดจำกัดใช่หรือไม่? ท่านจะไม่เขียนจดหมายสั้นๆ

บัพาดาเห็นว่าลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ทุกคนในทุกหนแห่งซึ่งแะอยู่ในการทำงานรับใช้ด้วยความรักอันลึกล้ำ มองดูแต่ละคนแล้ว แต่ละคนดูยิ่งน่ารักมากขึ้นไปอีก ถ้าบาบาจะเอ่ยชื่อ จะเอ่ยชื่อได้กี่ชื่อ? นี่คือเหตุผลที่ลูกแต่ละคนควรยอมรับการแสดงความคิดเห็นเป็นการส่วนตัวเพื่อตอบแทนการรับใช้ของลูก ถ้าบาบาต้องเอ่ยชื่อ ท่านจะต้องสร้างสายประคำ แต่ลูกประคำทั้งหมดจะอยู่เบื้องหน้าบัพาดา เป็นบางครั้งงานรับใช้ก็ไม่มีขีดจำกัดและประสบความสำเร็จโดยสิ้นเชิง ในปัจจุบัน ในต่างประเทศ งานรับใช้สองประเภทแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ดี งานรับใช้หลายประเภทยังคงดำเนินต่อไปตลอดเวลา แต่มันกลายเป็นเรื่องที่ยากดายโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะนำดวงวิญญาณพิเศษจากทุกหนแห่งมาเชื่อมโยงกัน และมีความสัมพันธ์โดยผ่านหนังสือ Global Book สำหรับผลที่ได้รับจากงานรับใช้ในทางปฏิบัติ บัพาดาขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่าแก่ลูกๆที่ได้ให้เวลาและความร่วมมือด้วยความรักอย่างลึกซึ้งจากภายในหัวใจของพวกเขา พร้อมกันนั้นผลลัพธ์ของการอภิปรายหรือบทสนทนาและวิธีที่เพิ่งเกิดขึ้นในตอนนี้อาจถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ขอแสดงความยินดีกับทุกคนจากประเทศอื่นๆที่ให้ความร่วมมือ ลูกทุกคนรักษาเป้าหมายไว้เป็นอย่างดี ดังนั้นงานรับใช้ทั้งสองประเภทนี้จึงมีความโอฬารตระการและงดงามในทุกหนแห่งและจะดำเนินต่อไปในอนาคตเช่นกัน บัพาดาจำได้ว่าก่อนหน้านี้ นับประสาอะไรกับวีไอพี แม้แต่การนำไอพีมาก็ยังเป็นเรื่องที่ยากเลย เวลานี้รู้สีกว่ามันง่ายใช่ไหม? หรือว่ายาก? มันเป็นเรื่องง่าย นี่คือผลของงานรับใช้ในทันที และลูกก็ได้รับพรจากหลายๆคนเช่นกัน พรจากผู้ที่ได้รับหนังสือนั้นจะสะสมอยู่ในบัญชีของใคร? ในบัญชีของผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือ ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้ของการให้หนังสือ นั้นแก่ใคร หรือสร้างหนังสือนั้นขึ้นมา หรือสร้างไอเดีย หรือเพียงแค่เขียนหนังสือนั้น ลูกทุกคนล้วนได้รับพร ดังนั้นลูกจึงได้รับพรมากมาย ลูกได้รับพรเหล่านี้หรือไม่? ลูกได้รับพรมากมาย เพียงแค่รับพรเหล่านี้! ลูกอยู่อยู่กับตนเอง, ลูกจึงไม่สามารถรับพรได้ ไอพีและวีไอพีทุกคนที่มาได้แบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขากับผู้คนมากมาย ดังนั้นดวงวิญญาณบราห์มินจึงได้รับพรมากมายจากดวงวิญญาณเหล่านั้น หากลูกเพียงแค่ได้รับพร ลูกก็สามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้เช่นกัน หนังสือทำออกมาได้ดีมาก และโปรแกรมนี้ก็ดีมากเช่นกัน เวลานี้งานรับใช้พิเศษของชาวบาร์ดกำลังจะมีกิจกรรมแข่งขันรถยนต์ทางไกล(รถแรลลี่) (มีรถแรลลี่ 11 คันของผู้คนในกลุ่มธุรกิจจากราคีออตถึงบอมเบย์ ซึ่งมีงานรับใช้หลายประเภทเกิดขึ้น) ผลลัพธ์ของสิ่งนั้นก็ดีมากเช่นกัน และในอนาคตเช่นกัน ถ้าแม้แต่เพียงดวงวิญญาณเดียวกลายเป็นเครื่องมือ เขาสามารถปลุกโชคของคนอื่นๆอีกมากมายได้ ดังนั้นผลลัพธ์ของงานรับใช้จึงดีเช่นกัน บัพาดาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนที่เป็นเครื่องมือในงานรับใช้และผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นและ

กับลูกชาวบาร์ดทั้งหมดในทั้งสี่ทิศทางและยินดีกับลูกที่ให้ความร่วมมือและลูกที่เป็นเครื่องมือด้วย เวลานี้วางแผนสำหรับงานรับใช้โดยที่ลูกเพียงแค่ลงแรงในนามแต่ยังได้รับความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่า ดังนั้นในงานรับใช้นี้ ดูเหมือนว่าลูกต้องใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อย แต่ยังได้รับความสำเร็จอย่างมากมาย งานรับใช้ทั้งสองประเภทที่เกิดขึ้นในต่างแดนก็เช่นเดียวกัน อัจชะ

ถึงทุกคนจากแผ่นดินนี้และในต่างแดนและผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น ถึงดวงวิญญาณที่ให้ทานและให้พรแก่ผู้อื่นอย่างไม่รู้เหนียว ถึงดวงวิญญาณทุกหนแห่งที่ซึมซับอยู่ในความรักของทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียว ถึงดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายดายที่มีประสบการณ์ว่าทุกสิ่งเป็นเรื่องง่ายดายเสมอและผู้ที่ทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ว่าทุกสิ่งเป็นเรื่องที่ง่ายดาย ถึงดวงวิญญาณจิวันมุกติผู้ซึ่งปลดปล่อยตนเองจากจิตสำนึกที่เป็นร่างได้อย่างง่ายดายด้วยสภาพของความเคารพตนเอง ถึงดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์ว่ามีพ่ออยู่เป็นเพื่อนตลอดเวลาและมีประสบการณ์ว่าบาบาเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิด ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเตจากบัพดา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและอยู่อย่างมีความสุขและความซาบซึ้งโดยการนำรูปทั้งสองของตอนเริ่มต้นและตอนจบมาไว้เบื้องหน้าลูก มีการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างอติเทพบราห์มากับดวงวิญญาณแรกศรีรักฤษณะและยังนำมาแสดงร่วมกันด้วย ในทำนองเดียวกัน ให้นำทั้งรูปปราช์มินและรูปเทพของลูกมาไว้ข้างหน้าแล้วดูว่าลูกดวงวิญญาณนั้นสูงส่งเพียงใดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกได้รับโชคของอาณาจักรเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้วลูกก็เป็นดวงวิญญาณซึ่งเป็นที่เคารพและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลาครึ่งวงจร ด้วยการมีความซาบซึ้งและความสุขนี้ลูกจะกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง

คติพจน์: ผู้มีสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้อันเปี่ยมล้นย่อมสัมผัสประสบการณ์ที่เต็มเปี่ยมและเพียบพร้อม

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคน เพื่อให้ลูกจะกลับมามีปัญญาและมารู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก
- คำถาม:** สิ่งใดคือวิธีการที่ง่ายดาย ที่ทำให้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงศักดิ์?
- คำตอบ:** แลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่มีค่าเช่นฟางข้าวที่ลูกมี รวมทั้งร่างกายของลูก มอบทุกสิ่งแก่พ่อ สักเวตนเองอย่างสิ้นเชิง ทำให้พ่อเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของลูก เฝ้าแต่ทำตามศรัทธาและทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกจะกลับมารีสุทธิ์และลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของราชินิกุล จนาคอุทิศตัวเขาเองและได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อลูกทำให้พ่อเป็นทนายของลูก ลูกจะได้รับสิทธิ์สำหรับ 21 ชาติเกิด
- เพลง:** ชี้นทางแก่ผู้ติดตามบอดเกิดพระเจ้าที่รัก

โอม ชานติ ลูกได้ยินเพลงนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกหาพระเจ้า เนื่องจากการไม่รู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้คนจึงไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ใช่เรื่องของเพียงชาติเกิดเดี่ยวนั้น พวกเขาได้เดินทางไปอย่างไร้จุดหมายไปทั่วตั้งแต่เวลาที่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น เป็นในบารัตเท่านั้นที่เคยมีอาณาจักรของเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา นั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ดินแดนแห่งสัจจะ เวลานั้นบารัตเป็นดินแดนของความหลือกวาง คำสรรเสริญของบารัตนั้นยิ่งใหญ่อย่างมากเพราะเป็นสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแฉนที่ สิ่งนั้นไม่ถูกเรียกว่ารูตราหรือโสมนารถแฉนที่ สิ่งนั้นถูกเรียกว่าชีพแฉนที่หรือชีพราตรี เวลานั้นทั้งหมดนั้นปราศจากการมองเห็นและปราศจากสติปัญญาเพราะกิเลสทั้งห้าได้เข้าไปในพวกเขา ราวนี้ได้ทำให้พวกเขาปราศจากการมองเห็นหรือปราศจากสติปัญญา พวกเขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่กันและกัน เมื่อบารัตเคยเป็นสวรรค์ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ใดๆ เป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อที่ก่อตั้งสวรรค์ พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดต้องเป็นผู้เดียว ทั้งหมดนั้นปราศจากการมองเห็น พวกเขาไม่มีดวงตาของความรู้หรือการหยั่งรู้ที่สูงส่ง พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ศรัทธาทกควัฒิตาคือสิ่งหลัก ศรี หมายถึงเวลานี้ลูกได้ถูกทำให้มีปัญญาด้วยการชี้แนะที่สูงส่ง ดวงตาที่สูงส่งหมายถึงลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ในความเป็นจริงลูกบราห์มินได้รับดวงตาที่สามของความรู้ที่ทำให้ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของพ่อ เวลานั้นเป็นสำนักที่เป็นร่างและกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองทุกคนจึงอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ลูกนั้นรู้แจ้งแล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก ก่อนหน้านั้นลูกทั้งหมดอยู่ในความไม่รู้ เมื่อสติกูรูให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความรู้ก็ถูกขจัดออกไป ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอยู่ในแสงและผู้กราบไหว้บูชาอยู่ในความมืด พระเจ้าเองไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ท่านนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสูงสุด ผู้ที่ทำให้ทุกคนอื่นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างที่สุด กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเช่นนั้น ไม่มีใครเรียกท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทุกคนเรียกพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้น ท่านคือดวงวิญญาณด้วย แต่เพราะท่านนั้นสูงสุด ท่านจึงถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด รูปของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเป็นเช่นเดียวกัน เราคือดวงวิญญาณอย่างแน่นอนและพระเจ้าคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ ในภาษาอังกฤษท่านถูกเรียกว่า *Supreme Soul* (ดวงวิญญาณสูงสุด) พ่อพูดว่า: ลูกได้ร้องเพลงว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่ใช่ว่าพระเจ้านั้นอยู่อย่างแยกห่างพระเจ้าเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่เลย ความโง่เขลาแรกคือการพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย พระเจ้าไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อหนึ่งท่านและอธิบยาว่า: ผู้คนชาวบารัตเคยเป็นผู้อาศัยของสวรรค์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นทั้งหมดนี้กลายเป็นครอบครัวของพระเจ้าใช้ใหม่ อัจชะ ลองบอกพ่อชื่อว่า: ลูกเรียกใครเป็นทั้งแม่และพ่อ? ใครพูดสิ่งนี้? ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมายด้วยความเมตตาของท่าน เราได้รับความสุขอย่างมากมายในสวรรค์แล้ว ท่านแม่และพ่อมาและก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นเราจึงกลายเป็นลูกของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นและสอนราชาโยคะสำหรับโลกใหม่แก่ลูก พ่อมาและอธิบยาว่า: ลูกได้ลื

พอไปแล้ว ลูกเฉลิมฉลองชีพแรก(วันเกิดของชีวา)ของพ่อในบาร์ตด้วย ใช่ไหม? ชีพราตรี(กลางคืนของชีวา)เคยได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน กลางคืนใด? นี่คืองกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและเปลี่ยนกลางคืนให้เป็นกลางวัน นั่นคือ ท่านเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ถึงความหมายของชีพราตรี พระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ชื่อของร่างของมนุษย์เปลี่ยนไปชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: พ่อไม่มีชื่อสำหรับร่างกาย ชื่อของพ่อนั้นคือชีวาเสมอ พ่อเพียงแต่รับการคำจุนของร่างเก่าที่ร่างกายได้เกษียณแล้ว ผู้นี้เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและในเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ชีพบาบาและสร้างสวรรค์ เราคือลูกของท่านและดังนั้นเราควรเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอนใช่ไหม? ชีพบาบาคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด บทบาทของบราห์มา วิชาและช่างก้าเป็นของพวกเขาเอง นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของเขาเอง บทบาทของความสุขของแต่ละดวงวิญญาณได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อมาทักทายจริงและทำให้ชาวบาร์ตกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนได้ลิ้มท่าน พวกเขาพูดว่า: ผู้นี้ผู้นี้กลายเป็นชาวสวรรค์ โอ! แต่ในเวลานี้เป็นนรกและดังนั้นเขาจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในนรกด้วยอย่างแน่นอนใช่ไหม? ดังนั้นเหตุใดพวกท่านจึงป้อนดวงวิญญาณนั้นด้วยอาหารของนรกเล่า? ในสวรรค์มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมากมาย ดังนั้นเหตุใดเราจึงปลุกเรียกดวงวิญญาณของเขามาที่นี่และป้อนเขาด้วยอาหารของนรกเล่า? พวกท่านให้อาหารพราหมณ์ที่ไม่บริสุทธิ์และเลี้ยงอาหารเขาด้วยหัวหอม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นเพียงแต่มองดูว่าสภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นไร? พระเจ้าพูดว่า: เวลานี้พ่อได้ให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูก และแล้วลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาอีกครั้ง เหล่าเทพได้ใช้ 84 ชาติเกิดและเปลี่ยนจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าเราเคยกลายเป็นทาสของชีพบาบา ชีพบาบาทำให้เรากลายเป็นชาวสวรรค์และเหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่านและพูดว่า: โอ้พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดมีเมตตาเกิด! แม้กระทั่งผู้ที่เคร่งศาสนาที่ทำความเพียรพยายามทางจิต เพราะมีความทุกข์ที่นี้ พวกเขาจึงต้องการไปสู่ดินแดนนิพพาน ดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมเข้าไปสู่ดวงวิญญาณสูงสุด การคิดเช่นนั้นคือความผิดพลาด เวลานี้ลูกพูดว่า: เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เราดวงวิญญาณจะไปสู่สกลเทพและแล้วใช้ 84 ชาติเกิดอีกครั้ง จากสกลเทพ และแล้วเราดวงวิญญาณจะเข้าไปสู่สกลนักรบ พ่อคำและศุทรา ชีพบาบาไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการกลับชาติมาเกิด ท่านเพียงแต่มาแล้วทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ได้รับการจดจำว่า: เคยมีอาณาจักรสุริยวงศ์ของศรีลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง เช่นที่เคยมีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่ง,ที่สอง,ที่สามในราชวงศ์ของชาวคริสเตียน ในท่านองเดียวกันก็มีลักษมีและนารายณ์ที่หนึ่ง,ที่สอง,ที่สาม ฯลฯ ที่นั่น ในวิธีนี้มี 8 ราชวงศ์ ตาที่สามของลูกบราห์มินแต่ละคนได้เปิดขึ้นในเวลานี้ พ่อหนึ่งที่นี่และพูดกับลูก ดวงวิญญาณ ขณะที่ไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกใช้ชาติเกิดมากมายเท่าใด พวกเขาได้ทำภาพของสกลที่ต่างกันที่พวกเขาแสดงให้เห็นสกลเทพ นักรบ พ่อคำและศุทรา เวลานี้ลูกรู้ว่าเราบราห์มินคือจุก เวลานี้เราคือลูกๆของพระเจ้าในทางปฏิบัติ เวลานี้เราได้รับความสุขอย่างมากจากราชาโยคะและความรู้ บ้างก็ประกาศสิทธิในมรดกของราชาและราชินีของสุริยวงศ์และบ้างก็ประกาศสิทธิของจันทรราชย์ ทั้งอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิในสถานภาพนั้นด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง หากลูกคนใดถามว่าสถานภาพใดที่ลูกจะได้รับ หากลูกจากร่างของลูก ขณะที่ศึกษาเล่าเรียน บาบาสามารถบอกลูกได้ ด้วยโยคะเท่านั้นที่ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นและบาปของลูกจะถูกเผาไป ด้วยเช่นกัน ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมารีสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ด้วยการพูดว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ลูกก็จดจำพระเจ้า แต่ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พ่อพูดว่า: พ่อมาในบาร์ต นี่คือนสถานที่เกิดของพ่อ วัดโสมนาลนั้นสวยงามอย่างมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก และแล้วคัมภีร์ของสิ่งนี้ก็ถูกทำขึ้นในภายหลัง อนุสรณ์เหล่านั้นทั้งหมดเริ่มถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อผู้คนกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เริ่มแรกพวกเขาสร้างวัดแก่โสมนาล(เจ้าแห่งน้ำทิพย์) บาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมากในยุคทองและยุคเงิน พวกเขามีทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดในวัด บาร์ตเคยมีค่าเช่นเพชร เวลานี้บาร์ตนั้นยากจนขึ้นแค้นมีค่าเช่นเปลือกหอย พ่อได้มาและกำลังทำให้บาร์ตมีค่าเช่นเพชรอีกครั้ง ทั้งต้นไม้ไปถึงสภาพของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า: มองดูใบหน้าของลูกในกระจกว่า: ลูกมีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์หรือไม่? มีเรื่องราวของนาราด ดวงวิญญาณของผู้ไม่บริสุทธิ์จะสามารถแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เมื่อลูกช้องแฉะในกิเลส พาสปอร์ตของลูกก็ถูกยกเลิก ลูกต้องมองดูที่ตนเองว่า: ฉันกำลังเพียรพยายามเช่นที่ว่าฉันสามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์ของมามาและบาบาหรือไม่? นี่คือนโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก เวลานี้ไม่มีพลาณามัย ไม่มีความมั่งคั่ง ไม่มีความสุข อาณาจักรนี้เป็นเช่นภาพลวงตา มีเรื่องราวของดรูโยทันในคัมภีร์เกี่ยวกับสิ่งนี้ ดรูโยทันคือบางคนผู้ที่ช้องแฉะในกิเลส ดรพดีพูดว่า: ปกป้องเกียรติของฉัน! ลูกคือดรพดี พ่ออธิบายอย่างดีมาก มากเท่าที่โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงอย่างสมบูรณ์ ลูกจะสามารถเข้าถึงมากตามนั้นด้วยเช่นกัน ความรู้คือการศึกษในสภาพของพรหมจรรย์ พ่อพูดว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก มีชีวิตเช่นดอกบัว เต็มเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อทั้งสองด้าน ลูกต้องตายอย่างแน่นอน เมื่อบุคคลหนึ่งกำลังจะตายเขาได้รับมंत्रา พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดกำลังจะตาย พ่อ ความตายเหนือความตายทั้งหมดจะพาทุกคนกลับไป ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขใช่ไหม? ผู้ที่ศึกษาอย่างดีจะ

กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนนั้นจะประกาศสิทธิ์ในสภาพของปวงประชา ลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มงายที่นี่ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิชาอื่นๆ เมื่อลูกจะกลายเป็นนักกฎหมาย ลูกต้องเชื่อมโยงโยคะของลูกกับครูที่กำลังสอนลูก ในทำนองเดียวกัน ที่ที่พระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน พ่อพูดว่า พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด จากที่ที่ไกลมาก อาณาเขตสูงสุดนั้นสูงอย่างมาก สูงยิ่งกว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่อใช้เวลาหนึ่งวินาทีที่จะมาจากที่นั่น ไม่มีสิ่งใดสามารถเร็วกว่าท่าน พ่อให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกในหนึ่งวินาที มีตัวอย่างของจนาค เวลานั้นเป็นนรกโลกเก่า สวรรค์ถูกเรียกว่าโลกใหม่ พ่อตัดสินใจให้มีการทำลายล้างนรกและการก่อตั้งสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกจะได้รับสิ่งใดด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? ไม่มีสิ่งใดเลย! พ่อมาและทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์ขณะที่ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดจะไปสู่ยังดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณเป็นอมตะและได้รับบทบาทที่เป็นนิรันดร์ ดังนั้นดวงวิญญาณจะใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเป็นดวงดาว ซึ่งไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้และเติมเปี่ยมไปด้วยความปิติ เวลานั้นท่านกำลังสอนลูก ลูกรู้ว่าในวิธีนี้ลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ลูกกำลังรับใช้บาร์ด ก่อนอื่นใดลูกต้องเป็นของพ่อ ในสถานที่อื่น ผู้คนไปหาครู พวกเขาเป็นของครูเหล่านั้น นั่นคือผู้คนทำให้พวกเขาเป็นครูของเขา ที่นี้พ่อและดังนั้นเริ่มแรกลูกต้องกลายเป็นลูกๆของพ่อ พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติของท่านแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า: ลูกๆแลกเปลี่ยนทุกสิ่ง ทุกสิ่งของลูกมีค่าเช่นฟางข้าวนี้ เป็นของพ่อ ทุกสิ่งของพ่อเป็นของลูก ให้สิ่งใดก็ตามที่ลูกมีรวมทั้งร่างกายของลูกแก่พ่อ พ่อจะชำระทั้งลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกด้วยและแล้วให้สถานภาพที่สูงศักดิ์แก่ลูกด้วยเช่นกัน สิ่งเวทย์สิ่งใดก็ตามที่ลูกมี ทำให้พ่อเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของลูกและทำตามศรัทธาของพ่อ จนาคอุทิศตัวเขาเองพร้อมกับอาณาจักรของเขาและดังนั้นเขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิต บาบ่า ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ลูกพูดว่า: ทำให้ฉันเป็นทายาทของท่าน พ่อทำให้ลูกเป็นทายาทของพ่อเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เพียงแต่ทำตามการชี้แนะของพ่อ ลูกอาจทำธุรกิจของลูก ไปต่างประเทศ ทำสิ่งใดที่ลูกต้องการ เพียงแต่ทำตามการชี้แนะของพ่อ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง มายาจะทำให้ลูกล้มลงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกต้องไม่กระทำบาปใดๆ ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าวแล้วลูกจะกลับมาสูงส่ง พ่อคือผู้ประทาน ท่านเพียงแต่ทำให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกพูดว่า: พระเจ้าได้ให้ทรัพย์สินสมบัตินี้และลูกนี้ ฯลฯ เวลานั้นพระเจ้าพูดว่า: ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ พ่อจะแลกเปลี่ยนสิ่งนั้นสำหรับลูก พ่อสัญญาว่าเมื่อลูกทำตามศรัทธา พ่อจะทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก นี่คือการอาศัยโยคะ ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นสิ่งนั้นด้วยราชาโยคะนี้ เบอร์ส่าเองผู้ที่สร้างวัดลักษมีและนารายณ์ไม่ได้รู้ว่าลักษมีและนารายณ์กลับมาบังคับอย่างมากอย่างไร เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: ผู้ที่ยากจนที่นี้จะกลับมาบังคับที่นั่น ทุกสิ่งของผู้บังคับที่นี้จะกลายเป็นฝุ่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะนั่งบนบัลลังก์ของแม่และพ่อ ลูกต้องสร้างสมความบริสุทธิ์ เติมเต็มความรับผิดชอบของลูกทั้งสองด้านและใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาล่าเรียน

2. อย่าได้กระทำความบาปใดๆ อยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากและเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างแน่อน

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยบนหน้าผากและรักษาการตระหนักของลูกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับพ่อปรากฏออกมาที่จุดศูนย์กลางบนหน้าผากของลูก
“เพชรพลอยบนหน้าผาก” หมายถึง มีการจดจำระลึกถึงพ่ออยู่บนศรีษะของเขอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่าสภาพสูงสุด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเสมอผู้ที่มีมั่นคงในสภาพสูงสุดและดังนั้นจึงก้าวไปข้างหน้า ผู้ที่อยู่ในสภาพสูงส่งจะสามารถเอาชนะสถานการณ์หลายประเภทที่อยู่ด้านล่างได้อย่างง่ายดาย ปัญหาอยู่ด้านล่างและลูกอยู่ด้านบน สถานที่สำหรับเพชรพลอยบนหน้าผากอยู่สูงบนหน้าผากและดังนั้นอย่าได้ลงมาให้อยู่ข้างบนอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์สภาพของจักรพรรดิผู้ไร้กังวล จงเปลี่ยน "ของฉัน" ไปเป็น "ของท่าน"

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก ขณะที่ดูแลทุกคน อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร
- คำถาม:** มายาทำให้ลูกทำความผิดพลาดใดในละครนี้ ดังนั้นพ่อจะต้องมาเพื่อที่จะปลดปล่อยลูกจากความผิดพลาดเหล่านั้น?
- คำตอบ:** คำตอบ: ความผิดพลาดแรก คือ การคิดว่าธาตุบราห์มเป็นดวงวิญญาณสูงสุด การมีโยคะกับวัตถุธาตุนั้น ผิด บาปของลูกจะไม่สามารถจะถูกเผาไปได้ด้วยการทำเช่นนั้น ประการที่สอง เป็นเพราะการอยู่ในอินดูสถานแทนการพูดว่าลูกเป็นของศาสนาเทพ ลูกพูดว่าลูกเป็นของศาสนาฮินดูและนี่เป็นความผิดที่ใหญ่หลวง เนื่องจากความผิดนี้ ศาสนาจึงไม่มีพลังหลงเหลืออยู่อีกต่อไป เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นอิสระจากการทำความผิดพลาด
- เพลง:** ใครได้มาพร้อมกับเสียงกระดิ่งข้อเท้าที่ประตูดิจใจของฉัน?

โอม ซานติ ใครได้มาหาลูกๆ? เพียงแม่และพ่อเท่านั้นที่จะมาหาลูกๆ นี่เป็นเพลงของพวกเขา: ท่านคือแม่และพ่อและเราเป็นลูกๆ ของท่าน เวลาลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยความรู้สึกของความเป็นลูกๆ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ: พ่อฉันไม่มีตัวตน แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางก้าไม่สามารถพูดเช่นนั้น เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่สามารถพูดเช่นนั้นผ่านร่างกายนี้ ลูกรู้ว่าพ่อไม่มีร่างที่เป็นวัตถุหรือร่างที่ละเอียด เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกายของพวกเขา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ เมื่อคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ เขาจะถามว่าสิ่งนี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไร ไซ้ พระเจ้าชีวาพูดผ่านร่างของบราห์มา ชีพบาบาไม่ได้มีร่างของตนเอง ดังนั้นบีเคเหล่านี้ทั้งหมดมาจากที่ไหน? บราห์มินเหล่านั้นไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นบราห์มากุมาร เหตุใดลูกจึงพูดว่าลูกเป็นบีเค? ลูกสามารถพิสูจน์ว่าพ่อของบราห์มาคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ท่านมีลูกสามคน บราห์มา วิษณุและชางก้า ดังนั้นชีพบาบาสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านปากของบราห์มาและเปลี่ยนพวกเขาจากมนุษย์ให้เป็นเทพ มีผู้คนมากมายในโลกนี้ มีศาสนาและวรรณะหลายประเภท: กุราตี ปัจจาปี ยูพี คริสเตียน ชาวพุทธ มหารัชเตียน ฯลฯ มีชื่อของวรรณะมากมาย ในยุคทองจะไม่มีศาสนาหรือวรรณะมากมายเช่นนั้น จะไม่มีภาษาหรือศาสนามากมาย พวกเขาพูดว่านั่นควรจะมีอาณาจักรเดียว ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพ พ่อพูดว่า: พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว เป็นที่จดจำกันว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคเงิน มีสกุลนักรบในยุคเงิน มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าบราห์มินออกมาจากปากของบราห์มา บราห์มินได้รับคำสอนและศาสนาเทพและนักรบได้รับการก่อตั้งผ่านคำสอนเหล่านั้น ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือพ่อที่แท้จริงของลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ลูกๆ จดจำพ่อในบุคลิกภาพของพ่อเสมอ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า เพราะไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถให้คำสอนเหล่านี้ เวลามีศาสนานับไม่ถ้วน ลูกไม่สามารถทำรายการของสิ่งเหล่านั้นได้ มีมนุษย์มากมาย พ่อมาและเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ ท่านจะไม่ทำให้ทุกคนเป็นเช่นนั้น ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้คำอธิบายนี้ พ่อหนึ่งที่นี่และให้การศึกษาก่ลูกๆ เพื่อยุคทอง พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลาลูกสามารถทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์มากเท่าที่ลูกต้องการ มนุษย์แต่ละคนทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อการหาเลี้ยงชีพของเขา คนกวาดถนนที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดียังสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ที่นั่นเช่นกันพ่อพูดว่า: ผู้ที่ไร้เดียงสาและผู้ที่ย่ำแย่จากคุณธรรมใดๆ สามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรสุริยวงศ์ของโลกด้วยการทำความเพียรพยายามเช่นกัน บาบาอธิบายแล้วว่า: เวลาคิดรุดที่ทั้งหมดร้องเรียกหา: บาบา ปกป้องเราเถิด! และแล้วพวกเขาได้แสดงกฤษณะนั่งอยู่เบื้องบนและดรุพตีเฝ้าแต่รับสำหรับและดังนั้นจึงได้รับการปกป้อง อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อปกป้องลูกจากถูกการปลี่ยนผั่วถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถถอดเสื้อผั่วของลูกออกได้ นี่คือการหนทางครอบครัวยุคทองต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนได้เคยชินกับการชั่งแวงในกิเลสมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถตัดนิสัยนั้นได้ พ่อมาและปกป้องลูกจากการถูกปลี่ยนผั่ว สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ขณะที่ลูกกำลังทำตามความบริสุทธิ์ มายาก็ลุ่มลึก เนื่องจากยาพิษ ผู้ที่ไร้เดียงสาจึงถูกทำร้ายอย่างมาก พวกเขายังคงมีความผูกพันยึดมั่นต่อลูกๆ อย่างมาก ที่นี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ ในตอนเริ่มต้นเมื่อ bhatthi (เตาไฟ)

เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก หลายคนมีความกลัวหยาและวิ่งมา พวกเขาได้เห็นพวกเขาถูกทรมานและความปั่นป่วนมากมายถูกสร้างขึ้นในบ้านของพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงละทิ้งทุกสิ่งในทันที แม้แต่ชั้นยาซึกิก็วิ่งหนี เริ่มแรกพวกเขาถูกรบกวนโดยผู้ที่พวกเขาจดจำ นี่เป็นสิ่งที่ใช้เวลาที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น เพราะพวกเขาไม่ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆในการได้มาซึ่งการบรรลุผลของพวกเขา พวกเขาไม่ได้รับพลังใดๆเลย ลูกได้รับพลัง พวกเขาจะสามารถได้รับพลังความบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ เพียงจากท่านเท่านั้นที่ได้รับมรดกนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่มีโยคะกับพ่อ พวกเขาไม่มีโยคะกับธาตุบราห์ม และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ได้ นี่เป็นสิ่งผิดที่จะมีโยคะกับธาตุบราห์ม มองดูซิ ลูกต้องเข้าถึงประเด็นเหล่านี้อย่างมาก ลูกได้ทำความผิดมาแล้วมากมาย ผู้ที่อยู่ในอินดูสถานก็พูดว่าศาสนาของพวกเขาคือศาสนาอินดู นี่ก็เป็นความผิดพลาดด้วย การเรียกธาตุบราห์มว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นความผิดพลาดด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย พ่อมาและอธิบาย: มายาทำให้ลูกทำความผิดเหล่านี้ บาบามาและปลดปล่อยลูกจากการทำความผิด มีเพียงศาสนาและภาษาเดียวในยุคทอง ไม่ใช่ว่าผู้ที่อยู่ในวรินดาวัน (ดินแดนของกฤษณะ) ถูกเรียกว่า วรินดาวัน (ผู้อาศัยในวรินดาวัน) มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ พ่อสร้างสวรรค์ และดังนั้นเหตุใดเราจึงเป็นนายของนรก? ในโลกใหม่ เราจะเป็นนายของสวรรค์อย่างแน่นอน ในเวลานั้น ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เวลาที่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ยิ่งลูกมีโยคะมากเพียงไร ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้มากขึ้นตามนั้น ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร จงให้การหล่อเลี้ยงขณะที่คิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ นี่คือทรัพย์สินสมบัติที่มีคุณค่าของพ่อ เราเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของร่างนี้และความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของเรา มีข้อสอบด้วยเช่นกัน หากใครบางคนล้มป่วยหรือมีความทุกข์บางอย่าง ลูกต้องดูแลเอาใจใส่ผู้หนึ่ง ถึงอย่างไรนี่ก็เป็นโลกของความทุกข์ ชีพบาบาไม่ได้มีความทุกข์ใด ท่านคือผู้ดูแลผลประโยชน์ เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับบางคน ก็จะกล่าวได้ว่า: เขาได้สะสมปัญชกรรมของเขา และจากไปและไปใช้ร่างอื่น ดังนั้นนั่นเป็นเรื่องของเราหรือ? ดังนั้นผู้คนมากมายจะจากร่างของเขา ชีพบาบาจะรู้สึกเป็นทุกข์ไหม? นั่นมีความสุขมากยิ่งขึ้นกว่าที่พ่อจะทำให้ลูกสามารถทิ้งร่างเก่าที่สกปรกและพาลูกๆกลับบ้าน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ใด ไม่มีเรื่องของความเสียใจ เราจดจำพ่อที่สุดแสนหวานของเราขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา เรากำลังเตรียมการที่จะไปสู่อาณาเขตสูงสุด ขณะที่จดจำบาบา เราจะละร่างของเรา สิ่งนี้เกิดขึ้นเช่นนี้สำหรับชั้นยาซึกิมากมาย ขณะที่เพียงนั่งอยู่บางแห่ง พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังจะไปยังธาตุบราห์มและจะหลอมรวมไปสู่สิ่งนั้น และแล้วพวกเขาจะละร่างขณะที่กำลังนั่งในสำนักนั้น บาบอบอกลูกจากประสบการณ์ของท่าน ขณะที่กำลังฝึกฝนกับลมหายใจ พวกเขาหนีหายไป ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะไปสู่ธาตุบราห์ม ดวงวิญญาณจากร่างและรับอีกร่างหนึ่งในทันที ไม่ใช่ว่าใครก็ตามจะไปสู่ดินแดนนิพพาน และแสงไม่ได้หลอมรวมเข้าไปกับแสง ทุกคนต้องเล่นบทบาทอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อนักแสดงทั้งหมดมาปรากฏตัว เพราะพ่อเป็นเจ้าของเจ้าสาวทั้งหมด เจ้าสาวทั้งหมดออกเดินทางและจะตามพ่อมา พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน เวลานี้การแสดงกำลังจบลง เวลานี้ขึ้นอยู่กับว่า แต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงไร เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาและกำลังอธิบายว่าเมื่อไรและอย่างไรที่ท่านมา และแล้วพ่อจะพาลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน พ่อทำให้ลูกๆเป็นดอกไม้สวยงามจากสกปรก เพียงผู้ที่สวยงามเท่านั้นที่จะอุทิศตนเอง พวกเขาได้แสดงศรัทธาขณะลักพาตัวราชินี อย่างไรก็ตาม เหตุใดเขาจึงลักพาราชินีเหล่านั้น? สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงศรัทธา เป็นบาบาที่จะปลดปล่อยลูกเพื่อที่จะสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ ลูกเคยได้สัมผัสของการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงที่มีมงกุฎทางนฤงอย่างแท้จริง เวลานี้ลูกคือบราห์มิน ประชาบิดาบราห์มาเป็นที่จดจำ ดังนั้นลูกๆของท่านจึงกลายเป็นบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमार สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจและได้รับการอธิบาย อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้ง ดังนั้นทุกคนควรจะทำความเพียรพยายามที่ดีมาก บาบามาไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ท่านเพียงพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ จดจำฉัน พ่อของลูกและมรดกของลูก ลูกจะจดจำเพียงมากเท่านั้นเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ! เป็นเมื่อลูกกลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่างที่มายาขลุกลุ่ เกมได้ถูกสร้างขึ้นซึ่งมายาทำสิ่งหนึ่งและพระเจ้าทำบางสิ่งอื่น ลูกได้เห็นในทางปฏิบัติว่า ลูกๆ เป็นของพ่อแล้วและแล้วหันไปหน้าตนเองหนีไปอย่างไร และแล้วพวกเขาก็ประณามท่าน พวกเขากลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจด้วยความรู้เมื่อพวกเขาได้ยินความรู้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นและแล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป พวกเขาประณามพ่อ ครูที่แท้จริงและสัจกูร จากการเห็นพวกเขา ผู้คนถามว่าพวกเขาจะสามารถหย่าร้างจากพระเจ้าได้อย่างไร ดังนั้นผู้ที่ประณามท่านในวิธีการนี้ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้ สิ่งนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ลูกๆบางคนจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หลายคนไม่สามารถตัดความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาได้ บาบาพูดว่า: ลูกๆเองต้องดูแลลูกๆของลูก จงเฝ้าแต่เตือนพวกเขาให้จดจำชีพบาบาด้วย ผู้ที่ดีก็จะเฝ้าแต่จดจำ

ชีพบบา พ่ออธิบาย: แม้กระทั่งรัฐบาลก็ต้องการความบริสุทธิ์ ดังนั้นจงอธิบายแก่พวกเขา: เรากำลังทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์เพื่อที่จะนำความบริสุทธิ์มาสู่บาร์ต เราจะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์อย่างแน่นอน ลูกสาวสามารถยกระดับพ่อแม่ของพวกเขา พ่อถูกเรียกว่าเจ้าแห่งคนจน ทรัพย์สินสมบัติและความรุ่งเรืองทั้งหมดของผู้มั่งคั่งกำลังจะกลายเป็นฝุ่น ผู้ที่มั่งคั่งต้องการพลังอย่างมากเพราะพวกเขามีสต็อกร่วมกัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถอุทิศสิ่งซึ่งเป็นของพวกเขาได้อย่างไร? พ่อได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้ในสติปัญญาของลูกและเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ให้กลายเป็นผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากร่างเก่า
2. ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้มีความเสียใจใดๆ เกี่ยวกับสิ่งใด อย่าได้มีวันทำการกระทำใดที่ทำให้พ่อถูกประณาม

พร: ขอให้ลูกเป็นอมตะด้วยความรักและความร่วมมืออย่างต่อเนื่องและได้สมญาว่าเป็นเพชรพลอยที่ไม่เสื่อมสลาย

ผู้ที่มีความรักและความร่วมมือในงานของการก่อตั้งได้รับสมญาว่าเป็นเพชรพลอยที่ไม่เสื่อมสลาย พวกเขาเป็นเพชรพลอยที่ไม่เสื่อมสลายเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถแม้กระทั่งสั่นคลอนพวกเขาได้ และไม่สามารถมีสิ่งกีดขวางใดๆ ที่จะหยุดพวกเขา มีเพียงเพชรพลอยที่ไม่เสื่อมสลายเท่านั้นที่ได้รับพรของการเป็นอมตะ พวกเขาเป็นทองคำแท้และเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ พวกเขาพิจารณาว่างานของพ่อเป็นของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาอยู่กับพ่อตลอดเวลา พวกเขาจึงกลับมาไม่เสื่อมสลาย

คติพจน์: หากลูกมีการพร่ำสอนของความบริสุทธิ์อย่างเหมาะสม ทุกการกระทำจะถูกต้องแม่นยำ และถูกต้อง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เผาแต่ทำงานรับใช้ในการอธิบายแก่ผู้อื่น ให้ทานความมั่งคั่งของความรู้แล้วจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแล้วลูกจะได้รับพรจากทุกคน ลูกจะไม่ลืมพ่อ
- คำถาม:** : เหตุใดพ่อจึงสอนการฝึกหัดทางจิตแก่ลูก?
- คำตอบ:** เพื่อให้ลูกเข้มแข็ง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและเผ้าแต่ให้ความใส่ใจในการศึกษาเล่าเรียนมาเพียงไร ลูกจะยิ่งเผ้าแต่ได้รับพละกำลังมากขึ้นตามนั้น ด้วยพลังนี้ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกไม่ได้ใช้อาวุธที่เป็นวัตถุใด ฯลฯ ลูกตัดคอของมายาด้วยกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นี่คือการต่อสู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก...

โอม ซานติ ลูกๆต้องเข้าใจความหมายของเพลงนี้แล้ว พ่อคือคารันคาราวันฮาร์ บาบาได้ให้แต่งเพลงเช่นนั้นเพื่อลูกๆ พ่อพูดกับลูกๆ: หลังจากที่ถูกกลายเป็นลูกๆของแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้ลืมท่านทั้งสอง การจดจำระลึกถึงนี้ยาวนานมาก ลูกต้องเผ้าแต่จดจำท่าน เมื่อลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” แนนอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ เริ่มแรกก็มีการจดจำระลึกถึงแม่และพ่อ และแล้วลูกก็จำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อด้วยเช่นกันเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ได้มีการเขียนเอาไว้ว่าอำนาจในการปกครองเทพเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพระเจ้าของลูก พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้สร้างโลกและดังนั้นอย่างแนนอนที่ท่านสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ พ่อคนใดจะไม่วันพูดว่าเขากำลังสร้างบ้านเก่า เขาจะสร้างบ้านใหม่เสมอ ไม่มีการกล่าวถึงการสร้างบ้านเก่า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเองก็สร้างโลกใหม่ด้วย เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากแม่และพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญของสติปัญญา ผู้คนได้เคยไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างของเขามาชาติแล้วชาติเล่า และพวกเขาก็ไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นครั้งแล้วครั้งเล่า การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกๆผู้จาริกไม่มีวันลืมโคดของลูก นั่นคือลูกๆไม่มีวันลืมแม่และพ่อของลูก ลูกคือกองทัพบกและชีพาบาเป็นผู้นำทาง (Guide) สูงสุด ลูกเป็นลูกๆของท่าน เมื่อลูกไปที่บาตริณาดหรือมานาด ลูกมีเพียงการจาริกแสวงบุญในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ในท่านองเดียวกันเมื่อลูกกำลังจะกลับบ้านจากต่างแดน ลูกก็จดจำสถานที่ที่เกิดของลูกเท่านั้น ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่บ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก บ้านที่แสนหวานของลูก อย่างแนนอนที่ลูกต้องเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนสิ่งนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า: บาปของลูกไม่สามารถเอาชนะได้โดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงหรือโยคะ มีคำยกย่องโยคะมากมาย โยคะโบราณของบาร์ตเป็นที่จดจำว่าเก่าแก่ที่สุด ยุคทองคือโลกใหม่ ดังนั้นในเวลานี้พวกเขาสอนโยคะเก่าในโลกเก่า มีคำยกย่องโยคะอย่างมากมาย หลังจากที่ได้สอนโยคะนี้แก่ลูกแล้ว พ่อก็จากไปและหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้นภายหลัง ลูกพูดว่ามนุษย์ไม่มีวันสอนโยคะโบราณนี้แก่มนุษย์ มนุษย์สอนโยคะประเภทอื่นๆมากมายแก่มนุษย์ เวลานี้ลูกๆรู้ว่าพ่อที่แท้จริงของลูกๆทั้งหมดคือผู้เดียวและแม่ของทุกคนคือจกัต์อัมบา ในความเป็นจริง ลูกเรียกผู้คนมากมายว่าพ่อ หัวหน้าเทศบาลก็เรียกว่าพ่อด้วย มีผู้คนมากมายเป็นเช่นนั้น พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือผู้สร้าง มีเพียงโลกเดียว ไม่ได้มีโลกอื่นใดที่อยู่เหนือขึ้นไปหรือข้างใต้ ผู้คนพยายามอย่างหนักมากที่จะไปสู่พระจันทร์และดวงดาวเพื่อจะซื้อที่ดินที่นั่น เป็นเมื่อพวกเขาไปถึงขีดสูงสุดที่การทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่ว่าพวกเขาเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรก็ตามพวกเขาก็จะไม่พบสิ่งใด เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆผู้เป็นที่รัก อย่าได้ลืมวัยเด็กของลูก ที่นี้ก่อนอื่นลูกกลายเป็นลูกๆของพ่อ และแล้วพ่อเดียวกันก็กลายเป็นครูด้วย เป็นพ่อเดียวเท่านั้นที่ให้มรดกแก่ลูก ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ทุกคนได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของเขาร่างของเธอ มีพ่อเหนือโลกเดียวเท่านั้น ท่านเรียกว่าผู้สร้าง พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิตและตัวของความปิติด้วย ลูกเข้าใจว่าคำยกย่องของพ่อนั้นแยกออกไปอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถยกย่องใครอื่นในวิถีเดียวกัน คำยกย่องลักษณะและนารายณ์ นายของโลกนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง คำยกย่องพวกเขาได้มีการร้องไว้ว่า: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ผู้ที่ศาสนาสูงสุดของพวกเขาคือศาสนาของความไม่รุนแรง ผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิต นั่นเป็นคำยกย่องของจักรพรรดิและจักรพรรดินีอันดับหนึ่งแห่งสวรรค์ อาณาจักรของพวกเขาคือเช่นนั้น เช่นที่ราชาและราชินีเป็นเช่นนั้น ปวงประชาเป็นเช่นนั้น ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ที่นั่น ไม่มีการพูดถึงความทุกข์แม้กระทั่งสำหรับปวงประชา อย่างแนนอนที่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกเช่นนั้น ท่านเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ แม้ว่าผู้คนใช้คำว่าสวรรค์ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าสวรรค์คืออะไร

บาร์ตเองนั้นเคยเป็นสววรรค์ มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่มากของบาร์ต ราวันเป็นศัตรูของลูก เป็นมายาศัตรูของลูกที่ทำให้ลูกสูญเสียอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกได้สูญเสียอาณาจักรของลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร จากการสูญเสียอาณาจักรลูกกลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นอย่างสมบูรณ์ เป็นลูกผู้ที่ต่อมาได้รับโชคของอาณาจักรของลูก ลูกเรียกว่านักแสดงเอกหญิงและชาย มีนักแสดงเอกหญิงและชายเดี่ยวและวงศสกุลของพวกเขา ลูกทั้งหมดกลายเป็นนักแสดงเอกหญิงและชาย นั่นคือลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลก เวลานั้นลูกกำลังเล่นบทบาทของนักแสดงหญิงและชาย พ่อกำลังทำให้ลูกได้รับสมญาของนักแสดงเอกหญิงและชายของทั้งโลก ลูกคือกองทัพพิชิตที่ดี ลูกรู้ว่าลูกกำลังสร้างสววรรค์ด้วยพลังโยคะและแล้วลูกจะปกครองในสววรรค์ อย่างไรก็ตามมายาเป็นเช่นที่เธอทำให้ลูกลืมน เช่นที่ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตรัตน 1 วินาที ในทำนองเดียวกันมายาทำให้ลูกลืมนใน 1 วินาทีและแล้วลูกก็หยาซาดการหลุดพ้นในชีวิตรัตน 1 วินาทีและตาย พ่อเฝ้าแต่อธิบาย: ลูกๆ การเดินทางของชีวิตรัตนเป็นการเดินทางที่ยาวไกล อย่างแท้จริงที่ลูกต้องจดจำพอแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก หากลูกหันไปหน้าของลูกออกไปจากแม่และพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกจะจบสิ้นลงในอีกด้านหนึ่ง ลูกๆ ได้เคยเห็นเขาวงกตในลักเนา (Lucknow) เมื่อใครบางคนเข้าไป เขาก็สับสน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ด้วยการลืมนพ่อและบ้านของพ่อ ลูกก็เฝ้าแต่ลืมนลูกคลุกคลานไปทั่วและกัมมัตริษะของลูก ผู้เดียวที่แสดงหนทางแก่ลูกกำลังยืนอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อเอาชนะมายาด้วยการทำตามศรัทธา ขออย่าได้เป็นว่าวันนี้ลูกพูดว่า “แม่และพ่อ” และวันพรุ่งนี้ลูกก็ลืมนท่าน ที่นี้ลูกต้องตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมตนเองกับผู้เดียว ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องเพลง: ฉันจะอุทิศตนเองต่อท่าน ฉันจะอุทิศตนต่อท่าน พวกเขาอ้างอิงถึงชื่อของกฤษณะ ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดที่จะเกี่ยวข้องกับกฤษณะ นี่คือไฟบุษายัญของความรู้ของรูดร้า ชีวาเรียกว่ารูดร้า ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งประเด็นเล็กๆ เช่นนั้น บาบาก็ศึกษาถึงอะอย่างมากมาย แต่ท่านไม่เข้าใจสิ่งใดเลยมาก่อนหน้านี้ เวลานั้นท่านเข้าใจว่าเหตุใดจึงมีการเขียนคำว่า “พระเจ้าพูด” ไว้ในนั้น เปลวไฟของการทำลายล้างออกมาจากไฟบุษายัญของความรู้ของรูดร้า และแล้วพวกเขาก็ได้เรียกไฟบุษายัญของความรู้ของรูดร้าว่าไฟบุษายัญของกฤษณะ พวกเขาเพียงพูดว่ากฤษณะเป็นอวตารของรูดร้าและก็ทิ้งไว้เพียงแค่นั้น พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและตั้งมั่นอย่างแนบเนียนในโลกใหม่นั้นเป็นที่ต้องการสำหรับลูกที่จะปกครองอาณาจักร ผู้คนปลุกเรียกลักษมีในดิพมาลา และพวกเขาก็มีความสุขอย่างมากมายในเวลานั้น นั่นเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและตั้งมั่นอย่างแนบเนียนในโลกใหม่อย่างสมบูรณ์นั่นเป็นที่ต้องการ เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่โลกเก่านี้ลูกทำลาย ได้มีการเขียนไว้อย่างชัดเจนมากในกิตะ: เปลวไฟของการทำลายล้างนั้นออกมาจากไฟบุษายัญของความรู้ของรูดร้า พ่อคือผู้เดียวที่สร้างโลกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ลืมนฉัน พ่อของลูก วันนี้ลูกกำลังหัวเราะและวันพรุ่งนี้หากลูกลืมนพ่อ ทุกสิ่งจะจบสิ้นและแล้วลูกก็จะต้องร้องไห้อย่างมากมายที่ลูกจะไม่เคยร้องไห้มากเช่นนั้นมาก่อนแล้วลูกก็จะสูญเสียอาณาจักรและสร้างความสูญเสียอย่างมาก ใบหน้าของผู้ที่สูญเสียนั้นก็ซีดเผือด พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมนพ่อเหนือโลกของลูกและมรดกของลูก เฝ้าแต่รับใช้ที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ด้วยการอยู่อย่างไม่วางวันในงานรับใช้ ลูกจะไม่ลืมน ทรัพย์สินสมบัติของลูกจะไม่ลดลงไปเมื่อลูกให้ทานทรัพย์สินสมบัตินี้ ยิ่งลูกให้ทานมากเพียงไร ประทศของความทุกข์ของลูกก็ขึ้นสูงมากตามนั้น ลูกจะได้รับพรของผู้อื่น พวกเขาจะพูดว่า: ฉันจะอุทิศตนเองต่อผู้นำทางที่ได้แสดงหนทางสู่สววรรค์แก่ฉัน ที่นี้ลูกพูดขอบคุณพ่อในทางปฏิบัติ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้ความสงบที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกตลอดไป พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีความทุกข์หรือไม่สงบ ปรัชญาของกรรมนั้นลึกล้ำอย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายความลับของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก ในยุคทองของการกระทำของลูกนั้นไม่ได้เป็นบาป สิ่งเหล่านั้นเป็นกลางเพราะมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เวลานั้นเป็นอาณาจักรของมายาและเหตุนี้เองการกระทำจึงเป็นบาป เวลานั้นลูกกำลังเรียนรู้การฝึกฝน(drill)และกลับมาเข้มแข็ง ลูกต้องศึกษาการศึกษาที่จนถึงเวลาสุดท้าย ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะได้รับพลังกำลังมากขึ้นตามนั้น ลูกจะเฝ้าแต่เติบโต ในทุกวิถีทางก็มิคนแรกและแล้วก็เฝ้าแต่มีการขยายตัว ทุกวันนี้มีศรัทธาที่มากมายในโลกว่านี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มากมายในสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงผู้คนมากมายให้กลายเป็นชาวพุทธหรือชาวคริสต์โดยเพียงแค่ การบรรยายครั้งเดียว พระก็ได้ให้คำบรรยายมากมายด้วยเช่นกันและแล้วผู้คนมากมายก็กลายเป็นชาวคริสต์เลย ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี่ ที่นี้ลูกต้องรบรากับมายา นี่เรียกว่าสนามรบ พระเจ้าไม่ได้มาและสอนความก้าวร้าวรุนแรงแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกต้องการพลังของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง อย่างไรก็ตามผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงไม่สามารถสอนความไม่ก้าวร้าวรุนแรงได้เลย เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ผู้คนเฝ้าแต่หมุนลูกปิดของลูกประจำและพราสาวดชื่อ ”ราม ราม” ในตอนสิ้นสุดยุคเงินจะมีเจ้าชายเจ้าหญิง 16,108 องค์ มี 8 ดวงวิญญานหลักในกลุ่มนี้ มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่ของ 8 เพชรพลอย ผู้คนไม่เข้าใจนัยสำคัญเบื้องหลังสิ่งนั้น 8 เพชรพลอยสอผ่านด้วยเกียรตินิยมและไม่มีการประสพการณ์ของการลงโทษใดๆเลย 100 ดวงวิญญานที่เหลือมีประสพการณ์ของการ

ลงโทษเล็กน้อย พ่อพูดว่า: ลูกๆอย่าได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน เวลานี้เรากำลังข้ามผ่านกลางคืนและกำลังไปสู่กลางวัน บาบามาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อกลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรมมาถึงจุดจบ พ่อก็มาและเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่าชีพรাত্রี(กลางคืนของชีวา) ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถบอกเกี่ยวกับดวงชะตาของชีวาบาบา กลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มาและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มาเป็นที่จดจำ มีความสว่างอย่างที่สุดจากความมืดที่สุด พ่อมาในตอนสุดท้ายเมื่อกลางคืนมาถึงจุดจบและกลายเป็นกลางวัน ดังนั้นนี่คือกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา นี่เป็นประเด็นของความเข้าใจด้วยกัน บาบาเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง พ่อบอกเขาเกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้น มีชาติเกิดมากมายของบราห์มาและบีเค เพียงผู้คนของวงจรถ้วนแล้วเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเวลานี้เรากลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าด้วยการรู้จักพ่อ เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ พ่อของดวงวิญญาณคือผู้เป็นหนึ่งในเดียว บราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบาด้วย ท่านนำบราห์มามาเลี้ยงดู ท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ไม่สามารถมีใครอื่นพูดสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆผู้เป็นที่รักอย่าได้ลืมพ่อ หากลูกลืมท่าน ลูกจะสูญเสียมรดกแห่งสวรรค์ของลูกและแล้วลูกจะต้องร้องไห้ แล้วสภาพนั้นจะถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับทุกวงจร ลูกจะเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นทุกวงจร อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เหน็ดเหนื่อยในการเดินทางที่ยาวนานของชีวิต อย่าได้หันไปหน้าของลูกออกไปจากแม่และพ่อ ตัดขาดจากทุกคนอื่นและอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว

2. ก่อนที่จะไปสู่วานที่แสนหวาน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป เฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญของสติปัญญาด้วยการทำตามศรัทธา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและคงอยู่ในรูปรวมกับพ่อโดยคงการตระหนักรู้ถึงสัญญาของลูกที่ว่า “เราจะอยู่ด้วยกันและมีชีวิตอยู่ด้วยกัน
ลูกๆได้สัญญาว่า”เราจะอยู่ด้วยกัน มีชีวิตอยู่ด้วยกัน และกลับบ้านด้วยกัน” ลูกแต่ละคนต้องรักษาสัญญานี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูกและอยู่ในรูปรวมของตนเองและพ่อ รูปนี้เรียกว่าเป็นรูปโยคีที่ง่ายดาย ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีโยคะและอยู่ในรูปรวมเสมอ นั่นคือ ลูกอยู่กับท่าน ผู้ที่อยู่กับท่านในลักษณะนี้ ผู้ที่เป็นโยคีที่มั่นคงมีความร่วมมือเสมอ และผู้ที่เข้าสู่สภาพที่โอบยิบกลายเป็นรูปเทวดานางฟ้า

คติพจน์: แทนการใช้หนทางที่คดงอของเครื่องหมายคำถาม จงเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ และใส่จุดหยุดของการให้คุณประโยชน์

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน อย่าทำความผิดที่จะเปิดโอกาสให้มายาตบตีลูกได้ หากลูกไม่ทำตามศรัทธา มายาจะตบลูกจนหน้าเหิน
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานของการรับสิทธิ์ในตัวปรับอากาศของอาณาจักรสุริยวงศ์ ลูกคนใดจะได้รับสิ่งนั้น
- คำตอบ:** เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในตัวปรับอากาศของอาณาจักรสุริยวงศ์ ลูกต้องทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าว ลูกต้องอุทิศทุกสิ่งที่มีให้กับพ่อ ผู้ที่อุทิศตนเองอย่างสิ้นเชิงคือ ผู้ที่จะกลายเป็นคนมั่งคั่ง อาณาจักรสุริยวงศ์เป็นชั้นปรับอากาศ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือ การได้รับสถานภาพแห่งสุริยวงศ์ อย่างไรก็ตามสถานภาพก็ต่างลำดับกันไป
- เพลง:** ผู้ที่ท่านใกล้ชิดนั้นเป็นผู้ที่โชคดีมาก

โอมชานติ ลูกๆท่านั้น ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินรู้ความหมายของเพลงนี้ เวลาลูกๆคือ ชุมหม่มบราห์มินแล้ว ลูกก็จะมาเป็นชุมหม่มเทพ พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ เมื่อพ่อที่ไร้ขีดจำกัดอยู่เบื้องหน้าลูก และลูกกำลังได้รับมรดกที่ไร้ขีดจำกัดจากท่าน ลูกจะต้องการสิ่งใดอีกเล่า ไม่มีใครรู้วาทะทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อไหร่ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า นั่นคือ เจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าวของเธอ แต่ความมหัศจรรย์คือ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ลูกเคยเห็นสิ่งนี้มาก่อนไหม หากเจ้าสาวไม่รู้จักเจ้าบ่าวของตัวเองแล้ว เธอจะจดจำเขาได้อย่างไรกันเล่า พระเจ้าคือ พ่อของทุกคน ลูกๆจดจำพ่อ แต่การจดจำท่านโดยที่ไม่รู้จักท่านก็ไร้ประโยชน์ เหตุนี้เองจึงไม่มีประโยชน์ในการจดจำท่าน ไม่เคยมีใครที่จดจำท่านแล้วเข้าถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นได้ พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครหรือพวกเขาจะได้รับอะไรจากท่าน มีศาสนาจำนวนมากมายเหลือเกิน สาวกของพระคริสต์ พระพุทธเจ้า ผู้ขึ้นอื่นๆ และผู้ก่อตั้งศาสนา ฯลฯ จะจดจำบุคคลเหล่านั้น แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าจะได้รับสิ่งใดจากการจดจำบุคคลเหล่านั้น ดังนั้นการศึกษาทางโลกจึงดีกว่าสิ่งนั้น อย่างน้อยพวกเขาก็มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่ในสติปัญญา พวกเขาเข้าใจได้ว่าจะได้รับสิ่งใดจากพ่อและจากครูของตนเองบ้าง ไม่มีใครเข้าใจว่า จะได้รับอะไรจากครูของตน เวลาลูกได้พัฒนาศรัทธาแล้วว่า ลูกเป็นของพ่อ พ่อมาและทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์เช่นที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว นั่นคือ ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อใช้ไหม ทุกคนพูดว่า ใช่ บาบ่า ทำไมจะไม่รับเล่า โอเค ลูกจะมีความสุขที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพของรามแห่งจันทราวศ์ใหม่ ลูกต้องการอะไร พ่อนำของขวัญมาแล้ว ลูกจะแต่งงานกับลักษมีแห่งสุริยวงศ์หรือสิดาแห่งจันทราวศ์เล่า ผู้ที่บูชารามจะไม่อยากได้ยินชื่อของกฤษณะ พวกเขาได้แสดงรามไว้ในยุคเงินและกฤษณะอยู่ในยุคทองแดง พวกเขาเชื่อว่า รามยิ่งใหญ่กว่า ดังนั้นพวกเขาจึงต่อสู้กันเองเหมือนเด็กๆ ทะเลาะกัน พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ท่านกำลังอธิบายแก่ลูกอีกครั้งหนึ่งเหมือนที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกได้มาอีกครั้งหนึ่งและกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือ การรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัด นั่นคือสถานภาพที่สูงศักดิ์แห่งสุริยวงศ์ จันทราวศ์เป็นเกรดสอง ไม่มีชั้นใดที่สูงกว่าชั้นปรับอากาศ มีชั้นปรับอากาศชั้นหนึ่งและชั้นสอง ดังนั้นจงคิดว่าทั้งอาณาจักรของยุคทองเป็นชั้นปรับอากาศ จากนั้นก็มีชั้นหนึ่ง ดังนั้น พ่อจึงถามว่า ลูกจะรับสิทธิ์ในสุริยวงศ์ที่เป็นชั้นปรับอากาศหรือจันทราวศ์ชั้นหนึ่งเล่า ลูกจะกลายเป็นทายาทที่ต่างลำดับกันไปในชั้นสอง แม้แต่ชั้นที่ต่ำกว่านั้น แล้วลูกก็จะมาและรับอาณาจักรในภายหลัง มิฉะนั้น ลูกก็จะมาเป็นประชากรชั้นสาม และในบรรดากลุ่มคนเหล่านั้น ยังมีการจองตัวไว้อีกด้วย ชั้นหนึ่งลูกจองแล้ว ชั้นสองลูกจองแล้ว สถานภาพนั้นต่างลำดับกันไป ถึงอย่างไรก็มีความสุขที่นั่นแต่มีห้องที่แตกต่างกันไป ผู้ที่ร่ำรวยจะถือตัวปรับอากาศในบรรดาลูกๆใครที่กลายเป็นผู้ที่ร่ำรวยแล้ว ผู้ที่ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ บาบ่า ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ในบาร์ตมีการร้องสรรเสริญท่านไว้ว่า นักธุรกิจ พ่อค้าอัญมณี นักมายากล ทั้งหมดนี้เป็นคำสรรเสริญของพ่อ ไม่ใช่ของกฤษณะ กฤษณะรับสิทธิ์ในมรดกของเขาและได้รับรางวัลในยุคทอง เขายังเป็นของพ่อด้วยเช่นกัน เขาจะได้รับรางวัลจากใครบางคน ลักษมีและนารายณ์มีประสบการณ์กับรางวัลของพวกเขาในยุคทอง เวลาลูกๆเข้าใจดีมากว่า แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องเคยสร้างรางวัลในอดีตของพวกเขา มีคำสรรเสริญบาร์ตมากมาย ไม่มีดินแดนใดสูงส่งเหมือนกับที่บาร์ตเคยเป็น บาร์ตคือ สถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ความลับนี้ไม่ได้คงนั่งอยู่ในสติปัญญาของใคร ดวงวิญญาณสูงสุดให้ความสงบและความสุขแก่ทุกคนถึงครั้งวงจร บาร์ตคือ สถานที่จาริกแสวงบุญอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ใส่ชื่อกฤษณะไว้ในกิตะ เหตุนี้เองสถานภาพของท่าน(บาบ่า)จึงถูกลดลงไป ไม่เช่นนั้นแล้ว มนุษย์ทั้งหลายก็จะเชื่อในพ่อผู้เดียวนี้ แล้วพวกเขาก็จะไม่

ถวายดอกไม้ให้ผู้อื่น พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน วัดโสมนารตถูกสร้างให้แก่ท่าน ทุกคนมาและคารวะชีว อยากรู้ก็ตาม ตามละครแล้ว ดูสิว่า สภาพของโลกกลายเป็นเช่นไรเมื่อพวกเขาล้มพ่อผู้เดียวนี้! เหตุนี้เองชีพบาบาจึงมา บางคนจะมาเป็นเครื่องมือ พ่อพูดว่า เวลานี้จงอยู่อย่างไร้ร่าง จมัสรีททว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณ ไม่มีใครในหมู่พวกเขา รู้ ว่า พวกเขาดวงวิญญาณเป็นลูกของใคร มันเป็นเรื่องมหัศจรรย์! พวกเขาพูดว่า โอ้พระเจ้า พ่อ ได้โปรดเมตตาด้วยเถิด! พวกเขาฉลองชีพยัันติ แต่ไม่มีใครรู้ว่า ท่านมาเมื่อไหร่ นี่คือเรื่องของ 5,000 ปี พ่อเองมาและก่อตั้งโลกใหม่แห่งยุคทอง ระยะเวลาของยุคทองไม่ใช่เป็นแสนปี พ่อทำให้ทุกอย่างง่ายดายมาก และพูดกับลูกๆว่า เพียงแค่จดจำพ่อ ขณะอาศัยอยู่ที่ บ้าน จงบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว วิษณุถูกแสดงให้เห็นพร้อมกับเครื่องประดับครบชุด เขาได้รับหอยสังข์และดอกบัวอีกด้วย จริงๆแล้ว เครื่องประดับเหล่านั้นไม่สามารถให้แก่เหล่าเทพได้ นี่เป็นเรื่องที่สำคัญและลึกซึ้งอย่างมาก นั่นเป็น เครื่องประดับของบราห์มิน แต่ บราห์มินจะได้รับสิ่งเหล่านั้นอย่างไร วันนั้นบางคนเป็นบราห์มิน และวันพรุ่งนี้เขาก็กลายเป็นศูทร จากที่เป็นบราห์มาภุมาร เขาก็จะเป็นศูทรภุมาร มายาใช้เวลาไม่นานเลย หากลูกประมาทและไม่ทำตามศรัทธาของ พ่อ สติปัญญาของลูกจะเสียหาย มายาจะตบลูกอย่างหนักจนหน้าหัน ด้วยความโกรธ ผู้คนจึงพูดว่า ฉันจะตบเธอให้หน้า หัน ดังนั้น มายาก็เป็นเช่นนั้นด้วย ทันทีที่ลูกล้มพ่อ เพียงหนึ่งวินาทีมายาจะตบลูกจนหน้าหัน เหมือนที่ลูกได้รับการ หลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ในท่านองเดียวกัน ลูกก็ยังจบสิ้นการหลุดพ้นในชีวิตได้ภายในหนึ่งวินาที มายาจะจับลูกที่ดี เช่นนั้นไว้ เมื่อเธอเห็นว่า ลูกประมาท เธอจะตบลูกอย่างรวดเร็ว พ่อทำให้ใบหน้าของลูกหันออกจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ เมื่อพ่อทางร่างของบางคนเป็นผู้ที่ยากจน และพวกเขาอาศัยอยู่ในกระท่อมเก่าๆ แล้วเขาก็สร้างกระท่อมหลังใหม่ขึ้นมา สติปัญญาของลูกๆจะรู้ว่า เวลานี้บ้านใหม่กำลังจะเสร็จแล้ว และพวกเขา ก็จะเข้าไปอยู่ในบ้านหลังนั้น และจะรื้อถอนบ้าน หลังเก่า พ่อได้ถือสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี มาบนฝ่ามือของท่านเพื่อให้กับลูกๆ พ่อพูดว่า ลูกๆที่รัก! ท่านกำลังพูดกับลูกดวง วิญญาณ ท่านกำลังมองลูกๆ ด้วยดวงตาคู่นี้ มีพราหมณ์มากมายในแคชเมียร์ ที่นั่นพวกเขาเลี้ยงอาหารดวงวิญญาณที่จาก ไปแล้ว พวกเขาได้เชิญดวงวิญญาณเข้าไปในร่างของพราหมณ์ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นความลับเกี่ยวกับนิมิต ไม่ใช่ว่า ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งแล้วไปที่อื่น พวกเขาเชิญดวงวิญญาณบรรพบุรุษของตนเอง พวกเขาเตรียมทุกอย่าง อย่าง พร้อมสรรพสำหรับบุคคลเหล่านั้น พวกเขาเชื่อว่า ดวงวิญญาณของผู้นั้นผู้นี้จะมา แล้วพวกเขาก็ถามดวงวิญญาณนั้น สมัยก่อน ดวงวิญญาณนั้นเคยพูด แล้วพวกเขาก็จะถามดวงวิญญาณนั้นว่า มีความสุขและพอใจไหม ดวงวิญญาณนั้นเคย ตอบ ทั้งหมดนั้นเคยเกิดขึ้นตามละคร บางครั้งดวงวิญญาณนั้นก็จะพูดว่า ฉันไปเกิดในครอบครัวนั้นครอบครัวนี้ ระบบที่ เกี่ยวกับนิมิตเหล่านั้นทั้งหมดถูกสร้างขึ้นในละคร และกลับมาซ้ำรอย อยากรู้ก็ตาม ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะมา สมัยก่อน พวกเขาเคยแม้กระทั่งเชิญดวงวิญญาณเข้ามาในโตะ บาบามีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เป็นไปไม่ได้ที่ดวง วิญญาณจะเข้าไปในโตะ! ไม่ว่าใครเคยทำอะไรไว้ก็ตาม นั่นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ดังนั้นมันจึงเกิดขึ้น ลูกต้องยึด ละครไว้ให้ดี! พวกเขาถวายโบริคและเชิญดวงวิญญาณ ทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีเรื่องของความสงสัย ใดๆที่นี้ คนใหม่มาที่นี้รู้สึกสับสนเพราะไม่เข้าใจ พ่อเป็นนักมายากล ท่านอธิบายว่า พ่อเองก็ถูกผูกไว้กับละครด้วยเช่น กัน ไม่ใช่ว่าพ่อจะทำอะไรได้โดยไม่มีละคร เปล่าเลย เมื่อลูกคนใดล้มป่วยก็ไม่ใช่ว่าพ่อจะทำให้เขาอาการดีขึ้นและรอด จากการผ่าตัด ไม่เลย แต่ละคนและทุกคนต้องสะสางความทุกข์ทรมานจากกรรมของตนเอง ลูกมีภาระที่ยิ่งใหญ่อยู่เหนือ ศีรษะ เพราะลูกทั้งหลายเก่าแก่ที่สุดกว่าใครๆ จากที่เคยสะโตประธาน ลูกกลายเป็นผู้ที่ตาโม่ประธานอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ ลูกได้พบพ่อแล้ว ดังนั้นลูกจึงควรรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกรู้ว่า ตามละครแล้ว ลูกได้รับสิทธิ์ในมรดกของตน เองจากพ่อทุกวงจร ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจันทราวังศ์จะมาอย่างแน่นอน ผู้ที่เคยเป็นเทพและกลายเป็นศูทรจะกลาย เป็นบราห์มิน แล้วก็จะกลายเป็นชุมชนเทพ ไม่มีใครอีกแล้วนอกจากพ่อที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อเห็นว่า ลูกๆ อ่อนหวานเหลือเกิน พ่อพูดว่า ลูกคือ ลูกคนเดียวกันของพ่อจากวงจรที่แล้ว พ่อมาทุกวงจรและสอนลูกๆ นี่เป็นเรื่องที่ แสนมหัศจรรย์เหลือเกิน! พระเจ้าที่ไร้ตัวตนพูด ท่านจะพูดผ่านร่างกายใช้ไหม เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของ เขา เขาก็พูดไม่ได้ ดวงวิญญาณอยู่อย่างละวาง พ่อพูดว่า เวลานี้จงอยู่อย่างปราศจากร่าง ไม่ใช่ว่าลูกต้องทำปธานยามะ (การฝึกหายใจ) ฯลฯ ไม่เลย ลูกต้องเข้าใจว่า ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ฉัน ดวงวิญญาณ มีบทบาท 84 ชาติเกิด ถูกบันทึกไว้ภายใน พ่อเองพูดว่า บทบาทที่ดวงวิญญาณของพ่อแสดงออกมานั้นก็ยังคงบันทึกไว้ภายในพ่อด้วยเช่นกัน บทบาทเดียวกันนี้ยังดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอีกด้วย เมื่อใครไม่เคยดื่มเหล้า เขาจะบอกได้อย่างไรว่า รสชาติของเหล้าเป็นอย่างไร เมื่อใครมีความรู้เท่านั้น เขาจึงรู้เรื่องเหล่านั้นได้ ด้วยความรู้เท่านั้นจึงมีการหลุดพ้นใน ชีวิต พ่อพูดว่า พ่อคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคน มีผู้นำซาร์โวดายา ผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน พวกเขา มี กันหลายประเภท จริงๆแล้ว พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อทุกคน พวกเขาทั้งหลายพูดว่า โอ้ พระเจ้า ได้โปรด เมตตาด้วยเถิด! ดังนั้นท่านจึงมีความเมตตาต่อทุกคน อยากรู้ก็ตาม ผู้อื่นทั้งหลายนั้นคือผู้ที่มีความเมตตาต่อตนเอง พ่อ ทำให้ทั้งโลกสะโตประธาน วัตถุประสงค์รวมอยู่ในนั้นด้วย นี่คือ งานของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้น ความ

หมายของชาร์โวดายาจึงยิ่งใหญ่ไพ่มาก ท่านมีความเมตตาที่แท้จริงต่อทุกคน ไม่มีใครประสบกับความทุกข์ระหว่างการก่อตั้ง
สวรรค์ ที่นั่น ลูกจะได้รับเฟอร์นิเจอร์ชิ้นหนึ่งและทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ฯลฯ ไม่มีสัตว์หรือแมลง ฯลฯ ที่เป็นเหตุของความทุกข์
ที่นั่นเช่นกัน ผู้คนที่ยิ่งใหญ่จะมีความสุขอย่างมากในบ้านของพวกเขา ลูกจะไม่ได้เห็นแมลงวันสักตัวเลยที่นั่น ยุงก็ยังเข้า
บ้านของพวกเขาไม่ได้เลย ไม่มีสิ่งที่ก่อให้เกิดความสกปรกจะกล้าเข้าไปในสวรรค์ได้เลย มีกลิ่นหอมที่เป็นธรรมชาติจาก
ดอกไม้ ฯลฯ ซึ่งพบบาให้ลูกดื่มน้ำมะม่วงในอาณาเขตละเอียดอ่อน ไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตละเอียดอ่อน ทั้งหมดนั้นคือ
นิมิต มีผลไม้และสวนที่ดีมากในดินแดนสุขาวดี ไม่มีสวนในอาณาเขตละเอียดอ่อน ทั้งหมดนั้นคือ นิมิต ขณะกำลังนั่งอยู่
ที่นั่น ลูกได้รับนิมิตของทุกสิ่ง เพลงนั้นชิ้นหนึ่ง ลูกยังรู้อีกด้วยว่า ลูกได้พบพ่อ แล้วลูกยังต้องการอะไรอีกเล่า ลูกรับสิทธิ์ใน
มรดกที่ไร้ขีดจำกัดของตนเองจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นลูกจึงควรจดจำพ่อ คำสั่งของพ่อนั้นมีชื่อเสียงมาก เราจะกลายเป็น
ผู้ที่สูงส่งที่สุดด้วยการทำตามศรัทธา ขึ้นยาสีฟันว่า ความสุขนี้เป็นเหมือนกับมูลกา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่า เคย
มีความสุขอยู่เสมอในยุคทอง ในวัยเด็กของพวกเขา พวกเขาคือ ราตรีและกฤษณะ พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นกิจกรรมที่
สูงส่งของลักษมีและนารายณ์ เด็กๆ ของสวรรค์จะเป็นคนดีมากอยู่เสมอ แม้ว่าพวกเขาอาจจะกำลังร้ายรำไปพร้อมกับเสียง
ขลุ่ย ฯลฯ แต่พวกเขาก็จะไม่ถ่ายทอดความรู้ กฤษณะถูกแสดงว่าถือขลุ่ย(มูรลี) แต่สรัสวตีไปที่ไหนแล้ว พวกเขาแสดงให้เห็น
สรัสวตีถือขลุ่ย ดังนั้นเธอจึงเป็นชีนีเยร์ ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเกมส์ตุ๊กตา พวกเขาสร้างรูป
ปั้นของเหล่าเทพ บูชารูปปั้นเหล่านั้นแล้วก็นำไปทิ้งลงน้ำ ลูกยังได้แต่งเพลงเกี่ยวกับเรื่องนั้นไว้ด้วย นั่นคือ ความมั่งคั่ง
อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แต่ละคนอยู่ภายใต้การควบคุมของละครนี้ อย่าได้มีความสงสัยขณะที่เห็นฉากใดๆ ของละครนี้ จงเข้าใจทุกความลับของ
ละครให้ดีมาก และอยู่อย่างไม่วุ่นไหวสั่นคลอน
2. จงคิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย อยู่อย่างละวางจากร่างกาย และฝึกฝนการอยู่อย่างไร้ร่าง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเครื่องมือในทุกสิ่งที่ลูกทำ และทำงานที่ใหญ่โตที่สุดอย่างง่ายดายด้วยสำนึกรู้ของคารา
วันฮาร์
บัพดากำลังทำงานที่ใหญ่โตที่สุดของการก่อตั้งอย่างเป็นคาราวันฮาร์ (ผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจ) และท่าน
ทำให้ลูกๆ เป็น คารันฮาร์ (ผู้ที่ดำเนินงาน) พ่อและลูกๆ รวมรูปในคำว่า “คารัน-คาราวันฮาร์ เป็นมือของลูก
ๆ และเป็นงานของพ่อ ลูกๆ ได้รับโอกาสทองที่จะยื่นมือของลูก (ของความร่วมมือ) แต่ประสบการณ์ของลูก
คือ ผู้เดียวที่จิตใจลูกกำลังทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ และกำลังทำให้ลูกเคลื่อนไป
ท่านอยู่กับลูกอย่างเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกในรูปของคาราวันฮาร์ในทุกสิ่งที่ลูกทำ

คติพจน์: ดวงวิญญาณญาณคือผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ (raazi) แทนการร้องขอ (arzi)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้ง 2 ทาง ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อทุกวงจร?
- คำตอบ:** พวกเขาทั้งความเป็นเพื่อนของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และเริ่มทำตามศรัทธาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อคำสั่งแรกของพ่อก็คือ: อยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก พวกเขาทำตามคำสั่งนี้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่มีวันถามว่าโลกจะดำเนินไปอย่างไร พวกเขาไม่มีวันทำร้ายอย่างเป็นอาชญากรรมแก่ใคร พวกเขาเคลื่อนไปขณะที่คิดว่าตนเองเป็นหลานของชีพบาบาและเป็นลูกของบราห์มา เป็นพี่น้องหญิงชาย
- เพลง:** แม่ โอ! ผู้เป็นแม่ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับโลก

โอมชานติ ลูกต้องไม่ยกย่องใครในเวลานี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องสรรเสริญ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ร้องเพลงนี้ในการสรรเสริญมา มา อย่างไรก็ตามผู้ที่นำเสนอไม่รู้ว่ามีมาทำงานรับใช้ใด เธอเคยคงอยู่ในอดีตกาล และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเพลงสรรเสริญเธอ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงควรจะร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น ผู้เดียวนั้นนั่งอยู่ที่นั่นและสอนลูกๆ และทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น ลูกผู้ที่เป็นลูกๆ ของท่าน รับใช้โลกและบารัตด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องสรรเสริญบารัต มีสัญลักษณ์ในบารัต มีการกราบไหว้บูชาจากกัณฑ์มากมาย ไม่ได้มีมากมายเช่นนั้นในต่างแดน มีสัญลักษณ์ของชีวาที่นั่น แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่า ในความเป็นจริง คำยกย่องนั้นเป็นของชีวา และแล้วชีพบาบาทำให้สามารถมีการยกย่องจากกัณฑ์และจากกัณฑ์ ทุกคนได้รับศรัทธาจากบาบา ไม่ใช่สัญลักษณ์ของทุกคนอยู่ในวัดดิลาลา มีลูกๆ มากมาย ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาราชโยคะ พวกเขาสร้างสัญลักษณ์ของคนเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ลูกรู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ชีพบาบา กำลังนั่งอยู่ในผู้นี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สอนราชโยคะแก่เราในวิธีการเดียวกันในวงจรที่แล้ว เวลานี้สิ่งนี้ได้สัมผัสสติปัญญาของเราในทางปฏิบัติ เมื่อบางคนได้ยินสิ่งนี้ พวกเขา ก็พูดว่า: สิ่งนี้ลูกต้องอย่างสมบูรณ์! เมื่อผู้อื่นได้ยินสิ่งนี้พวกเขาก็ถามว่า: มันจะสามารถเชื่อสิ่งนี้ได้หรือไม่? ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน เมื่อคนใหม่มาที่นี่ก็มีการถามพวกเขาว่า: ท่านเคยได้ยินชื่อของพระเจ้าผู้เป็นพ่อไหม? ท่านเคยได้ยินชื่อของพระเจ้าไหม? ไม่ได้มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวที่จะพูดว่า เขาไม่ได้จดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพราะเวลานี้ทุกคนไม่ได้มีความสุข เหตุนี้เองอย่างแน่นอนพวกเขาจดจำดวงวิญญาณสูงสุดในยุคทองจะไม่มีใครพูดว่า: โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทุกคนจดจำท่านเมื่อพวกเขามีความทุกข์ ไม่มีใครจดจำท่านเมื่อพวกเขามีความสุข พวกเขาจะจดจำใครในเวลาของความทุกข์? ผู้เดียวนั้น แม้ว่าพวกเขาจดจำท่านพวกเขาก็ไม่รู้จักท่าน พวกเขาเพียงแต่ร้องสรรเสริญท่าน ที่นี้(บารัต)เป็นเรื่องของศาสนา มีการร้องเพลง: ศาสนาคืออำนาจ ศาสนาใดที่มีอำนาจมากมาย? ไม่ใช่ทุกศาสนามีอำนาจมากมาย พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพเดียว บาบาเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นศาสนาที่ท่านก่อตั้งจึงมีอำนาจ ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้คนของศาสนาเทพและดังนั้นลูกได้รับอำนาจมากมาย เราประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราจากพ่อ เราไม่ได้กำลังทำความรุนแรงใดๆ ไม่มีรูปแบบใดๆ ของความรุนแรงคงอยู่ในยุคทอง อันดับหนึ่งนั้นคือความรุนแรงของดาบของต้นหาคะ และอีกหนึ่งนั้นคือการโกรธหรือการใช้ถ้อยคำไม่ดี นั่นก็เป็นการยิงธนูด้วย นั่นเป็นความรุนแรง ลูกไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครได้ บาบาสอนลูกอย่างชัดเจนอย่างมาก ทำให้ทุกคนมีความสุข สิ่งหลักคือการใช้ดาบของต้นหาคะเป็นความรุนแรงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การใช้ปืนหรือการฆ่าใครบางคนก็เป็นความรุนแรงด้วย การเป็นเหตุของความทุกข์รูปแบบใดๆ แก่ใครเป็นความรุนแรง เหตุนี้เองพ่อจึงกล่าวว่า: ต้นหาคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ศาสนาสูงสุดของความไม่รุนแรงของเหล่าเทพได้เป็นที่จดจำ พวกเขาไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงประเภทใดๆ พวกเขาไม่มีวันเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของพวกเขา พ่อมาและก่อตั้งสวรรค์ ท่านก่อตั้งสวรรค์เมื่อวงจรที่แล้วและกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ท่านปลดปล่อยลูกจากการฆ่าและทุบตีใครบางคนและความโกรธ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองรักซาบันดานจึงเป็นที่จดจำ พี่น้องหญิงผู้รักก็ให้แก่พี่น้องชายของเธอ: เวลานี้อย่าได้ใช้ดาบของต้นหาคะ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่ได้รู้ความหมายของสิ่งนี้ ลูกคือลูกๆ ของบราห์มาและเป็นหลานของชีวา ดังนั้นลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกไม่สามารถมีการทำร้ายร่างกายอย่างเป็นอาชญากรรมต่อกันและกัน นี่คือการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พี่น้องชายหญิงไม่สามารถแต่งงานกับกันและกันได้ พ่ออธิบาย: ผู้ที่ได้เคยประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาในทุกวงจรคือผู้ที่

จะทำตามศรัทธา มีวัดของกัณฐกุมาริและวัดของกัณฐกุมาริด้วย พวกเขาได้ทิ้งครวเรือนของพวกเขาและเป็นของพ่อ และดังนั้น พวกเขาจึงเรียกว่ากัณฐกุมาริ อย่างแน่นอนที่พวกเขาเคยอยู่มาในอดีต และในเวลานี้อยู่ในรูปในทางปฏิบัติ อย่าได้คิดว่า: โลกจะดำเนินไปได้อย่างไรกันหากเรากลับมาบริสุทธิ เวลานี้โลกนั้นได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ โลกที่บริสุทธิเป็นที่ต้องการในเวลานี้ โลกที่ไม่บริสุทธิจะดำเนินไป โลกไม่สามารถหยุดลงได้ ดังนั้นลูกต้องปล่อยวางจากความเป็นมิตรของผู้ที่ไม่บริสุทธิ บาบามาและทำให้สิ่งสร้างซึ่งไม่บริสุทธิจบสิ้นลง โลกที่ปราศจากกิเลสจะเริ่มต้นขึ้นในยุคทอง พ่อมาและให้คำสั่งแก่ลูกๆ ลูกบางคนก็รับฟังท่านและผู้อื่นก็ไม่รับฟัง ศรัทธาคือคำพูดของพระเจ้า พระเจ้านิ่งที่นี้และสอนลูกๆ ท่านจะทำให้ลูกเป็นอะไร? อย่างแน่นอนท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทวาเทวี ไม่ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตาม เขาจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตนเอง พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนนิ่งที่นี้และสอนลูกๆดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนด้วยร่างกายนี้ นี่คือการท้าทายของบาบา บาบานั้นต้องการร่างกาย รองเท้าของท่านหรือร่างกายนั้นได้กลับมาเก่า เมื่อร่างนั้นใหม่ ร่างนั้นก็สวยงาม และเวลานี้ได้อยู่อย่างน่าเกลียด บาบาได้อธิบายแล้วว่า: เวลานี้ลูกนั้นน่าเกลียดและลูกกำลังจะกลับมาสวยงาม เวลานี้ทุกคนได้อยู่อย่างน่าเกลียด ลูกต้องใช้84ชาติเกิด กุณณะสวยงามในตอนแรก ความงามของเขานั้นลดลงไปที่ละน้อย มีภาพของกุณณะกำลังเตะนรกทั้งและกำลังถือสวรรค์ไว้ในอุ้งมือของเขา กุณณะพูดว่า: ฉันเคยสวยงามในสวรรค์ และเวลานี้ในนรก, ฉันน่าเกลียดและดังนั้นฉันกำลังเตะสิ่งนั้นทิ้งไป ทุกคนผู้ที่เคยเป็นของสุริยวงศ์นั้นสวยงามทั้งราชวงศ์เคยปกครองที่นั่น เวลานี้พวกเขาทั้งหมดได้อยู่อย่างน่าเกลียด และเหตุนี้เอง จึงมีชื่อ “ขัณษุณดร่า”(ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม)นั้นก็ได้ดำเนินไปจนกระทั่งถึงเวลานี้ เป็นดวงวิญญาณของศรัทธากุณณะที่ใช้ชาติเกิดเป็นอันดับแรก พร้อมกันกับกุณณะก็มีทั้งอาณาจักรด้วย ทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาสวยงามอีกครั้งหนึ่ง มีคำกล่าวว่า: เขานั้นถูกกัดเมื่อเขาอยู่ในสระที่งูพิษ(คาลิดาร์)อาศัยอยู่ สิ่งนั้นอ้างอิงถึงในเวลานี้ มายาเฝ้าแต่กัดทุกคน มายาทำให้ทุกคนน่าเกลียด พ่อทำให้ลูกสวยงามอีกครั้งหนึ่ง จะไม่เป็นเช่นนั้นในสวรรค์ ที่นั่นลูกมีความสุขเสมอถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีวันที่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น และอาณาจักรเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ พ่อมาและให้โชคของอาณาจักรแก่ทุกคน ไม่มีผู้อื่นที่ก่อตั้งศาสนาจะสามารถให้โชคของอาณาจักรกับใครได้ อัมบราฮัม พระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร พวกเขาเพียงแค่ก่อตั้งศาสนาแล้วศาสนานั้นก็เติบโต ในความเป็นจริงพวกเขาไม่สามารถเรียกว่ากुरुเช่นกัน เพราะจะมีกुरुเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ ผู้คนเหล่านั้นมาเพื่อก่อตั้งศาสนาไม่ใช่เพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ ดวงวิญญาณของศาสนาของพวกเขาตามพวกเขาเองมา ดังนั้นในความเป็นจริงไม่มีใครในพวกเขาที่จะเรียกได้ว่าเป็นกुरु เป็นชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิแก่ทุกคน ลูกจะไม่พูดว่าท่านถือกำเนิด สิ่งนั้นผิด ท่านอวตารมา การถือกำเนิดหมายถึงการเข้าไปในครรภ์ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ พ่ออวตารมา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจว่าพ่อมาอย่างไร พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดและเข้ามาในร่างนี้ พ่อต้องการร่างกาย พ่อต้องการร่างที่เติบโตแล้ว พ่อไม่สามารถพูดผ่านร่างเด็กเล็กๆ พ่อเข้ามาในพาหนะที่มีประสิทธิภาพ ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา เมื่อเขาอยู่ในสภาพการปลดเกษียณของเขา ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะว่า: พ่อรู้ถึงชาติเกิดของผู้อื่น เขาไม่ได้รู้เกี่ยวกับชาติเกิดของเขาเอง เวลานี้เขารู้เกี่ยวกับชาติเกิดเหล่านั้น พ่อบอกเขาเพียงครั้งหนึ่ง เริ่มแรกเขาเคยเป็นเทพ และเมื่อเขาได้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของ84ชาติเกิดของเขาพ่อก็เข้ามาในเขา นี่คือชาติเกิดที่มีคุณประโยชน์ บาบามาและสอนผ่านผู้อื่นและดังนั้นผู้อื่นเป็นแม่ ในความเป็นจริงนี่คือแม่ แต่ท่านทำงานรับใช้ในรูปแบบของพ่อ เหตุนี้เองจึงมีการทำให้มามาเป็นเครื่องมือ ลูกๆเองก็กลายเป็นเครื่องมือพร้อมกันกับท่านด้วย ลูกแสดงหนทางที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์แก่ทุกคน เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็พูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ เขาไม่ได้ทำความเพียรพยายามเพื่อไปที่นั่น เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ใครทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์? อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะไม่ได้เป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีการทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ไม่มีเรื่องความยากลำบากใดในสิ่งนี้ บาบาเพียงแต่แนะนำลูก: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกกลับมาบริสุทธิในชาติเกิดสุดท้ายนี้ เวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย พวกเขาไม่ได้เผาหุ่นจำลองของราวันในยุคทอง ผู้คนพูดว่า: ประเพณีนี้ได้ดำเนินมาอย่างเป็นนิรันดร์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าตั้งแต่เมื่อใด พวกเขาเริ่มต้นเผาหุ่นจำลองของราวันในยุคทองแดง ราวันไม่ได้มีที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยของชีพบาบาคืออาณาเขตสูงสุด ดินแดนของราวันคือที่ไหน? เขาเข้าไปในทุกคน เขาไม่ได้มีสถานที่เดียว เมื่ออาณาจักรของราวันจบสิ้น ทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิและแล้วจะไม่มีนามหรือร่องรอยของราวันหลงเหลืออยู่ มี 2 สิ่ง: รามและราวัน รามก่อตั้งสวรรค์ และราวันทำให้ทุกคนไม่มีความสุข พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ราวันนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และดังนั้นพ่อมาและขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ เป็นวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ทุกคน พ่อทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือวิญญาณปีศาจร้าย เหล่านี้ และพ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้อื่นนั้นผู้อื่นกลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงร้องไห้? ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสบายทางวัตถุ ผู้คนจดจำสวรรค์เท่านั้น

อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงกลับมาใช้ชาติเกิดในนรก เมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง เวลานี้ นรก กำลังจะเปลี่ยนไปและสวรรค์กำลังจะมาถึง ดินแดนของความทุกข์จะเปลี่ยนไปและกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ผู้ประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดได้มาในเวลานี้เพื่อให้ทุกคนมีความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้ง 2 ทางและไม่ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ผู้รัก ก็ที่แท้จริงของความบริสุทธิ์

2. จงทิ้งความเป็นมิตรของผู้ไม่บริสุทธิ์ และทำตามคำสั่งของพ่อผู้เดียว ในการที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ จงได้รับชัยชนะเหนือวิญญูณปีศาจร้าย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบายโดยการให้ภาระของความรับผิดชอบทั้งหมดของลูก แก่พ่อ และกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์

บัปติดาช่วยเหลือลูกๆ ที่กล้าหาญของท่านอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกๆ มีความคิดที่สูงส่ง พ่อก็มาปรากฏอยู่ วางงานทั้งหมดให้แก่อพและแล้วพารู้ และงานของท่านรู้ อย่าได้แบกภาระของความรับผิดชอบทั้งหมดไว้เอง แต่กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และอยู่อย่างเป็นแสงที่สม่ำเสมอ เป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย และลูกจะเฝ้าแต่โอบน้อม เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับการเติมเต็ม

คติพจน์: เมื่อลูกมีปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่กับลูก ลูกจะโอบน้อมในสภาพที่โอบน้อมและเฝ้าแต่โอบน้อม

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยากกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุลไม่ว่าด้วยเหตุผลใด แม้ว่าสถานการณ์ที่ยากลำบากที่สุดเกิดขึ้น อย่าได้ปล่อยวางศาสนาของลูก จดจำสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับพ่อเสมอ
- คำถาม:** ข้อควรระมัดระวังใดที่ลูกต้องทำตามในทุกย่างก้าว ?
- คำตอบ:** ไม่ว่าในสถานการณ์จะเป็นเช่นใดก็ตาม ลูกต้องทำตามสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับพ่ออย่างแน่อน เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำตามข้อควรระมัดระวังนี้ หลังจากเป็นของพ่อ อยากกลายเป็นคิซัค (ผู้มีสายตาไม่บริสุทธิ์) และทำการกระทำที่ผิด หากลูกทำการกระทำที่ผิดใด ดรามราชจะคิดบัญชีเติบกับการกระทำนั้น อย่าได้ทำตามการชี้แนะของจิตใจของลูกเองหรือของผู้อื่น จดจำครีมีทในทุกย่างก้าว
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ...

โอม ชานติ พระเจ้าข้าพุดกับลูกๆ ซาลิแกรมของท่าน ดวงวิญญาณเรียกว่าซาลิแกรม ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุดของเราคือดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของท่านคือชื่อว่าไม่มีตัวตน นักรูทิจเรียกว่าชื่อว่า บาบาได้อธิบายแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคือจุดที่อาศัยอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากเช่นกัน “ดวงดาวที่นำอัสตารยส่องแสงอยู่ในกึ่งกลางหน้าผาก” สิ่งนี้อ้างอิงถึงดวงวิญญาณ ลูกต้องมีศรัทธานี้ก่อน: อย่างแท้จริงที่بابาผู้ที่ไม่มีความตัวตน, ข้าพเจ้ากำลังสอนเรา พ่อของเราคือชื่อว่า ฉันคือดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกพูดว่า ‘รูตรา’ ท่านไม่มีตัวตน นี่เป็นเพียงชื่อที่ต่างกันไป แต่สิ่งนี้อ้างอิงถึงผู้เดียวกัน ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่อาศัยอยู่เหนือขึ้นไป ผู้เป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนพุดผ่านร่างที่มีตัวตน เมื่อลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าبابาเป็นการส่วนตัว ลูกอยู่อย่างซาบซึ้งว่าข้าพเจ้ากำลังสอนเราอยู่อย่างแท้จริง บาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง แต่ละดวงวิญญาณมีชื่อสำหรับร่างของเขา ดวงวิญญาณสูงสุดมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: พ่อคือชื่อว่าไม่มีตัวตน ในการที่จะถือกำเนิดในโลกมนุษย์เช่นลูก พ่อรับเอาร่างกายมาใช้ ลูกทั้งหมดมีตัวตนในขณะที่เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่พ่ออยู่อย่างมีตัวตน เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนลูก ดวงวิญญาณของผู้นี้และลูกๆ ดวงวิญญาณรับฟัง เพียงเมื่อลูกเข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีมากขึ้นที่ลูกจะสามารถมีความรักต่อพ่อ อย่างไรก็ตามใบหน้าของลูกแสดงว่าไม่มีใครมีความรักมากเพียงนั้น บาบาพูดว่า: ใบหน้าของลูกควรจะเป็นบาน ยกตัวอย่างเช่นเมื่อกุมาริไปพบผู้ที่จะเป็นสามีของเธอและใส่เครื่องประดับของเธอ ใบหน้าของเธอก็เบิกบาน ลูกกำลังได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยความรู้ ดังนั้นปรอทของความสุขของลูกควรจะสูงขึ้น บาบาไม่ได้ทำให้ลูกติดกับในรูปที่มีตัวตนใด ผู้อื่นทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาเฝ้าแต่ทำให้ลูกติดกับอยู่ที่ร่างที่มีตัวตนของเขา ที่นี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน โอ้ ลูกผู้เป็นที่รัก โอ้ ดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณสูงสุดสอนลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ พ่อจะสอนลูกด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? อย่างแน่อนที่พ่อจำเป็นต้องมีร่างกายเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร พ่อไม่สามารถมาที่นี้โดยปราศจากร่างกาย เมื่อพวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณ พวกเขาเกลี้ยอาหารพราหมณ์ ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นแก่ผู้ที่เป็นพราหมณ์ ดวงวิญญาณพุดและเล่าข่าวคราวของเขา ทั้งหมดเกิดขึ้นตามละคร สิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้ในละครนั้นได้รับการบอกเล่า สิ่งนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่จากไป ดวงวิญญาณนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่จากไปที่ได้ทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เวลาลูกๆ รู้ว่าبابาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของมหาสมุทรของน้ำ ผู้คนได้เข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่างและกลับมาเกลียดอย่างมาก เวลาลูกกำลังกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและกลับมาสวยงามอีกครั้ง ดวงวิญญาณเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ มากเท่าที่ลูกจดจำبابา บาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น ด้วยการมีโยคะนี้บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกรู้ว่ามาและبابาต้องเพียรพยายามมากเพียงใด แต่ถึงกระนั้นพวกเขาต้องชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมเช่นกัน มีภาระของหลายชาติเกิดที่ยังคงหลงเหลืออยู่บนศีรษะของลูก บัญชีกรรมเหล่านั้นต้องชำระสะสางในเวลาสุดท้ายต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่ามิลูกประจำของรูตรา มีลูกประจำของ 8 ลูกประจำของ 108 และลูกประจำของ 16,108 เช่นกัน มีปวงประชานับไม่ถ้วน พวกเขาทั้งหมดคือส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูตรา ดวงวิญญาณของทั้งโลกเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำของรูตรา ทั้งหมดคือลูกของพ่อ ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ทั้งหมดเฝ้าแต่ได้รับการสร้างขึ้น ผู้คนมีต้นไม้เฝ้าพันธุ์ที่ใหญ่โตแล้วสิ่งนั้นก็กลายเป็นนามสกุลของเขา นี่คือนามสกุลของศรีศรีชีพ บาบา พ่อพูดว่า: จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อตลอดเวลา หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป มิฉะนั้นจะต้องมีการลงโทษอย่างมาก พ่อบอกลูกๆ แล้วแล้วเล่าว่า: ลูกๆ อย่าได้ลืมพ่อ อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงเก็บชาร์ตของลูกๆ: ฉันจดจำข้าพเจ้านานเพียงใด? เริ่มด้วยการจดจำ

บาบาเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงแล้วพัฒนาการฝึกฝนนั้น สร้างสภาพเช่นที่วานั้น ในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำบาบาเท่านั้น เพียงผู้
ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้นที่กลายเป็นเพชรพลอยทั้ง 8 ของลูกประจำแห่งชัยชนะ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม
มากเท่าที่บางคนทำบางสิ่ง เขาจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นมากตามนั้น ชันยาสซีที่ถึงบ้านของเขาและจากไปแล้วกลับมา
และอยู่ในปราสาทราชวัง ในความเป็นจริง สิ่งนั้นไม่ใช่กฎ ลูกได้รับความสุขอย่างมากมายที่นั่น พ่อโอบกอดลูกและให้
ความรักอย่างมากแก่ลูก: ลูกที่แสนหวาน ลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุด ดังนั้นเพียรพยายามเช่นนั้นเพื่อ
อนาคต อย่างไรก็ตามความเจริญรุ่งเรืองของเวลาปัจจุบันทั้งหมดจะกลายเป็นฝุ่น ทรัพย์สมบัติของใครบางคนจะถูกฝังอยู่
ในฝุ่น เมื่ออุบัติเหตุเกิดขึ้น ก็มีไฟไหม้ เมื่อเครื่องบินชน ขโมยก็มาและรูดปล้นทุกสิ่งและวิ่งหนีไป ผู้คนมากมายจะตาย
ด้วยระเบิดที่พวกเขาได้สร้างขึ้นในเวลานี้ สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในเวลานี้ได้รับการจดจำในภายหลัง มหาเศรษฐี ฯลฯ ทั้งหมด
จะถูกทำลาย อเมริกามั่งคั่งอย่างมาก ในดินแดนของความตายนี้เป็นราวกับว่าอเมริกาเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็น
เช่นภาพลวงตา ลูกรู้และผู้คนเหล่านั้นก็รู้ว่าความตายอยู่เพียงเบื้องหน้า อย่างแน่นอนที่ต้องมีพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวง
วิญญาณสูงสุดมาเพื่อทำงานของการก่อตั้งและการทำลายล้างอย่างแน่นอน ท่านคือคาร์เนการ์วันฮาร์ ท่านทำการก่อตั้ง
ผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ ณ ที่นี้ เพียงลูกเท่านั้นที่เรียกว่าบราห์มิน ลูกได้รับมรดกของลูกจากปู่ ศรีมัทได้รับการ
จดจำว่าสูงส่งที่สุดและดังนั้นลูกต้องทำตามสิ่งนั้น ลูกต้องกลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกแต่ละคนคือดรูโยธันหรือดรู
พตี สิ่งนั้นได้รับการถ่ายทอดในเรื่องราวว่า เมื่อดรูพตีอยู่ในบ้านของบางคน คิซัค(ผู้ที่มีสายตาไม่บริสุทธิ์)ได้ไล่ตามเธอ
ความเป็นจริงทุกคนคือดรูพตี กุมาริและผู้เป็นแม่ทั้งหมดคือดรูพตี เมื่อกุมาริไปในงานรับใช้ คิซัคก็ไล่ตามพวกเขา มีการ
เขียนไว้ว่าก็จะต่อมามาหาคิซัค คิซัคหมายถึงบางคนที่สกปรกอย่างมาก บางคนไล่ตามผู้อื่น ดังนั้นพ่อมาและปกป้องดรูพตี
จากการถูกเปลือยผ้า กุมาริต้องดูแลตนเองอย่างดีมาก เรื่องราวของคิซัค ฯลฯ นั้นเป็นเรื่องราวของเวลานี้ ลูกต้อง
ระมัดระวังอย่างมาก หากบางคนมาหาพ่อแล้วกลายเป็นเช่นคิซัค ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าดรามราชจะทำได้ ลูกได้รับ
นิมิตของสิ่งนั้นแล้ว พวกเขามีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก ครั้งหนึ่งบาบาเคยถูกถามเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้วบาบาก็
ตอบว่า: หากผู้หนึ่งได้รับนิมิต อย่างแน่นอนที่เขาต้องทนต่อสิ่งนั้น ในวิธีนี้บัญญัติกรรมในอดีตจะลดลง บาบาไม่ได้เก็บสิ่งใด
ของใครไว้ พ่ออธิบายว่า: อย่ากลายเป็นคิซัคหรือดรูโยธัน มีชื่อของปีศาจมากมายเช่นคันส์ จาราชันท์ ชิซูพัล ฯลฯ คัน
ส์หมายถึงผู้ที่มิเกลส พวกเขาคูกคามกุมาริอย่างมาก เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกของพ่อเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ดังนั้น
อย่าได้ประณามสกุลบราห์มิน หากลูกเป็นเหตุของการประณาม ลูกจะกลายเป็นบางคนที่มีประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล
ลูกต้องไม่แม้กระทั่งมองดูที่ใบหน้าของบางคนผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ไม่มีใครที่เต็มไปด้วยบาปเท่ากับดวง
วิญญาณเช่นนั้น ที่นี้ลูกแม้กระทั่งหย่าขาดจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ผู้ที่มาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ดวงวิญญาณ
เช่นนั้นเรียกว่าคนบาปเช่นอัมมิล อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งดวงวิญญาณบาปเช่นอัมมิลก็ต้องได้รับการยกระดับ พวกเขามี
ประสบการณ์ของการลงโทษและทุกข์ทรมานอย่างใหญ่หลวง ดวงวิญญาณรู้สึกถึงความทุกข์อย่างมาก พวกเขายำยาด
จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ไม่มีดวงวิญญาณใดที่มีบาปเท่ากับดวงวิญญาณเช่นนั้น โลกสกปรก
อย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก เริ่มแรกเมื่อลูกอยู่ในบัทตี แม่และพ่อต้องดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างมาก มายาเต็มไปด้วย
ด้วยพลังอย่างมาก เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ลูกๆ ลูกมีพลังเพียงพอไหมที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกของ
ลูกจากพ่อ? สติปัญญาของลูกพูดว่า: ฉันกลายเป็นลูกของบาบาและดังนั้นฉันจะไม่ประณามชื่อเสียงของพ่อหลังจากกลายเป็น
เป็นลูกของท่าน ใช่ไหม? พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อเข้ามาในร่างที่
ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ กระนั้นก็ตามหากลูกประณามพ่อ แล้วจงจดจำว่าจะต้องมีการลงโทษอย่างรุนแรง ที่นี้มีการ
ได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างมากมาย ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ขณะที่ก้าวไป หากลูกปล่อยมือของ
พ่อ ลูกจะกลายเป็นฝุ่นอย่างสิ้นเชิง มายาบีบจมูกแม้กระทั่งผู้ที่เคยอยู่กับบาบาเป็นการส่วนตัว เหตุนี้เองลูกต้องอยู่อย่าง
ระมัดระวังอย่างมาก หลังจากเป็นของพ่อและทำสัญญากับท่าน ลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ จะมีการลงโทษอย่างรุนแรง
หลังจากการทำสัญญากับพระเจ้า ลูกต้องทำตามสัญญานั้น เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกทำสัญญากับพระเจ้า ชีพบาบาพูดว่า:
สัญญาว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ หากลูกผิดสัญญาของลูก ทุกสิ่งก็จบสิ้น ไม่ว่าสถานการณ์
ใดก็ตาม แม้ว่าสถานการณ์ที่ยากลำบากอย่างที่สุดมาเบื้องหน้าลูก ลูกต้องไม่มีวันปล่อยวางศาสนาของลูก แม้ว่าลูกจะตาย
ลูกต้องไม่ผิดสัญญานี้ บางครั้งบางคนทำสัญญาแล้วก็หันหนีไปจากสัญญานั้น เวลานี้ลูกให้คำสัญญากับพ่อสูงสุด ดวง
วิญญาณสูงสุด หากว่าหลังจากให้คำมั่นสัญญาของลูก ลูกหันหลังให้กับคำพูดนั้น จะต้องมีการลงโทษอย่างมากผ่านดราม
ราช เป็นพ่อผู้ให้ผลแก่ลูก ท่านทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับผลของท่านที่ลูกได้ทำและบุญที่ลูกได้กระทำ และทำให้ลูกได้
รับการลงโทษสำหรับบาปของลูกเช่นกัน ท่านคือคาร์เนการ์วันฮาร์ และดังนั้นลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ลูกกำลังนั่งอยู่
ที่นี้เป็นการส่วนตัว หงส์ข้างนอกต้องอยู่กับนกกระสา พ่อพูดว่า: ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและมองเห็นลุง ป้า น้า
อา ฯลฯ ของลูกเพียงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิตที่ธรรมดาที่ซึ่งผู้คนมากมายมาและชุมนุมกัน ชาว

คริสเตียนแปรเปลี่ยนผู้คนมากมายให้เป็นคริสเตียนด้วยเพียงการบรรยายเดียว นั่นไม่สามารถเป็นเช่นนั้นที่นี้ ที่นี้ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน เวลานั้นลูกได้พบสัทกูรูในรูปของตัวแทน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อของลูก และเรือของลูกจะข้ามฝาก หากลูกปล่อยมือของพ่อ ทุกสิ่งก็จบสิ้น แล้วลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างมาก หากลูกต้องการที่จะมองเห็นดวงวิญญาณบาปเช่นนั้น จงมองดูพวกเขาที่นี้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์เช่นนั้น จงกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ! ลูกสามารถปลอดภัยจากการทำบาปเมื่อลูกอยู่ในโยคะเท่านั้น ลูกต้องระมัดระวังในการชกมวย มิฉะนั้นนายจะชกลูกด้านหลัง การเอาชนะนายไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก! การสละละทิ้งของลูกสะโตประธาน ลูกๆต้องระมัดระวังอย่างมาก เมื่อลูกทำตามการชี้แนะของผู้อื่น ลูกก็ตาย แล้วลูกก็เขียนหาบาบาว่า: บาบา บอกนายให้มีเมตตาต่อเรา! จงบอกเธออย่าได้ดูความเรามากเกินไป! บาบาพูดว่า: ไม่เลย! เวลานั้นพ่อจะส่งมายาให้สร้างพายุอย่างมากและทำให้ภูเขาของความทุกข์และบาปถล่มลงมา บิบบมูกของพวกเขและเขย่าพวกเขอย่างจริงจัง! มองดูว่าพวกเขามีค่าควรแก่สวรรค์หรือไม่ ท่านจะไม่พูดว่า: จงมีเมตตาและให้พรแก่พวกเขา ครูในโรงเรียนจะมีเมตตาแก่นักเรียนหรือไม่? นักเรียนต้องศึกษาเล่าเรียน นี่คือการไม่รู้ ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มั่งคั่ง นี่ไม่ใช่ชุมนุมทางจิตที่ธรรมดาสามัญ นี่คือการชุมนุมทางจิตของพระเจ้า อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ต่างลำดับกันไป รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ยึดคำมั่นสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับพ่อ อย่าได้หันเหไปจากคำพูดที่ลูกให้ไว้ อยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากๆ
2. ตกแต่งประดับประดาตนเองและผู้อื่นด้วยความรู้ อย่าได้มีวันกลับมาสำนึกที่เป็นร่างและติดกับอยู่ในรูปที่มีตัวตนหรือติดกับในผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่ และให้สิทธิ์ต่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีให้แก่ทุกดวงวิญญาณ
จนกระทั่งเวลานี้ลูกได้เล่นบทบาทของผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ และครูผู้ยิ่งใหญ่ แต่เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นลูกของสัทกูรู และเล่นบทบาทของการให้พรของการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต สัทกูรูผู้ยิ่งใหญ่หมายถึงผู้ที่ทำตามอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ทำตามคำสอนของสัทกูรูอย่างเต็มสมบูรณ์ เพียงสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้เท่านั้นที่สามารถพาผู้อื่นไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลื่อมมองในหนึ่งวินาที นั่นคือ เพียงพวกเขาเท่านั้นสามารถทำงานรับใช้ของการให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต

คติพจน์: เชื้อฟุ้ง และลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรจากหัวใจของบัพาดา

*** โอม ชานติ ***

ชีพายันตีคือการจุติลงมาที่นารักพิเศษสุดและมหัศจรรย์ ซึ่งเต็มไปด้วยความรักและความสุข

วันนี้ พ่อผู้สร้างตรีเทพ (ผู้สร้างเทพทั้งสาม) ได้มาพบกับลูกชาลีแกรมที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของท่าน เช่นที่พ่อเป็นจุด มีรูปที่เป็นแสง ได้รับการกราบไหว้บูชาและมีการเฉลิมฉลองอนุสรณ์ความทรงจำถึงท่าน, การรำลึกถึงท่าน ดังนั้นพร้อมกับพ่อ ลูกดวงวิญญาณชาลีแกรมก็ได้รับการกราบไหว้บูชาเช่นกัน พ่อได้รับการจดจำและกราบบูชาเพียงผู้เดียวในฐานะตรีมูรติชื่อว่า ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณชาลีแกรมมีมากมาย ทั้งสองได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพ่อทำให้ลูกทั้งหลายมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหมือนท่านเอง เมื่อใดก็ตามที่ลูกเห็นชาลีแกรมลูกมีประสบการณ์อะไร? มีประสบการณ์ว่าฉันเป็นสิ่งนี้ รู้สึกเช่นนี้หรือไม่? ดังนั้น พ่อไม่เพียงแต่ทำให้ลูกเป็นเหมือนท่านเท่านั้น แต่ท่านยังทำให้ลูกสูงส่งและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแม้กระทั่งมากกว่าท่านเสียอีก ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาสองเท่า พ่อได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของชื่อว่าลิงกัม ในขณะที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของชาลีแกรมและในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณเทพด้วย ในสองทางนี้ลูกได้ประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับการกราบไหว้บูชามากกว่าพ่อ เช่นที่ลูกถูกเรียกว่าดับเบิลพ่อเรนเนอร์ ดังนั้นลูกจึงมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นสองเท่าเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่สวมมงกุฎสองชั้น พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่ได้กลายเป็นสิ่งนี้ ในสถานที่บางแห่งผู้เลื่อมใสศรัทธาจะสวมมงกุฎให้กับรูปบูชาของชีวา เพราะท่านทำให้ลูกเป็นผู้สวมมงกุฎ ด้วยเหตุนี้บางครั้งพวกเขาจึงแสดงมงกุฎ อย่างไรก็ตามพ่อไม่เคยสวมมงกุฎทองหรือเงินที่ประดับด้วยเพชร เพราะในทางปฏิบัติแล้วมงกุฎจะสวมบนศีรษะ พ่อที่ไม่มีตัวตนมีศีรษะหรือไม่? ท่านไม่มีร่างกาย แล้วท่านจะสวมมงกุฎได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามพวกเขาแสดงมงกุฎอันเนื่องมาจากความรัก พ่อจึงทำให้ลูกทั้งหลายนำหน้าท่าน ลูกมีความสุขและมีสำนึกที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่? บัพดาตาไม่เพียงแต่มีความสุขในการเฉลิมฉลองเจียนตี (วันเกิด) ของท่านเท่านั้น เพราะนี่ก็เป็นวันเกิดของลูกทุกคนด้วย และเหตุนี้เองจึงมีความสุขในการเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆ พ่อไม่สามารถทำสิ่งใดได้โดยผู้เดียวและลูกก็ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตัวลูกเองเพียงผู้เดียวเช่นกัน แม้ว่าบางครั้งลูกบางคนจะรู้สึกว่าพวกเขาเป็นคนเดียวที่สามารถทำอะไรบางอย่างได้ แต่พวกเขาจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากปราศจากพ่อ ดังนั้นพ่อไม่สามารถทำอะไรด้วยตัวท่านเองได้และลูกๆก็ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตัวลูกเองเช่นกัน แม้ว่าพ่อปรารถนาที่จะเฉลิมฉลองการพบปะทั้งในรูปที่มีตัวตนหรือในรูปที่ละเอียดอ่อน ท่านก็ยังต้องได้รับการคำนึงจากบราห์มา ท่านไม่สามารถทำสิ่งใดได้หากไม่มีบราห์มา ท่านไม่สามารถเฉลิมฉลองการพบปะทางร่างกายได้หากไม่มีสื่อกลาง พ่อมีความรักต่อลูกเป็นอย่างมาก และลูกๆก็มีความรักต่อพ่อเป็นอย่างมากเช่นกัน ทั้งสองไม่สามารถทำอะไรได้หากไม่มีกันและกัน ถ้าลูกแยกพ่อออกไปและไม่รักษาความเป็นมิตรกับท่านไว้ลูกจะทำอะไรได้? พ่อจะทำอะไรได้? แม้แต่พ่อก็ไม่สามารถทำอะไรได้ มันถูกกำหนดไว้แล้วช่วงวันรันดร์ในละครนี้สำหรับลูกๆที่จะใช้ชาติเกิดที่สูงส่งนี้พร้อมกับพ่อ และสำหรับพวกเขาที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยกัน และจากนั้นก็กลับไปยังบ้านที่แสนหวานด้วยกัน ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ได้ ดังนั้นสิ่งที่กำหนดไว้แล้วก็เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? ลูกรักสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นวันนี้ลูกทุกคนมาเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อหรือวันเกิดของตัวเอง? บาบาสจะพูดว่า: วันเกิดของลูก และลูกๆจะพูดกับพ่อว่า: เป็นวันเกิดของพ่อ

การจุติลงมาที่สูงส่งนี้ซึ่งเรียกว่าชีพายันตี, ชีพราตรีเป็นการจุติลงมาที่เต็มไปด้วยความรักและความสุขมากมายสำหรับดวงวิญญาณ แม้กระทั่งในยุคทองลูกก็จะไม่มีการเฉลิมฉลองวันเกิดเช่นนั้น ดวงวิญญาณจะเฉลิมฉลองวันเกิดของดวงวิญญาณ แต่ในเวลานี้ดวงวิญญาณจะเฉลิมฉลองวันเกิดของดวงวิญญาณสูงสุด วันเกิดที่น่ารักและพิเศษสุดนี้เป็นวันเกิดที่มหัศจรรย์ที่สุดในตลอดทั้งวงจร เป็นวันเกิดของพ่อและของลูกในเวลาเดียวกัน มันเคยเกิดขึ้นเช่นนี้ในเวลาอื่นหรือไม่? ถึงแม้ว่าวันจะเหมือนกัน ปีหรือเดือนหรือวันที่ก็แตกต่างกันใช่ไหม? วันจุดนี้มหัศจรรย์มากเพราะการจุติของพ่อและของลูกเกิดขึ้นพร้อมกัน

เนื่องด้วยเป็นอนุสรณ์ความทรงจำและการระลึกถึง ผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงเฉลิมฉลองวันนี้เป็นพิเศษในสองรูปแบบด้วยกัน ทั้งสองรูปแบบนั้นมีความพิเศษอย่างไร? ประการแรกพวกเขาให้คำมั่นสัญญาเป็นพิเศษ ประการที่สองพวกเขาไม่ได้อุทิศตนเอง แต่พวกเขาถวายบางสิ่งเพื่อเป็นเครื่องสังเวย ดังนั้นความพิเศษสองประการของวันนี้คือการให้คำมั่นสัญญาและการถวายเครื่องสังเวย พวกเขาให้คำมั่นสัญญาต่างๆมากมายหลายประเภท: ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหาร, การเดินตลอดคืน, หรือการเดินทางไปจาริกแสวงบุญเป็นระยะทางไกล ไม่ว่าพวกเขาจะเหน็ดเหนื่อยเพียงใดพวกเขาก็ยัง

คงปฏิบัติตามคำมั่นสัญญานั้น ไม่ว่าพวกเขาจะใช้เวลากี่วันหรือนานเท่าใด พวกเขาก็ไม่เคยละทิ้งคำมั่นสัญญาของพวกเขา แล้วพวกเขาลอกเลียนแบบอนุสรณ์ความทรงจำนี้มาจากที่ใด? สำหรับลูกบราห์มินนี่เป็นคำมั่นสัญญาสำหรับทั้งชีวิต ในขณะที่สำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธามันเป็นคำมั่นสัญญาสำหรับวันเดียว เมื่อลูกได้ใช้ชาติเกิดใหม่ของชีวิตบราห์มิน นั่นคือเมื่อลูกใช้ชาติเกิดที่สูงส่ง ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาอะไร? ลูกให้คำมั่นสัญญาว่าจะตื่นอยู่เสมอจากการหลับใหลของความไม่รู้ใช้ไหม? หรือลูกให้คำมั่นสัญญาว่าจะนอนหลับเพียงเล็กน้อย? หรือลูกให้คำมั่นสัญญาว่าจะพยักหน้าเล็กน้อย? ดังนั้นลูกทุกคนก็ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะตื่นตัวในวันชีพายันตีซึ่งเป็นวันเกิดที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงตื่นอยู่เนื่องจากเป็นอนุสรณ์ความทรงจำ ลูกทั้งหมดได้ให้คำมั่นสัญญาซึ่งเป็นสิริมงคลที่จะรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ใช้หรือไม่? ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ว่าพวกเขาจะล้มป่วยก็ตาม ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะไม่มีวันผิดคำมั่นสัญญาของการรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกทุกคนจะผิดคำมั่นสัญญาหรือไม่หากมีสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้นกับร่างกายหรือจิตใจของลูก? บางครั้งลูกรับประทานอาหารที่ผสมปนกันหรือไม่? “ไม่มีใครมองเห็น ให้ฉันกินเถอะ” ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยของลูกอย่างมั่นคงใช้หรือไม่? หรือลูกอ่อนแอในสิ่งนี้? บางครั้งลูกรู้สึกต้องการรับประทานอะไรบางอย่างเมื่อเห็นสิ่งนั้นหรือไม่? ในขณะรับประทานอาหารประเภทเดิมอยู่ตลอดเวลา บางครั้งลูกรู้สึกต้องการรับประทานอะไรบางอย่างที่แตกต่างออกไปหรือไม่? อ้อชะ ผู้ที่มาจากออสเตรเลีย อเมริกา ยุโรป เอเชีย และรัสเซียล้วนเข้มแข็ง (พึกก้า) ในเรื่องนี้ หรือลูกอ่อนแอเล็กน้อยหรือไม่?

ดังนั้นดับเบิลฟอเรนเนอร์ทั้งหมดสอบผ่าน ผู้ที่มาจากบาร์ตสอบผ่านอยู่แล้ว เป็นสิ่งที่ง่ายดายสำหรับชาวบาร์ต ดับเบิลฟอเรนเนอร์ต้องใช้ความพยายามเป็นสองเท่า ขอแสดงความยินดีที่สอบผ่าน ลูกได้รับการแสดงความยินดีในวันเกิดของลูก ประการที่สองขอแสดงความยินดีที่สอบผ่าน และประการที่สาม ลูกสอบผ่านอย่างไม่มีขุ่นข้องหมองใจและไม่สั่นคลอนอยู่เสมอใช้หรือไม่? ในเรื่องนี้ลูกพูดว่า: ฉันจะอย่างไรได้? เป็นบางครั้ง. วันนี้บัปเตดาคจะแนะนำภาษาที่สนุกสนานมากสำหรับดับเบิลฟอเรนเนอร์ เพราะลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ชอบที่จะสนุกกับตัวเองเป็นอย่างมากใช้ไหม? บางสิ่งบางอย่างควรจะเกิดขึ้น ควรจะมีความเพลิดเพลินบ้าง ทำไมเราต้องอยู่อย่างเงิบสงบตลอดเวลา? ดังนั้น ในวันชีพราตรี บัปเตดาจึงให้ลูกทุกคนทำสัญญาอย่างมั่นคงในคำพูดเหล่านี้ ลูกพร้อมที่จะทำสัญญาหรือไม่? หรือเมื่อลูกได้ยินสิ่งนี้ลูกจะพูดว่ามันยากเล็กน้อยหรือไม่? ประการแรก ลูกพร้อมที่จะทำสัญญาว่าจะไม่มีคำว่า "ยาก" แม้กระทั่งในความคิดของลูกหรือไม่? บัปเตดาเห็นว่า ถ้าลูกไม่มีความมุ่งมั่นในความคิดของลูก ก็จะไม่มีความประสบความสำเร็จได้ ลูกมีความคิด แต่เพราะความคิดเหล่านั้นไม่มีความมุ่งมั่น จึงมีความอ่อนแอ โดยทั่วไปลูกใช้คำพูดที่อ่อนแอว่า "ฉันจะอย่างไรได้?" "อะไร?" เวลานี้อย่าพูดว่า "อะไร" แต่แทนที่จะพูดว่า "อะไร" ลูกจะพูดคำไหน "ไบบิ" ดังนั้นเมื่อลูกค้นหาคำว่า "อะไร" ในพจนานุกรมของบราห์มิน แทนที่จะเป็นคำว่า "อะไร" จะมีคำว่า "ไบบิ" คำอะไรอีกที่ลูกใช้? "ทำไม?" ลูกจะพูดคำไหนสำหรับคำว่าทำไม? “บ้ายบาย!” ลูกจะพูดว่า “บ้ายบาย” ตลอดไปใช้ไหม? หรือเพียงแค่ช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น? และคำที่สามที่ลูกใช้คืออะไร? "อย่างไร?" ดังนั้นอย่าพูดว่า "อย่างไร" แต่ให้พูดว่า "รู้" กล่าวอีกนัยหนึ่งคือลูกรู้ ดังนั้นอย่าได้มีคำถามว่า "อย่างไร?" เมื่อลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ เมื่อลูกกลายเป็นผู้รู้ แล้วลูกจะพูดว่า "อย่างไร" หรือ? การพูดว่า "อย่างไร" (เกเซ) หมายถึงการปล่อยให้สิ่งที่น่ากลัวเช่นผีเข้ามา ลูกชอบอะไรที่น่ากลัวไหม? ดังนั้นคำเหล่านี้จึงนำมาซึ่งความอ่อนแอ นี่เป็นคำพูดที่เปิดประตูสู่ความคิดที่ไร้ประโยชน์ ลองคิดดูสิ: เมื่อใดก็ตามที่มีจิตของความคิดที่ไร้ประโยชน์ มันจะสร้างคำอะไรขึ้นมา? มันถูกสร้างขึ้นด้วยคำเหล่านี้ใช้ไหม? มันจะเป็นคำว่า "ทำไม", "อะไร?" หรือ "อย่างไร" จะเป็นคำพูดเหล่านี้ใช้ไหม? สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? คุณพูดเช่นนี้ได้อย่างไร? ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? ตอนนี้ฉันควรทำอะไรดี? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้ได้อย่างไร? ดังนั้น คำพูดเหล่านี้จึงเป็นประตูสู่ความอ่อนแอและความคิดที่ไร้ประโยชน์ เปลี่ยนคำเหล่านี้ในพจนานุกรมของลูก แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? ลูกก็จะเปลี่ยนแปลงเช่นกันใช้ไหม? ผู้เลื่อมใสศรัทธากำลังลอกเลียนแบบลูก ประเด็นของลูกไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่พวกเขาเก็บอนุสรณ์ความทรงจำไว้ในรูปที่มีขีดจำกัด ดังนั้น การให้คำมั่นสัญญาที่มุ่งมั่นนี้หมายถึงการเฉลิมฉลองชีพราตรีหรือชีพายันตี การเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น ไม่ควรเป็นเพียงแค่ลูกตัดเค้ก จุดแสงไฟและตะเกียง นั่นไม่ใช่การเฉลิมฉลอง ความบันเทิงนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน แต่พร้อมกับสิ่งนั้น ลูกต้องตัดบางสิ่งออกไป และลูกต้องจุดบางสิ่งให้สว่างขึ้น

ประการแรกเลยลูกจุดแสงไฟและตะเกียง ลำดับต่อมาลูกตัดเค้ก ลำดับที่สามลูกชักธง ลำดับที่สี่ลูกร้องเพลง ลำดับที่ห้าลูกรำรำ แล้วลูกทำอะไรอีก? ลูกแจกขนมหวานและกินขนมเหล่านั้น ลูกจะต้องทำทั้งหมดสิ่งนี้ในตอนนั้น ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องจุดแสงตะเกียงแห่งความคิดที่มุ่งมั่นในจิตใจของลูก: ว่าต่อจากนี้ไป ฉันต้องประสบความสำเร็จด้วยความมุ่งมั่น ไม่ใช่ว่า "ฉันจะคอยดู, ฉันไม่รู้" ไม่ใช่คำเหล่านั้น แต่ "ฉันต้องกลายเป็น ฉันต้องทำ" อย่าได้ใช้ภาษาที่ปล่อยให้เป็นเรื่อง

ของอนาคต ลูกจะตัดเด็กอะไรอื่นอีก? ลูกไม่สามารถกินเค้กทั้งหมดได้ ลูกต้องตัดเค้กก่อนแล้วจึงกิน แล้วลูกจะตัดอะไร? ไม่ว่าลูกจะมีอุปสรรคใดๆต่อการกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม แม้แต่ร่องรอยของความคิดเพียงเล็กน้อย จงตัดสิ่งนั้นออกไปตั้งแต่ตอนนี้ จบสิ้น! แทนที่จะอ่อนแอ ให้นำเค้กแห่งการดูดซับพลังเข้าไปในปากลูก ตัดก่อนแล้วค่อยกิน ลูกเข้าใจไหม? ลูกจะชักธงอะไร? ผู้คนชักธงขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึง แต่ลูกต้องให้ธงของทุกความคิด คำพูด และการกระทำที่จะเปิดเผยพ่อลูกชักขึ้นในหัวใจของลูกตลอดเวลา ความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูกไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ไม่เปิดเผยพ่อ เพราะในหัวใจของแต่ละคนมีความรักต่อพ่อ แต่ละคนมีความคิดที่จะเปิดเผยพ่อ แล้วลูกจะทำสิ่งนี้อย่างไร? จงชักธงในหัวใจของลูกเสมอที่จะเปิดเผยพ่อด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกต้องร้ายร้ายของการอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ ไม่ใช่ว่าลูกจะมีความสุขเป็นบางครั้งและจะไม่มีความสุขในบางครั้ง เมื่อลูกไม่มีความสุข ให้ถ่ายรูปตนเองในช่วงเวลานั้น ถ่ายภาพตนเองเมื่อลูกมีความสุขด้วยเช่นกัน จากนั้นนำภาพทั้งสองมาไว้ด้วยกันและดูว่าภาพไหนดีกว่ากัน นั่นคนนี้หรือคนนั้น? ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ไม่ว่าใครจะพยายามขโมยความสุขของลูกไปมากแค่ไหน จงร้ายร้ายของการมีความสุขและร้ายแรงแม่เสมอ เพราะมาจะทำสิ่งนี้ผ่านใครบางคนใช่ไหม? ไม่ว่าใครจะพยายามลดหรือพรากความสุขของลูกไปด้วยวิธีใด ลูกต้องมีความสุขตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกได้ทำให้คำมั่นสัญญาที่มั่นคงหรือไม่? อะไรที่ลูกทำไม่ได้? ลูกมีพลังใจหรือไม่? ผู้ที่มีพลังใจจะไม่สามารถทำอะไรได้หรือไม่? หากลูกซึ่งเป็นนายผู้ทรงอำนาจไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ แล้วใครที่จะสามารถทำเช่นนี้ได้? จะมีใครอีกบ้างที่ลูกสร้างขึ้นที่สามารถทำเช่นนี้ได้? หรือลูกเป็นสิ่งนี้? ลูกต้องกลายเป็นลูกปิดของสายประคำใช่ไหม? หรือลูกกำลังรอให้คนอื่นมาเป็นสิ่งนั้น? ลูกต้องมาในดิวิชั่นหนึ่ง(กลุ่มแรก)ใช่ไหม? หรือจะเป็นการดีที่จะอยู่ในดิวิชั่นสองไหม? ดังนั้น จงมีความคิดที่มุ่งมั่น นั่นคือ ให้คำปฏิญาณว่า: ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขในขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ ผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขจะแจกจ่ายขนมหวานหรือความหวานขึ้นแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอ ด้วยขนมหวานเหล่านั้นลูกเพียงแค่ทำให้ปากของลูกหวานขึ้น ในขณะที่ขนมหวานหรือความหวานขึ้นเหล่านี้ร่างกายจิตใจและหัวใจของลูกจะกลับมามีความสุข ดังนั้นลูกต้องแจกจ่ายขนมหวานหรือความหวานขึ้นเหล่านี้ เพลงอะไรที่ลูกร้องอย่างสม่ำเสมอ? "باباที่แสนหวาน بابาที่น่ารัก بابาของฉัน" นี่คือเพลงที่ลูกร้องใช่ไหม? ให้เพลงนี้เล่นอย่างสม่ำเสมอโดยอัตโนมัติ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อแบตเตอรี่หมดลงหรือเหลือน้อยลงแล้วเพลงจะหยุดเล่น ไม่เลย เมื่อแบตเตอรี่เหลือน้อย ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกร้องเพลงประเภทไหน? ลูกทุกคนประสบกับสิ่งนี้ใช่ไหม? จะเกิดอะไรขึ้น? แล้วลูกก็พูดว่า: "แต่بابาเป็นของฉัน" ลูกใช้คำว่า "แต่" ลูกไม่เพียงแต่พูดว่า: "بابาของฉัน" ลูกพูดว่า: "แต่بابาเป็นของฉัน" มันกลายเป็นปะปน เมื่อแบตเตอรี่อ่อนลง เสียงจะซาลง มีการเพิ่มคำว่า"แต่"เข้าไป ไม่ใช่เสียง"بابาของฉัน"ด้วยประกายและความซาบซึ้งนั้น แต่กลายเป็น: "แต่بابาเป็นของฉัน"

ดังนั้นการเฉลิมฉลองชีพราตรีจึงหมายถึงการให้คำมั่นสัญญาอย่างมั่นคง ลูกเฉลิมฉลองชีพราตรีด้วยวิธีนี้ใช่ไหม? หรือลูกจะตอบกลับหลังจากที่คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วเท่านั้น? อ้อชะ ลูกฉลาดมาก ลูกได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้ว ลูกเป็นดับเบิลฟอเรเนอร์ และดังนั้นลูกจึงฉลาดเป็นสองเท่า อ้อชะ

ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ทำงานรับใช้พิเศษอะไรในมฐัน? ลูกทำอะไร? ลูกเปิดเผยบราห์มาบาบาหรือไม่? ลูกเฉลิมฉลองการเปิดตัวแสดมปีหรือไม่? ลูกมีโยคะพิเศษ ลูกมีโยคะที่ทรงพลัง และลูกก็กลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคใช่ไหม? ไม่ว่าจะเป็นโยคะของชาวมฐัน โยคะของดับเบิลฟอเรเนอร์ หรือโยคะของลูกบราห์มินในทุกหนแห่ง มันเป็นโยคะที่แสดงความสามารถพิเศษหรือไม่? เพราะทุกคนในทุกหนแห่งมีความคิดเดียวที่จะเปิดเผยพ่อบราห์มาอย่างแน่นอน บางคนทำงานรับใช้แบบวิ่งวนไปทั่ว(ยุ่งเพราะทำงานรับใช้หลายอย่าง) บางคนทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ และบางคนทำงานรับใช้ด้วยคำพูด ไม่ว่าลูกทั้งหมดจะทำงานรับใช้อะไรก็ตามในขณะที่โยคยูกต์ ขอแสดงความยินดีกับดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นนั้นสำหรับความสำเร็จของลูก! ลูกมีความสุขมาก ลูกทุกคนมีความรักอันลึกซึ้งอยู่ในหัวใจของลูกที่มีต่อพ่อบราห์มา ลูกทุกคนเคยเห็นพ่อบราห์มาหรือรู้จักท่านไหม? ลูกจะพูดอะไร? ลูกเคยเห็นท่านหรือลูกรู้จักท่านไหม?

ผู้ที่บอกว่าเคยเห็นบราห์มาบาบา ยกมือขึ้น! ผู้ที่บอกว่ารู้จักท่านแต่ยังไม่เคยเห็น ยกมือขึ้น! (มีไม่กี่คนที่ยกมือ) อ้อชะ ลูกเคยมีประสบการณ์กับบราห์มาบาบาหรือไม่? ลูกมีประสบการณ์ว่าบราห์มาเป็นพ่อของลูกหรือไม่? ประสบการณ์ก็เป็นดวงตาเช่นกัน เช่นที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของร่างกาย ดังนั้นดวงตาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือดวงตาแห่งประสบการณ์ หากลูกได้เห็นท่านด้วยดวงตาแห่งประสบการณ์ ลูกจะบอกว่าลูกได้เห็นท่านแล้ว หากลูกไม่เคยสัมผัสท่านหรือไม่เคยเห็นท่านในรูปที่อะแควหรือสภาพที่อะแคว ให้จดชื่อของลูกแล้วให้กับดาดี้ แล้วพวกเขาจะให้ประสบการณ์นี้กับลูก อย่าได้้อย่างลูกตัดสิทธิ์จากสิ่งนี้ ลูกให้ประสบการณ์ของบราห์มาบาบาด้วยแสดมปีแก่ผู้อื่น แต่ถ้าลูกเองยังไม่เคยมีประสบการณ์กับท่าน

แล้ว นั่นก็ย่อมไม่เป็นการดี ดังนั้น เมื่อลูกนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปภาพของบรรพบุรุษมาบาม ลูกไม่สามารถสัมผัสกับรูปที่มีชีวิตจากรูปภาพนั้นได้หรือ? ลูกไม่ได้รับคำตอบในการสนทนาแบบจากใจถึงใจของลูกหรือ? ลูกได้รับสิ่งนั้นใช่ไหม? เป็นเพราะท่านเป็นพ่อที่ท่านฟังลูกและตอบสนองลูก อย่าได้อยู่อย่างถูกตัดสิทธิ์จากประสบการณ์นี้ ลูกเข้าใจไหม? ไม่ว่าลูกทั้งหมดจะทำงานรับใช้อะไรก็ตาม และชาวบาร์ตก็ได้รับโอกาสมากในการทำงานรับใช้ แม้ว่าบรรพบุรุษจะไม่ได้เอ่ยชื่อใดๆก็ตาม ลูกแต่ละคนควรยอมรับการแสดงความยินดีตามชื่อเพื่อเป็นการตอบแทนการรับใช้ที่ลูกทำการส่วนตัว แม้แต่ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์ก็ยังได้รับโอกาสในการทำงานรับใช้ ลูกสนุกกับการทำงานรับใช้ใช่ไหม? ลูกกำลังร่ำรำไรใช่ไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณในทุกหนแห่งที่มีสิทธิ์ในชาติเกิดบรรพบุรุษ, ชาติเกิดที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดซึ่งอยู่กับพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่อยู่อย่างตระหนักถึงการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นสองเท่า ถึงดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิ์ในความสำเร็จโดยมีความคิดที่มุ่งมั่นและให้คำมั่นสัญญาอย่างมั่นคง ถึงลูกๆผู้มีโชคแห่งความสุขและอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นมีความสุข คำอวยพรวันเกิดพิเศษและความรักและความทรงจำระลึกถึงจากผู้สร้างตรีเทพ บรรพบุรุษและพ่อบรรพบุรุษ และพร้อมกันนี้ ขอนมัสสแด่ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งแสง และแสดงให้ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนได้เห็นจุดหมายที่สูงส่งของพวกเขาด้วยสภาพที่สูงส่งของลูก เช่นเดียวกับที่แมลงเม่าบินเข้าหาแสงไฟโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่เร่ร่อนจะมากหาลูกผู้ซึ่งเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายอย่างรวดเร็ว สำหรับสิ่งนี้ ให้ฝึกฝนที่จะมองเห็นดวงดาวที่เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผากของแต่ละคน อย่าได้เห็นร่างกายในขณะที่มองเห็น ให้สายตาของลูกไปที่ดวงดาว(แสง)เสมอ เมื่อสายตาทางจิตเช่นนั้นกลายเป็นธรรมชาติ ดวงวิญญาณที่เร่ร่อนจะพบจุดหมายปลายทางของพวกเขาโดยผ่านลูกดวงวิญญาณ

คติพจน์: เพียงผู้รู้ถึงความสำคัญของงานรับใช้และผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการทำงานรับใช้ประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้นที่จะเป็นผู้รับใช้ที่รอบด้าน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง จงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็กลับมาสูงส่งโดยการทำตามศรัทธา
- คำถาม:** เหตุใดผู้คนจึงสร้างอนุสรณ์ของเกามุก (ปากว้าว) ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา?
- คำตอบ:** เพราะว่ายกแห่งการบรรจบพบกันฟอวางใหญ่ของความรู้ไว้บนผู้เป็นแม่ น้ำทิพย์ของความรู้ที่ออกมาจากปากของลูกและทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ผ่านสิ่งนี้ ดังนั้นอนุสรณ์ของเกามุกจึงได้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ผู้เป็นแม่คือว้าวที่ศักดิ์สิทธิ์ผู้เติมเต็มความปรารถนาของทุกคนและเหตุนี้เองอนุสรณ์จึงถูกสร้างขึ้น
- เพลง:** ชี้นทางแก่เราคนตาบอดด้วยเถิด พระเจ้าที่รัก!

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้ ลูกๆ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาร้องเรียกหาพ่อว่า: เราได้กลับมาปราศจากการมองเห็นและสติปัญญา ดังนั้น โปรดชี้หนทางให้แก่เราเถิด! พวกเขาจดจำพ่อของพวกเขาและเรียกหา: โอ พระผู้เจ้! ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดจดจำพ่อ เรานั้นไม่มีความสุขอย่างมากในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เราได้ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วจากประตูหนึ่งไปสู่อีกประตูหนึ่ง ที่ไหนก็ตามที่เราไป เราไม่รู้ถึงอาชีพของผู้ที่เราไปหา ผู้คนไปที่วัดของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้วาชีวาชื่อใคร ที่ไหนก็ตามที่ผู้คนไป พวกเขาแก้มีศรัทธาของเขาที่นั่น พวกเขาไม่รู้วาท่านคือใครหรือท่านมาเมื่อใด แม้กระทั่งเมื่อพวกเขาไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาไม่รู้วาลักษมีและนารายณ์มาเมื่อใดหรือพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เมื่อลูกไปที่วัดดิลาลาอดิเทพ กำลังนั่งอยู่ที่นั่น แต่ไม่มีใครรู้ว่าเขาเป็นใคร ผู้คนไปหาจากกัธอัมบา แต่พวกเขาไม่รู้วาทะมาเมื่อใดหรือเธอทำสิ่งใด พวกเขาเพียงแต่ไปและก้มลงเบื้องหน้าเธอ พวกเขาสวดอ้อนวอนว่า: ให้ลูกแก่ฉันเถิด! ให้สิ่งนี้แก่ฉัน! ให้สิ่งนั้นแก่ฉัน! พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไปที่เกามุกนั้น พวกเขาพยายามอย่างหนักที่จะขึ้นและลงขึ้นบันได พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ที่นี่ พวกเขาได้สร้างปากว้าวด้วยหินและพูดว่าแม่น้ำคงคาออกมาจากปากของว้าว น้ำทิพย์ไม่สามารถปรากฏออกมาจากปากของสัตว์ได้ ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญแต่พวกเขาไม่รู้วาชีพของใครหรือว่าเมื่อใดที่พวกเขามาหรือสิ่งใดที่พวกเขาทำเมื่อพวกเขามา เหตุใดพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น? เนื่องจากการไม่มีสติปัญญาพวกเขาจึงร่ำร้อง “โอ พระผู้! โอ บาบ!” เพราะท่านคือพ่อของทุกคน มนุษย์นั้นกล่าวได้ว่ามีสามพ่อ หนึ่งคือชีวา พ่อของดวงวิญญาณ สองคือพระชาบิดาบรรพมา ผู้สร้างโลกมนุษย์ ซึ่งเป็นต้นไม้เฝ้าพันธุมนุษย์ สามคือพ่อทางร่างของพวกเขา ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเดียว: โปรดมาและชี้หนทางแก่เราคนตาบอดเพื่อที่เราจะรู้สิ่งนั้นตลอดเวลา ยุคเหล็กนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ยุคทองคือดินแดนของความสุขและสถานที่ที่เราดวงวิญญาณมา เมื่อเรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรานั้นถูกเรียกว่าดินแดนของความสงบ ที่นี้ดวงวิญญาณได้รับฮาโมเนียม(เครื่องดนตรี)ของร่างกาย เหล่านั้นเป็นอวัยวะของร่างกายที่ใช้เพื่อทำการกระทำ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณคือลูกของพ่อเหนือโลกสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ร่างกายคือลูกของพ่อทางร่าง พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเพียงผู้เดียวและลูกได้รับมรดกด้วยการจดจำท่าน ลูกไม่สามารถได้รับมรดกของความสงบและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากมนุษย์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม แม้กระทั่งบรรพมา วิษณุ และชางก้า ยังถูกเรียกว่าเป็นเทพ ดวงวิญญาณสูงสุดคือชีวา มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา จะไม่กล่าวว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดบรรพมา ดังนั้นไม่มีใครรู้วาชีพของผู้ที่พวกเขาได้สร้างวัดเหล่านั้นให้ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวา และแล้วบรรพมา วิษณุ และชางก้า เป็นสิ่งสร้างที่ถูกสร้างขึ้น ชีวาผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นแตกต่างจากชางก้าผู้เป็นเทพที่ละเอียดอ่อน พระเจ้าคือผู้เดียว จงอธิบายปริศนานี้อย่างดีมาก ก่อนอื่นใดรู้จักพ่อ ผู้เป็นผู้สร้างสวรรค์ ผู้คนเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลักษมีและนารายณ์คือนายของสวรรค์ มีความสุขอย่างสม่ำเสมอที่นั่น ที่นี้ทั้งหมดไม่มีความสุข โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองบาร์ตคืออาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดเคยบริสุทธิ์ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ราเดและกฤษณะคือเจ้าชายและเจ้าหญิงของยุคทอง ผู้ที่กลายเป็นลักษมีและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของพวกเขา สวรรค์ถูกเรียกว่าชีวาเวลา เวลาที่พ่อกำลังชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ของบาร์ตผู้ที่พ่อได้วางใจของน้ำทิพย์ไว้บนพวกเขา เคยมีอาณาจักรที่บริสุทธิ์ในบาร์ตและเวลานี้เป็นอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ แทนที่จะเป็นอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ สิ่งนั้นกลายเป็นการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์และในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้การ

ครองเรือนนั้นบริสุทธิ์ พอพูดกับดวงวิญญาณว่า: จัน พอสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาแล้ว ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยก ห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกอยู่อย่างแยกห่างเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เวลานี้ลูกได้กลับมา มีโรคภัย ยากจนข้นแค้น และมีค่าเช่าเปลือกหอยอย่างสมบูรณ์ เวลานี้หากลูกต้องการกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ และแล้ว ให้ทำความเพียรพยายาม ลูกๆ ผู้เป็นแม่ของบาร์ตคือจิตของซัคตี้ ลูกคิดว่าซัคตี้เป็นพ่อของลูก ด้วยการมีโยคะกับท่าน ลูกได้รับพลังที่ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้าและกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและดังนั้นจึงเป็นผู้เอาชนะโลก นี่คือเกมของชัยชนะและความพ่ายแพ้ ด้วยการเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ลูกสามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อให้มรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขสำหรับสวรรค์แก่ลูก นี่คือการหาโยคะ หรือโยคีไม่สามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับศรีมัทซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกกำลังกลับมาสูงส่ง ลูกๆ ของราวันได้กลับมาเลวทรามต่ำช้า บาร์ตเคยทำตาม การที่แนะนำของราวันและกลับมาไม่มีความสุขและยากจนข้นแค้น จากกัธอัมบาคือผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน เธอ เป็นแม่ด้วยเช่นกัน จากกัธอัมบาได้ทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรีมัทและเหตุนี้เองเธอจึงได้รับการยกย่อง อย่างมาก ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์หากปราศจากการนำความบริสุทธิ์มาใช้ หนทางของความเลื่อมใส ศรัทธาดำเนินไปเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการกลายเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์อีกครั้ง ให้มาและเข้าใจ เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรีมัทและดังนั้นลูกต้องทำตามสิ่งนั้น ของนั้นคือซัคตี้คนเดียวและไม่มีใครอื่น ผู้คนใช้ 84 ชาติเกิด ลูกคือซัคตี้ ด้วยการมีโยคะกับซัคตี้ลูกได้รับพลัง มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลายเป็นนายของ สวรรค์ ลูกได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในยุคแห่งการบรรจบพบกันจากพ่อเหนือโลกและดังนั้นลูกต้องทำความเพียร พยายาม ลูกต้องให้ประโยชน์กับลูกๆ ของลูกด้วยเช่นกัน และแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่คือการเรียนของราชา โยคะ พระเจ้าพูด: ลูกๆ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชา นายแห่งสวรรค์ เพียงแต่ จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก พ่อจะส่งลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข พ่อพูด ว่า: พ่อผู้เดียวที่มาและพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ไม่ได้ คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานี้พ่อพูดว่า: เอาชนะราวันนี้ การ แต่งงานเพื่อกิเลสคือการทำลายตนเองอย่างสิ้นเชิง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ออกคำสั่งว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และลูก จะกลายเป็นนายของโลกว่า หากลูกต้องการไปจากดินแดนของความทุกข์นี้เพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและความสุข และ แล้วจงเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกรู้ว่าเพียงพ่อก่อนนั้น ไม่ใช่มนุษย์ ที่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า สิ่งนั้นผิด พระเจ้าคือผู้เดียว เท่านั้น เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงชีวิตประวัติของดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อว่า บราห์มา วิษณุ และชางก้า และลักษมีและนารายณ์ ลูก สามารถกลับมาสูงส่งเช่นเดียวกับลักษมีและนารายณ์ด้วยการทำตามศรีมัท ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน หากลูก เฝ้าแต่จดจำพ่อเพียงผู้เดียวด้วยการทำตามศรีมัทของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะได้รับโชค แห่งอาณาจักรของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ง่ายดายอย่างมาก! ด้วยการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ลูก สามารถได้รับการปลดปล่อยจากการลุ่มลูกคลุกคลาน ไร้ให้ และการคร่ำครวญในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็น เวลา 21 ชาติเกิด ลูกต้องอธิบายว่ายุคทองได้รับการก่อตั้งอย่างไร และแล้ววงจรนี้หมุนไปอย่างไร ทำความเข้าใจ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ลูกต้องทำตามศรีมัทของพ่อผู้เดียว พ่อผู้เดียว เท่านั้นที่มีเมตตาต่อทุกคน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ท่านให้ไฟของความรู้แก่ลูกผู้เป็นแม่ ซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกสามารถชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามน้ำของแม่น้ำคงคานั้นไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ ลูกๆ ผู้ เป็นแม่คืออวัตตัสติผู้ที่ได้รับไฟของความรู้ ที่นี้ นี่คือการศึกษาลูกต้องศึกษาและกลายเป็นเทพ มีสกลบราห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร วงจรของ 84 ชาติเกิดเฝ้าแต่หมุนไปเช่นนี้ ด้วยการรู้ถึงวงจรนี้ลูกสามารถกลายเป็นราชาและราชินี ผู้ที่ปกครองโลกได้ อังชะ

ถึงลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก บัพดาตาและจากกัธ อัมบาผู้อ่อนหวานที่สุด พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรีมัทและรับใช้บาร์ตทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วยพลังของความบริสุทธิ์ บอกทุกคนถึงคำสั่งของพ่อผู้เดียว ว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และคุณจะเป็นนายของโลกว่าที่บริสุทธิ์
2. ให้คำแนะนำของพ่อทั้งสามแก่ทุกคนและชี้หนทางที่จะไปจากดินแดนของความทุกข์ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่พวกเขา ทำให้ทุกคนเป็นอิสระจากการร่อนเร่ไปทั่ว

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่งและโยยบินไปในสภาพของการโยยบินด้วยการเป็นชีวิตสูงสุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุด
สิ่งซึ่งบอกของการเป็นอันดับหนึ่งคือเขาชนะทุกสถานการณ์ เขาไม่พ่ายแพ้ต่อสถานการณ์ใดๆ แต่ได้รับชัยชนะเสมอ หากลูกพ่ายแพ้ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหว เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นคือการขึ้นลงบางประการในการทำตามระเบียบวินัยสูงสุดของลูก อย่างไรก็ตาม ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่จะกลายเป็นชีวิตผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุด ไม่ใช่ผู้ชายหรือผู้หญิง แต่เป็นชีวิตสูงสุด รักษาสำนึกนี้ไว้อย่างต่อเนื่องและลูกจะโยยบินต่อไปในสภาพที่โยยบินและไม่ลงมา ผู้ที่อยู่ในสภาพของการโยยบินจะเอาชนะปัญหาทั้งหมดได้ในหนึ่งวินาที

คติพจน์: เมื่อลูกอยู่ในความเป็นมิตรที่สูงส่งของพ่อผู้เดียว ก็จะไม่มิตร์อื่นใดสามารถมามีอิทธิพลต่อลูกได้

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวี

ประเด็นหลักของความรู้ใหม่ที่ได้รับจากผู้ประทานความรู้

- 1) อะไรคือประเด็นหลักของความรู้ที่เราดวงวิญญาณมนุษย์ต้องเก็บไว้ในสติปัญญาของเรา และเราต้องให้ความใส่ใจอย่างมาก? ก่อนอื่นใด เราต้องมีศรัทธาที่มั่นคงในผู้ที่กำลังสอนเราอยู่
- 2) เราทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณมนุษย์ และดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเรา เรา ดวงวิญญาณ เราลูกๆ แยกต่างห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อ
- 3) พระเจ้า ไม่ได้ไม่สิ้นสุด พระเจ้าไม่ใช่อยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน เราต้องเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของเรา และเหตุนี้เองความรู้ของเราแตกต่างจากของผู้อื่น ถึงแม้ว่าผู้คนทางโลกคิดว่าพวกเขามีความรู้ของพระเจ้า เมื่อเราถามเขาว่าพวกเขามีความรู้อะไร พวกเขาจะพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่ง พระเจ้าพูด: ลูกสามารถเพียงได้รับความรู้ของพ่อจากพ่อเท่านั้น เช่นที่ ลูกได้รับความรู้เพื่อกลายเป็นนักกฎหมายจากนักกฎหมาย และเพื่อเป็นแพทย์จากแพทย์ มีนักกฎหมายมากมาย และถ้าลูกไม่สามารถเรียนกับผู้หนึ่ง ลูกสามารถเรียนกับอีกคนได้ ถ้าแพทย์ผู้หนึ่งไม่สามารถสอนลูก แพทย์อีกคนก็สามารถสอนได้ อย่างไรก็ตาม มีเพียงพระเจ้าเดียว ไม่มีมนุษย์ใด ไม่ว่าเขาเป็นนักบุญ หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่สามารถสอนความรู้ของพระเจ้านี้ได้ ดังนั้น เราสามารถเชื่อได้อย่างไร้ว่าพวกเขามีความรู้ของพระเจ้าในพวกเขา?
- 4) พระเจ้าไม่ได้มาที่นั่นในทุกยุค แต่พระเจ้ามาครั้งเดียวในแต่ละวงจร ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น นั่นคือ ในการบรรจบกันของตอนจบของยุคหลัก และตอนเริ่มต้นของยุคทอง พ่อมาและทำลายความไม่มีศาสนา และก่อตั้งศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแห่งสัจจะ ผู้คนสามารถพูดได้อย่างไร้ว่าพระเจ้ามาในทุกยุค? พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า พระเจ้าแห่งกิตะคือศรีกฤษณะ และพูดว่าท่านได้มาในยุคทองแดง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการพิสูจน์ พระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรีกฤษณะ เป็นชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด และท่านไม่ได้มาในยุคทองแดง ท่านมาในยุคบรรจบพบกัน
- 5) มีคำกล่าวว่า: มีความมิดอย่างที่สุดเมื่อปราศจากกูรู นั่นคือกูรูใด? ต้นไม้โลกมนุษย์กลับหัวอย่างไร และเราจะเอาชนะกิเลสทั้ง 5 ของเราอย่างไร?
- 6) เราคือันกรบพันดาบเดียวกัน ผู้ที่ได้มีบุคลิกภาพของพระเจ้าอยู่กับพวกเขา และพวกเขาได้มีชัยชนะอยู่ในด้านของเขา
- 7) พระเจ้าท่านเอง คือผู้ทรงอำนาจ และผู้ที่รับเอาความเป็นมิตรของดวงวิญญาณสูงสุดที่สมบูรณ์ได้รับมงกุฎทั้งสองแห่งแสงและพลัง จากพระเจ้า การเก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกกล่าวได้ว่าเป็นความรู้

2. อะไรคือพื้นฐานของการมีโชคและไม่มีโชค?

อะไรคือพื้นฐานของสองคำ –ไม่มีโชค และมีโชค? เรารู้ว่า เป็นพระเจ้าผู้ให้โชคแห่งความสุขแก่เรา และมนุษย์เองเป็นผู้ทำให้ตัวเองไม่มีโชค เมื่อมนุษย์ทั้งหมดมีความสุขอย่างสมบูรณ์ก็กล่าวได้ว่า พวกเขามีโชคที่ดี และเมื่อผู้คนเรียกตนเองว่าไม่มีความสุข พวกเขาพิจารณาตนเองว่าไม่มีโชค เราไม่สามารถพูดว่าเราได้รับโชค หรืออับโชคจากพระเจ้า ไม่เลย เป็นความโง่ที่จะคิดในวิธีนั้น พระเจ้าให้โชคแห่งความสุขแก่เรา แต่การสร้างโชคของเราหรือทำลายโชคของเราขึ้นอยู่กับกรรมของเรา ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับสันสการ์ของมนุษย์ เมื่อเราพัฒนาสันสการ์ของบาปและบุญ โชคของเราถูกสร้างขึ้นตามนั้น แต่เพราะด้วยไม่รู้ถึงความลับนี้ ผู้คนกล่าวโทษพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง ผู้คนคิดค้นวิธีต่างๆของมายาเพื่อให้พวกเขามีความสุข และแล้ว บ้างก็พิจารณาตนเองว่าเป็นสุขกับมายาเดียวกันนั้น และบ้างก็สละละทิ้งมายาเดียวกันนั้น และแล้ว เพราะด้วยการสละละทิ้งมายานั้น พวกเขาพิจารณาตนเองว่ามีความสุข พวกเขา กำลังพยายามลองวิธีการต่างๆมากมายที่จะอยู่อย่างมีความสุข แต่แม้หลังจากที่พวกเขาได้คิดค้นวิธีการต่างๆมากมาย ผลลัพธ์นั้นมุ่งตรงไปสู่ความทุกข์ เมื่อมีความทุกข์อย่างที่สุดในโลก พระเจ้ามาในเวลานั้นในรูปที่แผ่ดวงและก่อตั้งโลกที่สูงส่ง พระเจ้าให้โชคแห่งความสุข แก่ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดด้วยพลังของโยคะ อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงตายขณะที่มีชีวิต ทุกๆ วันเฝ้าแต่ทำให้บทเรียนแรกนี้ของการเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างมันคงทุกวัน
- คำถาม:** ใครที่ถูกเรียกว่าอุทิศตนอย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** ผู้ที่อุทิศตนอย่างสมบูรณ์มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ “แม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของฉัน เวลานี้ฉันกำลังกลับมาปราศจากร่าง นั่นคือไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันมี ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติ ฉันส่งเวียงนั้นให้แก่บาบา” การจบสิ้นสำนึกทั้งหมดของคำว่า “ของฉัน” และมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์ คือการอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ บาบาพูดว่า: ลูกๆ เป็นของพ่อ และจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อทุกคน ทำธุรกิจของลูก ดูแลสิ่งนั้น และสะสางหนี้สินของการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับมาจากพ่อแม่ของลูก แต่ทำสิ่งนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ขณะที่กำลังทำตามศรัทธาของพ่อ
- เพลง:** ฉันได้มาที่ธรณีประตูของท่าน หลังจากที่ได้ถือสัตย์ปฏิญาณ...

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เพลงนั้นเต็มไปด้วยความหมายอย่างแน่นอน ดังนั้นพ่อนึงที่นี้ และอธิบายความหมายของเพลงให้กับลูก นี่เรียกว่าเป็นการตายขณะที่มีชีวิต และการเป็นของพ่อ หลังจากที่เป็นของพ่อ ลูกก็มีครูและแล้วก็มีครู ไม่ใช่ว่าผู้คนทางโลกทั้งหมดมีครู ส่วนใหญ่นั้นมีครู ชาวคริสเตียนได้นำเด็กไปทำพิธีเป็นคริสเตียนเมื่อเขาถือกำเนิดขึ้น พวกเขาไปวางเด็กไว้ในแขนของครูด้วย นั่นก็จะสามารถเป็นหลวงพ่อกับหรือใครบางคนอื่น หลวงพ่อนั้นก็ไม่ใช่พระคริสต์ พวกเขาพูดว่า: เรากลายเป็นชาวคริสเตียนในนามของท่าน เวลานี้ ลูกๆ รู้ว่าก่อนอื่นนั้นลูกเป็นของพ่อ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกอุทิศสิ่งนั้นให้กับบาบา ลูกตายขณะที่มีชีวิต นั่นคือเราดวงวิญญาณเป็นของท่าน สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกพูดว่าเป็น “ของฉัน” ยกตัวอย่าง “ร่างของฉัน ทรัพย์สินสมบัติของฉัน และความมั่งคั่งของฉัน ความสัมพันธ์ของฉัน ฯลฯ” ลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด! ลูกลืมทั้งหมดนั้นเมื่อลูกตาย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ทำให้มันคงว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ไม่ใช่ว่าลูกละร่างของลูกแล้วตาย ไม่เลย ดวงวิญญาณนี้ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ถึงแม้ว่าลูกเป็นของพ่อ บาบาพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ปีกของดวงวิญญาณได้หักลงแล้ว และดังนั้นดวงวิญญาณจึงไม่สามารถโบยบินได้ เนื่องจากการเป็นสภาพที่ตาโมประธานจึงไม่มีแม่เพียงดวงวิญญาณเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ มายาได้ตัดปีกของลูกไปแล้วอย่างแท้จริง บาบาได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นเหมือน “ตำรวจชุดปฏิบัติการพิเศษ flying squad” พวกเขาไปได้เร็วยิ่งกว่าสิ่งใดอื่น ไม่มีสิ่งใดเร็วยิ่งกว่าดวงวิญญาณ ไม่สามารถมีใครจับดวงวิญญาณได้ในเวลาสุดท้ายดวงวิญญาณทั้งหมดจะบินไปเหมือนกับฝูงยุง พวกเขาจะไปที่ไหน? พวกเขาจะไปไกลมาก ไปเหนือพระอาทิตย์และพระจันทร์ และแล้วพวกเขาก็จะไม่ได้กลับมาจากที่นั่น จรวดเหล่านั้น ฯลฯ ก็ไปเบื้องบนที่นั่นและแล้วก็กลับลงมา พวกเขาไม่สามารถไปถึงพระอาทิตย์ได้ ลูกต้องไปไกลมากเหนือขึ้นไปจากสิ่งนั้น ลูกต้องไปแม้กระทั่งเหนือขึ้นไปจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สูโลภที่ไม่มีตัวตน ลูกจะไปอย่างรวดเร็วมาก ดวงวิญญาณได้รับปีก ดวงวิญญาณสะสางบัญชีทั้งหมดและกลับมาบริสุทธิ์ มีคำยกย่องมากมายที่เขียนถึงเวลาของการชำระสะสางนี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องสะสางบัญชีของพวกเขาและกลับบ้าน เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นสกปรกและเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดที่นี้ ลูกรู้ว่านี้คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด นักแสดงทั้งหมดต้องมาที่นี่จากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องมาสู่เวที ทุกคนจะต้องมาในเวลาของการทำลายล้าง พวกเขาจะทำอะไรด้วยการอยู่บนนั้น? นักแสดงจะไม่นั่งที่บ้านโดยที่ไม่เล่นบทบาท เขาต้องมาสู่การแสดงอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนได้ลงมาจากที่นั่น พ่อก็พาทุกคนกลับไป พ่อพูดว่า: แม้ว่าพ่ออยู่ที่นี้ดวงวิญญาณก็ยังคงเฝ้าแต่มา จะเฝ้าแต่มีการขยายตัวที่นี้ตามลำดับกันไป และแล้วลูกๆ ก็จะกลับไปตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กันสภาพของลูก เหตุนี้เอง ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต ใช้ความเพียรพยายามที่จะมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกๆ กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่าแล้วก็ลืม ลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเมื่อลูกนั้นได้อุทิศตนแล้วอย่างสมบูรณ์ “บาบาทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ฉันก็เป็นของท่านด้วย รวากับว่าร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของฉัน เวลานี้ฉันละร่างนั้น บาบาฉันเป็นของท่าน” บาบาพูดว่า: เป็นของพ่อและตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อทุกคนอื่น อย่างไรก็ตามอย่าคิดว่าลูกสามารถมาและนั่งอยู่ที่นี้ ลูกเองต้องทำธุรกิจของลูกและดูแลบ้านของลูกด้วย ลูกต้องมีความรับผิดชอบของการดูแลลูกๆ ของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องรับใช้แม่และพ่อของลูก และให้การตอบแทนแก่พวกเขา ลูกๆ นั่นก็ได้สะสมหนี้สินของการหล่อเลี้ยงที่พวกเขา

ได้รับจากพ่อแม่ของพวกเขา เวลานี้พ่อกำลังหล่อเลี้ยงลูก และดังนั้นท่านทำให้ลูกอุทิศทุกสิ่งก่อน ให้ทุกสิ่ง! และแล้วลูกก็ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยสิ่งนั้นด้วย นี่คือการลบล้างที่มีค่าของชีพบบา แม่และพ่อนั้นกำลังหล่อเลี้ยงลูกๆ ทั้งหมดเหล่านั้นผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นก็อุทิศทุกสิ่งอย่างรวดเร็ว พวกเขาไม่ได้เก็บสิ่งใดไว้กับตนเอง เขาอุทิศทุกสิ่งและดังนั้นเขาจึงไม่ได้ให้ใครแม้กระทั่งหนึ่งสตางค์จากทรัพย์สมบัตินั้นโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต มีเรื่องราวของราชาหริชันทราในคัมภีร์อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดในที่ถูกต้อง บารัตเคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครอื่นบริสุทธิ์และมีความสุขเช่นชาวบารัตเคยเป็น บารัตคือสถานที่การจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่ซึ่งพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและทำให้ทั้งโลกรวมทั้งวัตถุบริสุทธิ์ เวลานี้ วัตถุเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ เป็นศัตรูของลูก จะมีแผ่นดินไหว พายุไต้ฝุ่น ฯลฯ เพราะวัตถุเหล่านั้นทั้งหมดดาโมประธาน จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติที่จะสร้างความทุกข์มากมาย เวลานี้ทุกสิ่งสร้างความทุกข์ ในยุคทองทุกสิ่งให้ความสุข ที่นั่นไม่มีพายุใดๆ หรือสภาพอากาศร้อน ฯลฯ น้อยชนิดอย่างมากในบรรดาผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ วันนี้พวกเขาอยู่ที่นั่นและวันพรุ่งนี้พวกเขาก็ไม่อยู่ที่นี่ ดังนั้น ลูกจะพูดว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ถึงแม้ว่าพวกเขามาที่นี่ ก็ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดอยู่ที่นั่น พวกเขาไปจากที่นี่และสิบวันหลังจากนั้นชาวก็มาถึงบาบา ผู้หนึ่งผู้หนึ่งถูกมายากินไปแล้ว สิ่งนี้~~แล้ว~~แต่เกิดขึ้น พวกเขาเป็นดอกไม้ที่เล็ก(อ่อนเยาว์) หากพวกเขานั้นเป็นดอกไม้ที่ใหญ่ ก็จะมีผลออกมา เมื่อผลเกิดขึ้น และแล้วลูกก็มีพลังที่ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเองด้วยเช่นกัน บุคคลเช่นนั้นก็ออกผล เวลานี้ลูกเป็นของพ่อแล้ว ลูกก็ต้องสร้างปวงประชาด้วยเช่นกัน ทายาทนั้นก็ต้องลูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน ไม่ได้เพียงพ่อแต่การกลายเป็นโกลด์และมาหาบาบาและพูดว่า: บาบา ฉันมาถึงที่นี่แล้ว ไม่เลย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกพูดว่า: มีพายุของมายามากมาย โอ้! ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อและดังนั้นพายุนั้นก็มาอย่างแน่นอน ลูกพูดว่า: บาบา ฉันเป็นของท่านแล้ว ฉันได้ประกาศสิทธิในมรดกจากท่าน และขณะที่ใช้ชาติเกิดขึ้นได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิดและเวลานี้ได้มาและกลายเป็นของท่าน ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่านอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกันตัวลูกเองและให้การตอบแทนด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นนายได้อย่างไร? ลูกจะสร้างทายาทของลูกได้อย่างไร? ปวงประชานั้นเป็นที่ต้องการทายาทผู้ที่สามารถประกาศสิทธิในบัลลังก์ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน หลายคนมาหาบาบาและแล้วก็หย่าขาดท่าน เมื่อโยคะของสติปัญญานั้นขาดตอนลงเกมก็จบสิ้น ลูกๆ บางคนมาและถามบาบา: บาบาฉันจะสามารถทำให้สภาพของฉันเข้มแข็งอย่างที่ผมจะไม่ถูกระทบจากพายุได้อย่างไร? บาบาเฝ้าแต่แสดงวิธีการแก่พวกเขา: จดจำพ่อ! จะมีพายุ ลูกเคยเห็นการชกมวยที่ต่อสู้หนึ่งคน~~แล้ว~~แต่ถูกทุบตีเท่านั้นไหม? ทั้งสองนั้นจะมีความกล้าหาญอย่างแน่นอน หากหนึ่งในพวกเขานั้นชกไปแล้วครั้งหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็อาจจะชกสิบครั้ง นี่ก็เป็นการชกมวยด้วย หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ มายาจะเฝ้าแต่วิ่งหนีไป อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นในที่นี้ ลูกต้องปล้ำกับมายา อย่าได้คิดว่ามายาจะไม่ตบตีลูก ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม นี่คือการชกมวยที่ยิ่งใหญ่ หลายคนนั้นก็หวาดกลัว มายาไล่ล่าลูกอย่างมาก! นี่เป็นสนามรบ มายาสร้างอุปสรรคมากมายต่อการเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูก ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในโยคะ แม้ว่าบาบาพูดว่าท่านรักดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ที่ไม่ใช่ว่าท่านจะรักแต่ผู้ที่ให้ความรู้เท่านั้น จะต้องมียोคะที่สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อ อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ลูกประจำของ 16,108 นั้นใหญ่โตมาก ลูกประจำนั้นจะเสร็จสิ้นในเวลาสุดท้าย มีเจ้าชายเจ้าหญิงมากมายในตอนสิ้นสุดยุคเงิน มีสิ่งซบอบบางอย่าง มีสิ่งซบอบบางอย่าง 8 และ 108 ด้วยเช่นกัน นี่คือการที่ต้องอย่างสมบูรณ์ ในตอนสิ้นสุดยุคเงิน จะมีเจ้าชายเจ้าหญิง 16,108 พวกเขาจะไม่ได้อยู่ที่นั่นในตอนเริ่มต้น เริ่มแรกจะมีเพียงไม่กี่คน และแล้วการเติบโตก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดถูกสร้างขึ้นที่นี่ เวลานี้ลูกมีโอกาสดีมาก อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกพูดในเพลงด้วยเช่นกันว่า: ฉันจะไม่วันจากท่านไป ฉันจะตาย บาบาพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นไปสำหรับลูกๆ ลูกๆ พูดว่า: ทุกสิ่งของฉันเป็นของท่าน มีการพูดว่าพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งที่ลูกมีแก่ลูกแล้ว เวลานี้พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น การทำลายล้างนั้นก็ต้องเกิดขึ้น ลูกมีอะไร? แม้แต่ร่างนั้นก็ต้องจบสิ้น เวลานี้พ่อกำลังแลกเปลี่ยนทุกสิ่งเพื่อลูก ลูกเพียงแต่แลกเปลี่ยนทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลับมาปราศจากร่าง! จดจำพ่อ! อุทิศทุกสิ่ง! พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ แก่ลูก ผู้ที่เคยศึกษาคัมภีร์แล้วก็เข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกด้วยปากของบราห์มา พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูกในวงจรถั่วและได้ทำให้ลูกเป็นราชาราชินี และเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง แม้มนุษย์สามารถถ่ายทอดจิตให้กับมนุษย์ พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะแก่พวกเขาและทำให้พวกเขาเหล่านั้นไปเป็นราชาราชินี และแล้วจะมีประโยชน์อะไรในการรับฟังก็ตะ? พ่อพูดว่า: พ่อเองนั้นมาทุกๆ วงจร และทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์ เมื่อลูกเป็นของพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นทายาทได้ใช้ใหม่ มากเท่าที่ลูกเฝ้าแต่อยู่ในโยคะ ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ขึ้นตามนั้น “บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ฉันเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์ ฉันจะไม่ทำสิ่งใดโดยที่ไม่ได้รับคำสั่งของท่าน” ลูกต้องรับการชี้แนะด้วยเช่นกันถึงวิธีการหาเลี้ยงชีพของลูก โดยทั่วไปแล้วเป็นคนจนที่ให้อภัยที่สมบูรณ์ของพวกเขา ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขาไม่สามารถอุทิศตนเอง น้อยคนมากที่ปรากฏตัวขึ้น เช่นที่ชื่อของ जानาคันโด่งดังสำหรับสิ่งนั้น หากพวกเขามีลูกๆ

และทรัพย์สมบัติร่วมกัน พวกเขาจะสามารถแยกออกมาได้อย่างไร? ผู้ที่มั่งคั่งจะสามารถขายทรัพย์สมบัติของพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถอุทิศตนเองได้อย่างไร? พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้เป็นแม่นั้นยากจนที่สุด แต่กุมารนั้นยากจนเสียยิ่งกว่า ผู้เป็นแม่ กุมารจะไม่มีความซาบซึ้งของมรดก ลูกชายมีความซาบซึ้งของทรัพย์สมบัติของพ่อของพวกเขา และดังนั้น พวกเขาจึงจะต้องละทิ้งทั้งหมดนั้น และแล้วก็ประกาศสิทธิในมรดกในดินแดนสุชาวดี การให้ทานนั้นมีการให้เฉพาะผู้ที่ยากจนเสมอ บาร์ตันนั้นยากจนที่สุด อเมริกามั่งคั่งที่สุด พวกเขาได้รับมรดกใหม่? บาร์ตันเคยมั่งคั่งที่สุด ไม่ได้มีศาสนาอื่นใด มีเพียงชาวบาร์ตันเท่านั้น มีภาษาเดียว *พระเจ้าคือหนึ่งเดียว* พ่อก่อตั้งอำนาจในการปกครองเดียว ศาสนาเดียว และภาษาเดียว พ่อก่อตั้งรัฐบาลที่ทรงอำนาจเดียว และแล้วจากนั้นก็จะมีสอง และสาม มีศาสนามากมายในเวลาหนึ่ง และแล้วควรมีหนึ่งศาสนาอย่างแน่นอน เป็นเรื่องของ 5000 ปี เมื่อผู้คนตาย พวกเขาคิดว่าพวกเขากลายเป็นชาวสวรรค์ และเขาอาจจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ในวัดดิลลาลา พวกเขาได้แสดงสวรรค์อยู่บนเพดาน และดังนั้นผู้คนจึงสับสน ในความเป็นจริงสวรรค์ไม่ได้ อยู่เบื้องบนนั้น เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกต้องไปหาบাবาและแล้วก็มาที่นี้และปกครอง ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ใครก็ตาม มายากินผู้ที่อ่อนแอดิบๆ บาบาได้รับข่าวว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งยังลูกธนูเช่นนี้ที่ทำให้ฉัน เป็นของบาบา ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่ากุมารเคยยิงธนู นั้นถูกเรียกว่าลูกธนูของความรู้ ลูกเพียงแต่ต้องเตือนพวกเขา ให้จดจำพ่อ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นเรื่องของลูกธนูที่เป็นวัตถุ พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเขียนอะไรก็ตามที่เข้าไปใน จิตใจของพวกเขา มีสิ่งสกปรกมากมาย มีผู้คนมากมายที่มีพลังลึกลับด้วยเช่นกัน เมื่อสัจจะปรากฏตัวขึ้น ความหลอกลวงก็ สร้างการต่อต้าน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าชีพบบาบามีตัวตน และบราห์มามีตัวตนแต่ไม่มีเรื่องของใครที่ปรากฏออกมาจากสาย สะดือ เนื่องจากความหลอกลวงผู้คนจึงไม่สามารถเข้าใจสัจจะ ทุกวันนี้พวกเขาได้สร้างเครื่องประดับเลียนแบบขึ้นหนึ่ง อย่างมากที่ของจริงนั้นถูกซ่อนเร้นไว้ เมื่อลูกบอกสัจจะแก่ใครก็ตามนั้นเขาก็จะรู้สึกผิดต่อสิ่งนั้น โอ! แต่คุณต้องประกาศ สิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ไม่มีความ หมายของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พระเจ้าผู้เป็นพ่อสร้างสวรรค์และดังนั้นเราควรรักก็จะเป็นนายแห่ง สวรรค์ ดังนั้นเหตุใดเราจึงได้กลับมาล้มละลายขนาดนี้? เราเป็นลูกๆ ของพ่อและดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่เป็นนายแห่ง สวรรค์? เรากลายเป็นนายของนรกได้อย่างไร? พระเจ้านั้นเป็นผู้สร้างของโลกใหม่ ไม่ใช่ท่านก่อตั้งโลกเก่า พ่อจะไม่ สร้างบ้านเก่า ดังนั้นลูกควรเฝ้าแต่จะมีความคิดเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หวาดกลัวต่ออุปสรรคของมายา ขจัดอุปสรรคทั้งหมดด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ
2. ทำให้สติปัญญาของลูกอุทิศทุกสิ่ง กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ พร้อมกันกับการเป็นดวงวิญญาณญาณิ ลูกต้อง เป็นดวงวิญญาณโยคีด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังและรับดริชตีแห่งความรักและความเมตตาโดยการตระหนักรู้ถึง "ของฉัน" เมื่อลูกๆ รู้จักพ่อและจากหัวใจพวกเขาพูดว่า "พ่อของฉัน" บัฟฟาดา มหาสมุทรแห่งความเมตตา มองดูลูกๆ เช่นนี้ด้วยความรักทางจิตวิญญาณเหมือนการตอบแทนหลายล้านเท่า ดริชตีแห่งความรักและความเมตตา นี้ช่วยให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง การตระหนักรู้ของการเป็นเจ้าของทางจิตวิญญาณนี้กลายเป็นพรสำหรับลูกๆ เช่นนี้ที่จะเติมพลังให้ตนเอง และแล้วบัฟฟาดาไม่จำเป็นต้องให้พรด้วยคำพูด แต่ลูกๆ ทุกคนยังคงได้รับการหล่อเลี้ยงจากความรักที่ละเอียดอ่อนของท่าน

คติพจน์: ผู้ที่รักพ่อไม่สามารถมีความรักสำหรับมนุษย์อื่นหรือสิ่งครอบครองใดๆ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความรู้คือ น้ำทิพย์ และโยคะคือ ไฟความเจ็บปวดและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปด้วยความรู้และโยคะ
- คำถาม:** ลูกพัฒนารสชาติใจจากความรู้ ไม่ใช่จากความเลื่อมใสศรัทธา
- คำตอบ:** รสชาติสำหรับการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีใครลิ้มรสความหวานของการหลุดพ้นในชีวิตได้จากการทำความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพ่อมา คำสั่งที่ท่านให้แก่ลูกๆ คือ ความรู้ และ ด้วยการทำตามคำสั่งเหล่านั้น ลูกจะได้รับอำนาจปกครองสวรรค์
- เพลง:** ไม่มีใครแสนพิเศษเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอม ซานติ บาบาสู่ไร้เดียงสาของลูกๆ กำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ท่านลูกเรียกว่า ชีวา บาบาสู่ไร้เดียงสา ชีวาลูกเรียกว่า บาบาสู่อยู่เสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะมองดูที่ภาพลักษณ์ของท่านหรือไม่ พวกเขาก็ยังจดจำชีวา เจ้าผู้ไร้เดียงสา ช่างก้า, วิษณุ และบรรพบุรุษมา ไม่ใช่เจ้าผู้ไร้เดียงสา ด้วยการพูดว่า “ไร้เดียงสา” ภาพลักษณ์ของชีพบบาบาสู่ไร้เดียงสาก็เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกเวลานี้ลูกๆรู้อะไรในทางปฏิบัติ ไม่มีปากของใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะหวานขึ้นมาได้ด้วยการพูดว่า “บาบา” เจ้าผู้ไร้เดียงสา ไม่ว่าพวกเขาจะยกย่องท่านมากเพียงไร ปากของพวกเขาจะไม่ถูกทำให้หวานขึ้นมาได้ เวลานี้ลูกๆจดจำชีพบบาบาสู่ ด้วยการพูดว่า “ชีพบบาบาสู่ เจ้าผู้ไร้เดียงสา” ปากของลูกก็จะหวานขึ้นมาได้ ชีพบบาบาสู่ของเรา และทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ด้วยการพูดว่า “บาบา” แน่แน่นอนว่าลูกๆจะจดจำสมบัตินี้ ลูกๆรู้ว่า ท่านคือ ชีพบบาบาสู่เดียว ท่านยังเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์อีกด้วย ต้นไม้ต้นหนึ่งมีเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น ดังนั้น ท่านจึงเป็นเมล็ดเดียวของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ที่โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้น เพราะท่านคือ พ่อ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นลูกของท่าน พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนนั้นคือ พ่อผู้เดียว ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าแต่พวกเขาก็ไม่รู้จักท่านอย่างเต็มที่ สิ่งนี้ก็ยังถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พ่อทำให้ลูกทุกคนมีความสุขอยู่เสมอด้วยพลังของความรู้และโยคะ จากนั้นพ่อก็จะหายไป มีมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้น ในท่านองเดียวกัน มีมหาสมุทรของน้ำแห่งเดียวเท่านั้น แต่ถูกแบ่งแยกว่า มหาสมุทรนี้เป็นของอินเดีย และมหาสมุทรนั้นเป็นของผู้ที่ผู้หนึ่ง จริงๆแล้ว มีเพียงมหาสมุทรเดียว ในยุคทอง มหาสมุทรนี้ไม่ได้ถูกแบ่งแยก มีเพียงมหาสมุทรเดียวและลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสิ่งนั้น ไม่ได้มีผืนดินมากมายที่นั่น มีอาณาจักรเดียวของพ่อผู้เดียวในบาร์ตันนี้ เคยมีเพียงอาณาจักรเดียวของผู้ทรงอำนาจโลก อาณาจักรของเหล่าเทพก็ยังถูกเรียกว่า อาณาจักรของเทวาและเทวีด้วยเช่นกัน ผู้คนต่างแดนเรียกพวกเขาว่าเป็น “เทวาและเทวี” แต่ก็ไม่รู้ว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาเคยปกครองหรือได้รับอาณาจักรอย่างไร มหาสมุทรแห่งความรู้คือ พ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคนด้วยความรู้ ลูกๆรู้ว่า มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆในขณะนี้ คงคาแห่งความรู้ปรากฏออกมาจากท่าน และประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทั้งโลก นี่ก็ยังคงถูกเรียกว่า น้ำทิพย์แห่งความรู้ ด้วยเช่นกัน เพราะคำว่า “น้ำทิพย์” ผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงล้างเท้ากูรูของตน และคิดว่าน้ำนั้นเป็นน้ำทิพย์แล้วจึงดื่มมัน จริงๆแล้ว น้ำไม่ใช่ น้ำทิพย์ ทุกวันนี้พวกเขายังเรียกยว่า น้ำทิพย์ที่จะจบสิ้นความเจ็บปวดทั้งหลาย นั่นก็ไม่ใช่เหมือนกัน พ่อตั้งอยู่ที่นั่นและสอนโยคะให้แก่ลูกๆ โยคะไม่ได้เป็นน้ำทิพย์ ด้วยไฟของโยคะ โรคภัยทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปถึง 21 ชาติเกิด ไม่ใช่โรคภัยของชาติเกิดนี้ ลูกจะต้องทุกข์ทรมานกับโรคภัยเหล่านั้นจนถึงเวลาสุดท้าย นี่เป็นเรื่องของโยคะ พ่อพูดว่า จงมีโยคะแล้วโรคภัยทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป จากนั้นลูกก็จะไม่เคยล้มป่วย ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะได้รับสุขภาพที่ดีและทรัพย์จากพ่อ ไม่มีโรคภัยใดที่นั่น พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกไร้โรคภัยไข้เจ็บ พวกเขาพูดว่า พระเจ้าไวอาสเซียนคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีการกล่าวถึงชื่อของไวอาส ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างเป็นนิรันดร์ สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้เห็นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มันถูกกำหนดไว้แล้วอย่างเป็นนิรันดร์ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง ไม่ว่าผู้คนที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากเพียงไรหรือศึกษาคัมภีร์มากเพียงไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถกลับบ้านได้ แน่แน่นอนว่า พวกเขาต้องตาโมประธานจากที่สะโตประธาน ไม่มีใครออกไปจากสนามของการกระทำนี้ได้ ลูกๆว่า เราทุกคนเคยสะโตประธาน และเวลานี้เราทั้งหลายกลายเป็นผู้ที่ตาโมประธาน ตามละครแล้ว ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นมีความมืดมิดทันทีที่กลางคืนเริ่มต้น เริ่มแรกนั้นความมืดไม่ได้มากมายเท่ากับในเวลานี้ เริ่มแรก กลางคืนนั้นก็ยังสะโตประธาน จากนั้นเราใจและตาโม เมื่อองศาค่อยๆลดน้อยลงไปก็จะมีคามมืดสนิท เวลานี้มีเงามืดที่ไร้ขีดจำกัดอยู่เหนือโลก มีความมืดมิด ไม่ได้

เกี่ยวกับดวงจันทร์นี้ แต่เป็นเรื่องของทั้งโลก มีเงามืดของราวัน ทั้งโลกเริ่มถูกเงามืดบดบังตั้งแต่ยุคทองแดง เงามืดค่อยๆ บดบังเรื่อยๆ ใช้เวลา 2,500 ปี สำหรับบาร์ดที่อยู่ในความมืดมิดอย่างเต็มที่ในเวลาสุดท้าย เวลานั้นมีความมืดสนิท พ่อคือ ผู้ที่นำแสงสว่างอย่างเต็มที่มาให้ นั่นคือ กลางวัน พ่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสว่างแล้วมา ยา ราวันก็ทำให้แสงสว่างนั้นกลายเป็นกลางคืน ความมืดมิด ขณะทำความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจดจำพระเจ้า พระเจ้าจะไม่จดจำพระเจ้า ลูกควรที่จะอธิบายให้แก่ผู้คนที่เชื่อในเรื่องที่ว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่ง ว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือ ผู้เดียว ท่านคือ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งสร้าง ไม่สามารถมีคำสรรเสริญเช่นนั้นให้กับสิ่งสร้างได้ หากบางคนพูดว่า ดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ก็ไม่สามารถมีการร้องสรรเสริญพระเจ้า มีคำสรรเสริญของผู้เดียวเท่านั้น ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เป็นสัจจะและเป็นผู้ที่มีชีวิต ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญนี้ไม่สามารถเป็นของมนุษย์คนใดได้ ลูกล้มรสความหวานของการหลุดพ้นในชีวิตเพียงเสี้ยววินาทีด้วยความรู้ ในกิตะ กล่าวไว้ว่า พระเจ้าพูด การสร้างไฟบุษยัญ การทำทาปาเซีย การไปจาริกแสวงบุญ การอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือ หนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครมาหาพ่อได้ด้วยสิ่งนั้น ทุกคนต้องมาเล่นบทบาทของตนเองในเวลาสุดท้าย พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือ ผู้เดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ คารันคาราวันฮาร์ เหตุนี้เองท่านจึงทำให้ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ของยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นมาผ่านบราห์มา มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่า คารันคาราวันฮาร์ พระเจ้าผู้เดียวถูกเรียกว่า ผู้สร้างและผู้กำกับ ท่านให้คำสั่งแก่ลูกๆอย่างต่อเนื่อง คำสั่งคือ ความรู้ ท่านเองนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณมองเห็นผ่านดวงตาคู่นี้ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผากและพูดผ่านปาก เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาเท่านั้น ท่านจึงพูดความรู้ผ่านปากได้ พ่อพูดว่า พ่อกำลังนั่งอยู่ในพาหนะอย่างเป็นสารถิ พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายตายให้แก่ลูก ลูกคือ ราช ฤษี ไม่มีมนุษย์คนใดพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ลูกคือ ราช ฤษี ไม่มีใครนอกจากพ่อที่มีพลังที่จะพูดเช่นนั้น พ่อเท่านั้นที่พูดว่า โอ ลูกๆ ดวงวิญญาณของผู้นี้ก็ยิ่งฟังด้วยเช่นกัน ท่านพูดกับผู้อื่นด้วยว่า โอ ลูกเอ๋ย ลูกคือ ราช ฤษี พ่อต้องให้คำสอนสำหรับอาณาจักรแก่ลูกๆ พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พ่อมาเพื่อให้คำสอนแก่ลูกทุก 5,000 ปี ไม่มีนักปราชญ์หรือนักบวชจะพูดเช่นนั้นได้ พ่อเท่านั้นที่พูดเช่นนั้น ท่านยังถูกเรียกว่า คนพายเรือด้วยเช่นกัน ท่านปลดปล่อยลูกออกจากมหาสมุทรยาพิชอย่างแท้จริง และพาไปสู่มหาสมุทรน้ำนม ลูกจะนั่งอยู่ที่นั่นอย่างสบายมาก เวลานั้นลูกรู้ว่า พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา แล้ว บราห์มาและสรีสวดีนั้นก็กลายเป็นรูปแบบของวิษณุ ลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนวิษณุ เรื่องเหล่านี้แฝงตัว ลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านั้น คนอื่นๆ ไม่รู้เรื่องเหล่านี้ เมื่อบางคนมา ก่อนอื่นจงอธิบายให้แก่เขาว่า พระเจ้า พ่อ คือ ผู้เดียว ดังนั้นแน่นอนว่าที่เหลือทั้งหมดนั้นคือ ลูกๆ ของท่าน มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายให้ความสุขแก่ทุกคน ที่นี้ ในยุคเหล็ก ทุกคนไม่มีความสุขนัก มนุษย์กำลังร้องไห้คร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทม ยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นี้ มีผู้เลื่อมใสศรัทธาจำนวนมากมายลือเกินทั่วโลก วัดและมัสยิด ฯลฯ ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองไม่มีสิ่งเหล่านี้ นั่นเป็นศาสนาของความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือศาสนาของความรู้ เมื่อกลางคืนได้เริ่มต้น ก่อนอื่นพวกเขาสร้างวัดโสมนาถ ดังนั้นเมื่อบางคนมาหาลูก ก่อนอื่นจงอธิบายให้แก่เขาว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อคือ ผู้เดียว ในบาร์ดเท่านั้นที่พวกเขาร้องเพลงว่า ท่านคือ แม่และพ่อ นี่เป็นประเทศแม่และพ่อมีทั้งแม่ของโลกและพ่อของโลก วัดดิลาลาถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำ ภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำในวัดต่างๆ แต่ไม่มีใครสร้างภาพลักษณ์ให้เหมือนต้นแบบได้ พวกเขาเลือกภาพลักษณ์ของนักแสดงคนหนึ่งขึ้นมาแล้วก็ใช้สิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นเคยปกครองอาณาจักรในยุคทอง ผู้คนพูดว่า เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ไม่มีประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับวัยเด็กของลักษมีและนารายณ์ มีประวัติศาสตร์ของราเดและกฤษณะ พวกเขาฉลองวันเกิดของกฤษณะ แล้วเกิดอะไรขึ้นกับวันเกิดของนารายณ์ แล้วพวกเขา ก็แสดงให้เห็นว่ากฤษณะอยู่ในยุคทองแดง ราเดและกฤษณะเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ทั้งสองอาศัยอยู่ในอาณาจักรของตนเอง แน่นอนว่าพวกเขาต้องได้แต่งงานกัน และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของจักรพรรดิ ไม่มีอาณาจักรของราเดและกฤษณะ มีอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวาล กฤษณะแห่งสุริยวงศ์ไม่สามารถเข้าไปสู่จักรวาลได้ ผู้คนสับสนกันมาก ดังนั้น ก่อนอื่นจงอธิบายว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือผู้เดียว พ่อคนอื่นๆ ทั้งหมดเหล่านั้นมีขีดจำกัด ภรรยาถูกนำมาเลี้ยงดู แล้วลูกๆ ก็ถือกำเนิดขึ้นมา เขานำภรรยามาเลี้ยงดู เขาไม่ได้ให้กำเนิดแก่ภรรยา พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้และนำเขามาเลี้ยงดู พระเจ้าสร้างโลกอย่างไร ไม่มีใครรู้อย่างนี้ ไม่ใช่ว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น แล้วท่านจึงลอยมาบนใบไม้ในมหาสมุทร หากจะเป็นเช่นนั้นแล้ว กฤษณะจะสร้างโลกขึ้นมาตามลำพังได้อย่างไรเล่า ในกรณีเช่นนั้น ผู้ที่เป็นคู่จึงเป็นที่ต้องการ ผู้หญิงก็ยิ่งเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น พ่อพูดว่า พ่อพาผู้นี้มาเลี้ยงดู ลูกทุกคนพูดว่า บาบา เราคือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของท่าน พ่อรับการคำจูนจากปากนี้ พ่อพูดว่า โอ ลูกเอ๋ย! ลูกเองก็ยิ่งพูดว่า โอ ชีพบาบา! เราเคยเป็นลูกของท่านและกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อได้นำของขวัญดินแดนสุขาวดีมาให้ลูกๆ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น เพื่อ

จะกลายเป็นนายของสวรรค์ นี่คือ ราชาโยคะ และอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ผู้ที่ขึ้นทางคนอื่นๆจะไม่พูดว่า ฉันก่อตั้งอาณาจักรคริสเตียนหรือนั่นก่อตั้งอาณาจักรซิกซ์ ไม่เลย ลูกกำลังรับคำสอน เพื่อรับสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกใหม่ นี่คือ ความมหัศจรรย์มิใช่หรือ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าเรามีสิทธิ์ที่จะรับสิทธิ์แห่งสวรรค์จากท่าน ลูกเคยมีอาณาจักรในยุคทอง เวลานั้นลูกรู้ว่า ท่านสร้างโลกมนุษย์อย่างไร พระเจ้าพูดว่า นี่คือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งสร้างทางร่างของราวัน บราห์มินเหล่านั้นถือกำเนิดผ่านครรภ์ในขณะที่ลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกอธิบายได้ว่า ลูกๆของบราห์มานั้นเป็นบราห์มินอย่างแน่นอน บราห์มาคือ ประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นลูกๆของท่านจึงเป็นบราห์มินด้วยเช่นกัน ลูกของบราห์มาคือ บราห์มิน ลูกๆบราห์มินเป็นลูกที่แท้จริง ของบราห์มา บราห์มินอยู่สูงที่สุด บราห์มินลูกวางไว้ให้เป็นจุก เช่นที่พวกเขาขอบพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดออกจากตรีมูรติ ในท่านองเดียวกัน พวกเขาก็ลบบราห์มินที่สูงที่สุด ผู้เป็นจุกออกไปเช่นกัน พวกเขาไม่ได้แสดงบราห์มินไว้ในภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบอันหลากหลาย พวกเขาเพียงแค่พูดถึงเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ก่อนอื่น มีลูกๆบราห์มิน ลูกทำงานรับใช้มากมายเหลือเกิน สูงที่สุดคือ พระเจ้า จากนั้นก็มีลูกๆ ผู้ที่ท่านสร้างขึ้นมา ซึ่งบาบาไม่ได้ไปสู่โลกใหม่ แต่ลูกไปที่นั่น ซึ่งบาบาพูดว่า พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก แล้วชื่อของพ่อก็หายไป พ่อหลบหายไป ไม่มีใครรู้ว่า พ่อทำอะไรหรือสร้างโลกอย่างไร เมื่อคนใหม่มา ลูกไม่จำเป็นต้องใช้หัวมากเกินไปกับเขา ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อแก่เขา ท่านคือ ผู้สร้างสวรรค์ เหล่าเทพเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วหลังจากใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นพวกเขาอยู่ในสกุลศูทร จากนั้นพวกเขาก็ถูกทำให้กลายเป็นบราห์มิน มีสกุลต่างๆ ยังมีภาพของภาพลักษณ์ของรูปแบบที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ลูกต้องแสดงให้เห็นชีวาพร้อมกับจุกของบราห์มิน เช่นที่ลูกได้แสดงชีวาไว้อยู่เหนือตรีมูรติ ในท่านองเดียวกัน ลูกต้องแสดงชีวาอยู่เหนือ บราห์มินด้วย ลูกต้องอธิบายว่า ซึ่งบาบาสร้างบราห์มินผ่านบราห์มา แล้วจากบราห์มินพวกเขาก็กลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ก่อนอื่น จงอธิบายเรื่องของอัลฟาให้แกใครก็ตามที่มา พ่อสร้างโลกผ่านบราห์มาผู้นี้ ดังนั้นทุกคนจึงกลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ทุกดวงวิญญาณคือ ลูกๆ ของชีวา แล้วโลกมนุษย์จึงถูกสร้างขึ้นมา ดังนั้นก่อนอื่นมีบราห์มาและสรัสวตี บราห์มิน แล้วพวกเขาก็กลายเป็นเทพ นักรบ ฯลฯ ต้นไม้โลกมนุษย์นี้เจริญเติบโตด้วยวิธีนี้ ทุกคนลืมพ่อผู้นั้นแล้ว ดูซิ บัพดาอธิบายชัดเจนมาก! ลูกๆเองก็ต้องศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. เราคือ ราชรีชี จงรักษาความซาบซึ้งว่า พระเจ้าเองนั้นสอนราชาโยคะ และให้มรดกอาณาจักรของเราแก่เรา
2. จงเฝ้าบาศของลูกด้วยไฟโยคะ และเป็นอิสระจากโรคภัยทั้งหลายตลอดไป จงสะสมความทุกข์ทรมานของกรรมทั้งหมดของชาติเกิดนี้ด้วยการอยู่ในโยคะ

พร: ขอให้ลูกถือพรหมจรรย์(celebrate)และประสบความสุขเหนือประสาทสัมผัสโดยการมีการสร้างสมพิเศษของความบริสุทธิ์
การสร้างสมพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ เพราะนี่คือพื้นฐานหลักของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความเจียบที่แสนหวานอย่างสม่ำเสมอ ความบริสุทธิ์ไม่ใช่เพียงการประพฤติพรหมจรรย์แต่เป็นพรหมจรรย์และเป็นบราห์มา อาจารย์ (ผู้ทำตามในรอยเท้าของบราห์มา) อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ เป็นผู้ที่วางก้าวอย่างของเขาในการทำตามกิจกรรมของพ่อบราห์มา ความคิด คำพูดและการกระทำของเขาจะอยู่ในรอยเท้าของบราห์มา ใบหน้าและกิจกรรมของผู้ที่เป็นบราห์มา-อาจารย์ในลักษณะนี้จะอยู่อย่างสำรวจจนเสมอและให้ประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส

คติพจน์: ผู้ที่ให้ความเข้าใจ(sense)ของการเป็นตรีกาลดาร์ชี และสาระ(essence)ของความแผ้วทางจิตวิญญาณในการทำงานรับใช้คือผู้ที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี (serviceable)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แลกเปลี่ยนเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายในหมู่ลูกเองและหล่อเลี้ยงตนเอง เฝ้าแต่ให้ทานเพชรพลอยของความรู้
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ลูกควรทำ เพื่อให้ตนเองอยู่ในความสุขที่ไร้ขีดจำกัด?
- คำตอบ:** ในการที่จะอยู่อย่างมีความสุข ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ เรียนรู้ที่จะพูดคุยกับตนเอง หากมีความทุกข์ทรมานใดของกรรม และแล้ว ในการที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส จดจำว่าร่างกายของลูกคือรองเท้าเก่า ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่จะมีร่างกายที่เป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชนิดเกิดและความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกกำลังได้รับการสะสางสำหรับเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า เมื่อความเจ็บป่วยหรือภัยพิบัติใดจากไป ก็จะมีความสุข คิดในวิธีนี้และคงอยู่อย่างมีความสุข
- เพลง:** แม่ โอ แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทั้งโลก

โอมชานติ นี่คือการสรรเสริญของผู้เป็นแม่ “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” โอ แม่! ลูกกำลังคำนึงทุกคนจากคลังสมบัติของชีพบบา การคำนึงประเภทใด? ลูกกำลังคำนึงทุกคนด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย นั่นหมายถึงลูกกำลังได้รับการคำนึงจากไผของน้ำทิพย์ของความรู้ ลูกกำลังได้รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายจากคลังสมบัติของชีพบบา ในความเป็นจริง มีเพียงคำสรรเสริญของชีพบบาเท่านั้น ท่านคือคาร์นคาราวันฮาร์ แม่คือจากัดอัมบา (แม่ของชาวโลก) ต้องมีผู้เป็นแม่อื่นๆ เช่นกัน คำสรรเสริญนี้เป็นของผู้เป็นแม่ ผู้เป็นแม่ดูแลเราอย่างดีมาก ผู้ที่กำลังอาศัยอยู่ในยักษ์ของชีพบบานี้กำลังได้รับการคำนึง พวกเขากำลังได้รับการคำนึงเช่นกันด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายผ่านผู้เป็นแม่ ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ มีบราเธอร์มากมายที่คำนึงซิสเตอร์ ทั้ง 2 แลกเปลี่ยนเพชรพลอยของความรู้กับกันและกันและคำนึงกันและกัน บราเธอร์มีความรักทางจิตต่อทางซิสเตอร์และซิสเตอร์มีความรักทางจิตต่อบราเธอร์ ในโลกนี้ ผู้คนสามารถแม้กระทั่งเป็นศัตรูกับกันและกัน พวกเขาให้กิเลสกับกันและกัน ที่นี่ ลูกให้ทรัพย์สินที่มีค่าของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ บราห์มา กุมารและกุมารีคือพี่น้องหญิงชาย ชื่อของลูกนั้นยิ่งใหญ่อย่างมาก อย่างแน่นอนต้องมีกุมารและกุมารีของประชาบิดา บราห์มา สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจด้วยสติปัญญา มีคำสรรเสริญของผู้เป็นแม่ในเพลง มีแม่ของชาวโลกสรัสวดี และดังนั้นอย่างแน่นอนต้องมีลูกด้วยเช่นกัน นั่นคือต้องมีครอบครัว นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจเช่นกัน มีการเขียนไว้ว่า: ประชาบิดา บราห์มานั้นเรียกว่าประชาบิดา ดังนั้น อย่างแน่นอนต้องได้มีผู้คนที่ถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มาในเวลาใดเวลาหนึ่ง บราห์มาคือพ่อของโลกที่มีตัวตน ได้รับการจดจำว่าสกุลบราห์มินั้นถูกสร้างขึ้นผ่านประชาบิดา บราห์มินคือลูกๆ ดังเดิมและคงอยู่ตลอดไป ในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่า: ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือศาสนาของยุคทอง ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ได้หายไปเวลานี้ นั่นคือศาสนาของบราห์มิน แม้กระทั่งก่อนศาสนาเทพ ก็มีศาสนาบราห์มิน ที่เรียกว่าจุก สิ่งนี้จะเรียกว่าศาสนาบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือความลับที่ตืออย่างมากที่สุดที่จะอธิบาย บาบาได้อธิบายว่าเมื่อใดครมา ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา นี่คือสิ่งหลัก ไม่มีอาณาจักรใดของบราห์มิน มีการเขียนไว้ว่าอำนาจการปกครองโลกของเทพยุคทองคือสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก อย่างแท้จริงที่มีศาสนาเทพ แต่ต้องได้รับการอธิบายว่าเมื่อใดและอย่างไรที่พวกเขาได้รับอาณาจักรนี้ เหตุนี้เองจึงมีความจำเป็นที่จะมีรูปภาพของตรีมูรติไว้เบื้องหน้าพวกเขา เขียนบนรูปภาพนั้นว่า: อำนาจการปกครองของสวรรค์คือสิทธิ์โดยกำเนิดของท่าน ผ่านใคร? ต้องเขียนข้อความนี้ไว้เช่นกัน ให้ทำกระดานนี้แล้วทุกคนควรจะต้องตั้งกระดานไว้ภายนอกบ้านของเขา เช่นที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นมีป้ายประกาศ บางคนติดเข็มเครื่องหมายหรือเหรียญตราไว้กับตัวพวกเขา พวกเขาแต่ละคนมีสัญลักษณ์ของตนเอง ลูกควรมีสัญลักษณ์เช่นกัน บาบาให้การชี้แนะแก่ลูก แต่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะนำการชี้แนะเหล่านั้นไปปฏิบัติเพื่อที่ว่าจะสามารถมีงานรับใช้ที่รวดเร็วบางอย่างที่บรรลุผลสำเร็จ นี่คือสิ่งที่สำคัญอย่างมาก หมอและนักกฎหมายทั้งหมดมีกระดานตั้งไว้ข้างนอกบ้านของเขา ลูกควรมีกระดานตั้งไว้ด้วยเช่นกัน: มาและเข้าใจว่าชีพบบาให้อำนาจการปกครองแห่งสวรรค์ผ่านบราห์มาอย่างไร ผู้คนจะประหลาดใจเมื่อพวกเขามองเห็นสิ่งนี้ แล้วพวกเขาก็จะเข้ามาภายในเพื่อเข้าใจมากขึ้น ลูกสามารถแม้กระทั่งตั้งกระดานไว้นอกแฟลตของลูก ควรจะตั้งกระดานไว้เพื่อแสดงให้เห็นถึงธุรกิจของบุคคลหนึ่ง เพราะลูกๆ ไม่ได้ทำอะไร งานรับใช้จึงไม่ได้เกิดขึ้น เริ่มแรกเป็นการจุ่มจากมายา ไม่มีศรัทธาว่าลูกจะไปหาบาบา ลูกไม่ได้จดจำว่าบทาบทของ 84 ชาติเกิดของลูกได้มาถึงจุดจบในเวลานี้และลูกจะไปยังโลกใหม่แห่งสวรรค์และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก บาบาวุฒว่า: ลูกอาจจะทำการกระทำ

แต่เวลาใดก็ตามที่ลูกมี จงจดจำบาบา เรากำลังตีกลองด้วยการพูดว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน แล้วเราจะไม่กลับมาใช้ชาติเกิดในดินแดนของความตาย ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าดินแดนของความตายจะสิ้นสุดลงในเวลานี้ เริ่มแรกเราต้องไปสู่ดินแดนนิพพานบ้านที่แสนหวานของเรา ลูกควรเฝ้าแต่พูดคุยกับตนเองในวิธีนี้ นี่เรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดว่า:ลูกคือคาร์มาโยคี ลูกไม่ได้มีปัญหาเท่ากับเต๋าหรือ? เต๋านั้นกินหญ้า ฯลฯ เพื่อการหล่อเลี้ยงตนเองและห่อหุ้มประสาธน์สัมผัสทางร่างทั้งหมดของมันและนั่งลงอย่างเงียบๆ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องคงกัณฑ์ของการสำนึกในตนเอง คิดว่าตนเองเป็นเมล็ดผู้เป็นนาย เมล็ดมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้: ต้นไม้นั้นถูกสร้างขึ้นอย่างไร ต้นไม้ได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างไรและละครของวงจรของ 84 ชาติเกิดหมุนไปอย่างไร รูปภาพนี้ของวงจรนั้นได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นวงจรของ 84 ชาติเกิดเพื่อที่ผู้คนจะสามารถมีความรู้ของ 84 ชาติเกิด พ่อได้อธิบายว่าเพียงลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือ ผู้ที่กลายเป็นเทพจากบราห์มิน คือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ 84 ชาติเกิด มีคำกล่าวว่: กลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มา 84 ชาติเกิดนั้นถูกรวมไว้ในสิ่งนั้น ดังนั้น ลูกควรสร้างกระดานของตรีมูรติและเขียนไว้บนกระดานนั้นว่า: นี่คือนิธิโดยกำเนิดของพระเจ้าของท่าน หากท่านต้องการจรมมาและประกาศนิธิในสิ่งนั้น หากไม่ใช่เวลานี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว! ลูกต้องเพียรพยายามก่อนสงครามมหากาฬจะเกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ย่าง่ายอย่างมากที่จะสร้างกระดานนี้ ลูกสามารถตั้งภาพของตรีมูรติหรือชีวา เขียนชื่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาไว้ที่นั่น ท่านคือพระเจ้าของกิตะ ในกิตะ มีเพียงสิ่งต่างๆ ของราชาโยคะเท่านั้นที่ถูกกล่าวถึง เหตุนี้เองเราจึงเขียนว่าอาณาจักรปกครองเทพ คือนิธิโดยกำเนิดที่ได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของท่าน นี่คือนิธิบาบาและนี่คือประชาธิปไตยบราห์มา ลูกได้รับมรดกของลูกผ่านผู้นี้ ในสวรรค์ลูกกลายเป็นราชาและราชินี ลูกรู้ว่าราม (ชีวา) ให้สิ่งใดและราวันให้สิ่งใด เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราม (พระเจ้า) และเป็นอีกครั้งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวัน ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเป็นเหตุของความทุกข์ เป็นราวันกิเลสทั้ง 5 ที่เป็นเหตุของความทุกข์และทำให้ลูกมีกิเลส ยุคทองคือชีวาลายา ลูกได้รับคำอธิบายที่ต่างกันทุกวัน ดังนั้น ลูกควรอยู่อย่างมีความสุข ลูกรู้ว่าชีพบบาบากำลังสอนลูกอยู่ ไม่ใช่ว่าลูกต้องจดจำผู้ที่มีตัวตน ชีพบบาบากำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูกผ่านบราห์มา ชีพบบาบเข้ามาในประชาธิปไตยบราห์มา ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าประชาธิปไตยบราห์มา อย่างแน่นอนที่บราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการเช่นกัน พ่อมาและบอกสัจจะแก่ลูก ได้รับการจดจำว่าโชคของอาณาจักรนั้นได้รับใน 1 วินาที ลูกๆ พูดว่า พวกเขาคือลูกๆ ของชีพบบาบ ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เรา ท่านจะให้สิ่งใดอื่นแก่เราเล่า? บาบา นั้นแสนมหัศจรรย์! ได้รับการจดจำด้วยเช่นกันว่าจนาถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของชีพบบาบ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำชีพบบาบ เพราะท่านได้นำลูกมาเลี้ยงดู ลูกต้องจดจำผู้เดียวผู้ที่ลูกได้รับมรดกของลูกและจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อเด็กนั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดู เขารู้ว่าก่อนหน้านี้เขาเคยเป็นลูกของผู้นั้นผู้นี้ และในเวลานี้เขาเป็นลูกของผู้นั้นผู้นี้ หัวใจของเขาจะออกห่างจากพ่อแม่เหล่านั้น และเชื่อมโยงกับพ่อแม่เหล่านั้น ที่นี้ เช่นกันลูกพูดว่าลูกคือลูกที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูของชีพบบาบ ดังนั้น สิ่งใดคือคุณประโยชน์ในการจดจำพ่อท่าน? พ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุดคือผู้เดียวที่ให้ความเจริญรุ่งเรืองแก่ลูกอย่างมากมาย พ่อเพียรพยายามที่จะทำให้ลูกมีค่า ลูกลิ้มพ่อเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้อื่นทั้งหมดทำให้ลูกไม่มีความสุข แต่ลูกยังคงเฝ้าแต่จดจำพวกเขาและลูกลิ้มพ่อ พ่อของลูก! ลูกอาจจะอาศัยอยู่ที่บ้าน แต่จดจำบาบา สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามเพราะและแล้วเมื่อนั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ทั้งโลกนี้จะกลายเป็นสุสาน เมื่อลูกเป็นของพ่อ ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูกเป็นของบาบา และดังนั้นอย่างแน่นอนลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ขอให้ปรารถนาของความทุกข์ของลูกสูงขึ้น ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือร่างเก่า ต้องมีความทุกข์ทรมานของกรรม บาบาและมามาเฝ้าแต่ชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมอย่างมีความสุขด้วยเช่นกัน แล้วความสุขของ 21 ชาติเกิดในอนาคตก็ยิ่งใหญ่มาก! นี่คือการร่ำเฝ้าเก่า หากลูกเฝ้าแต่ชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมในเวลานี้ ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีความสุขเมื่อความเจ็บป่วยจากไป เมื่อภัยพิบัติมาแล้วจากไป ก็มีความสุขอย่างมาก ลูกรู้ว่าภัยพิบัติของหลายชาติเกิดกำลังมาในเวลานี้ เราในเวลานี้กำลังจะไปหาบาบา เรียกว่าประเด็นที่ดึงดูดออกมาด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ บาบาแนะนำลูกถึงวิธีที่จะพูดคุยกับตนเอง เราได้เสร็จสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดและจะไปหาบาบาในเวลานี้ แล้วเราจะประกาศนิธิในมรดกของเราจากบาบา ลูกได้นิmithด้วยเช่นกัน มีนิmithที่สามารถมองเห็นได้และไม่สามารถมองเห็นได้ ตัวอย่างเช่น มามาไม่ได้มีนิmithใดๆ บาบาได้นิmithของการก่อตั้งและการทำลายล้าง ท่านได้นิmithที่ถูกต้องแม่นยำเกี่ยวกับอนาคต แต่ในตอนเริ่มแรกท่านไม่เข้าใจว่าท่านจะกลายเป็นวิษณุ ท่านเริ่มจะเข้าใจสิ่งนั้นในภายหลัง เวลานี้ฉันจะไปจากศาสนาของการครองเรือนที่มีกิเลสไปสู่ศาสนาของการครองเรือนที่ปราศจากกิเลส และสิ่งเดียวกันนั้นใช้ได้กับลูก ลูกกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วยการศึกษาที่บาบาสอนลูกด้วยเช่นกัน ลูกควรจะวิ่งแข่งไป มีการสรรเสริญมามาในเพลง เวลานี้ลูกรู้ว่าใครที่เรียกได้ว่าเป็นแม่ของชาวโลก ในความเป็นจริง ใครคือแม่และพ่อ? ลูกมีผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นในสติปัญญาของลูก พ่อคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และสิ่งนั้นดี ท่านไม่มีตัวตน แต่ผู้เป็น

แม่ไม่สามารถไม่มีตัวตน พ่อฉันไม่มีตัวตน และอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกแก่ลูก ดังนั้น ท่านต้องมาที่นี่ เพื่อที่ว่าท่านจะสามารถให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ดังนั้น ผู้นี้ต้องกลายเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นผู้นี้คือแม่อาวโส ดาต้า (ปู) นั้นไม่มีตัวตน สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ไม่มีใครสามารถกลายเป็นยายหรือย่า เนื่องจากสิ่งสร้างนี้เกิดจากปาก บราห์มานี้คือเพศชาย พ่อพูดว่า: ความลับนี้ที่พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกนั้นลึกซึ้งอย่างมาก! สิ่งนั้นไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของบางคนได้ว่าผู้ที่เป็นแม่และพ่อคือใคร พวกเขาเชื่อว่าภุชณะเป็นเช่นนั้น นี่เป็นเพียงความแตกต่างเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าความผิดพลาดเดียว ต้องมีเหตุผลบางประการ สิ่งใดคือความผิดพลาดที่ทำให้บาร์ตกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก? เวลาที่ลูกรู้ว่าใครทำให้ลูกล้มและเหตุใดลูกจึงล้ม อย่างแท้จริงที่มายา ราวัน หันเหลูกไป เช่นที่บาบาคือคารันคาราวันฮาร์ มายาก็เป็นคารันคาราวันฮาร์ด้วยเช่นกัน พ่อคือคารันคาราวันฮาร์ ผู้ประทานความสุข และมายาคือคารันคาราวันฮาร์ผู้ประทานความทุกข์ เธอทำให้ลูกหันไปจากพ่อ เวลาที่ พ่อพูดด้วยตัวท่านเองว่า: โอ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อ พ่อของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกคือลูกของพ่อ หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกของลูก เพียงแต่จดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกกำลังได้รับการชี้แนะเหล่านี้ จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านบราห์มา กูรู บราห์มานั้นโด่งดังอย่างมาก และพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือไม่มีขีดจำกัด ก่อนหน้านี้เราก็เคยคิดเช่นกันว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นถูกต้อง เวลาที่เราเข้าใจว่าเป็นมายา ราวันที่ทำให้เราพูดเช่นนั้น ในด้านหนึ่ง พวกเขาพูดว่าท่านนั้นอยู่เหนือรูปและนามและในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ความคิด 2 ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถอยู่ในเวลาเดียวกัน พวกเขาเพียงแต่ยอมรับสิ่งใดก็ตามที่กูรูของเขากล่าวพวกเขา มายาทำให้ลูกทำผิดและทำให้ลูกล้มลงแล้วบาบาก็ทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผิดพลาดเพื่อที่ว่าลูกจะสามารถไต่ขึ้นไปได้ บาบาทำให้ลูกสามารถที่จะเพียรพยายามอย่างดีแล้วลูกก็ต้องสร้างโชคของลูกเอง ลูกต้องจดจำพ่อ สิ่งนี้ง่ายดาย เมื่อกุมาริหมั้นหมาย เธอก็แอบอิงอยู่กับเขา ในทำนองเดียวกัน เวลาที่ลูกหมั้นหมายกับชีพบาบา ดังนั้น ลูกควรแอบอิงกับท่าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับบ้านไปกับพ่อ พ่อจะวางลูกไว้บนเปลือกตาของพ่อ และพาลูกไปกับพ่อ เพียงแต่จดจำพ่อ และพ่อรับประกันว่าลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปของลูก ลูกจะสามารถเพียรพยายามได้อย่างไรโดยปราศจากเป้าหมายและวัตถุประสงค์? ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลายที่นี่ นี่คือนิเวศน์ของชีพบาบา ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านกำลังสอนลูกสำหรับดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือนิเวศน์ของความตาย ดินแดนของความตายจะสิ้นสุดลงแล้วอย่างแน่นอนที่ยุคทองจะมาวงจรนี้แผ่แผ่หมุนไป อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเต กับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หดอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายทั้งหมดของลูกเช่นเต่าและจดจำพ่อและมรดกของลูก กลายเป็นคาร์มาโยคี สนทนากับตนเอง

2. แลกเปลี่ยนเพชรพลอยของความรู้ในหมู่ลูกเองและคำจูงใจกันและกัน มีความรักทางจิตต่อทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่มั่นคง และทำความเพียรพยายามทางจิตที่แท้จริง โดยมีความสัมพันธ์ที่แท้จริงในหัวใจของลูก

ความเพียรพยายามทางจิตหมายถึงการมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่มีพลังและมีความสัมพันธ์ในหัวใจกับท่าน เช่นที่เมื่อลูกนั่งลงที่จะมีโยคะ ลูกนั่งด้วยการเพ่งรวมจิตใจ ในทำนองเดียวกัน รักษาหัวใจ จิตใจ และสติปัญญาให้ขึ้นอยู่กับพ่อ นี่คือการเพียรพยายามทางจิตที่แท้จริง ถ้าไม่มีความเพียรพยายามทางจิต (sadhana) เช่นนี้ มีการสวดภาวนา (aradhana) บางครั้งมีการจดจำระลึกถึง (yaad) และบางครั้งมีคำพร่ำบ่น (fariyaad) แท้จริงแล้ว ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับคำพร่ำบ่น ในการมีการจดจำระลึกถึง ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพ่อในหัวใจของพวกเขากลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ

คติพจน์: จงเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลด้วยสำนึกรู้ว่า “ พ่อคือคาราวันฮาร์ (ผู้เดียวที่ดลใจ) และแผ่แผ่มีประสบการณ์ของสภาพที่โยยบิน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานในการที่จะทำงานรับใช้เช่นมาแม่และบาบา จงทำให้สติปัญญาของลูกสะอาดปรารถนา เพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดปรารถนาเท่านั้นสามารถซึมซับความรู้และจิตใจผู้อื่นให้ซึมซับความรู้ด้วย
- คำถาม:** อะไรคือความเพียรพยายามสูงสุดที่ลูกๆ กำลังทำอยู่ในเวลานี้?
- คำตอบ:** การได้รับปลื้มใจของแม่และพ่อ คือความเพียรพยายามสูงสุด มีเป้าหมายที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่งเพื่อที่แม่และบาบาและกลายเป็นทายาทของลูก สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องทำงานรับใช้ที่สูงที่สุด และทำให้ผู้อื่นมากมายทัดเทียมกับตัวลูกเอง ทำให้ผู้คนที่ไม่มีความสุขนั้นมีความสุข สร้างสมเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายไว้ในภาชนะของสติปัญญาของลูก และให้ท่านทั้งหลายนั้นแก่ผู้อื่น
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมชานติ เวลานี้ลูกๆ ได้ตระหนักรู้แล้วว่า เป็นพ่อ นั่นคือ แม่และพ่อผู้สอนลูก ลูกๆ ควรอยู่ในความสุขนี้ เวลานี้เราเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ สัญญาว่า: บาบา เวลานี้เราเป็นของท่านเท่านั้น เราเป็นของพระเจ้า เวลานี้เราไม่มีสายใยใดกับปีศาจอีก ต่อไป เราไม่ได้ทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจอีกต่อไป การชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจคืออะไร? ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาได้ทำการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจ ประเภทหนึ่งนั้นคือการกระทำเยี่ยงพระเจ้า และอีกประเภทหนึ่งคือการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่มีใครรู้ว่า เมื่อไรหรือใครที่ได้ก่อตั้งศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไป ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดรู้จักศาสนาของเขาเอง ชันยาสชีพูดว่า สังคราจารย์ได้ก่อตั้งศาสนาของเขา ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ดังนั้น ใครจะสามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้น? ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ และดังนั้นพวกเขาจึงได้หันห่างไปจากท่าน สิ่งนี้เองก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้วและกำลังสอนราชาโยคะแก่เราอีกครั้งหนึ่งเพื่อยุคทอง ลูกต้องกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี ลูกต้องไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ที่นั่นคือดินแดนของคันส์ ปีศาจ คันส์และกฤษณะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในเวลาเดียวกันเวลานี้ ลูกๆ ควรมีความสุขซึ่งว่า พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดสู่โลกเก่าของราวัน และเข้ามาในร่างเก่านี้ ยกตัวอย่าง เมื่อผู้คนได้เลี้ยวดูจิตวิญญาณที่จากไป ดวงวิญญาณนั้นก็ได้เข้ามาในร่างเก่า สำหรับดวงวิญญาณนั้น นี่จะไม่เรียกว่าโลกเก่า ดวงวิญญาณได้เข้ามาในร่างเก่าและได้รับการเลี้ยงอาหาร ขนบธรรมเนียมประเพณีนี้ได้ดำเนินมาในบาร์ต นี่คือศรัทธาของพวกเขา พวกเขาพูดว่า: ดวงวิญญาณของสามีน้องฉันได้มาในร่างกายของพราหมณ์ผู้นี้ พวกเขามีศรัทธาในนั้น เธอก็จดจำรูปและนามของสามีน้องเธอ ดวงวิญญาณมาและน้อมรับทุกสิ่ง นี่คือขนบธรรมเนียมประเพณีที่นี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง การมีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นและการล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว คือขนบธรรมเนียมของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยการมีศรัทธาในนั้น พวกเขาก็มีความสุขชั่วคราวและนั่นก็ได้รับมาจากพ่อด้วย พ่อไม่มีวันเป็นเหตุของความทุกข์ เนื่องจากการไม่มีความรู้ผู้คนจึงพูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ พ่ออธิบาย: ลูกๆ การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ คือ ผู้ที่จะมาและกลายเป็นบราห์มิน ลูกสามารถบอกว่า เมื่อไรที่ใครบางคนผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลของลูกที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย หากเขาศึกษาอย่างดีเขาก็ได้รับสถานภาพที่ดีมาก พ่อมาและบอกผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายว่า เวลานี้ ท่านได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาแก่พวกเขา มีความทุกข์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาต้องล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมาย! เวลานี้พ่อกำลังพาพวกเขาออกจากความทุกข์ทั้งหมด นั่นคือ หากลูกเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา พ่อจะไม่วันให้การชี้แนะที่ผิดๆ ท่านมาเป็นการส่วนตัวและให้ศรัทธาแก่ลูก ไม่ได้มีการกล่าวไว้ว่าราวันคือใครบางคน ผู้ที่หนึ่งในสติปัญญาของใครบางคนและให้การชี้แนะ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงเนื่องจากมายา ลูกๆ รู้ว่าลูกจะกลายเป็นเทพและนั่นก็เป็นไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกจะเริ่มที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ บาบาเป็นผู้ใหญ่และมีประสบการณ์ ท่านเคยเห็นผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาด้วย ท่านเคยศึกษาคัมภีร์ด้วย อย่างแน่นอนที่พ่อจะเข้ามาในพาหนะที่มีประสบการณ์อย่างแน่นอนต้องมีประวัติศาสตรบางอย่างที่เหตุใดพระเจ้าจึงเลือกพาหนะนี้เท่านั้น บัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) เป็นที่จดจำ พวกเขาพูดว่า คงคาออกมาจากบัคกีราช คงคาที่เป็นน้ำไม่สามารถออกมาเช่นนั้นจากใครบางคน ก่อนหน้านี้เราเองก็ไม่เข้าใจ พาหนะที่โชคดีคือบราห์มานี้ ผู้ที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้เข้ามาในท่าน ผู้คนได้อยู่อย่างสับสนและถามว่า: ท่านจะเข้าไปในบราห์มาได้อย่างไร? พวกท่านเรียกบุคคลนี้ว่าบราห์มาหรือ? แต่บราห์มาคือพระเจ้า! ท่านเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่พวก ท่านได้ทำให้มนุษย์เป็นบราห์มา พวกเขาจะพูดสิ่งต่างๆ เช่นนั้น นี่เป็นจินตนาการ

ของพวกเขา บราห์มา วิษณุและชางก้าจะมีชีวิตอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? โอ! แต่บราห์มินั้นก็ถูกสร้างขึ้นจากปากของพระชา
บิดาบราห์มา และดังนั้นพวกเขาก็จะอยู่ที่นั่นใช่ไหม? ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วต้องเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ผู้คนของ
ศาสนาอิสลามมาได้อย่างไร? อะไรได้เคยเกิดขึ้น? ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกรู้ความลับของละคร ไม่มีใครอื่นรู้สิ่ง
เหล่านั้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าระยะเวลาของละครนั้นหลายแสนปี และแล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า การทำลายล้างอย่าง
สิ้นซากได้เกิดขึ้น หากกฤษณะจะมา เขาก็จะมาในยุคทอง ดังนั้น เหตุใดจึงได้มีการแสดงกฤษณะไว้ในยุคทองแดง? การ
ทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่มีวันเกิดขึ้น พวกเขาร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านจะ
มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาอีกครั้งเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อ
มหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นสามารถอธิบายความลับของโลกแก่ลูก พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า พ่อทำให้โลก
เก่าแก่ใหม่อย่างไร นั่นเป็นประเด็นของบ้านที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือบ้านที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมีความรักต่อลูกๆ เหตุนี้
เอง ท่านจึงช่วยเหลือลูกอย่างมากมายแม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มนุษย์ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขา
พูดว่า: พระเจ้าได้ให้กำเนิดที่เต็มไปด้วยความสุข เมื่อใครบางคนมีเงินทองมากมาย พวกเขาก็พูดว่า พระเจ้าได้ให้เงินทอง
นั้นแก่พวกเขา ในกรณีนั้น หากท่านนำเงินทองไป เหตุใดจึงมีความสุขทุกขเล่า? พ่อพูดว่า: อย่าได้รับฟังใครนอกจากพ่อผู้
เดียว พ่อได้แสดงทั้งสามบทบาทของพ่อ ครูและกูรู ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือหนึ่งเดียว
เท่านั้น ไม่เท่าสำหรับคนตาบอดคือพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ไม่บริสุทธิ์คือพระเจ้าผู้เดียว พ่อพูดว่า:
พ่อมาเพื่อยกระดับแม้กระทั่งผู้รู้ ลูกๆทั้งหมดคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ในยุคทองเคยเป็นหนทางของครอบครัว
ที่บริสุทธิ์ เวลานั้นเป็นหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งเรียกว่า เป็นหนทางครอบครัวที่มีกิเลสด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นไม่มีค
วามสุขอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องในความทุกข์ระทม พวกเขาร้องให้คร่ำครวญ มีศาสนานับไม่ถ้วน ใน
ยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวซึ่งก่อตั้งโดยพ่อผู้เดียว ในกิตะ พวกเขาได้เขียนไว้ว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด นี่เป็นความผิด
พลาดเดียวที่พวกเขาได้ทำขึ้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน และชื่อของท่านคือ ชีวา ชื่อของดวงวิญญาณ
เป็นเช่นเดียวกัน(ดวงวิญญาณ) พวกเขาไม่มีวันมีชื่ออื่น ชื่อของร่างกายเปลี่ยนไป เมื่อลูกละร่างหนึ่งแล้วใช้ อีกร่างหนึ่ง
ชื่อของลูกก็เปลี่ยนไป ชื่อของบาบา คือ ชีพบาบาเท่านั้น ท่านไม่ได้รับชื่อทางร่างกาย ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของ 84
ชาติเกิดก็มีชื่อสำหรับร่างกายของเขา พ่อพูดว่า: พ่อเพียงแต่มีชื่อเดียว ถึงแม้ว่าพ่อเข้ามาในผู้นี้ นายของร่างกายนี้คือดวง
วิญญาณของดาด้า (บราห์มา)นี้ ผู้ที่พ่อได้มาในเขาเพื่อสร้างผู้คน พ่อของมนุษยชาติต้องคงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ผู้คนไม่รู้
ถึงสิ่งเหล่านี้ นี่คือนิเวศน์เดียวเท่านั้นที่ซึ่งทุกคนศึกษาเล่าเรียน มูรลิกี้ไปทุกหนแห่ง แต่สติปัญญาของบางคนนั้นสะโต
ประธาน สติปัญญาของผู้อื่นนั้นสะโต ราโจ หรือตาโม เมื่อพวกเขาไม่ได้สร้างสมคุณธรรมใดๆเลย การกระทำของพวกเข
าก็เป็นเช่นนั้น พ่อจะ สามารถทำอะไรได้? ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้า พระเจ้าผู้เป็น
ครูผู้สอนนั้นคือหนึ่งเดียว และผู้ที่ท่านสอนก็เข้าถึงคำสอนเหล่านั้น และกลายเป็นครูเพื่อที่จะสอนผู้อื่น แต่ละคนต้อง
ตรวจสอบ: สติปัญญาของฉันสะโตประธานไหม? ฉันสามารถอธิบายเหมือนกันมาแม่และบาบาไหม? บาบาควรจะได้รับ
ข่าวจากทุกคนว่านักเรียนมากเพียงไรมาขึ้น เรียนเป็นประจำ? พวกเขาได้ทำตามความบริสุทธิ์นั้นเพียงไร? พ่อควรจะรู้
ซารททั้งหมด แม่และพ่อคือชินีเยร์ แม่จำกัดอัมบาเป็นลูกสาวด้วย บาบาที่มีประสบการณ์ในโลกนี้ด้วย ในละครนักแสดง
หลักนั้นก็ถูกเฝ้ามองดู พ่อได้ใช้พาหนะนี้ ดังนั้น เขาต้องมีบางสิ่ง อติเทพบราห์มาได้รับการจดจำอย่างมากมาย ผู้คนไม่
เข้าใจว่าอติเทพคือใคร ความเป็นจริง ทั้งสองนี้กลายเป็นอติเทพและอติเทวี แม่และพ่อ และแล้วสรีรวัตถุผู้เป็นแม่ก็ปรากฏ
ออกมาจากปากของผู้นี้และดังนั้นทั้งหมดกลายเป็นลูกๆ ผู้นี้พูดว่า: ฉันคือลูกของชีพ บาบา และเป็นภรรยาของท่านด้วย
เพราะท่านได้เข้ามาในฉันและสร้างลูกๆ ผ่านปากของฉัน ประเด็นเหล่านี้ลึกลับอย่างมาก! ผู้ที่มีสติปัญญาที่สะโตประธาน
จะสามารถเข้าใจอย่างมาก เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป มีความแตกต่างระหว่างราชินิกุลและปวงประชา ปวงประชากลาย
เป็นเช่นนั้นด้วยความเพียรพยายามของเขาเอง และราชากลายเป็นเช่นนั้นด้วยความเพียรพยายามของเขาเอง พ่อพูดว่า:
หากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง ผู้ที่กลายเป็นทาสจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุล พ่อพูด
ว่า: ทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ พ่อได้มาเพื่อให้อาณาจักรแก่ลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายาม: เราจะประกาศสิทธิ
ในมรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์จากแม่และพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะกลายเป็นนักรบ นักเรียนก็สามารถเข้าใจ
ด้วยตนเองด้วย ในโรงเรียนเหล่านั้น เมื่อใครบางคนสอบตก เขาต้องซ้ำปีนั้น ที่นี้ไม่สามารถมีใครศึกษาอีกครั้งหนึ่ง หาก
ลูกสอบตก ลูกจะอยู่อย่างล้มเหลว และเหตุนี้เอง ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ การทำให้ผู้อื่นมากมายท้อเทียม
กับตัวลูกเองคืองานรับใช้ที่สูงที่สุด ทำให้ผู้อื่นที่ไม่มีความสุขมีความสุขอยู่เสมอ นี่คือนิเวศน์ของลูก บาบาพูดเสมอว่า: อย่า
ได้คิดว่าเป็นเพราะผู้คนมากมายได้ทั้งบ้าน และครอบครัวพวกเขาในชินด์ห์ ลูกก็ต้องทำเช่นนั้นด้วย ไม่เลย สิ่งนั้นลูก
กำหนดไว้แล้วในละคร อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการลักพาตัวใคร พระเจ้าจะไม่ทำการกระทำที่ไม่ดี สิ่งเหล่านั้นเป็นการ
กล่าวหาที่ผิดๆ ลูกๆ รู้ว่ามาแม่และบาบาได้รับสถานภาพอันดับหนึ่ง และแล้วลูกเองก็ได้รับบัลลังก์ของมาแม่และบาบาด้วย

ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งและแล้วก็จะเฝ้าแต่ตกลงมา เมื่อลูกๆ โตขึ้นและ นั่งอยู่บนบัลลังก์ มามาและبابาก็จะกลายเป็นอันดับสอง ราชาราชินีแรกต่อมาจะกลายเป็นจูเนียร์ ดังนั้นทำความเพียรพยายามที่จะได้รับบัลลังก์ของมามาและبابา ลูกไม่ต้องรับสิ่งนั้นในเวลานี้ แต่ในอนาคต มามาและبابาควรจะมาและกลายเป็นทายาทของลูก บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ความรู้นี้เป็นเหมือนกับปรอทที่ลื่นไหลไปอย่างรวดเร็วมาก บ้างไม่ได้สร้างสมสิ่งใดเลย เป็นความอัศจรรย์! เวลาที่ลูกๆ มีศรัทธาว่า พระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช้กฤษณะกำลังสอนลูกอยู่ที่นี่ พระเจ้าพูด: ลูกไม่สามารถให้ร่างกายกับพระเจ้าได้ ไม่ได้มีการเขียนไว้ที่ไหนว่า พระเจ้าชีวาพูดผ่านร่างของกฤษณะ เหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดควรจะเข้าไปสู่หัวใจของลูกว่า บาบานั่งที่นี้และสอนลูก เมื่อลูกจดจำคำว่า “بابา” ลูกก็ควรจดจำมรดกด้วย ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นในสวรรค์ตามนั้น ยิ่งลูกจดจำبابามากเพียงใด ภาระของบาปของลูกจะจบสิ้นไปตามนั้น ด้วยการจดจำبابา สติปัญญาของลูกจะกลายเป็นภาชนะทองคำ หากลูกเฝ้าแต่ให้ทาน ลูกก็จะสร้างสมคุณธรรม เมื่อลูกให้ทรัพย์สมบัติ สิ่งนั้นก็จะไม่ลดน้อยลงไป พ่อจะพึงพอใจกับลูก เวลาที่ลูกๆ บราห์มินให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าคัมภีร์ที่พวกเขาได้รับฟังเป็นความรู้ พวกเขาคิดว่าคัมภีร์เหล่านั้นเป็นทรัพย์สมบัติที่มีค่าหลายแสน แต่สิ่งเหล่านั้นมีค่าเท่ากับเปลือกหอยเท่านั้น ดังนั้นبابาพูดว่า: ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกๆ ว่าพ่อของลูกๆ เป็นครูและสัตบุรุษผู้ที่จะพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ท่านจะพาไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือน้ำทิพย์แห่งความรู้ เมื่อเด็กกำลังศึกษาในโรงเรียน พวกเขาที่อยู่อย่างถือพรหมจรรย์ หากพวกเขานั้นสกปรก การศึกษาของพวกเขาจะหยาบคาย สติปัญญาของพวกเขาสกปรกอย่างสมบูรณ์ การศึกษานี้เป็นไปในทางจิต ลูกไม่สามารถซึมซับความรู้ได้โดยที่ไม่อยู่อย่างถือพรหมจรรย์ พ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ ไม่เช่นนั้นแล้วทุกๆ วงจรลูกจะไม่สามารถเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะกลายเป็นเช่นนี้ด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง หากพ่อจะให้พรนั้น ท่านก็จะทำให้ทุกคนเป็นราชา พ่อพูดว่า: นี่คือการศึกษาล่าเรียน หากลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ลูกกลายเป็นนาย หากสติปัญญาของลูกเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ลูกก็อยู่อย่างไม่ดี นี่เป็นวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก ชื่อที่แท้จริงก็คือบราห์มา กุมารและบราห์มา กุมาริมหาวิทยาลัยของพระเจ้า ได้มีการก่อตั้งขึ้นโดยพระเจ้า ดังนั้นพระเจ้าคือพ่อ พ่อ ครูและสัตบุรุษ ไม่มีใครนอกจากลูกเข้าใจสิ่งนี้ ท่านคือผู้เดียวผู้ที่ในฐานะสัตบุรุษจะพาทุกคนกลับไป เมื่อหนึ่งในกูรูของพวกเขาตาย พวกเขาก็นำเอาสาวกของกูรูนั้นขึ้นนั่งบนกัณฑ์ของเขา นี่คือการมีสิ่งเจือปน ที่นี้พ่อให้การรับประกันแก่ลูก: พ่อจะพาทุกคนกลับไปสู่ที่ไหน? สู่อณูที่ซึ่งลูกเคยทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาเพื่อสถานที่นั้นถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อจะพาไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น และแล้วผู้ทำตามศรัทธาจะกลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดี อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตักันลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าถึงการศึกษาเล่าเรียนและกลับมามีค่าที่จะสอนผู้อื่น ทำงานรับใช้เหมือนกับมามาและبابา

2. ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย และทำให้ผู้คนที่ไม่มีความสุขนั้นมีความสุข ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี

พร: พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่อพร และทำความก้าวหน้าด้วยสมดุลงของความเพียรพยายามทางจิต และอุปการณสิ่งอำนวยความสะดวก
แทนการทำให้อุปการณสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งจำเป็นของลูก ใช้อุปการณเหล่านั้นบนพื้นฐานของความเพียรพยายามทางจิตของลูก อย่าได้ทำให้อุปการณสิ่งอำนวยความสะดวกใดเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าของลูก มิฉะนั้น เมื่อพื้นฐานมีการขึ้นลง ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกก็จะขึ้นลงไปด้วย โดยการทำให้อุปการณสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งจำเป็นของลูก พ่อถูกเอาออกไปจากระหว่างกลางและเหตุนี้เองจึงมีการขึ้นลง ทำความเพียรพยายามทางจิตพร้อมกันกับการใช้อุปการณสิ่งอำนวยความสะดวก และลูกจะมีประสบการณ์ของพรของพ่อในทุกงานที่ลูกทำ และความจริงจังกระตือรือร้นของลูกจะไม่ลดลง

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากการควบคุมของ “ถ้า และ แต่” จงกลับมามีพลังเช่นเดียวกับพ่อ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงรับใช้กันและกันด้วยยาบำรุงของความสุขอยู่เรื่อยๆ การมีอารมณ์ที่เป็นสุขอยู่เสมอ และการแบ่งปันความสุข คือ การต้อนรับด้วยไมตรีจิตอันทรงพลังที่สุด
- คำถาม:** วิธีการใดที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่ง ลูกต้องใส่ใจกับเรื่องหลักๆ ประการใด
- คำตอบ:** เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกสูงส่ง 1) จงมีความกล้าหาญที่จะเอาชนะการติดยึด 2) จงรักษาซาร์ทในสิ่งที่ลูก พุดกับบาบาขณะที่ยึดจำท่าน และลูกจดจำท่านนานเท่าไร 3) ลูกต้องเป็นผู้ที่ชนะการหลับไหล 4) ลูกต้อง ดูแลร่างเก่าของลูก และยังคงลิ้มมันอีกด้วย 5) จงทำให้ธรรมชาติของลูกสูงส่ง อย่าตกอยู่ภายใต้อิทธิพล ธรรมชาติของตนเอง แล้วก็ทำให้บางคนลำบากใจ 6) จงจัดซื้อบกพร่องทั้งหลาย และมาเป็นเพชรที่ บริสุทธิ์ 7) จงเป็นดอกไม้ที่ส่งกลิ่นหอมที่ให้ความสุขกับทุกคน

โอม ซานติ พ่อทางจิตผู้ให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้ นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะให้ดวงตาที่ สามแห่งความรู้แก่ลูกได้ ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว ลูกรู้ว่า เวลานี้โลกเก่าที่กำลังจะเปลี่ยน ผู้ที่สิ้นหวังและนำ สงสารไม่รู้ว่าใครกำลังจะเปลี่ยนมันหรือเปลี่ยนอย่างไร เพราะพวกเขาไม่มีแม้แต่ดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลานี้ลูกได้รับ ดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่ทำให้ลูกรู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกในเวลานี้ นี่คือ หัวน้ำตาแห่งความรู้ แม้ เพียงหนึ่งหยดของหัวน้ำตาลก็ยิ่งหวานเหลือเกิน ในท่านองเดียวกัน คำเดียวของความรู้ นั้น คือ “มานมานะบาฟ” แสน หวานยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อกำลังแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและ ดินแดนแห่งความสุขให้แก่ลูกๆ พ่อมาเพื่อที่จะให้มรดกสวรรค์แก่ลูกๆ ดังนั้นลูกจึงควรมีความสุขอย่างมากมาย มีคำกล่าว ว่า ไม่มียาบำรุงใดเหมือนกับความสุข สำหรับผู้ที่อยู่อย่างเป็นสุขและรื่นรมย์อยู่เสมอ นั้นก็ราวกับว่านั่นเป็นยาบำรุงของ พวกเขา นี่เป็นยาบำรุงอันทรงพลังอย่างมากที่จะทำให้อยู่อย่างรื่นรมย์ไปถึง 21 ชาติเกิด จงป้อนยาบำรุงนี้ให้กันอยู่เรื่อยๆ จงมอบไมตรีจิตอันทรงพลังนี้ให้แก่กัน ไม่มีมนุษย์คนใดอีกแล้วที่จะมอบไมตรีจิตประเภทนี้ให้ใครได้ ลูกๆ มอบไมตรีจิต ทางจิตวิญญาณให้แก่ทุกคนตามศรัทธา ความผาสุกที่แท้จริงนั้นยังเป็นการให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกๆ ที่ แสนหวาน ลูกรู้ว่า ลูกจะได้รับยาบำรุงของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ในยุคทอง บาร์ตเคยหลุดพ้นในชีวิต และบริสุทธิ์ พ่อกำลังให้ยาบำรุงที่สูงส่งและยิ่งใหญ่แก่ลูก เหตุนี้เองจึงมีคำสรรเสริญว่า หากท่านต้องการรู้จักความสุข เหนือสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี นี่คือ ยาบำรุงของความรู้และโยคะที่มหัศจรรย์ชิ้นหนึ่ง และสัลยแพทย์ผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ มียาบำรุงนี้ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับยาบำรุงนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อনাของขวัญวางมาบนฝ่ามือสำหรับลูกๆ พ่อ เท่านั้นที่เก็บของขวัญแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนี้ไว้ ทุกวงจร พ่อมาและให้สิ่งนั้นแก่ลูก แล้วรวันก็ขโมย มันไปจากลูก ดังนั้นปรอทความสุขของลูกจึงควรพุ่งขึ้นสูงมากๆ ลูกรู้ว่า พ่อผู้เดียวของลูกก็ยังเป็นทั้งครู และสัจครูที่แท้ จจริงที่จะพาลูกไปกับท่าน ลูกได้รับอำนาจปกครองโลกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นี่เป็นเรื่องเล็กน้อย ดังนั้นลูกจึงควรมีความ สุขอยู่เสมอ ชีวิตนักเรียนของพระเจ้าที่ดีที่สุด คำสรรเสริญนี้เป็นของเวลานี้ แล้วในโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ลูกก็จะเฉลิมฉลองอยู่ในความสุขเสมอ โลกไม่รู้ว่าเมื่อไหร่จะมีการฉลองความสุขที่แท้จริง ผู้คนไม่มีความรู้เกี่ยวกับยุคทอง ดังนั้นพวกเขาจึงเฉลิมฉลองที่น้อยอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามความสุขจะมาจากที่ไหนได้เล่าในโลกที่ตาโมประธาณนี้ ที่นี้ ผู้คนร้องให้ คร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทมเรื่อยๆ นี่เป็นโลกของความทุกข์ พ่อกำลังแสดงหนทางที่ง่ายดายเช่นนั้นให้แก่ลูกๆ ขณะ อยู่ที่บ้านกับครอบครัว จะมีชีวิตเหมือนดอกบัว แม้แต่ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ฯลฯ จงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ดังเช่น คนรักและผู้เป็นที่รักจดจำกันอยู่เรื่อยๆ หนึ่งนั้นคือ คนรักและอีกคนหนึ่งนั้นคือ ผู้เป็นที่รัก ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูก ทุกคนคือ คนรักของผู้เป็นที่รักชาติแล้วชาติเล่า พ่อไม่เคยเป็นคนรัก ลูกเฝ้าจดจำผู้เป็นที่รัก เพื่อพบกับท่าน เมื่อลูกมี ประสบกับความทุกข์มากขึ้น ลูกจะจดจำท่านมากยิ่งขึ้น ได้มีการจดจำว่า ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ และไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความ สุข เวลานี้ พ่อคือ ผู้ทรงอำนาจ ผู้เดียวที่มีทุกพลัง แล้ววันเวลาผ่านไป มายาก็ยังกำลังจะ มาเป็นผู้ทรงอำนาจที่ตาโมประธาณอีกด้วย เหตุนี้เองเวลานี้พ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ คิด ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก และพร้อมกันนั้นจงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งด้วย แล้วลูกจะเป็น เหมือนกับพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ในการศึกษา สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกควรจดจำพ่อที่สูงส่งด้วยความ รักและเสนหาอย่างมาก พ่อที่สูงส่งคือ ผู้ที่จะก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้น เวลานี้จงจดจำพ่อ และบาปจากหลายชาติเกิดนับไม่ถ้วนของลูกนั้นก็จะถูกตัดทิ้งไป พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า ลูกกลาย

เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างมาก เหตุนี้เองเวลานี้ลูกจึงต้องจดจำพ่อ แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกว่า
บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาแล้ว ดังนั้นแน่นอนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อคือผู้จัดความ
ทุกซ์ และเป็นผู้ประทานความสุข แท้จริงแล้ว เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ในยุคทอง ดังนั้นทุกคนจึงมีความสุข พ่อพูดอีกครั้งหนึ่ง
ว่า ลูกๆ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขอยู่เรื่อยๆ เวลานี้คือ ยุคบรรจบพบกัน คนพวยเรือกำลัง
พาลูกข้ามจากฟากนี้ไปสู่อีกฟากหนึ่ง ไม่ใช่เป็นเรื่องของเรือแจวเพียงลำเดียว แต่ราวกับว่าทั้งโลกเป็นเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ และท่านจะพาข้ามฟาก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่แสนหวานว่า จงคิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกยังทำให้
ตนเองอยู่อยู่กับงานรับใช้ของพ่อได้ด้วยเช่นกัน ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อเองได้มาและทำให้ลูกกลายเป็นนาย
ของโลก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีมากลูกเรียกว่า มหาวีระ ลูกเห็นได้ว่า ใครคือมหาวีระที่ทำตามคำสั่งของบาบา
คำสั่งของพ่อคือ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และเห็นผู้อื่นเป็นพี่น้องชาย จงลืมหุ่นร่างกายนั้น แม้แต่บาบาก็ไม่มองที่
ร่างกาย พ่อพูดว่า พ่อมองที่ดวงวิญญาณ ลูกมีความรู้ว่า ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้หากไม่มีร่างกาย พ่อได้เข้ามาใน
ร่างนี้เช่นกัน พ่อใช้ร่างนี้มาใช่ ดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียนได้ผ่านร่างกายเท่านั้น ที่นั่งของ บาบาอยู่ที่นี้ (บนหน้าผาก) นี่
คือ บัลลังก์อมตะ ดวงวิญญาณคือ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณไม่เคยใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง แต่ร่างกายมีขนาด
ใหญ่หรือเล็ก บัลลังก์ของทุกดวงวิญญาณอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก ร่างกายของทุกคนแตกต่างกันไป บัลลังก์อมตะของ
บางคนเป็นร่างผู้ชาย บางคนก็เป็นร่างผู้หญิง บัลลังก์อมตะของบางคนเป็นร่างของเด็ก พ่อนั่งอยู่ที่นี้ และสอนการฝึกฝน
ทางจิตให้แก่ลูกๆ เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับใคร ก่อนอื่นจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉะนั้น ดวงวิญญาณกำลังพูดกับ
พี่น้องชายคนนั้นคนนี้ ฉะนั้นกำลังให้ศาสนของพ่อแก่เขาว่า จงจดจำชีพบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นสนิมจะถูกขจัด
ทิ้งไป คุณค่าของทองคำจะลดลงเมื่อมีอัลลอยด์(สิ่งเจือปน)ปะปน ลูกดวงวิญญาณไร้ค่า เพราะลูกดวงวิญญาณได้มีสนิม
เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว จงมองที่พี่น้องชาย
ของลูกด้วยดวงตานี้ ด้วยการมองเห็นผู้อื่นว่าเป็นพี่น้องชาย อวัยวะทางกายของลูกก็จะไม่ชุกชน หากลูกต้องการรับสิทธิ์
ในโชคแห่งอาณาจักรของลูก และกลายเป็นนายของโลกร จงทำความเพียรพยายามนี้ จงให้ความรู้แก่ทุกคนด้วยการคิดว่า
พวกเขาเป็นพี่น้องชายของลูก แล้วนิสัยนี้จะหนักแน่นมั่นคง ลูกทุกคนคือ พี่น้องชายที่แท้จริง พ่อมาจากเบื้องบน และ
ลูกก็มาจากที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อกำลังทำงานรับใช้พร้อมกับลูกๆ ท่านกำลังให้ความกล้าหาญแก่ลูกในการทำงานรับใช้
เมื่อลูกมีความกล้าหาญ พ่อก็จะช่วย ดังนั้นลูกต้องฝึกสิ่งนี้ ฉะนั้น ดวงวิญญาณ กำลังสอนพี่น้องชายของนั้น ดวงวิญญาณ
นั้นกำลังศึกษาเล่าเรียน สิ่งนี้คือ ความรู้ทางจิตที่ลูกได้รับจากพ่อทางจิต ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและให้ความรู้
นี้ว่า จงคิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาอย่างเปลือยเปล่า แล้วมาใช้ร่างกายที่นี้ และเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด เวลานี้
ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และมีสายตาของความเป็นพี่น้องชายกัน ลูกต้องทำความเพียร
พยายามนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง สิ่งที่คุณอื่นทำนั้นเกี่ยวข้องกับลูกด้วยแล้ว บุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือ
ก่อนอื่นลูกต้องคิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ แล้วอธิบายให้แก่พี่น้องชายของลูก ลูกศรก็จะยิงตรงเป้าได้อย่างดีมาก ลูก
ต้องเติมพลังนี้ให้กับพวกเขา เมื่อลูกทำความเพียรพยายามเท่านั้น ลูกก็จะได้รับสิทธิ์ในผลที่สูงส่ง ลูกยังต้องอดทน
เล็กน้อยอีกด้วย เมื่อบางคนบอกสิ่งที่ผิดๆแก่ลูก เพียงแค่อยู้อยู่ๆ เมื่อลูกเงิบเบญ แล้วคนอื่นจะทำอะไรได้เล่า ลูกปรบ
มือได้ด้วยมือทั้งสองข้างเท่านั้น หากคนหนึ่งพูดบางสิ่ง แล้วอีกคนเงิบเบญ อีกฝ่ายหนึ่งก็จะเงิบเบญไปเอง เมื่อมือสองข้าง
ปรบกัน (เมื่อมีความขัดแย้ง) ก็จะเกิดเสียง ลูกๆ ต้องให้ประโยชน์แก่กัน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ หากต้องการมีความสุขอยู่
เสมอ จงอยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” จงคิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ จงมองดูพี่น้องชายของลูก ดวง
วิญญาณ จงให้ความรู้ให้แก่พี่น้องชายของลูกด้วยเช่นกัน ด้วยการปลุกฝังนิสัยนี้ ดวงตาที่เป็นอาชญากรจะไม่เคย
หลอกลวงลูกเลย จงมองที่ดวงตาที่สามแห่งความรู้ ดวงวิญญาณ บาบาที่ยังมองที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเท่านั้นเช่นกัน ลูกต้อง
พยายามมองที่ดวงวิญญาณเท่านั้นอยู่เสมอ อย่ามองแม้แต่ร่างกาย เมื่อกำลังนำโยคะ หากลูกคิดว่า ตนเองเป็นดวง
วิญญาณ และมองที่พี่น้องชายของลูกอย่างต่อเนื่อง งานรับใช้ที่ดีก็จะเกิดขึ้น บาบาได้พูดว่า จงอธิบายแก่พี่น้องชายของลูก
พี่น้องชายทั้งหลายรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกๆ บราห์มินได้รับความรู้ทางจิตนี้ ลูกคือ บ
ราห์มิน แล้วลูกๆ ก็กำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกจะไม่ออกไปจากยุคบรรจบพบกันนี้ แล้วลูกจะข้ามฟากได้อย่างไรอีกเล่า ลูก
จะไม่กระโดดไปยังที่นั่น นี่คือ ยุคบรรจบพบกันที่มหัศจรรย์ ดังนั้นลูกๆ จึงต้องปลุกฝังนิสัยที่จะอยู่ในการแสวงบุญทางจิต
นี้เป็นเรื่องของประโยชน์ของลูกเอง จงให้คำสอนของพ่อแก่พี่น้องชาย พ่อพูดว่า พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ
พ่อกำลังมองที่ดวงวิญญาณเท่านั้น เมื่อคนหนึ่งพูดกับอีกคนหนึ่ง เขาจะมองที่ใบหน้าของคนนั้น ลูกพูดกับดวงวิญญาณ
ดังนั้นลูกจึงต้องมองที่ดวงวิญญาณเท่านั้น แม้ว่าลูกให้ความรู้ผ่านร่างกาย แต่ลูกยังคงต้องตัดสำนึกของร่างกายทิ้งไปด้วย
ลูก ดวงวิญญาณเข้าใจว่า พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมองที่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณก็ยัง
พูดว่า ฉะนั้นกำลังมองที่พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด ฉะนั้นกำลังรับความรู้จากท่าน สิ่งนี้คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางจิตระหว่าง

ดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณ ความรู้อยู่ในดวงวิญญาณ ความรู้ต้องถูกให้แก่ดวงวิญญาณ สิ่งนี้เป็นเหมือนพลัง เมื่อความรู้ของลูกเต็มไปด้วยพลัง และลูกอธิบายแก่บางคน ลูกศรก็จะยิงถูกเป้าหมาย พ่อพูดว่า จงฝึกฝนและดูว่า ลูกศรยิงถูกเป้าหมายหรือไม่ ลูกต้องปลูกฝังนิสัยใหม่นี้ แล้วสำนักของร่างก็จะถูกขจัดทิ้งไป จะมีอายุของมายาเพียงแค่น้อย ลูกจะไม่มีความคิดที่ไม่ดี ลูกจะไม่มีดวงตาอาชญากร นั่น ดวงวิญญาณได้ไปรอบวงจร 84ชาติเกิด เวลานี้การละเล่นกำลังจะถึงจุดจบ เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดปราศจากที่ตาโม ประธาน และกลายเป็นนายของโลกระยะโศกประธาน เป็นเรื่องที่ย่ายดายเหลือเกิน พ่อรู้ว่า การให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ เป็นบทบาทของท่าน นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ พ่อต้องมาทุก 5,000 ปี พ่อถูกผูกไว้ในสิ่งนี้ พ่อหนึ่งและอธิบายแก่ลูกว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่ในการสวดมนต์แห่งการจดจำระลึกถึงแล้วชั่วขณะสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เหล่านี้คือ ชั่วขณะสุดท้าย จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ด้วยการจดจำระลึกถึง เสาทุกต้นจะแข็งแรงเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้ เพื่อที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ความรู้ที่แสนมหัศจรรย์เหลือเกิน! บาบาให้ศรัทธาและความรู้ของบาบาแก่ศรัทธา ไม่มีใครอื่นอีกแล้วที่จะให้ความรู้นี้ได้ นี่คือ สกูลที่สูงที่สุดของลูกๆ บราห์มิน เวลานี้ชีวิตของลูกแสนล้ำค่า ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องดูแลร่างกายเหล่านั้น เพราะการอยู่อย่างตาโมประธานอายุขัยของร่างกายจึงลดลงอย่างต่อเนื่อง ลูกอยู่ในโยคะมากเพียงไร อายุขัยของลูกจะเพิ่มมากขึ้นตามนั้น ด้วยการที่อายุขัยของลูกเพิ่มขึ้น นั่นก็จะกลายเป็น 150 ปีในยุคทอง ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องดูแลร่างกายของลูก อย่าคิดว่า นี่เป็นหุ่นกระบอกดิน จึงไม่เป็นไรหากไม่มีร่างนี้ ไม่เลย ลูกต้องทำให้มันมีชีวิตชีวา นี่คือ ชีวิตที่แสนล้ำค่า ถ้าบางคนล้มป่วย อย่ารู้สึกทุกข์ระทมไปกับเขา จงบอกเขาให้จดจำชีพบาบา ลูกจดจำมากเพียงไร บาปของลูกจะถูกปลดปล่อยมากตามนั้นอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องรับใช้ผู้นั้น แล้วเขาก็จะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ และจดจำชีพบาบา ลูกต้องมีความกล้าหาญที่จะมาเป็นผู้ทำลายการติดยึด ลูกต้องเป็นผู้ชนะการติดยึดในทันที ลูกได้พบพ่อที่ไร้ขีดจำกัดแล้ว ดังนั้นลูกจึงต้องรับสิทธิในมรดกที่เต็มเปี่ยมของตนเองจากท่าน บาบาได้อธิบายให้ลูกเก็บชาร์ต นั่นพูดสิ่งใดกับบาบาเมื่อกำลังจดจำท่าน ฉันสรรเสริญท่านมากเพียงไร ฉันจดจำท่านมากเพียงไรขณะรับประทานอาหาร แล้วฉันก็ลืมท่าน การทำให้สภาพของลูกสูงส่งนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ลูกต้องเป็นผู้ชนะการหลับนอน จงเพิ่มการจดจำอยู่เรื่อยๆ จงสอนผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง แน่แน่นอนว่าลูกต้องเป็นผู้ทำลายการติดยึดในเรื่องนี้ ลูกยังต้องลิ้มร่างเก่าของตนเองอีกด้วย เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกจึงต้องจดจำท่าน ลูกต้องจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเพชรด้วยความรักอย่างมากมาย จงตรวจสอบว่า ธรรมชาติของฉันสูงส่งหรือไม่ ผู้คนถูกรังควานจากธรรมชาติของตนเอง ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแล้ว ดังนั้นลูกจึงต้องตรวจสอบด้วยดวงตานี้ การจดจำระลึกถึงของฉันกำลังไปถึงบาบาหรือไม่ จงจัดข้อบกพร่องที่ลูกมี และกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์ หากมีความบกพร่องแม้เพียงเล็กน้อยคุณค่าของลูกจะลดลง ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องเพียรพยายามในการเพิ่มคุณค่าของตนเอง บาบาว่า ลูกจะเข้าไปสู่สภาพเหนือบ่วงกรรมในเวลาสุดท้ายต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของตนเอง แม้กระนั้น บาบา ก็จะบอกลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกจะเป็นที่รักของบาบาต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่เป็นดอกไม้ส่งกลิ่นหอม และผู้ที่ให้ความสุขแก่ผู้อื่นไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ พ่อพูดกับลูกว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง แล้วความสกปรกก็จะถูกขจัดทิ้งไป ขณะที่จดจำพ่อ หัวใจของลูกต้องเยือกเย็นอย่างสิ้นเชิง ขอให้การจดจำพ่อนั้นตามรั้วความลูกๆ บาบา บาบาที่แสนหวาน ท่านกำลังเปลี่ยนลูกอย่างมากมายจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ผู้อื่นไม่รู้ว่ ลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร ดังนั้นลูกจึงต้องจดจำพ่อที่แสนหวานเช่นนั้นด้วยความรักอย่างมากมาย แม่ที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากมาย ลูกจะพูดไม่ออกเลยว่า พวกเธอปลดปล่อยตนเอง และมาหาบาบาได้อย่างไร ลูกคนอื่นไม่ได้มีความรักมากมายเท่ากับพวกเธอ พวกเธอจดจำบาบาอย่างมากมายและเช็ดน้ำตาแห่งความรัก บาบา เมื่อไหร่ฉันจะได้พบท่าน บาบา ผู้เดียวนี้ทำให้เราเป็นนายของโลกระยะโอ บาบา เมื่อไหร่ที่ลูกจะได้พบพ่อเป็นการส่วนตัวเล่า ในหนทางเช่นนี้ พวกเธอจดจำบาบาด้วยความรักอย่างมากมาย บาบา ผู้เดียวที่ขจัดความทุกข์ทั้งหลาย ท่านได้สร้างโชคเช่นนั้นให้แก่เรา ท่านทำให้เราเป็นนายของโลกระยะโศกประธาน พวกเราได้รับพลังของการจดจำระลึกถึงอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อใครบางคนพูดสิ่งผิดๆกับลูก เพียงอยู่อย่างนิ่งเฉย อย่าเข้าไปสู่ความขัดแย้งด้วยปาก (การตอบโต้ด้วยคำพูด) ลูกต้องอดทนกับสิ่งนั้น จงให้ประโยชน์แก่กัน

2. จงฝึกฝนการมองที่ดวงวิญญาณพี่น้องชายด้วยดวงตาที่สามแห่งความรู้ จงคิดว่า ตนเองเป็นพี่น้องชาย และให้ความรู้กับพี่น้องชาย จงทำการฝึกฝนทางจิต และทำให้ผู้อื่นทำสิ่งนั้นด้วย จงทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง อย่ามองที่ผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่ง สามารถทำให้ทุกคนยกมอบทุกสิ่งด้วยพลังใจ (will power) ของลูก ในปัจจุบันดวงวิญญาณมากมายกระหายสำหรับความร่วมมือของลูก แต่พวกเขาไม่มีพลังของพวกเขาเอง ลูกต้องให้การช่วยเหลือแก่พวกเขาด้วยพลังของลูกเป็นพิเศษ ดังนั้น ลูก ผู้รับใช้ ผู้เป็นเครื่องมือต้องมีพลังของทุกพลังทั้งหมด พ่อบรรพมาได้ยกมอบเป็นมรดก(willed)ของทุกพลังให้แก่ลูกๆ ในเวลาสุดท้ายและงานนี้ยังคงดำเนินอยู่ด้วยการยกมอบเป็นมรดก(will)นั้น ทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน ยกมอบพลังของลูกเป็นมรดก(will)แก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย และงานรับใช้จะได้รับการทำให้สำเร็จเสร็จสิ้นตามเวลาที่ใดที่มีพลังของความเป็นหนึ่งเดียวกันและการเพ่งรวมจิตใจ สามารถบรรลุถึงความสำเร็จอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ที่ใดที่มีพลังของความเป็นหนึ่งเดียวกันและการเพ่งรวมจิตใจ สามารถบรรลุถึงความสำเร็จอย่างง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

พื้นฐานของความพอใจคือความสัมพันธ์ ความมั่งคั่ง และสุขภาพที่ดี

วันนี้ พ่อดิลลาราม ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ กำลังมองดวงวิญญาณของท่านที่อยู่อย่างพอใจเสมอและเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ ปรกายของเพชรพลอยทางจิตกำลังทำให้ทั้งท้องพระโรงเปล่งประกาย ดวงวิญญาณที่พอใจเป็นที่รักของพวกเขาเอง พวกเขาเป็นที่รักของทุกคน และแน่นอนว่าพวกเขาเป็นที่รักของพ่ออยู่แล้ว ดังนั้นลูกเป็นบุคคลเหล่านั้นใช่หรือไม่? เพราะไม่มีการกล่าวถึงการขาดการบรรลุผลใดๆในชีวิตของบราห์มินที่สูงส่งนี้ ลูกคือดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด ดังนั้นที่ใดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ก็มีความพอใจโดยอัตโนมัติและเป็นธรรมชาติธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูกคือความพอใจ รูปแบบ,ธรรมชาติและชั้นสการ์ดั้งเดิมของความพอใจนั้นสูงส่งมากซึ่งด้วยสภาพแวดล้อมที่น่าพอใจ,กระแสจิตและบรรยากาศของความพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณที่ไม่พอใจให้กลายเป็นผู้ที่พอใจได้ ความพอใจคือของขวัญพิเศษจากบัพดาตาในยุคบรรจบพบกัน คุณสมบัติพิเศษหนึ่งของความพอใจนำคุณสมบัติพิเศษอื่นๆให้เข้ามาใกล้ลูกได้อย่างง่ายดาย แต่ลูกต้องพอใจอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าสถานการณ์จะเปลี่ยนไปแค่ไหน สภาพของความพอใจของลูกต้องไม่เปลี่ยนไปด้วยสถานการณ์เหล่านั้น ถึงอย่างไรสถานการณ์ภายนอกก็เป็นสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว แต่สภาพของความพอใจของตนเองนั้นคือสภาพที่ก้าวหน้าไปอยู่เสมอ สำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้น ไม่ว่าสถานการณ์จะพยายามทำให้พวกเขาสั่นคลอนมากเพียงใด ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะสัมผัสว่าเป็นเหมือนการแสดงหุ่นกระบอก มีทุกสิ่งทั้งนั้นแต่ในรูปของหุ่นกระบอกเท่านั้น ดังนั้นไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นใด มันก็เหมือนกับการแสดงหุ่นกระบอกหรือแพ้นั้นในทุกวันนี้ซึ่งเป็นการแสดงการตุน ลูกสนุกกับสิ่งเหล่านั้นใช่ไหม? สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่โหดหรือแสบ แต่มันคืออะไร? มันคือตัวการตุน เป็นเรื่องเดิม แต่เป็นเพียงเรื่องการตุนเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องจริงเมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้น ให้คิดว่าเป็นการแสดงการตุนหรือการแสดงหุ่นกระบอกที่กำลังเกิดขึ้นบนจอที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะเป็นทุกข์หรือลูกจะสนุกสนานเมื่อได้เห็นสิ่งนั้น? เป็นการดีที่จะได้ดูการแสดงใช่ไหม? ดังนั้นนี่จึงเป็นการแสดงของมายาหรือธรรมชาติเช่นกัน ซึ่งลูกต้องเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอยู่เสมอในขณะที่เป็นตัวของความพอใจ ดูทุกสิ่งในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในศักดิ์ศรีของตนเอง: นั่นคือเพชรพลอยแห่งความพอใจ นั่นคือดวงวิญญาณที่พอใจ นี่คือศักดิ์ศรีที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นลูกรู้วิธีที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในศักดิ์ศรีของลูกใช่ไหม? หรือลูกสนุกกับการเป็นทุกข์? ดังนั้นจงทำให้คุณสมบัติพิเศษของความพอใจปรากฏอยู่ในสำนักกูรูของลูกอยู่เสมอ

การได้มาซึ่งการบรรลุผล,ความสัมพันธ์และความมั่งคั่งทั้งหมดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นในแง่ของความสัมพันธ์ หากขาดไปแม้แต่ความสัมพันธ์เดียว ลูกก็ไม่สามารถมีความพอใจอย่างเต็มที่ได้ กับความสัมพันธ์ใดก็ตามที่ลูกต้องการทั้งหมดตลอดไป หากความสัมพันธ์ใดสูญสลายไป ก็จะเป็นการขาดการบรรลุผลโดยอัตโนมัติ และจากนั้นก็มีความไม่พอใจ อย่างไรก็ตามในยุคบรรจบพบกันในปัจจุบันนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถมีประสบการณ์กับความสัมพันธ์ที่คงอยู่ตลอดไปทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว ในยุคทองเช่นกันลูกมีความสัมพันธ์ที่น้อยมาก ลูกไม่ได้มีทุกความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามในเวลาปัจจุบัน ไม่ว่าความสัมพันธ์ใดก็ตามที่ดึงดูดลูก ไม่ว่าความสัมพันธ์ใดก็ตามที่ลูกปรารถนาที่จะมีประสบการณ์ ลูกสามารถสัมผัสความสัมพันธ์นั้นได้กับพระเจ้าในเวลาอันสั้น แต่ทุกคนมีความชอบในความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในชีวิตของตน บางคนจะไม่ชอบความสัมพันธ์แบบพ่อ แต่ชอบความสัมพันธ์แบบเพื่อนมากกว่า อย่างไรก็ตาม ลูกมีทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียวในเวลาเดียวกันหรือไม่? ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดหรือมีบางสิ่งที่ยังคงขาดหายไปหรือไม่? ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังคิดอย่างไร? วันนี้คนใหม่ได้รับโอกาสให้นั่งข้างหน้า อ้าวะ ผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกของวงจรรนี้ ยกมือขึ้น! อ้าวะ ยินดีต้อนรับ บัพดาตาต้อนรับลูกด้วยความรักหลายล้านเท่าเช่นกัน แม้ว่าจะเป็นลูกใหม่ก็ตาม ลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดของทุกวงจรรนี้หรือไม่? บัพดาตาพูดอยู่เสมอว่า: คนเก่าถึงอย่างไรก็เป็นคนเก่า แต่ลูกที่อายุน้อยกว่านั้นก็ทัดเทียมกับพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงต้องรักษาศรัทธาและความซาบซึ้งของการมีสิทธิ์อย่างเต็มที่ซึ่งไม่มีขีดจำกัดและเป็นไปในทางจิตอยู่เสมอ มีความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ความซาบซึ้งที่มีขีดจำกัด ดูสิ ลูกมีสิทธิ์ที่สูงส่งเช่นนั้นที่ลูกประกาศสิทธิ์ในพ่อผู้ทรงอำนาจเอง! ดังนั้นลูกมีสิทธิ์ในสิ่งสูงสุด อะไรจะเป็นสิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น? เมื่อลูกทำให้เมล็ดเป็นของลูกแล้ว ต้นไม้ก็จะหลอมรวมอยู่ในสิ่งนั้นด้วย ดังนั้นลูกได้ประกาศสิทธิ์ที่ไม่สูญสลายในทุกความสัมพันธ์ ในแง่ของทรัพย์สินสมบัติ,หากเป็นเพียงสมบัติทางกาย ลูกจะไม่สามารถอยู่อย่างพอใจได้ตลอดเวลา หากพร้อมกับสมบัติทางกายแล้ว ลูกไม่มีสมบัติของคุณธรรมทั้งหมด ไม่มีสมบัติของทุกพลัง หรือสมบัติของความรู้ที่เต็มเปี่ยมที่สูงส่งแล้ว ความพอใจก็ไม่

สามารถคงอยู่ตลอดไปได้ อย่างไรก็ตามลูกทุกคนมีสมบัติที่สูงส่งประเภทต่างๆเหล่านี้ ลูกมั่งคั่งใช้ไหม? ผู้คนในโลกเพียงแต่ให้พรว่า “ขอให้มั่งคั่งร่ำรวย!” แก่ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติทางกาย อย่างไรก็ตาม พ่อ ผู้ประทานพร กำลังให้พรแก่ลูกทุกคน ให้มีความมั่งคั่งด้วยทรัพย์สินสมบัติที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นลูกมีความมั่งคั่งทุกประเภทหรือไม่? หรือมีบางสิ่งขาดหายไปหรือไม่? เต็มเปี่ยมหรือไม่? บาบาให้ความใส่ใจอย่างมากกับผู้ที่นั่งด้านหลัง ความใส่ใจของผู้ที่นั่งข้างหน้านั้นอยู่กับพ่อมากกว่า ในขณะที่ความใส่ใจของพ่อนั้นอยู่กับผู้ที่นั่งอยู่ข้างหลังมากกว่า ยิ่งพวกเขาห่างไกลออกไปเท่าใด พวกเขาก็จะถูกหลอมรวมในดวงตาของบาบาเท่านั้น

ในโลกที่มีตัวตนมีสิ่งที่เป็นวัตถุ ดุสฺสฺในพารามตามลูกๆดวงวิญญาณทั้งหมดจะอยู่ใกล้กันมาก ลูกทั้งหมดจะอยู่ด้วยกันใช่หรือไม่? ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน มันไม่มีขีดจำกัดที่แต่ละคนสามารถเข้ามาใกล้ได้เท่าที่เขาต้องการ อย่างไรก็ตามความรักของลูกๆเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาต้องการทำให้ผู้ที่ไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อนกลับมามีตัวตน ดังนั้นพ่อพูดอะไร? ขอรับเจ้านาย Yes my lord (จีฮาซุร์) พ่ออยู่ที่นี้ (จีฮาจี้ร์) ลูกๆ คือเจ้านาย(lord)ของพ่อ พวกลูกๆเป็นนาย ดังนั้นผู้เป็นนายจึงเรียกว่าลอร์ด และลูกก็เรียกว่าเป็นนาย ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นใคร? เพชรพลอยแห่งความพอใจ ดังนั้นพอใจกับความสัมพันธ์และพอใจกับความมั่งคั่งด้วยเช่นกัน มีความสัมพันธ์ ความมั่งคั่ง และสิ่งที่สามคือมีสุขภาพที่ดี ดังนั้น ลูกทั้งหมดมีความสุขที่ดีใช่ไหม? หรือว่าลูกเจ็บป่วยไม่สบาย? ดวงวิญญาณมีสุขภาพดี ไม่มีเรื่องของร่างกาย ลูกดวงวิญญาณมีพลังอยู่เสมอ ในยุคบรรจบพบกัน สุขภาพที่ดีและสูงส่งคือสภาพของสุขภาพของดวงวิญญาณ สุขภาพที่ดีของลูกดวงวิญญาณในเวลาปัจจุบันทำให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดีเป็นเวลาหลายๆชาติเกิด อย่างไรก็ตามในเวลานี้ วัตถุธาตุได้แสดงรูปของตนเพียงเล็กน้อย นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ นี่ก็เป็นการแสดงการตนด้วยเช่นกัน ดังนั้น ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดใช่หรือไม่? ลูกมีความสัมพันธ์ และลูกมีพรของการเป็นผู้มั่งคั่ง ลูกมีพรของการมีทุกความสัมพันธ์และลูกก็มีพรของการเป็นผู้มีความสุขที่ดีอยู่เสมอด้วยเช่นกัน ลูกได้รับพรทั้งสามจากพ่อผู้ประทานพร ดังนั้นจงใช้พรเหล่านี้ในเวลาที่คุณต้อง อย่าเพียงแต่มีความสุขเมื่อได้ยินพรและคิดว่า ไซ้ ฉันได้รับพรที่ดีมาก หรืออย่าเพียงแต่จดพรเหล่านั้นลงไปในสมุด แต่ด้วยการที่คุณใช้พรในเวลาที่เหมาะสม พรนั้นก็จะกลายเป็นนิรันดร์ หากลูกไม่ได้ใช้พรของลูกในเวลาที่คุณต้องแล้วพรเหล่านั้นก็จะไม่เกิดผล พรเหล่านั้นมาจากพ่อที่ไม่สูญสลาย แต่การทำให้พรแต่ละพรเกิดผลจากเมล็ดนั้น นั่นคือ ลูกเก็บเกี่ยวผลได้มากเท่าไรก็อยู่ในมือของลูกเอง บางคนเพียงแค่เห็นเมล็ดของพรและกลับมามีความสุขมากและคิดว่าพรนั้นดีมาก อย่างไรก็ตาม เวลานั้นจะทำให้พรนั้นเกิดผล! ให้น้ำของสำนักกูแก่พวกเขาอย่างต่อเนื่อง ให้แสงแดดของความมั่นคงของลูกในสำนักกูของพร แล้วพรก็จะเกิดผลอย่างสม่ำเสมอและจะนำพรอื่นๆมากับพรนั้นด้วย ลูกจะกลายเป็นตัวของผลแห่งพร ดังนั้น ทำให้ทั้งสามพรของวันนี้เกิดผล และระลึกถึงพรนั้นในเวลาที่ต้องการ ในเวลาที่ต้องการลูกก็ลืมพรนั้นไป แต่ภายหลังเมื่อลูกอ่านพรนั้นแล้วและลูกก็คิดว่า ไซ้ ฉันมีพรนั้นอยู่ ยิ่งลูกใช้พรในเวลาที่ต้องการมากเท่าไร พรนั้นก็จะยิ่งเปิดเผยรูปที่สูงส่งมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นลูกทั้งหมดได้รับพรหรือยัง? อัจชะ

ลูกทั้งหมดจากทุกหนแห่งที่กำลังนั่งอยู่ห่างไกลก็อยู่ใกล้ชิดในหัวใจ ถึงดวงวิญญาณที่พอใจทั้งหมดจากทุกหนแห่งในแผ่นดินนี้และในต่างแดน ถึงเพชรพลอยแห่งความพอใจ ถึงดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดถึงทุกคนที่ได้ส่งความระลึกถึง จดหมาย การ์ด ฯลฯ สำหรับวันนี้ โปรดยอมรับความรักและความระลึกถึงหลายล้านเท่าสำหรับวันพิเศษนี้ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ห่างไกลและกำลังเฉลิมฉลองในหัวใจและในจิตใจของลูก หรือไม่ว่าลูกกำลังเฉลิมฉลองอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัวก็ตาม การ์ดและจดหมายทั้งหมดไปถึงอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก่อนล่วงหน้าแล้ว ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับจดหมาย การ์ด และการจดจำระลึกถึงของความจิตที่บริสุทธิ์และความรู้สึกที่บริสุทธิ์ทั้งหมดของลูก ด้วยความรักและการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษจากบิดาและนมัสต์ต่อลูกๆ ผู้เป็นนาย อัจชะ

บิดาดาบพาดิ

ลูกเข้าใจภาษาของสัญญาณที่ละเอียดอ่อน เช่นที่อะแควบาบาเข้าใจภาษาของสัญญาณเท่านั้น ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีภาษาของดวงตาและภาษาของสัญญาณ ดังนั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกรู้ภาษาของดวงตาหรือไม่? ลูกเรียนรู้สิ่งนี้จากรูปสัการีใช่ไหม? ลูกได้ยินภาษาของริมฝีปาก เวลานั้นเป็นภาษาของดวงตา ภาษาของดวงตานี้น่ารักมาก ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียงอยู่แล้ว แต่ถึงอย่างนั้น พ่อก็พูดว่า ขอรับเจ้านาย (จีฮาซุร์) อัจชะ

พบปะส่วนตัวกับอะแควบิดาดิ

1. ไม่มีการรับประกันสำหรับตนเองหรือเวลา ดังนั้นจงจัดความอ่อนแอทั้งหมดด้วยความมุ่งมั่น

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นผู้รับใช้โลกหรือไม่? เพียงผู้ที่มีคลังสมบัติของพลังทั้งหมดอย่างเต็มเปี่ยมเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นผู้รับใช้โลกและผู้ให้คุณประโยชน์โลกได้ ลูกได้สะสมสต็อกของพลังทั้งหมดแล้วหรือยัง? ลูกมีพลังทั้งหมดหรือลูกมีเพียงบางพลังและไม่มีพลังอื่นไหม? บางครั้งพลังบางอย่างก็ลดลง ให้ตรวจสอบตัวเองอยู่เสมอ: ฉันมีพลังทั้งหมดหรือพลังบางอย่างขาดหายไปหรือไม่? ถ้าพลังบางอย่างขาดหายไปให้คิดถึงเหตุผลของสิ่งนั้น เพราะถ้าลูกเข้าใจเหตุผล ลูกจะสามารถหาวิธีแก้ไขได้ มันเป็นเรื่องวินัยของมายาที่จะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาเพราะความอ่อนแอในสิ่งที่ลูกมีในตัวเอง ในปัจจุบันมายาใช้ประโยชน์จากความอ่อนแอนี้เป็นครั้งคราว และในอนาคตเช่นกัน เมื่อช่วงเวลาสุดท้ายมาถึง ความอ่อนแอในสิ่งนั้นจะหลอกลวงลูก ดังนั้นอย่าคิดว่า: มันเป็นเรื่องของความอ่อนแอเล็กน้อยที่มีความอ่อนแอเพียงอย่างเดียว แต่อย่างอื่นนั้นสบายดี แม้แต่ความอ่อนแอเดียวก็หลอกลวงลูกได้ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ความอ่อนแอแม้แต่อย่างเดียวยังคงอยู่ในตัวลูก หากลูกไม่สามารถจับความอ่อนแอในสิ่งนั้นได้ ให้ขอความช่วยเหลือจากใครบางคน: รับความช่วยเหลือจากดวงวิญญาณที่ทรงพลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดลองกับโยคะ มีความมุ่งมั่นว่าลูกต้องจับความอ่อนแอในสิ่งนั้นอย่างแน่นอนไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม อย่าแม้แต่จะคิดว่ามันจะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่เลย จงจัดมันออกไปในเวลาที่ไม่มีการรับประกันสำหรับตัวลูกเองหรือเวลา อย่าคิดว่าลูกจะทำในอนาคตและมันจะเกิดขึ้น ไม่เลย คติพจน์ของลูกคือ ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็จะไม่อีกแล้ว ไม่ว่าลูกต้องทำอะไร ลูกต้องทำสิ่งนั้นในตอนนี้ เพราะพ่อสมบูรณ์พร้อมและลูกก็มีความรักต่อพ่อ ดังนั้นการเป็นเหมือนพ่อจึงเป็นเครื่องพิสูจน์ความรักของลูกในทางปฏิบัติ เช่นที่ลูกมีความรักต่อพ่อเป็นอย่างมาก แล้วลูกมีความรักต่อความเพียรพยายามเป็นอย่างมากเช่นกันหรือไม่? เช่นที่ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตว่าลูกมีความรักต่อพ่อกว่า 100% จงพูดเช่นเดียวกันสำหรับความพยายาม “ฉันจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ฉันจะทำ...” ไม่เลย จงจับความอ่อนแอทั้งหมด อย่าปล่อยให้มันเป็นเรื่องของอนาคต ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองชีวิตราตรี และลูกต้องส่งเวบบางสิ่งใช่ไหม? บัพดาปารรณนาที่จะเห็นลูก ๆ ทุกคนเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม พ่อรักลูกและเหตุนี้เองท่านจึงไม่ต้องการให้ลูกมีความอ่อนแอใดๆ ดังนั้นลูกจะจดจำอะไร: ฉันต้องอยู่อย่างเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมอยู่เสมอ หรือลูกจะพรวดไปเล็กน้อย? สมบูรณ์พร้อม! การพรวดไปจับสั้นลง การกลับมาสมบูรณ์พร้อมคือการเฉลิมฉลอง

2. การเปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์เป็นสิ่งที่ดีที่สุดคือการเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์

ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่? หงส์ศักดิ์สิทธิ์ หมายถึง การเปลี่ยนความคิด คำพูด และการกระทำที่ไร้ประโยชน์ให้เป็นพลัง เพราะสิ่งที่ไร้ประโยชน์ก็เหมือนหิน และหินก็ไม่มีค่า เพชรพลอยมีค่า ดังนั้น การจับสั้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์หมายถึงการเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ แล้วลูกมีสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใดๆไหม? หงส์ศักดิ์สิทธิ์แยกแยะได้ทันทีว่าบางสิ่งมีประโยชน์หรือไม่ ดังนั้นลูกคือหงส์ศักดิ์สิทธิ์ใช่หรือไม่? แล้วสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจับสั้นแล้วหรือยัง? เวลาที่ลูกมีความรู้เต็มเปี่ยมแล้ว ถ้าตอนนี้ลูกสูญเสียความคิด คำพูด และการกระทำไป บางสิ่งก็จะขาดหายไปในปีฐิของลูกที่สั่งสมมาตลอดทั้งวงจร ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกมีความรู้เต็มเปี่ยมใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อลูกรู้แล้วลูกจะเสียมันไปทำไม? ลูกไม่ต้องการ แต่มันเกิดขึ้น: ลูกจะพูดเช่นนั้นไหม? ผู้ที่เชื่อว่าสิ่งนี้เป็นไปได้แม้กระทั่งในตอนนี้ ยกมือขึ้น! ลูกคือใคร? (ราชโยคี) ราชโยคีหมายถึงอะไร? ลูกเป็นราชาใช่หรือไม่? แล้วลูกไม่สามารถควบคุมจิตใจของลูกได้หรือไม่? ราชามีอำนาจในการปกครองใช่หรือไม่? แล้วลูกไม่มีอำนาจในการปกครองหรือไม่? ในเวลาอมฤตและทุกๆคราวตลอดทั้งวันให้จดจำหน้าที่การงานของลูก: ฉันเป็นใคร? เมื่อลูกทำงาน ความตระหนักรู้ของการเป็นราชโยคี" จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน และปล่อยให้มันปรากฏขึ้นมา พัฒนาระเบียบวินัยนี้ อย่าคิดว่า: ฉันเป็นราชโยคีอยู่แล้ว ให้นั่งบนที่นั่งของราชโยคี มีฉะนั้น ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวเพราะลูกอยู่อยู่กับการกระทำ โยคะจึงถูกลืมและเหลือเพียงการกระทำ อย่างไรก็ตามลูกผู้เป็นคาร์มาโยคีรวมรูปกัน โยคีมีพลังในการปกครองและพลังในการควบคุมเสมอ ดังนั้นราชโยคีผู้ที่มีพลังสองเท่าจึงไม่สามารถมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ได้ ดังนั้นเวลานี้อย่าพูดว่า "ไม่" และอย่าแม้แต่จะคิดว่าราชโยคีสามารถมีสิ่งที่ไร้ประโยชน์ได้ แล้วนี่คือกลุ่มไหน? กลุ่มที่ดีที่สุด! บัพดาจารย์กลุ่มที่ดีที่สุด เพราะเหตุใด? ลูกสูญเสียอย่างมากมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และชาติเกิดในระยะเวลาอันสั้นนี้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนกที่โบยบินที่พบวิธีแก้ปัญหาทั้งหมดด้วยการจดจ่จะลึกถึงอย่างไม่ขาดตอน เมื่อลูกมีประสบการณ์ว่า นี่คือ "บาบาของฉัน!" แล้ว สิ่งใดก็ตามที่เป็น "ของฉัน" ก็จะถูกจดจำโดยอัตโนมัติ: ไม่จำเป็นต้องมีความพยายามในการจดจ่จะลึกถึง “ของฉัน” หมายถึงการได้รับสิทธิ์ นี่คือ "บาบาของฉัน" และฉันเป็นของบาบา!" สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายดาย จงกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายเช่นนั้นและหลุด

หายไปในความรักต่อพ่อผู้เดียวที่ลูกรยังคงก้าวต่อไป การจดจำระลึกถึงที่ไม่ขาดตอนนี้จะแก้ปัญหาทั้งหมด
ทำให้ลูกกลายเป็นนกที่โบยบิน และพาลูกไปสู่สภาพที่โบยบิน

คติพจน์: เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการไตร่ตรองพลัง และความมั่งคั่งของความรู้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

***** โอม ขานติ *****

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน พี่น้องราชโยคีและทาปาสวีทุกคนจะมีโยคะพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. ในช่วงเวลาของโยคะ จงกลับมามั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และในขณะที่ท่องท้าวไปทั่วโลก จงทำงานรับใช้ของการให้แสงและพลังแก่ดวงวิญญาณและวัตถุธาตุทั้งหมดในโลก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ตกภายใต้อิทธิพลของมายาและดังนั้นจึงกระทำการต่อต้านการชี้แนะของพระเจ้า อย่าทำให้พ่อถูกประณาม
- คำถาม:** มายาก็เป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยเช่นกันอย่างไร?
- คำตอบ:** เมื่อเธอมองเห็นว่าบางคนกำลังไม่เชื่อฟังศรัทธาหรือพวกเขาไม่รับฟังพ่อ เมื่อบางคนไม่ได้ทำตามศรัทธาเธอก็กินพวกเขาดิบๆ เธอตอบตีพวกเขา ผู้ที่รู้จักคือผู้ที่ตระหนักรู้จักมายาและไม่ตกภายใต้อิทธิพลของเธอ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
- เพลง:** หัวใจพุดขอบคุณกับผู้ที่ได้ให้การคำจุนแก่หัวใจ...

โอมชานติ ลูกได้ยินคำสรรเสริญของใคร? คำสรรเสริญของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ เช่นนี้และประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากท่าน คำสั่งของพ่อก็คือ: จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอและคิดว่าตนเองเป็นลูกของพ่อในรูปของดวงวิญญาณ นี่คือจุดหมายปลายทางของลูก ที่อยู่อาศัยของพ่อคือมรณานต์ท่านั้นในเวลานี้ ดังนั้นลูกจะสามารถได้รับมรดกจากพ่อได้อย่างไร? ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเท่าใด บาปของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งไปมากตามนั้น และผู้ที่เฝ้าแต่จดจำมรดกของพ่อนั้นเฝ้าแต่สะสมสมบัติที่มีค่าในบัญชีของพวกเขา นี่คือธุรกิจประเภทหนึ่งที่พ่อสอนลูก ลูกต้องจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ หากลูกไม่จดจำท่าน มายาจะโยนหินมาที่ลูก มายานั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย ไม่ว่าบางคนจะพูดมากเพียงใดก็ตามว่าพวกเขาคือลูกของบาบาและพวกเขาเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ทางร่างกายหรืองานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนมากเท่าใด หากพวกเขาไม่รู้วิธีที่จะมีโยคะกับพ่อ พวกเขาจะไม่ถูกเรียกว่าลูกที่มีค่า พ่อไม่เคยโกรธเคืองใคร ท่านไม่เคยมองดูใครด้วยสายตาดูอย่างอื่นใด แต่เมื่อท่านมองเห็นกิจกรรมของบางคนเป็นเช่นนั้นท่านเข้าใจว่าบุคคลนั้นตกภายใต้การชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ มายาจะปล้นดวงวิญญาณเช่นนั้นด้วยเพียงหมัดเดียว และแล้วพวกเขาก็เป็นเหตุของอุปสรรคมากมาย และแล้วบาปก็สะสมโดยบุคคลนั้นมากยิ่งขึ้นกว่าบาปของบางคนที่ไม่ปราศจากความรู้อย่างไรก็ตาม บางคนอยู่ใกล้แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่ตระหนักรู้จักบาบาเลย พ่อพูดว่า: สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกันว่าพวกเขาไม่ได้ยินแม้กระทั่งขณะที่รับฟัง ดังนั้น บาบาสจะสามารถทำอะไร? ทุกวันนี้ ไม่ว่าลูกให้พรมากเพียงใดแก่มนุษย์หรือลูกรักพวกเขามากเท่าใดก็ตามพวกเขาก็ทำให้ตนเองเป็นพัสมาสูร(ปีศาจที่เผาไหม้ตนเอง) ขณะที่เพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่นโดยที่ไม่ได้ทำอะไร ในความเป็นจริง มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างชุมนุมของพระเจ้าและชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่มีใครในโลกนี้มีโยคะกับพ่อ และแล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกเป็นของชุมนุมของพระเจ้า ในหมู่ลูกเช่นกัน บางคนเป็นของพระเจ้าและทำตามการชี้แนะของท่าน ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้ทำตามการชี้แนะของท่านนั้นกลายเป็นพัสมาสูรที่ถูกเผาไหม้และแล้วตายไป ลูกกำลังกลายเป็นเทพ นายแห่งสวรรค์ ด้วยการทำตามการชี้แนะของพระเจ้า ในขณะที่ผู้อื่น นั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะและเผาไหม้ตนเองแทนการไปสวรรค์ บาบายกระดับลูกในวิธีที่ฉลาดเช่นนั้น แต่มายาก็เป็นเช่นที่ว่าเธอจู้จี้ลูกในวิธีที่ว่าลูกกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการประณามพ่อ ลูกที่รู้จักทำตามศรัทธาของพ่อในทุกย่างก้าว คำสั่งแรกของพ่อคือ: จดจำพ่อ พ่อเห็นโลกของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข มายาผู้เป็นลูกสาวกินดิบๆผู้ที่ไม่มีโยคะกับพ่อและผู้ที่ไม่ได้ทำตามศรัทธา มายานั้นลูกเรียกว่าเป็นลูกสาวเพราะเธอก็ช่วย พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนลูกๆและทำให้ลูกกลายเป็นนารายณ์จากลูกๆธรรมดา แต่ถึงกระนั้นลูกก็กลับมาไม่เชื่อฟังพ่อกับเช่นนั้น ทันทีที่บางคนออกไปภายนอก มายาตอบตีพวกเขาเช่นที่ทำให้เกิดความเมตตาต่อพวกเขา ในบางกรณี ลูกสาวและผู้เป็นแม่ที่น่าสงสารนั้นอยู่ในบ่วงพันธะ หากมีความซาบซึ้งของตัณหาราคะแม้เพียงน้อยนิดที่สุดลูกก็ล้มลงหรือตกลงมา ผู้เป็นแม่ที่อ่อนแอไร้เดียงสาที่น่าสงสารนั้นลูกจู้จี้จ้องอย่างมากมาย พวกเขาถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะอย่างมากมาย บาปทั้งหมดนั้นลูกสะสมโดยผู้คนเหล่านั้น พวกเขาไม่ประสพการณ์ของการถูกลงโทษอย่างรุนแรง อย่าได้ถามเลย! มายารู้ว่าใครเป็นลูกๆของวงจรถั่วแล้วผู้ที่เอาชนะเธอและอยู่ข้างบาบา เธอเห็นฉลาดเช่นกัน เมื่อเธอมองเห็นว่าลูกกำลังไม่เชื่อฟังพ่อ เธอก็ปิดล็อกลูก พ่อรู้ว่าลูกกุมาริและผู้เป็นแม่ที่อ่อนแอไร้เดียงสานั้นให้ประโยชน์บาร์ด พ่อใส่ใจต่อผู้เป็นแม่อย่างมากมาย ลูกควรใส่ใจผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรมีความหยิ่งโสของลูกเอง พ่อตัวท่านเองพูดว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากและไม่มีกิจกรรมที่สกปรกใด ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำการกระทำที่ผิดใด พ่อพูดว่า: ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ อย่างแน่นอนที่จะมีอุปสรรคมากมายในการก่อตั้งศาสนา ในเวลาของพระคริสต์ ผู้คนมากมายเช่นนั้นปรากฏตัว ผู้ที่ประณามเขา ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจนั้นได้ฆ่าเขา พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักเขา เวลานี้

โบสถ์ลาถูกสร้างขึ้นให้พระคริสต์ แต่ไม่มีประโยชน์ใดด้วยสิ่งนั้น พวกเขาเป็นของมายาและกลับมาตาโมประธาน ไม่ว่าที่ไหนก็ตามที่พวกเขาไป พวกเขาไม่ได้พบสิ่งใด แต่ในวันที่ผ่านไป ผู้คนเฝ้าแต่กลับมาตาโมประธานและไม่มีความสุขมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น เมื่อพวกเขาไปหาครูนาหนัก พวกเขาจะได้รับสิ่งใดจากเขา? ครูนาหนักจะเพียงแต่พูดว่าพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์หรืออยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม พวกเขายังคงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาให้เขาและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับสิ่งใด เวลานี้ ทุกสิ่งกลายเป็นสุสาน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับความรู้เลย ความโกรธนั้นแย่มากที่ถูกทำให้ตนเองเป็นพัสมาสุร และแล้วแทนการสะสมลูกก็สร้างความสูญเสีย ลูกมาที่นี่ เพื่อสร้างโชคของลูกหรือลูกพูดว่าลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาบา โอเค ลูกต้องจดจำพอตลอดเวลา ลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน หากลูกไม่ทำตามลูกก็กลายเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็น และแล้วลูกจะเฝ้าแต่ตกลงมาวงจรแล้ววงจรเล่า และแล้วลูกก็จะไม่มีวันได้รับการยกกระโดด หากลูกทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ลูกสามารถกลับมาสูงส่งที่สุดพออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกอย่างมากมาย! มีการเขียนไว้บนกระดานด้วยเช่นกันว่า: มหาวิทยาลัยทางจิตของโลกที่ได้รับการก่อตั้งโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์จากท่าน หากลูกมาที่นี่ และแล้วไปจากบาบา ผู้อื่นจะพูดว่า: บางทีอาจไม่ใช่พระเจ้าที่นั่นลูกจึงได้จากท่าน และแล้วผู้คนมากมายก็จะมีสติปัญญาที่มีความสงสัย และแล้วบาปของทุกคนจะถูกสะสมขึ้นด้วยดวงวิญญาณเครื่องมือเดียวกันนั้น หากลูกไม่ทำตามศรัทธาลูกจะกลับมาสูงส่งได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถได้รับความเสียหายหากลูกทำตามศรัทธา ท่านคือพ่อและดรามาราชด้วยเช่นกัน ดรามาราชมองเห็นว่าลูกทำบาปใด ลูกประณามพ่อ กฎนั้นเข้มงวดอย่างมาก แต่ลูกบางคนไม่เข้าใจ ลูกยกมือของลูกพูดว่าลูกจะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์และลูกก็ยังทำการกระทำเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ป้อมปราการนี้จะกลายเป็นเช่นที่ว่ามีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดจะสามารถเข้ามา เวลานี้ มายาคว่าจับมูกของผู้คนมากมาย พ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นได้มาและขอยืมดวงตานี้มาใช้ ท่านมองเห็นว่าใครคือลูกอันดับหนึ่งและใครคือหนาม พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เหตุใดลูกจึงไม่ทำความเพียรพยายามที่เหมาะสมเล่า? บาบาคือผู้ทรงอำนาจ ท่านมาเพื่อให้ลูกสามารถเอาชนะมายา ท่านพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความกลัวต่อการถูกลงโทษบ้าง กลับมาเชื่อฟังด้วยการทำตามศรัทธา มีเมตตาต่อตนเอง! หากลูกทำสิ่งใดภายใต้อิทธิพลของมายา ลูกจะกลายเป็นเช่นวิญญาณปีศาจร้าย เทวพิเศษ (เจ้าแม่กวนอิมผู้ปลุกเรียกวิญญาณปีศาจร้าย) ได้รับการจดจำ บางคนกลายเป็นทนายของเธอและบางคนกลายเป็นวิญญาณปีศาจร้าย ลูกทั้งหมดคือเทวผู้ให้หน้าที่พิชิตความรู้แก่ทุกคน ลูกที่สวามีภักดีนั้นได้รับพรจากพ่อแม่ของเขา หากพวกเขาไม่สวามีภักดี ดีเสียกว่าที่พวกเขาจะอยู่บางที่ที่ไกลห่างอย่างมีความสงบ อังชะ

กลางคืน: 17/06/68

เมื่อลูกๆ ที่อ่อนหวานที่สุดมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขากำลังไปหาบาบาและกำลังรับฟังบาบา เมื่อพวกเขาไปที่ศูนย์ของตนเองพวกเขาไม่ได้นั่งอยู่เบื้องหน้าบัปตาดา ในบางแห่ง โกปี้ (บราเธอร์) วิ่งไปที่ศูนย์ มุรลีนั้นง่ายตาย ใครก็ตามสามารถเข้าถึงและให้คลาสได้ มีครูบราห์มินด้วยเช่นกัน บาบาถาม: มีใครสามารถอ่านมุรลีและแล้วแบ่งปันสาระของมุรลีได้บ้าง? บ้างอ่านมุรลีโดยตรง ผู้ที่มีมุรลีในมือของพวกเขา แล้วอ่านจากมุรลีนั่นบ้าง ยกมือขึ้น! ผู้ที่ไม่มีมุรลีอยู่ในมือของพวกเขา แต่ถ่ายทอดมุรลีไปอย่างนั้น ยกมือขึ้น! ลูกควรมีมุรลีอยู่ในมือของลูก ใช่ไหม? เมื่อลูกได้อ่านมุรลีแล้ว ลูกสามารถแบ่งปันสาระ บ้างอ่านมุรลีและแบ่งปันเช่นที่อ่านนั้นสิ่งนี้ตามลำดับกันไป มีคนชี้ข้าง ซี่มา และคนเดินเท้า ไม่ใช่ทุกคนศึกษาอย่างถูกต้องแม่นยำ บ้างเฝ้าแต่อ่านและแล้วแบ่งปันความหมายของมุรลีโดยไม่เพิ่มเติมของพวกเขาเอง พวกเขาแบ่งปันตัวอย่างที่น่าสนใจ ไม่ใช่ทุกคนสามารถอธิบายในลักษณะนี้ได้ พ่อกำลังนั่งที่นี่ พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่มีความสงสัยในสิ่งใด พ่อผู้เดียวกำลังบอกลูกทุกสิ่ง ในโรงเรียนเหล่านั้นมีครูมากมายพวกเขาสอนแยกกัน ที่นี้เป็นผู้เดียวผู้ที่กำลังสอน มีเพียงเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียว ไม่มีความจำเป็นที่ต้องถามคำถามใดที่นี่ พ่อที่นั่งในตอนเช้าและช่วยลูกๆ ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่พ่อจดจำเพียงลูก พ่อจดจำลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด ลูกต้องชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกกำลังให้นิ้วมือของลูกเพื่ออะไร? ทั้งโลกต้องได้รับการทำให้บริสุทธิ์ พ่อเฝ้าแต่จับตาอยู่ที่ลูกทั้งหมด ขอให้ทั้งหมดเข้าไปสู่ความสงบ ท่านดึงความสนใจของทุกคน ผู้ที่มีโยคะสามารถรับสิ่งนี้ไว้ได้ พ่อจะนั่งในความไม่มีขีดจำกัด พ่อได้มาเพื่อชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ พ่อกำลังให้กระแสพลังแก่ทั้งโลกเพื่อที่ว่าทั้งโลกกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่อยู่ในโยคะจะเข้าใจว่าขณะนี้พ่อกำลังนั่งที่นี่และกำลังสอนการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงแก่เราด้วยสิ่งซึ่งจะทำให้มีความสงบในโลก ลูกๆ ก็ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงพวกเขาได้รับการช่วยเหลือ มีจำนวนน้อยมากผู้มีการจดจำระลึกถึงอย่างดีมาก ลูกๆ สามารถช่วยเหลือได้เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ผู้ช่วยของพระเจ้าจะมีการจดจำระลึกถึงด้วยศรัทธาในสติปัญญาของพวกเขา วิชาแรกของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้หมายความว่าลูกๆ กลายเป็นเครื่องมือกับพ่อ ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! ท่านจะทำ

อะไรด้วยตัวของท่านเอง? ท่านต้องการผู้ช่วย ใช่ไหม? ลูกรู้ว่าลูกจะทำให้โลกเต็มไปด้วยความสงบและปกครองเหนือโลก เมื่อลูกมีสติปัญญาเช่นนี้แล้วความซาบซึ้งของลูกจะคงอยู่สูง ลูกๆต้องเปลี่ยนบาร์ตให้เป็นสวรรค์ ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยศรัทธาของพ่อและด้วยพลังโยคะของลูก ขอให้มีความซาบซึ้งนี้ ไม่ใช่เรื่องของสิ่งใดที่เป็นทางร่างกาย นี่เป็นทางจิตวิญญาณ ลูกๆเข้าใจว่าพ่อทำให้ลูกไปเป็นนายของโลกด้วยพลังทางจิตวิญญาณนี้ ลูกก็เข้าใจว่าชีพบาบาและก่อตั้งสวรรค์ด้วยเช่นกัน โลกไม่แม้จะรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและก่อตั้งโลกใหม่ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับว่าเมื่อไหร่หรืออย่างไรที่ท่านทำสิ่งนี้ มีการกล่าวถึงสัจจะมากมายในกิตะเหมือนกับหยิบหนึ่งของเกลียวในถุงแป้ง ที่เหลือทั้งหมดหลอกลวง พ่อมาและบอกสัจจะแก่ลูก พลังโยคะของบาร์ตเป็นที่รู้จักอย่างมาก พ่อพูดว่า: หัตถโยคีไม่สามารถสอนราชา โยคะได้ แต่ทุกวันนี้มีความหลอกลวงมากมาย มีการเลียนแบบมากมายเบื้องหน้าสัจจะและเหตุนี้เองจึงยากนักที่ใครจะสามารถตระหนักรู้จักสัจจะได้ เป็นพ่อผู้มาและสอนราชาโยคะแก่เรา พ่อพูดว่า: พ่อมาในลักษณะนี้ทุกวงจร เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจากการที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เนื่องจากแม่กุญชีและมณีโบราณไม่รู้ แล้วผู้อื่นจะสามารถมีความรู้นี้ได้อย่างไร? พวกเขาไม่แม้รู้ถึงความรู้ของกิตะได้ ดาด้านี้ก็ศึกษาสิ่งนี้อย่างมากด้วยเช่นกัน เวลานี้ท่านมีความเข้าใจ ลูกรู้ว่าโลกนี้ตาโมประธาน ผู้คนไม่เข้าใจเลย บาร์ตเคยรู้คิดอย่างมาก ทั้งละครเป็นเรื่องเกี่ยวกับบาร์ต ลูกๆก็เข้าใจว่าเมื่อไรผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นมา ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันถึงโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เพียงลูกๆบราห์มินได้รับความรู้นี้ เหล่าเทพไม่ต้องการความรู้ เวลานี้ลูกมีความรู้ของทั้งโลก ก่อนหน้านี้ ลูกได้เป็นของสกุลศูทร และแล้วลูกกลายเป็นบราห์มา กุมาร และดังนั้นลูกให้ความรู้ที่ซึ่งราชวงศ์เทพของลูกกำลังได้รับการก่อตั้ง พ่อมาและก่อตั้งสกุลบราห์มิน สุริยวงศ์และจันทรราชวงศ์ ท่านก่อตั้งวงศ์เหล่านี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่ได้ก่อตั้งราชวงศ์ในทันที พวกเขาไม่ลูกเรียกว่ากูรู พ่อท่านเองมาและก่อตั้งศาสนา พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกมีความใส่ใจอยู่ในหัวของลูกที่จะจดจำพ่อแต่ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามและดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงต่อไปเพื่อที่จะกลับมามีพละนามย์ที่ดีด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกหารายได้ด้วยกำลังแรงอย่างมาก ที่นี้ลูกต้องลืมทุกสิ่ง เราดวงวิญญาณกำลังไป เราต้องฝึกฝนสิ่งนี้ เมื่อลูกกำลังรับประทานไม่ใช่ว่าลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้ เมื่อลูกกำลังเย็บผ้า ให้สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อ ลูกต้องเอาชนะออกไป บาบาพูดว่าลูกอาจทำทุกสิ่งเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกเข้าใจว่าวงจรของ 84ชาติเกิดกำลังจบสิ้นในขณะนี้ เวลานี้พ่อได้มาแล้วเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานี้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกกำลังชำระรอยเช่นที่มีการชำระเมื่อวงจรที่แล้ว เพียงพ่อเท่านั้นอธิบายความลับของการชำระแก่ลูก มีคำกล่าวว่าโลกชำระ พวกเขาสอนถึงพระเจ้าเดียวและศาสนาเดียว จะมีเพียงความสงบที่นั่นเท่านั้น นั่นคืออาณาจักรที่ไม่แบ่งแยก ทวิภาคหมายถึงอาณาจักรของปีศาจร้าย เหล่านั้นคือเทพและเหล่านั้นคือปีศาจร้าย มีการเล่นเกี่ยวกับอาณาจักรปีศาจร้ายและอาณาจักรที่สูงส่งในบาร์ตเท่านั้น บาร์ตเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นเคยเป็นหนทางครอบครัวยุติบริสุทธิ พ่อมาและก่อตั้งหนทางครอบครัวยุติบริสุทธิอีกครั้ง เราเคยเป็นเทพและแล้วองศาของเราได้เฝ้าแต่ลดลง และแล้วเราได้เข้ามาสู่วงศ์ศูทร พ่อสอนในลักษณะเดียวกันกับที่ครูทั้งหลายสอนและนักเรียนทั้งหลายฟังเขา นักเรียนที่ดีมีความใส่ใจอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่พลาดสิ่งใด นักเรียนนี้ต้องศึกษาการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ต้องไม่มีการขาดเรียนในมหาวิทยาลัยของพระเจ้านี้ บาบาเฝ้าแต่บอกสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูก อัจชะ ราตรีสวัสดิ์ มนัสเตต่อลูกๆ ทางจิต

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเชื่อฟังและสวามิภักดิ์ต่อพ่อและกลับมามีค่าควรแก่การได้รับพร อย่าได้ไม่เชื่อฟังในลักษณะใด
2. อย่าได้กระทำผิดใดและด้วยเหตุนี้จึงขัดฆ่าโชคของลูก อย่ากลายเป็นพัสมาสุร มีความใส่ใจเกี่ยวกับการถูกลงโทษโดยดาราพระราช

พร: ขอให้ลูกนั่งอยู่กับผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจในหัวใจของลูก เช่นเดียวกับโยคีที่ง่ายดาย และกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด
การมอบหัวใจของลูกให้กับผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจหมายถึงการนั่งกับท่านในหัวใจของลูก สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายดาย ไม่ว่าหัวใจของลูกอยู่ที่ใด หัว(สติปัญญา)ของลูกจะไปที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกได้มอบหัวใจ

ของลูกและหัวของลูก นั่นคือ การตระหนักรู้ ความคิด และพลังของลูกให้กับพ่อ ดังนั้น ลูกเป็นของพ่อด้วย จิตใจ คำพูด และการกระทำของลูก และดังนั้นจึงไม่มีช่องว่างสำหรับความคิดประเภทใดๆ ที่จะมาหรือแรงดึงดูดประเภทใดๆ จากที่อื่น ความฝันก็มาบนพื้นฐานนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพูดว่า "ทุกอย่างเป็นของท่าน" และแล้วจะไม่สามารถมีแรงดึงดูดอื่นได้อีก และแล้วลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดทุกคนได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักอย่างลึกซึ้งในหัวใจของลูกสำหรับพ่อและครอบครัวที่สูงส่ง ลูกก็จะประสบความสำเร็จต่อไป

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เป็นเวลาถึงครึ่งวงจรที่มายาได้คุกคามลูกมาอย่างมากมาย เวลาที่ลูกเข้ามาลี้ภัยอยู่กับพ่อ จงกลายเป็นผู้ชนะมายาและชนะโลกด้วยการมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อ
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่แม้กระทั่งพระเจ้ายังต้องทำในยุคบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** ความเพียรพยายามที่จะทำความสะอาดเสื้อผ้าที่สกปรก นั่นคือ ดวงวิญญาณ ลูกๆ มาหาพ่อ เพื่อที่จะสะสาง บัญชีบาปของลูก ลูกอยู่ในสำนักดวงวิญญาณและจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกก็จะกลับมาชนะเหนือการกระทำ ที่เป็นบาปมากตามนั้น หากลูกติดต่อยุคะสติปัญญาของลูกกับผู้อื่นนอกจากพ่อแล้ว ลูกก็จะกลายเป็น บัสมาสูร (ปีศาจที่เผาตนเองจนตาย) ดังนั้น จงทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอม ชานติ ลูกๆ ได้รับการคำจูนของพ่อแล้ว นั่นคือ ลูกมาเพื่อลี้ภัยอยู่กับพ่อ ผู้ที่นั่นไม่ใช่พ่อทางโลก ท่านเป็นพ่อเหนือโลก มายาได้คุกคามลูกมาครึ่งวงจร ลูกๆ ท่านนั้นรู้ว่านี่คือดินแดนแห่งความสุข โลภปีศาจ ทุกวงจร ลูกมาหาพ่อเพื่อลี้ภัย ลูกกลายเป็นผู้ลี้ภัย มายาทำให้ลูกไร้ความสุขอย่างที่สุด ลูกรู้ว่า มายาได้ทำลายทั้งเกียรติยศและศักดิ์ศรีที่ลูกเคยมี เมื่อมนุษย์สัมผัสกับความทุกข์ พวกเขาไปและรับการคำจูนจากบางคน ที่นี้ ลูกอยู่ในการลี้ภัยของมายาถึงครึ่งวงจร ผู้เดียวที่ลูกมาลี้ภัยอยู่ด้วยนั้นเวลานี้กำลังนั่งและอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณ ผู้คนในโลกไม่รู้เมื่อใดที่พวกเขาเริ่มกลับมาไม่มีความสุข เวลาที่ลูกเข้าใจว่า ลูกเคยเป็นดอกไม้แห่งสวรรค์ และแล้วมายาก็มาและทำให้ลูกไปเป็นหนาม อยากรู้ก็ตามลูก คือมนุษย์ ลูกไม่ใช่สัตว์ ลูกๆ พูดว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกๆ ของท่าน เราได้ลี้ภัยอยู่กับท่าน โปรดปกป้องเรา จากมายา ราววันนี้ด้วยเถิด แน่หนอนว่าบาบากำลังปลดปล่อยลูกๆ ออกจากมายาและกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาได้สร้างปัญหาให้ลูกมาอย่างมาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาถูกคุกคามท่านนั้น สิ่งนี้เป็นไปตามละคร มายากลายเป็นศัตรูของผู้ที่เคยอยู่ในสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่า มายาเป็นศัตรูมาครึ่งวงจร ลูกต้องเข้าใจประเด็นที่ลึกซึ้งเหล่านี้ ครึ่งวงจรลูกเคยจดจำพระเจ้าเพื่อที่จะได้รู้ว่า ลูกจะเป็นอิสระจากปัญหานี้ได้อย่างไร พ่อมาและทำให้เราเป็นของท่าน และให้มรดกสวรรค์ของเรา เวลาที่ ลูกทั้งหมดคือผู้ลี้ภัย (refugees) ทุกวันนี้ มีผู้ลี้ภัยมากมาย พวกเขาไปขอและหลบภัย หรือลี้ภัย ลูกเข้าใจว่ามายาทำให้บาร์ตไม่มีความสุขอย่างมาก เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เหล่าเทพมีความสุขอย่างมาก แม้แต่ชาวยุโรปก็รู้ว่าบาร์ตคือดินแดนที่เก่าแก่โบราณมาก และบาร์ตท่านนั้นเคยมีอยู่ก่อนที่จะมีพวกเขา บาร์ตโบราณเคย มั่งคั่งและมีความสุขอย่างมาก สิ่งนั้นลูกเรียกว่าสวรรค์ นั่นเป็นเรื่องของ 5,000 ปี เวลาที่บาร์ตเดียวกันนี้ได้ล้มละลาย และมีค่าเยี่ยงเปลือกหอย ใครทำให้เป็นเช่นนั้นเล่า มายา ราวนี้ เมื่อเวลาผ่านไปครึ่งวงจร บาร์ตได้เสื่อมถอยลงมาก จนกระทั่งมีค่าเยี่ยงเปลือกหอย พ่อพูดว่า มายาได้คุกคามลูกมาครึ่งวงจร เวลาที่ลูกกำลังร้องขอการลี้ภัยจากพระเจ้า พระเจ้า ได้โปรดมาด้วยเถิด! เราจะส่งเวทย์ตนเองแก่ท่าน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดท่านนั้นจะทำให้บาร์ตกลับมามีค่าเยี่ยงเพชรอีกครั้งหนึ่ง เหตุนี้เองผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงจดจำพระเจ้า โอ พระเจ้า ได้โปรดมา และให้การลี้ภัยแก่ฉันด้วยเถิด! พวกเขายังพูดอีกด้วยว่า โปรดรักษาเกียรติของเราด้วยเถิด! ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา! อยากรู้ก็ตาม และแล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! นี่คือการประณามศาสนา ลูกๆ ว่าเป็นเวลาถึงครึ่งวงจรที่มายาทำให้ลูกตกลงมาอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรเมื่อศาสนาและกิจกรรมของบาร์ตนั้นกลับมาเสื่อมทราม ชาวบาร์ตไม่รู้จัก แม้แต่ศาสนาของตนเอง นี่คือโชคชะตาของพวกเขา เมื่อศาสนานี้หายไปอย่างสิ้นเชิงท่านนั้นที่พ่อมาก่อนตั้งศาสนาขึ้นมาอีกครั้ง เวลาที่ศาสนานั้นได้หายไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้เกิดขึ้นตามละคร และแล้วพ่อก็มาและสร้างสวรรค์ผ่านบราห์มา และทำลายนรกผ่านชางก้า เวลาที่คือ เวลาของการทำลายล้าง เวลาที่ลูกมีสติปัญญาที่มีความรัก ในขณะที่สติปัญญาของคนอื่นๆ นั้นไม่มีความรัก ลูกได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ทรงอำนาจ เพื่อที่จะได้รับชัยชนะเหนือมายา ลูกได้รับความรู้ของราชาโยคะที่ง่ายตาย พ่อพูดว่า ลูกลิ้มพ่อ พ่อของลูก มายาทำให้ลูกหันหนีไปจากพ่อ พ่อของลูก พ่อหนึ่งอยู่ที่นี้และให้คำสอนแก่ลูกผ่านปากของบราห์มา เพราะว่าอิทธิพลของมายาจึงได้มีการเขียนเรื่องราวที่เป็นการประณามเช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะสอนราชาโยคะได้ พ่อคือ ผู้สร้างสวรรค์ ดวงวิญญาณคือผู้ที่พูด บาบามาทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะนำพาเอาสันสการไปด้วย ดวงวิญญาณได้รับผลกระทบจากสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำ พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลจากการกระทำ และคิดว่าร่างกายได้รับผลกระทบ เนื่องจากความคิดเช่นนั้น พวกเขาจึงไปอาบในแม่น้ำคงคา อยากรู้ก็ตาม น้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถตัดบาปออกไปได้ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า

จงลืมหุบกคน รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย มีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวามีไม่มีตัวตน แม้จะมีการฉลองวันเกิดของชีวา แต่กลับไม่มีใครรู้จักท่าน วัดโสมนาล(เจ้าแห่งน้ำทิพย์)นั้นใหญ่โตมาก แต่ไม่มีใครรู้ว่า ท่านมาเมื่อใด ท่านมาอย่างไร หรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา แน่หนว่าท่านต้องเคยเข้ามาในร่างของบางคน ความคิดเกี่ยวกับการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นทำให้ทุกคนหลงลืมทุกสิ่ง เวลานี้พ่อพูดว่า จงทำตามศรัทธา! ชีพบาบาเข้ามาในร่างนี้และให้ความรู้แก่ลูกๆ ท่านยืมร่างนี้มาใช้ ท่านกลายเป็นสารภีของพาหนะนี้ และกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามไม่ใช่เรื่องของพาหนะที่เป็นม้า ผู้นี้ก็ถูกเรียกว่าบักกีราช(พาหนะที่โชคดี)และยังเป็นนั่นดักกัน(วัวของชีวา)ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า บักกีราชนางคามา แต่คงคาไม่สามารถออกมาจากศีรษะของใครได้ ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า ลูกไม่สามารถเข้าถึงพ่อได้ด้วยการศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์เหล่านั้นๆ พ่อต้องมา พ่อต้องมาเพื่อที่จะให้การลี้ภัยแก่ลูกๆ ผู้คนไม่รู้วาระวันคืออะไร เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน พวกเขาทำตามคำสั่งที่เลวร้ายของราวัน เวลานี้ ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดถึง 21 ชาติเกิด คำสั่งปีศาจนั้นเริ่มต้นในยุคทองแดงซึ่งถูกเรียกว่าโลกแห่งกิเลส ราวันคือผู้ที่สร้างโลกที่เต็มไปด้วยกิเลส งาม ชีพบาบา ก่อตั้งโลกที่ไร้กิเลส ลูกได้ยินเพลง “ขอคารวะต่อชีวา” มีคำกล่าวว่ “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา วิษณุ และชางก้า” ไม่ได้กล่าวว่า “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด บราห์มา” ไม่เลย มีดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นและท่านคือพ่อผู้เดียวของทุกคน เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ นี่คือ โรงเรียนสำหรับการเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ นี่คือ วิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่มีการกล่าวคำพูดของพระเจ้า ชื่อที่ถูกเขียนไว้บนนั้นคือ มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการกลายเป็นลัทธิมีจากที่เป็นผู้หญิงธรรมดา และการเป็นนารายณ์จากที่เป็นผู้ชายธรรมดาที่ยังถูกเขียนไว้ที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นนารายณ์อีกครั้งหนึ่งจากที่เป็นผู้ชายธรรมดา ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะกลับมาสูงส่ง ดังนั้น บาบาก็พูดว่า จงอยู่อย่างดีในเวลากลางคืนและจดจำพ่อ บาบา เราจะจดจำท่านเท่านั้น เราต้องมาหาท่าน และแล้วท่านก็จะส่งเราไปสู่สวรรค์ พ่อก่อตั้งสวรรค์ผ่านลูกผู้เป็นแม่ ลูกอยู่ในโยคะและทำให้บาร์ตบิรุทธิ์ ด้วยความสงบจากโยคะของลูก บาร์ตจะกลับมาสงบเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด มายาไม่ได้อยู่ที่นั่นและดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างมีความสุขที่นั่นอย่างต่อเนื่อง เพราะสำนักที่เป็นร่าง ที่มนุษย์กลับมาไม่มีความสุข เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งที่เคยอยู่ในยุคทองเวลานี้กลายเป็นผู้ที่มีอุปนิสัยปีศาจ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ ชีวาลายา นี่คือ วิทยาลัย พ่อจะสอนลูกอย่างต่อเนื่องจนกว่าการทำลายล้างเกิดขึ้น เพราะมีภาระของครึ่งวงจรรอบศีรษะของลูก และภาระนั้นยังไม่จบ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม เวลานี้ ทุกคนคือดวงวิญญาณบาป ไม่มีดวงวิญญาณใดบริสุทธิ์ แม้ว่พวกเขาเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาด้วยเถิด แต่พวกเขาที่ไม่ตระหนักรู้ว่า นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน มีลูกๆของบราห์มาจำนวนเพียงเล็กน้อย และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพจากที่เป็นบราห์มิน และแล้วก็เป็นนักรบ นี่คือนิเวศของการตระหนักรู้ในตนเอง หลังจากที่เกิดแล้วเกิดอีก เราได้ครบ 84 ชาติเกิดแล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ คัมภีร์ถูกแสดงไว้ว่าอยู่ในมือของบราห์มา นั่นไม่ใช่บราห์มาผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน ชื่อนั้นคือ ประชาบิดาบราห์มา ผู้ที่ยังถูกเรียกว่าอดัมด้วยเช่นกัน ท่านเป็นหัวหน้าของทั้งต้นไม้มแห่งแผ่นดินมนุษย์ ลูกรู้ว่าลูกคือลูกปัดของสร้อยประคำของรูद्रา เราดวงวิญญาณมาจากเบื่องบน สถานที่อยู่อาศัยของเราคือ อาณาเขตสูงสุด ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาท 84 ชาติเกิดอันเป็นนิรันดร์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ท่านคือ ผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน ไม่มีใครอื่นอีกแล้วที่จะกลับมาเป็นผู้นำของผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน พ่อเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ พ่อมีความเมตตาอย่างมาก พ่อมาเมื่อทุกคนกลับมาไว้ความสุขที่สุด ลูกๆรับใช้บาร์ตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูก และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เช่นที่คานธีทำให้บาร์ตเป็นอิสระจากชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นเหมือนภาพลวงตา เวลานี้มายาก็ยังเป็นชาวต่างชาติด้วยเช่นกัน เธอปกครองมาถึงครึ่งวงจรร พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกออกจากสิ่งนั้น มายาทำให้ลูกไม่มีความสุขอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูก เวลานี้จงทำตามศรัทธา ไม่เช่นนั้น มายาจะกินลูกทั้งเป็น จงทำตามศรัทธาและกลับมาสูงส่ง ลูกคือ กองทัพพิชิตดีพันดาบ วัดดิลาลาเป็นอนุสรณ์ของลูก วัดดิลาลาคืออนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของลูกในทางปฏิบัติ ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการศึกษาราชโยคะ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เวลานี้ลูกได้มาเพื่อลี้ภัยอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกจากพ่อ อาณาจักรของเทพดำเนินมาถึง 21 ชั่วอายุ ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาทำให้ลูกเป็นบัสมาสุร (ปีศาจที่เผาตนเองจนตาย) พ่อมาและประพรมลูกด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกได้รับการลี้ภัยอยู่กับพ่อ และแล้วมายาก็ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ทรยศ ผู้ที่ไร้เดียงสาจำนวนมากมายถูกทำร้าย เวลานี้ที่นี้ไม่มีอำนาจปกครอง พ่อมาและก่อตั้งอำนาจปกครองของเทพ เคยมีจักรพรรดิและจักรพรรดินีในยุคทอง เวลานี้ไม่มีอำนาจในการปกครองใด นี่เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าการไร้ศีลธรรม มายาก่อตั้งอาณาจักรของผู้ที่ไร้ศีลธรรม และแล้วพ่อก็มาและสร้างอาณาจักรของผู้ที่มีศีลธรรม เวลานี้ไม่มี

ศาสนา ผู้คนพูดว่า พวกเขาไม่เชื่อในศาสนา เหตุนี้เองจึงไม่มีอำนาจใดเช่นกัน อำนาจในการปกครองตนเองของพวกเขา เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น พวกเขาจะตายเพราะการบรรดาต่อสู้อย่างนั้น บาบามาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่ง ความเป็นอมตะ พ่อพูดกับลูกดวงวิญญาณว่า ลูกๆ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเชื่อมต่อโยคะสติปัญญาอยู่ กับพ่อมากเพียงไร ภาระบาปของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปมากตามนั้น และลูกก็จะกลับมาชนะการกระทำบาป หากลูกหย่าร้าง จากพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วเชื่อมต่อโยคะสติปัญญาอยู่กับผู้อื่นแล้ว ลูกจะกลายเป็นบัสมาสูร เวลานี้ ลูกนั่งอยู่ที่นี้ เพื่อที่จะสะสางบัญชีการกระทำของลูก มีภาระบาปที่ใหญ่หลวงบนศีรษะของลูก พ่อพูดว่า พ่อมาและยกระดับ คนบาปเช่นอาจามิล พ่อทำให้ลูกสะอาดและบริสุทธิ์อย่างมากด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ ใหม่ๆที่เป็นเช่นนั้น ขณะที่ทำตาม ศรีมัท บางคนกลับประหลาดใจ และวิ่งหนีไป พระเจ้ามาและทำความเพียรพยายามอย่างมากมายกับเสื้อผ้าสกปรกที่พวก เขาฉีกขาด เหตุนี้เองจึงให้ชื่อว่าอาจามิล ใครก็ตามที่มาและเป็นของพ่อ และแล้วหย่าร้างจากท่านไปนั้น คือ อาจามิลอัน ดับหนึ่ง ไม่มีใครเป็นคนบาปได้เท่ากับเขาอีกแล้ว ดังนั้น ลูกๆจึงต้องทำตามศรีมัทอย่างดีมาก หากลูกหยุดทำตามศรีมัท มายาจะกลืนกินลูกแล้วลูกจะสูญเสียมรดกวงจรรแล้ววงจรรเล่า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงรับใช้บารัตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สมบัติของลูก และทำให้บารัตไปเป็นสวรรค์ ปลดปล่อยบารัตออกจากศัตรู มายา
2. เพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก สะสางบัญชีกรรมเก่าทั้งหมดของลูกด้วย พลังโยคะ กลับมาชนะการกระทำบาป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังตลอดเวลาผู้ที่จบสิ้นคำว่า "อ่อนแอ" ด้วยสำนึกรู้ของคำว่า "بابا" เดียว
เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดถึงความอ่อนแอใดๆ ไม่ว่าจะเป็นความคิด คำพูด สันสการ์หรือธรรมชาติ ลูกพูดว่า "ความคิดของฉันคือ... สันสการ์ของฉันเป็นเช่นนั้น" อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสันสการ์และความคิดของพ่อเป็น เช่นไรก็ตาม สิ่งซึ่งบอกของลูกที่มีพลังอยู่ในชีวิตของลูกที่มีความหัดเทียมกับพ่อ ดังนั้นให้คำว่า "بابا" เป็นธรรมชาติในความคิด คำพูด และในทุกสถานการณ์ของลูก และแล้วในขณะที่ทำการกระทำให้มีสำนึก รู้ของการวันฮาร์(ผู้ดูแล) และมายานั้นคือความอ่อนแอใดๆ ก็ไม่สามารถมาอยู่เบื้องหน้าبابาได้

คติพจน์: ผู้ที่มีความพิเศษของความเป็นผู้ใหญ่จะได้รับความสำเร็จในทุกงานโดยอัตโนมัติ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของลูก ดังนั้นจงจบสิ้นบัญชีของการให้และรับของลูกกับโลกเก่าและสะสมบัญชีกรรมของลูก จงกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยพลังโยคะ
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงกลายเป็นประภาคารแห่งแสงและมีโยคะกับพ่อ
- คำตอบ:** เพราะลูกต้องพาทุกคนข้ามฟากจากช่องแคบของน้ำเกลือของนรกนี้ ลูกนั่งในโยคะเพื่อให้ไฟส่องทางแก่ทุกคน และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกเป็นผู้นำทางทางจิตด้วยเช่นกัน ลูกต้องชี้หนทางสู่บ้านที่แสนหวานของลูกแก่ทุกคน ให้ปีกของความรู้และโยคะแก่ทุกคน
- เพลง:** โอ ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมาและพบปะกับฉัน

โอมชานติ มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเมื่อกลางคืนนั้นได้มีดมิตอย่างสมบูรณ์ผู้เป็นที่รักของลูกๆ คู่รักก็มา นั่นคือเจ้าปาวของลูกๆ เจ้าสาวได้มา เหตุใดลูกจึงเรียกว่าเจ้าสาว เพราะเมื่อดวงวิญญาณอยู่ด้วยกับร่างกายก็เป็นเจ้าสาว เจ้าสาวจดจำเจ้าปาวผู้ปราศจากร่างของพวกเขาคือ พ่อพูดว่า: ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาจากอาณาเขตสูงสุดเข้ามาในร่างกายนี้และสอนลูก ท่านบอกสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูก พ่ออธิบายแล้วว่าลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง นั่นคือดวงวิญญาณ นี่เป็นร่างของฉัน ดวงวิญญาณได้พัฒนาศรัทธาว่าเวลานี้เป็นความมิดอย่างที่สุดนั่นคือเวลานี้ โลกนั้นตาโมประธานเวลานี้โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย พ่อได้มาเพื่อพาเรากลับไป จะมีความเจ็บปวดเมื่อลูกกลับไปในสภาพที่ปราศจากร่าง เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างปราศจากร่างจะมีความเจ็บปวดในบ้านนั้น ในเวลากลางคืนดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายแต่ดวงวิญญาณนั้นเหน็ดเหนื่อยและดังนั้นจึงอยู่อย่างปราศจากร่าง เขาไม่มีสำนึกรู้ของร่างกายและนั่นเรียกว่าการนอนหลับ ลูกๆ ต้องนั่งที่นี้และคิดว่าตนเองนั้นปราศจากร่าง แล้วจึงจะมีความสงบของความเจ็บปวด ลูกจะเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งที่นี้อย่างปราศจากร่าง เมื่อแม้แต่หนึ่งคนออกไปจากบ้านก็มีความเจ็บปวดอย่างมากเมื่อปราศจากบุคคลนั้น ดังนั้นเมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านี้จากไปและร่างกายของทุกคนนั้นถูกทำลายจะเป็นความเจ็บปวดขนาดไหน ผู้คนนับล้านๆ จะตาย นี่คือบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ทุกดวงวิญญาณจะกลับบ้าน ลูกรู้ว่าพ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ หากเรียกว่าท่านนั้นจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันทุกคนก็จะเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี้และพูดกับลูกๆ เช่นที่พ่อดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงดาวดังนั้นลูกเองก็เป็นดวงดาวเช่นนั้นด้วย เป็นเพียงว่าพ่อไม่ได้เข้าไปสู่การเกิดและการตายในขณะที่ลูกต้องเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดและเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ของลูก เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณพ่อก็เป็นดวงวิญญาณด้วย แต่คำยกย่องแต่ละคนนั้นเป็นส่วนตัว ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี แต่ละคนมีบทบาทของเขาเองทำนองเดียวกันบทบาทของพ่อก็แตกต่างกันไป พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เวลานี้พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปยังบ้านของบาบา บาบามาเพื่อพาเรากลับไป บาบาคือผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยของเราและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ ลูกคือกองทัพพินดาบ ลูกรู้ว่าเราอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ผู้นำทางของเราคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเอง ลูกแสดงหนทางแก่ทุกคนด้วย ดังนั้น ลูกๆ บราห์มินคือผู้นำทางทางจิต พรหมณ์เหล่านั้นเป็นผู้นำทางทางร่าง ลูกต้องถามทุกคนว่าพวกเขาจะไปการจาริกแสวงบุญกับลูกไหม ถามเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกท่านจะไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ไหม ยกตัวอย่างเมื่อใครบางคนไปในการจาริกแสวงบุญเขาก็ถามครอบครัวที่ใกล้ชิดทั้งหมดของเขาว่าพวกเขาจะไปการจาริกแสวงบุญกับเขาด้วยไหม ในทำนองเดียวกันพ่อถามลูก ลูกจะไปในการจาริกแสวงบุญไหม? เพียงผู้นำทางทางจิตเท่านั้น สามารถสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้แก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้วิธีการสู่บ้านที่แสนหวาน ผู้นำทางทางร่างสามารถกลายเป็นทางจิตแต่ผู้นำทางทางจิตไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มียาร่างกาย พ่อจะไม่บอกให้ลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง ลูกสามารถเป็นผู้นำทางสู่สถานที่นั้นเมื่อลูกได้เห็นสิ่งนั้นมาก่อนแล้วเท่านั้น ไม่ได้มีใครที่เคยเห็นบ้านที่แสนหวานแล้วสามารถพาเราไปที่นั่น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งบ้านที่แสนหวาน ปีกของดวงวิญญาณได้หักไปแล้ว ดวงวิญญาณไม่สามารถได้รับปีกจนกว่าพ่อกับมา ไม่สามารถมีใครซ่อมแซมปีกเหล่านั้นได้ เพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่ลูกจะได้รับปีก ทุกคนต้องกลับไปบ้าน บ้างก็กลายเป็นผู้เอาชนะบาปด้วยพลังโยคะและบ้างก็สะสมบัญชีกรรมของพวกเขาด้วยการถูกลงโทษ บัญชีกรรมทั้งหมดของความทุกข์ได้รับการสะสาง สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เมื่อลูกอยู่ในครรภ์ลูกได้มีมิตของบาปที่ได้ทำไปแล้วและลูกมีประสบการณ์ของการลงโทษในครรภ์ และแล้วก็ออกมา เวลานี้ผู้คนนับไม่ถ้วนกำลังตาย ทั้งหมดกำลังสะสมบัญชีกรรมของพวกเขาด้วยการจบสิ้นบัญชีของการให้และรับในโลกเก่า เวลานี้ลูกกำลังสะสมบัญชีกรรมสำหรับโลกใหม่ของลูก พ่อพูดว่า: อยู่ในโยคะและบาปของลูกจะถูกเผา

ไป และแล้วด้วยการควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองลูกจะสะสมทรัพย์สมบัติมากมาย ลูกได้รับพละนามัยด้วยโยคะ และทรัพย์สมบัติด้วยความรู้ มากเท่าที่ลูกจดจำได้ตามนั้นเองที่ลูกจะได้รับร่างกายที่ปราศจากโรคภัย โลกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาคิดว่าวิชฌณเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาได้ให้หอยสังข์ กงจักร คทา และดอกบัวแก่วิชฌณ ท่านไม่ต้องเป่าหอยสังข์ ลูกมีหอยสังข์นี้ ลูกเป่าหอยสังข์นั้น ลูกพูดว่า “มานมานะบาฟ มาเดยจิบาฟ” เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก ลูกคือประภาคาร ลูกชี้หนทางแก่ทุกคนสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ลูกมีโยคะและลูกให้ไฟส่องทางเพื่อพาทุกคนข้ามช่องแคบของน้ำเกลือของนรก ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกต้องให้ไฟส่องทางเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปเหมือนกับตัวเรา เราเป็นนักแสดงและเรามีบทบาทของ 84 ชาติเกิดในละครนี้ ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้ามาและสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่เรา พระเจ้าต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกได้พบปะกับท่านในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรที่แล้วและลูกจะเฝ้าแต่พบกับท่าน ลูกๆ มากมายจะพบกับท่าน ลูกๆ บางคนได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีและเหตุนี้เองจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน ขณะที่กำลังเคลื่อนไหวหัวใจของพวกเขาถูกผูกพันกับใครบางคนอื่นและความซาบซึ้งของการศึกษาเล่าเรียนก็สูญสิ้น มีความซาบซึ้งที่ดีมากของการศึกษา เมื่ออยู่อย่างถือพรมาจารย์ผู้น้อย นิดอย่างมากที่จะศึกษาเล่าเรียนหลังจากแต่งงาน บ้างก็สอบผ่านการศึกษานั้นอย่างดีมากในขณะที่ผู้อื่นนั้นใช้เวลา เพราะด้วยการข้องแวะในกิเลสพวกเขาจึงไม่สามารถเข้าถึงได้ ดวงวิญญาณเข้าถึงการศึกษาทางโลกหรือการศึกษาทางจิต กติกาของการกลายเป็นนักกฎหมายอยู่ในดวงวิญญาณและดังนั้นดวงวิญญาณนั้นจึงนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขาและแล้วดวงวิญญาณนั้นก็ถือกำเนิดและศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายอีกครั้งหนึ่ง ลูกไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นวิศวกรหรือนักกฎหมายที่นั่น สติปัญญาของลูกอยู่อย่างสะอาดประจักษ์ที่นั่นโดยอัตโนมัติ ลูกรู้ว่าเช่นที่ลูกสร้างพระราชวังในวงจรก่อนหน้านี้ดังนั้นลูกจะเริ่มต้นสร้างพระราชวังอีกครั้งในวิถีเดียวกัน ละครจะทำให้ลูกทำสิ่งเดียวกันอีกครั้งที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะไม่ต้องทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามลูกจะต้องเรียนภาษา ที่นั่นลูกจะไปโรงเรียนในวิมาน(เครื่องบินเล็กๆ) บ้านที่นั่นใหญ่โตมาก บ้านหนึ่งนั้นก็จะใหญ่โตเท่ากับพื้นที่ของทั้งอาบูแล้วก็จะมีการพระราชวังอื่นในขนาดใกล้เคียงกันที่ถนนอาบู (มีระยะห่างจากกันมากเท่านั้น) มีผืนดินมากมายที่นั่น แม้กระทั่งปวงประชาภักดิ์จะมีที่ดินมากมาย พวกเขาจะมีพระราชวังใหญ่ด้วย มองดูว่ามีผู้คนมากเพียงไรในบอมเบย์ในเวลานี้ บอมเบย์จะไม่หลงเหลืออยู่ จะไม่มีการจี ทุกคนจะอยู่ริมฝั่งแม่น้ำที่มีน้ำจืด แม่น้ำทั้งหมดจะไหลภายใต้การควบคุม จะไม่มีแม่น้ำใดที่จะแม้แต่กล้าที่จะท่วม วัตถุธาตุทั้งหมดจะอยู่ในคำสั่ง ลูกกำลังเอาชนะวัตถุธาตุ ลูกปกครองแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้า สิ่งเหล่านั้นจะไม่มีความสร้างความสุขจนร้ายกาจ ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเอาชนะสิ่งนั้นไม่เช่นนั้นลูกจะไม่ได้รับมรดก หากลูกสอบตกในเวลาที่ลูกจะสอบตกทุกวงจรและแล้วลูกจะไม่ได้รับโอกาสอีก เมื่อนักเรียนสอบตกในการศึกษาทางโลกเขาก็ศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะไม่ได้รับโอกาสนั้นที่นั่น นี่เป็นโอกาสของทุกวงจร การได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นสูงมาก ลูกต้องอธิบาย: ชานยาสชี้พูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่ทั้งสองจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ จงบอกพวกเขาว่าไม่เลย สิ่งนี้เป็นไปได้ เหตุใดจึงจะเป็นไปไม่ได้สำหรับชานยาสชี้ เพราะของพวกเขาคือหัตถะโยคะ พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาแล้วจากไป และแล้วสังคราจารย์เดียวกันจะมา บารัตเริ่มต้นที่จะไม่บริสุทธิ์และดังนั้นชานยาสชี้จึงมาและคำจูน พวกเขาได้รับผลของงานรับใช้ของผู้นั้น (สังคราจารย์) ที่พวกเขากลายเป็นบุตรของแม่ ภาระทั้งรัฐบาล ความเคารพที่มีต่อลูกๆ นั้นยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถมีรายได้ที่ลูกมี แม้กระทั่งด้วยการให้หนึ่งไพซา ผู้ที่ยากจนก็ได้รับพระราชวัง ลูกได้นิมิตของผลในทันทีด้วยเทพนิมิต ผู้ประทานเทพนิมิตมาและสอนลูก ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะรู้ถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกด้วยวิธีอื่นใดได้เล่า เหตุนี้เองจึงมีการให้นิมิตแก่ผู้เป็นแม่ มีรายได้ทำทาปาเสียอย่างมากมาย แต่เธอไม่สามารถกลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดีได้ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานนิมิต ด้วยการได้รับดริสตีที่สูงส่งหนึ่งวินาที ลูกไปและร่ายรำในดินแดนสุชาวดี ไม่มีเรื่องทาปาเสีย ฯลฯ ในสิ่งนี้ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้นิมิตหลังจากทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังอย่างมากมาย พ่อถือกุญแจสู่เทพนิมิตในมือของพ่อ พ่อไม่ได้ให้แก่ใคร ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพ่อประทานนิมิตขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น(ในบ้าน) ในขณะที่พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก มีผู้คนหลายประเภทในโลก บ้างก็ข้องแวะในทรัพย์สมบัติ บ้างก็ข้องแวะในวิทยาศาสตร์และผู้อื่นก็ข้องแวะในบางสิ่งอื่น อย่างไรก็ตามนอกจากลูกแล้วทั้งหมดนั้นไม่มีค่าแม้เพียงหนึ่งสตางค์ ทรัพย์สมบัติของทุกคนจะกลายเป็นฝุ่น ทุกคนจะถูกเปลี่ยนเป็นเถ้าถ่าน ทรัพย์สมบัติของบางคนจะถูกฝังอยู่ใต้ดิน ขโมยมากมายก็จะรูดปล้นไปด้วยเช่นกัน แต่ละคนและทุกคนนั้นก็รักผู้ที่เป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเอง ทันทีที่พวกเขาได้เห็นผู้อื่น พวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีอารมณ์ร้อนแต่ละวันที่ผ่านไปลูกจะได้เห็นว่ามีผู้คนมากมายจะเฝ้าแต่ถูกฆ่าอย่างไร ผู้คนต้องการให้ทุกคนกลับไปสู่สถานที่เกิด(ประเทศของเขาเอง) และดังนั้นพวกเขาจึงได้ส่งบุคคลเหล่านั้นออกไปจากประเทศของพวกเขา ลูกๆ ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง เวลาที่ลูกได้จบสิ้นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของ

ลูกแล้ว มีดวงวิญญาณหลายล้าน บาบจะไม่บอกเรื่องราวชีวิตของแต่ละคนแก่ลูก ท่านจะบอกลูกถึงเรื่องราวของบุคคลหลักเท่านั้น ลูกคือคนหลัก วัดของลูกได้เคยถูกสร้างขึ้น จะมีลูกๆ มากมายของจากัดอัมบา และจากัดบิดา มีอนุสรณ์ของดินแดนสีขาวดีด้วย วัดที่มีชีวิตของพวกเขาอยู่ในยุคทอง ไม่ใช่แค่แสดงทั้งหมดของสวรรค์จะสามารถรวมอยู่ในวัดที่ไม่มีชีวิตได้ วัดนั้นเป็นเพียงอนุสรณ์ในรูปแบบจำลอง วัดของลักษมีและนารายณ์นั้นเล็กมากในยุคทอง วัดที่มีชีวิตนั้นก็ใหญ่โตอย่างมาก จะมีสวนและสวนสาธารณะมากมาย สวนโมกุลนั้นไม่มีสิ่งใดเลยเมื่อเทียบกับสวนเหล่านั้น ผลไม้ ฯลฯ ที่นั่นจะดีมาก อย่าได้ถามเลย มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เมื่อต้นไม้เติบโตขึ้นก็จะเริ่มต้นตายหลังจากออกผล แล้วจะมีคำกล่าวที่ว่าต้นไม้ได้ผุพังลง ทุกสิ่งของสถานที่นั้นต้องจบสิ้น มะม่วงที่นั่นจะขึ้นหนึ่ง เวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราด้วยการทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ไม่มีสิ่งใดยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในหนึ่งชาติเกิดลูกจะปกครองอาณาจักรในสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด ใครจะเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจะไม่กลับมาบริสุทธิ์และทำตามศรัทธา ลูกรู้ว่าบารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เคยเป็นอาณาจักรที่แท้จริงที่นั่นเวลานี้เป็นดินแดนของความหลอกลวง ผู้คนเฝ้าแต่พูดเท็จเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้หลอมรวมไปในแสงหรือได้จากไปสู่ดินแดนนิพพาน เวลานี้ลูกรู้ว่าดินแดนนิพพานคือสถานที่อยู่อาศัย ลูกบอกทุกอย่างอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ท่านก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้ามาชาติแล้วชาติเล่าแต่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ผู้เป็นที่รักนั้นในเวลานี้ได้ให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกและซ่อนเร้นตนเองจากไป เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าเพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่านดังนั้นอย่างแน่นอนที่ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น โอ้ พระเจ้าเพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่านไม่มีใครอื่นสามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นได้ อะไรเกิดขึ้นด้วยศรัทธา ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่อกำลังให้ศรัทธาแก่ลูกๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ครูจะสัญญาใหม่ว่าเขาจะทำให้นักเรียนนั่งอยู่บนที่นั่งของนักกฎหมาย นักเรียนเองนั้นศึกษาเล่าเรียน และนั่งอยู่บนที่นั่งของนักกฎหมาย พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อตามนั้นเองที่ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปทั้งหมดของลูกด้วยโยคะ ด้วยการจดจำพ่อราวกับว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังมาหาพ่อ ลูกต้องเก็บชาร์ตของลูกด้วย ชาร์ตของบางคนนั้นก็จะเป็นครึ่งชั่วโมงและผู้อื่นนั้นก็จะเป็นชาร์ตของเศษหนึ่งส่วนสี่ชั่วโมง บางคนก็ไม่มีชาร์ตของแม้กระทั่ง 5 นาที บ้างก็มีชาร์ตที่ดีมาก ลูกจะได้มีมิตรของสิ่งนี้ ที่โรงเรียน ครู และนักเรียนเองนั้นก็จะเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับคะแนนมากเพียงใด ไม่สามารถทำให้ลูกนั่งตามลำดับกันไปที่นี่ และแล้วลูกจะอยู่อย่างหดหู่หัวใจ เหตุนี้เองจึงไม่สามารถสร้างลูกประจำในเวลานี้ มายาทำให้แม้กระทั่งผู้ที่ดีขึ้นขึ้นลง หากลูกไม่ทำตามศรัทธา มายาจะชกลูก สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม เวลานี้เราทั้งหมดกำลังจะไปสู่อาณาจักรสูงสุด 84 ชาติเกิดของเราได้จบสิ้นแล้ว บาบามาเพื่อพาเรากลับไป ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกเองต้องให้มนตรานี้แก่ผู้อื่นด้วย ลูกไม่ต้องพราวดมนต์ราใดๆ กรุให้มนตราประเภทต่างๆ มากมาย พ่อพูดว่า: จดจำผู้เป็นที่รักของลูก ผู้เป็นที่รักได้มาหาคุณรัก ดวงวิญญาณของทั้งโลกคือผู้รักผู้ที่จดจำท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีวันหยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากการได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับผู้มีร่างกาย
2. วิธีการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาปคือการมีการจดจำระลึกถึง ดังนั้นอย่างแน่นอนให้เก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึง ทำสัญญากับตนเองว่าลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งแสงที่เบาสบาย(double-light) และอยู่อย่างเบาสบายเสมอ โดยการเปลี่ยนแปลง "ของฉัน" ให้เป็น "ของท่าน"
ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว มีสำนึกอยู่เสมอว่า: ฉันเป็นเทวดานางฟ้า อะไรคือรูปของเทวดานางฟ้า อะไรคือคำพูดของพวกเรา อะไรคือการกระทำของพวกเรา รักษาสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอในสำนึกของลูก เพราะเนื่องจากลูกเป็นของพ่อ เนื่องจากลูกได้ทำให้ทุกสิ่ง "ของฉัน" เป็น "ของท่าน" ลูกได้กลายเป็นแสง (เทวดานางฟ้า) เพื่อที่จะเติมเต็มเป้าหมายนี้อย่างสม่ำเสมอ จดจำประโยคเดียวเสมอว่า : ทุกสิ่งเป็นของพ่อ ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน ที่ใดที่ลูกได้ใช้คำว่า "ของฉัน" เวลานี้ใช้ "ของท่าน" และแล้ว ลูกจะรู้สึกถึงภาระ

ใครๆ ลูกจะเฝ้าแต่โอบยบินอย่างสม่ำเสมอในสภาพที่โอบยบิน
คดีพจน: สวมพวงมาลัย (haar) ที่จะอุทิศ (balihar) ตนเองให้แก่พ่อและลูกจะไม่ฟ่ายแพ้ (haar khana) ต่อมา

*** โอบม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาที่พ่อกำลังสอนลูกคือความเมตตาของท่านที่มีต่อลูก ลูกได้ปลูกโซดของลูกและได้มาที่นี้เพื่อที่จะกลายเป็นเทพในโลกใหม่ในอนาคต
- คำถาม:** สัญญาใดที่ลูกๆ ได้ทำเบื้องหน้าพ่อ?
- คำตอบ:** ลูกได้ทำสัญญาแล้วว่า: บาบา ท่านได้มาเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ เราจะทำตามศรัทธาของท่านและกลายเป็นผู้ช่วยของท่าน เพื่อเปลี่ยนบาร์ตให้กลายเป็นสวรรค์ เราจะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้บาร์ตบริสุทธิ์
- เพลง:** ฉันได้มาด้วยการปลูกโซดของฉัน...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินบรรทัดนี้ของเพลง นี่คือโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยใด? มหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก พระเจ้าพูด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อทางร่างไม่ได้เรียกว่าพระเจ้า มนุษย์ทั้งหมดเรียกพระเจ้าเดี่ยวว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่สร้างทั้งโลก ลูกๆ ทางโลกก็มีพ่อซึ่งพวกเขาเรียกเขาว่าบาบา ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจากเหนือโลกนี้ มีบาบาท่างร่างมากมายที่นี้ แต่ละคนมีลูกๆ ของเขาเอง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกควรได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้มาที่นี้จากการสร้างโซดของลูกเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของความสุกใสที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ใครกำลังสอนลูกที่นี้? พระเจ้าพูด ที่นั่นมนุษย์สอนผู้อื่นและทำให้พวกเขาเป็นนักกฎหมาย วิศวกรหรือแพทย์ ฯลฯ ที่นี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและสอนลูก ดังนั้นลูกได้มาที่นี้จากการสร้างโซดของลูก ลูกได้รับการทำให้เป็นเทพจากมนุษย์ ลูกรู้ว่าอาณาจักรของเหล่าเทพอยู่ในบาร์ตเท่านั้น บาร์ตเท่านั้นคือดินแดนโบราณที่สุดเก่าแก่ที่สุด มีห้ทวิปและอันดับหนึ่งคือบาร์ต เมื่อชาวบาร์ตเคยอยู่ในโลกใหม่ของบาร์ต เหล่าเทพเคยปกครอง เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์บาร์ตนี้เคยใหม่ เคยมีเพียงดินแดนของบาร์ต ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ ราชาและราชินี ลักษมีและนารายณ์เคยบริสุทธิ์ บาร์ตนั้นมั่งคั่งอย่างมากมีค่าเช่นเพชรเวลานี้บาร์ตได้กลับมาอีกครั้งเช่นเดิม ไร้ค่าเช่นเปลือกหอย ไม่มีการต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งใดในสวรรค์ บาร์ตเคยปราศจากกิเลส เวลานี้เมื่อเป็นยุคเหล็กบาร์ตนั้นไม่บริสุทธิ์ มีความทุกข์มากมาย! ใครจะทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นสวรรค์ได้อีกครั้ง? พ่ออธิบายว่า: จากการปลูกโซดของลูก ลูกได้มาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น มนุษย์ไม่สามารถประทานครองการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ ในสวรรค์พวกเขาจะไม่ร้องเรียกว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” เพราะทุกคนมีความบริสุทธิ์ บาร์ตเคยเป็นสุขเสมอและเป็นงานของพ่อผู้เดียวที่ทำให้บาร์ตเป็นสุขเสมออีกครั้ง บาร์ตเคยเป็นชั่ววาลยา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชื่อชีวา ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านในบาร์ต ชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อของทั้งหมดได้มาและปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ทุกคนได้ลืมพ่อนั้นแล้ว พ่อผู้เดียวนั้นคือพ่อผู้ประทานความสงบและผู้ประทานความสุข บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เมื่อลูกเคยบริสุทธิ์ เคยมีความสงบและความสุขด้วยเช่นกัน มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความเจริญรุ่งเรือง ชันยาสีรับเอาการสละทิ้งเพื่อที่จะช่วยบาร์ตเพื่อที่ว่าบาร์ตจะสามารถได้รับพลังของความบริสุทธิ์ มนุษย์ทั้งหมดผู้ที่ซ่องแวงในกิเลสไปและก้มลงให้กับพวกเขา ชันยาสีที่ำจุนบาร์ตด้วยการช่วยเหลือของความบริสุทธิ์ ไม่มีดินแดนใดมีความสุขและความบริสุทธิ์เช่นบาร์ต ดินแดนของบาร์ตเป็นที่จดจำว่าเป็นดินแดนที่สูงที่สุด พ่อผู้เดียวทำให้บาร์ตใหม่อีกครั้ง มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าและพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกคน อย่างไรก็ตามทุกคนมีวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าในพวกเขา วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้เรียกว่าราวัน เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันและทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ในยุคทองมีศาสนาการครองเรือนที่บริสุทธิ์ พวกเขาเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพเคยปกครองในบาร์ต เวลานี้ตามละครบาร์ตได้กลับมาอีกครั้ง อย่างแน่นอนที่โลกใหม่จะกลับมาเก่า เคยมีอาณาจักรแห่งอำนาจการปกครองโลกเดียวในบาร์ต สิ่งนั้นเรียกว่าสวรรค์และได้รับการก่อตั้งด้วยบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านลูกผู้เป็นแม่ ลูกผู้เป็นแม่คือกองทัพพิชิต จักกอดัมบาได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่ามีใครคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วก็มีบราห์มา วิษณุ และชางก้า อะไรคือบทบาทของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านมาและทำให้บาร์ตบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ผ่านบราห์มา ลูกบราห์มา กุมารและกุมารีผู้รักก็เพื่อที่ลูกจะทำให้บาร์ตนั้นบริสุทธิ์ โอ บาบา! เราจะทำตามศรัทธาของท่าน กลับมาบริสุทธิ์ ทำให้บาร์ตบริสุทธิ์และปกครองที่นั่นหลังจากนั้น พ่อมาและทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา บราห์มา พ่อของปวงประชาคือพ่อของทุกคน จักกอดัมบา คือแม่ของทุกคน ผู้คนของบาร์ตร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน พ่อมาและสอนลูกด้วยตัวท่าน

เอง นี่คือการเมตตาของท่านที่มีต่อลูกที่ลูกจะมองเห็นความสุขอย่างมากมายในอนาคต ที่นี้มีความสุขทุกอย่างมากมาย และเหตุนี้เองจึงเรียกว่านรก แล้วโลกของเทพก็กลายเป็นโลกของปีศาจ ไม่มีดินแดนอื่นใดในโลกของเทพ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายให้กับลูกได้ ลูกๆ ได้ทำสัญญากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดว่า: โอ บาบ! ท่านได้มาเพื่อให้บาร์ตเป็นสวรรค์ เราจะทำตามศรัทธาทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ที่สูงส่งและปกครองที่นั่น สิ่งเหล่านี้เรียกว่าคำสอนของราชาโยคะ ชันยาสซีมีหัตถโยคะ พวกเขาสละละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา ลูกไม่ต้องสละละทิ้งสิ่งใด ลูกต้องลืมโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกกำลังไปสู่โลกใหม่ พ่อได้มาอย่างเป็นทางการ ท่านคือผู้ปลดปล่อยผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมด บาร์ตคือสถานที่เกิดของชีพบบา วัดโสมนาถอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ผู้คนได้ลืมไปแล้วว่าบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อของมนุษย์ทั้งหมดผู้ที่ให้ความสงบและความสุข ทุกคนควรมาที่บาร์ตและก้มลงให้แก่ชีวาในวัดของชีวา การขึ้นและที่สูงส่งที่สุดคือการขึ้นและของพระเจ้า ศรีศรีชีพบบาคือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้รับความสุขจากพ่อ การทำลายล้างอยู่เพียงเบื้องหน้าลูก ประตุไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุขจะเปิดขึ้นผ่านสงครามที่ยิ่งใหญ่นี้ ลูกๆ บีเคกำลังทำงานรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เช่นที่ทุกคนเคยรับใช้บาร์ตด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติตามคำสั่งของคานธีจีและปลดปล่อยบาร์ตจากการปกครองของชาวอังกฤษ อย่างไรก็ตามมีความสุขอย่างมากมายในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องเอาชนะราวันนั้น เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวันและเป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของราม ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างตั้งแต่ยุคทองแดงลูกก็ลืมพ่อ และเพราะการไม่รู้จักพ่อลูกเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน ดังนั้นเมื่อใดที่ชาวบาร์ตได้อยู่อย่างมีความสุข พ่อก็มาเพื่อมาปลุกโชคของลูกๆ ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลายี่ที่นี่ นี่คือการศึกษาล้ำเรียน เป็นเพียงพ่อเท่านั้นผู้ที่มาและให้ความรู้ทั้งหมดเพราะท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ท่านพูดว่า: พ่อมีความรู้ของทั้งวงจร ในยุคทองมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และแล้วก็มีอาณาจักรของรามและสีดา ที่นั่นสิ่งใดและแคะดื่มน้ำด้วยกัน ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น มีคุณประโยชน์ในศาสนา เวลานี้มีความสุขทุกขในทุกบ้าน พ่อมาและทำให้ทุกคนมีความสุข ลูกผู้เป็นแม่ของบาร์ตคือกองทัพที่ดี นี่คือวัดของลูก เวลานี้ลูกกำลังนั่งในราชาโยคะ นี่เรียกว่าคำสอนของราชาโยคะ พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก พ่อมาและปลุกโชคของทุกคนผ่านลูกผู้เป็นแม่ คำสรรเสริญนี้เป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น เหล่าเทพก็ได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์สรรเสริญชันยาสซีด้วยเช่นกัน สำหรับลูกผู้เป็นแม่ได้รับการกล่าวว่า: ขอคารวะต่อผู้ที่เปี่ยมแม่! บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ผ่านลูกผู้เป็นแม่ ไม่สามารถมีใครได้รับความสุขโดยปราศจากความบริสุทธิ์ เพียงผู้ที่เป็นของพ่อและจดจำท่านเท่านั้น เพียงผู้ที่ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่จะไปหาชีพบบา พ่อจุติในบาร์ตเท่านั้น ลูกเคยมีความสุขอย่างมาก ลูกๆ มากมายได้มาที่นี่เพื่อได้มาซึ่งความสุข ลูกทำงานสังคัมสเกราะที่ทางจิตเพื่อทุกคน ลูกคือกองทัพที่แฝงตัวผู้ที่เอาชนะราวันและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะของพวกเขา สันสการ์ของ 84 ชาติเกิดขึ้นอยู่ในดวงวิญญาณ ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นใช้ 84 ชาติเกิดและผู้ที่มาในภายหลังใช้ชาติเกิดที่น้อยกว่า บาร์ตเคยได้รับมงกุฎและในเวลานี้บาร์ตได้กลับมาอีกครั้ง บาร์ตกำลังได้รับมงกุฎอีกครั้ง นี่คือการสงครามเดียวกันที่เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วที่บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ การศึกษาของลูกคือราชาโยคะ ชันยาสซีมีหัตถโยคะ ลูกๆ ต้องลืมโลกเก่าและจดจำพ่อผู้เดียว เป็นไปด้วยไฟของโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดไป ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

คลาสิกกลางคืน-28/06/68

ลูกทั้งหมดผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้เข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นี้ นี่เรียกว่าการนั่งอยู่ในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ทุกคนกำลังนั่งด้วยการตระหนักรู้นี้ว่า: เราคือดวงวิญญาณและเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา เวลานี้บาบานั้นได้เตือนความจำเราแล้ว เรามีการตระหนักรู้นี้และดังนั้นเราจะมีคามใส่ใจ มีมากมายผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปภายนอก ถึงแม้ว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้ก็เป็นราวกับว่าหูของพวกเขาปิดอยู่ สติปัญญาของพวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปภายนอกที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ลูก ๆ ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อกำลังหารายได้ โยคะของสติปัญญาของลูกมากมายอยู่ภายนอก เป็นราวกับว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญ เวลาของพวกเขาสูญหายไป เมื่อลูกเห็นพ่อลูกจะจดจำบาบา แน่นนอนที่การจดจำระลึกถึงของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก บ้างได้พัฒนานิสัยที่แข็งแกร่งมาก ฉะนั้นเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายนี้ พ่อเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้และดังนั้นลูกๆ ก็ได้รับความรู้แน่นด้วย เวลานี้

เราต้องกลับบ้าน วงจรกำลังสิ้นสุดและเราต้องจบสิ้นความเพียรพยายามของเรา เวลามากมายได้ผ่านไปและเวลาเพียงเล็กน้อยเหลืออยู่ในขณะนี้ ก่อนวันของการสอบเด็ก ๆ ก็ศึกษาอย่างมาก พวกเขาารู้สึกว่ามีคะแนนพวกเขาจะสอบตกและสถานภาพของพวกเขาจะลดลงอย่างมาก ความพยายามของลูก ๆ ดำเนินไปตลอดเวลา เพราะด้วยสำนึกที่เป็นร่างจึงมีการกระตือรือร้น จะมีการลงโทษเป็นร้อยเท่าสำหรับสิ่งนี้เพราะลูกได้ทำให้พ่อลูกประนาม ลูกต้องไม่มีการกระทำเช่นที่ว่าชื่อของพ่อลูกประนามและเหตุนี้เองจึงได้มีการร้องเพลงไว้ว่า: ผู้ที่ประนามศัตรูไม่สามารถได้รับสถานภาพ “สถานภาพ” หมายถึงอำนาจในการปกครอง ผู้เดียวผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่คือพ่อ ในสัทซัง(ชุมนุมทางจิต)อื่นใดพวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ นี่คือการขาดของเรามากกว่า ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนี้ได้ว่าพวกเขากำลังสอนราชาโยคะอยู่ พวกเขาเชื่อว่ามีความสุขในความสงบ ที่นั่นไม่มีเรื่องของการทุกข์หรือความสุข มีความสงบและเพียงความสงบเท่านั้น และแล้วเป็นที่เข้าใจว่า: ผู้ที่ไม่ได้มีมากนักในโชคของเขา โชคที่สูงที่สุดคือโชคของผู้เล่นบทบาทของพวกเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ที่นั่นพวกเขาไม่มีความรู้ที่นั่นไม่มีความคิดใดเลย ลูก ๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดจะมาและลงมาที่นี่มีชื่อและรูปร่างต่าง ๆ นี่คือการใช้ไหม? เราดวงวิญญาณนำร่างกายเพื่อแสดงบทบาทของเราในนั้น พ่อหนึ่งและอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมด ลูก ๆ มีความสุขเหนือประสาทสัมผัสภายในลูก ลูกมีความสุขนั้นอยู่ในลูก มีการกล่าวว่า: ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่า: ลูกคือนักเรียน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะไม่เพียงกลายเป็นเทพเท่านั้นแต่เป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน สภาพนี้จะถาวรเมื่อลูกถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนตามละคร ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายจะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกจะรู้สึกอยู่ภายในว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายและนำคุณประโยชน์ให้แก่มากมายจะได้รับสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน บาบ่าได้อธิบายว่าลูกสามารถนั่งในโยคะในลักษณะนี้ที่นี้ ภายนอกมรณที่ศูนย์ต่างๆ ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ การมาเวลา 4 นาฬิกาและมานั่งในการฝึกจิตแบบมีผู้นำในการฝึกจิต สิ่งนี้จะสามารถเกิดขึ้นที่นั่นได้อย่างไร? ไม่เลย ผู้ที่อยู่ศูนย์สามารถนั่งที่นั่นได้ ลูกต้องไม่บอกสิ่งนี้แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอกแม้โดยบังเอิญ นี่ไม่ใช่เวลาสำหรับสิ่งนั้น ผู้ที่อยู่ที่นี่ เป็นการดีสำหรับพวกเขาเพราะพวกเขากำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ที่นั่นพวกเขาต้องมาจากข้างนอก นี่จึงเป็นไปสำหรับผู้ที่ยังอาศัยอยู่ที่นั่น ลูกควรสร้างสมความรู้ในสติปัญญาของลูก นั่นเป็นดวงวิญญาณและนี่คือปลั๊กกอมตะของดวงวิญญาณ ลูกควรพัฒนานิสัยนี้ เราเป็นพี่น้องกันและกำลังพูดกับพี่น้อง พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปไป อังชะ

ถึงลูก ๆ ทางจิตที่สุกและหวาน รัก ระลึกถึง ราตรีสวัสดิ์และนมัสเตจากพ่อทางจิตและดาต้า

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานสังคมสงเคราะห์ทางจิตผ่านร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก เอาชนะราวันและทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์
2. ในการที่จะได้รับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด จงทำสัญญาที่จะอยู่ในความบริสุทธิ์ ตัดขาดจากทุกคนอื่นและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกพิจารณาตนเองว่าอยู่บนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัด และกำลังเล่นบทบาทที่สูงส่งเช่นนักแสดงเอกอย่างสม่ำเสมอ
ลูกทั้งหมดเป็น สิ่ง que แสดงไว้เป็นตัวอย่าง (showpieces) ในตู้โชว์ (showcase) ของโลก ลูกอยู่ท่ามกลางดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดบนเวทีที่ใหญ่โตที่สุด สร้างทุกความคิด พูดทุกคำพูด และทำทุกการกระทำด้วยสำนึกว่าทุกดวงวิญญาณของโลกกำลังเฝ้าดูลูกอยู่ โดยการทำสิ่งนี้ทุกการกระทำของลูกจะสูงส่งและลูกจะกลายเป็นนักแสดงเอก(hero actor) ทุกคนปรารถนาที่จะได้รับบางสิ่งจากลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือ และดังนั้นในฐานะลูก ๆ ของผู้ประทาน จงเฝ้าแต่ให้แก่ทุกคน และเติมเต็มความหวังของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เมื่อลูกมีพลังของสัจจะ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความสุขและพลัง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกแต่ละคนมีภาระบาปจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะ และแน่นอนว่าความทุกข์ทรมานของปัญชีกรรมเหล่านั้นต้องถูกสะสางด้วยพลังโยคะ
- คำถาม:** ในประเด็นใดที่ลูกต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเหมือนพ่อ
- คำตอบ:** พ่อไม่มีความเสียใจกับเรื่องใดๆ แม้ว่าลูกล้มป่วยหรือมีสิ่งใดเกิดขึ้นกับเขา พ่อจะสังเกตการณ์สิ่งนั้นเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ในทำนองเดียวกันลูกๆ เองต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางด้วยเช่นกัน จงจัดความผูกพันยึดมั่นออกไปจากโลกเก่านี้ ความทุกข์ทรมานจากกรรมของแต่ละคนนั้นเป็นของผู้คนเอง ดวงวิญญาณต้องทุกข์ทรมานจากการกระทำผิดๆ ที่เคยทำไว้ ดังนั้น จงเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
- เพลง:** เวลากำลังผ่านไป

โอมชานติ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่กำลังรับสิทธิ์ในมรดกกว่า เวลาใกล้เข้ามาเรื่อยๆ เวลาไม่รอใคร การเดินทางที่ลูกต้องทำต่อเนื่องนั้นคือ การเดินทางของโยคะสติปัญญา ลูกไม่ต้องไปจาริกแสวงบุญหรืองานแต่งงานอีกต่อไป คำสั่งสุดท้ายของพ่อคือ: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลาที่ลูกต้องไปยังอาณาเขตสูงสุด เวลาที่ลูกสามารถอธิบายสิ่งที่ลูกเขียนไว้ในกิตตะ ภควัท รามายณะ และมหาภารตะ เวลาที่บาบากำลังสอนราชาโยคะที่ถ่ายทอดที่ท่านเคยสอนเราก่อนหน้านี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งที่มียูนิคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และเรื่องราวในทางปฏิบัติในเวลานี้ ตัวพ่อเองมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ท่านให้คำสั่งแก่ลูกๆว่า จงทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกด้วย และจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เรื่อยๆ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจในทางปฏิบัติว่า สิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้นลูกต้องหรือไม่หรือสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูกๆในเวลานี้ลูกต้องหรือไม่ เวลาที่ลูกๆ รู้ความลับของละคร เริ่มแรกทุกสิ่งสะอาดประจักษ์ แล้วจากนั้นก็เข้าสู่สภาพสะโต ราโจและตาโม เหมือนกับบ้านหลังใหม่กลายเป็นบ้านเก่า ในทำนองเดียวกัน โลกที่ไร้ขีดจำกัดนี้เคยเป็นสวรรค์ ทุกสิ่งเปล่งประกายอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ใครเคยอาศัยอยู่ที่นั่น เหล่าเทพเคยได้รับโชคแห่งอาณาจักรที่พวกเขา กำลังได้รับในเวลาอันอย่างไร ลูกๆ กำลังทำความเข้าใจพยายามตามโชคของตนเอง พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จงจับความผูกพันยึดมั่นต่อโลกเก่า จงกลับมาใส่ใจเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้อาศัยความพยายามมาก ลูกต้องจดจำพ่อผู้หนึ่งและดินแดนแห่งความสุขอยู่เสมอ พ่อไม่เคยเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งใด ท่านมองทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เมื่อลูกล้มป่วยหรือมีโรคภัย ชีพบาบามีความรู้สึกเสียใจ(ความทุกข์)ในเวลานั้นไหม ไม่เลย ท่านจะพูดว่า ตามละครแล้ว แต่ละคนต้องสะสางปัญชีของตนเองด้วยความทุกข์ทรมานจากกรรม เช่นที่ท่านสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกเองเช่นกันต้องสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พ่อที่ไร้ขีดจำกัดคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านมีความรักมากมายให้กับลูกๆ พระเจ้ารักดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อรู้ว่า ทุกคนได้รับความสุขและความทุกข์ตามกรรมของตนเอง ท่านสังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้เฝ้าดูที่ละวาง ลูกเองก็ต้องเฝ้าดูด้วยการละวาง ไม่ว่าการกระทำที่ผิดใดๆที่ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายกระทำ เขาต้องทุกข์ทรมานจากการกระทำนั้นผ่านทางร่างกาย ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ประสบกับทั้งความสุขหรือความทุกข์ สันสการอยู่ภายในดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ เวลาที่พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกๆ มนุษย์ไม่สามารถได้รับคำสอนจากคัมภีร์กิตตะได้ พ่อนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัว และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า ลูกจดจำพ่ออย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าบางคนเชื่อในวิทยาศาสตร์หรือธรรมชาติ แต่แน่นอนว่าพ่อถึงจุดหนึ่งเขาจะพูดว่า โอ! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โอ! พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายจดจำพ่ออย่างแน่นอน พ่อทำทุกสิ่ง เพื่อให้ลูกมีความสุข จากนั้นก็ไปซ่อนตัว พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า ตามละครแล้ว พ่อมีความคิดว่า เวลาที่พ่อควรจะไปแน่นอนว่าพ่อรับการคำจูนของร่างกายเช่นที่ดวงวิญญาณจะพูดไม่ได้หากไม่มีร่างกาย เด็กก่อตัวขึ้นมาภายในครรภ์ จากนั้นเมื่อเขาเติบโต เขาก็เรียนรู้ที่จะพูด พ่อเข้าไปในร่างที่เป็นผู้ใหญ่ พ่อเองยังมีบทบาทเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ของมายา เวลาที่ผู้คนทุกคนแห่งไม่มีความสุข พวกเขาร้องไห้อยู่ในความทุกข์ระทมอย่างต่อเนื่อง มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญต่อสู้อยู่และ ทะเลาะกันในทุกบ้าน สิ่งเหล่านี้ไม่มีในยุคทอง ชื่อที่แท้จริงคือ สวรรค์ พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆ มากมายไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ รู้ว่ามีความทุกข์มากมายเพียงไรและมีศาสนามากมายเพียงไรในโลกนี้ ไม่มีศาสนามากมายในยุคทอง นั่นเป็นเรื่องของ 5,000 ปี เพราะมีการพูดถึงหลายแสนปี ชื่อของยุคทองจึงหายไปจากสติปัญญาของทุกคน พ่อมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พ่อมาและทำลายศาสนาจำนวนมากมายแล้วก่อตั้งศาสนาเดียวที่ดั้งเดิมเป็นนิรันดร์ มนุษย์เหล่านี้ทั้งหมดกำลังจะถูก

ทำลาย เพราะเหตุนี้เองจึงมีสงครามที่ยิ่งใหญ่นั้น มีการจดจำกันว่า การทำลายล้างเกิดขึ้นในสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่ ศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย พ่อมาและสอนผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ นี่คือ บทบาทของพ่อ ผู้คนรู้ว่ามีคามทุกข์มากมายในเวลานี้ พ่อยังรู้ด้วยว่า ผู้คนมีความทุกข์มากมาย มีการร้องไห้คร่ำครวญในทุกบ้าน ลูกๆ ไม่ลังเลเลยที่จะฆ่าพ่อของเขาเพื่อเงินทอง โลกนี้สกปรกเหลือเกิน! พ่อมาและให้มิตของสวรรค์แก่ลูกๆ ชีพบาบาพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์และเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้ทำให้ลูกใช้ความเพียรพยายามใดๆ ลูกเพียงแต่ต้องเผาบาปทิ้งไปด้วยพลังโยคะ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก เมื่อมีโรคภัยหรือการโศกนาฏกรรม นั่นคือ ความทุกข์ทรมานจากบัญชีกรรมของหลายชาติเกิด ชื่อจากัดอัมบาและจกักัดบิดาได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย พวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา ผู้คนไม่รู้ว่าจากัดอัมบานี้เป็นใครในชาติเกิดสุดท้ายของเธอ บทบาทของจากัดอัมบาและจากัดบิดากำลังถูกแสดงอีกครั้งในทางปฏิบัติ ดังนั้น ดูสิว่า ผู้ที่ยังต้องชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดจากทุกชาติเกิดของเขาอย่างไร เขามีโยคะอย่างมากมาย และทำงานรับใช้อย่างมากมาย แต่กระนั้นเขายังคงต้องรับการผ่าตัด ฯลฯ เพราะความทุกข์ทรมานจากกรรม มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการสละละทิ้งนั้นและการสละละทิ้งนี้ ผู้คนเหล่านั้นทั้งบ้านเรือนและครอบครัว สวมใส่จีวรสีแสด และกลายเป็นชัณยาสซี เราทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง เมื่อวาระสุดท้ายมาถึง เราก็ได้ทิ้งทุกอย่างอย่างสิ้นเชิงแล้ว ขณะนี้เราเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ลูกจะไม่พูดถึงชัณยาสซีเหล่านั้นว่า พวกเขาเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม พวกเขาเพียงแต่ทั้งบ้านเรือนและครอบครัว และลูกเรียกว่า ชัณยาสซี เรากำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อการสละละทิ้งโดยผ่านบาป มีภาระจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก ลูกอยู่ในโยคะอย่างมาก ลูกให้ความสุขแก่ผู้อื่น ลูกได้รับพรสำหรับสิ่งนั้น แต่กระนั้นความทุกข์ทรมานจากกรรมก็จะปรากฏขึ้นมา ลูกยังไม่ถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย นี่คือ บัญชีกรรมจากการกระทำในหลายชาติเกิด แต่ลูกก็ยังไม่ได้เป็นผู้สละละทิ้งที่สมบูรณ์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการสละละทิ้งของพวกเขาและการสละละทิ้งของเรา พวกเขาทั้งบ้านเรือนและครอบครัว และไปนั่งอยู่ในป่า ผู้คนที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสจะไปปรับใช้พวกเขา ไม่ใช่ว่าพวกเขาทุกคนจะกลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ พวกเขายังบำเพ็ญเพียรทางจิตด้วยเช่นกัน พวกเขามีความทุกข์ทรมานจากกรรมด้วยเช่นกัน พวกเขามีภาระบาปจากหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะ ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ภาระบาปจะถูกเผาทิ้งไปได้ ไม่มีใครสอนโยคะให้แก่ลูกได้จนกระทั่งพ่อมา โยคะของพวกเขาไม่ได้อยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นบาปของพวกเขาจึงไม่สามารถถูกปลดเปลื้องไปได้ ธาตุบราห์มาไม่ใช่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดคือ ผู้ที่มาที่นี่ ธาตุบราห์มาจะไม่มาที่นี่ ลูกๆยังมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปอยู่บนศีรษะเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามมากมายเพื่อที่จะทำให้บาปถูกปลดเปลื้องไปได้ ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครอีกแล้วนอกจากพ่อที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นด้วยพลังโยคะ ลูกได้รับพลังจากพ่อ ผู้ทรงอำนาจ ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจของโลก เวลานั้นลูกรู้ว่า ทั้งโลกนี้ไม่มีความสุข ความสุขทั้งหลายที่อาจจะมียังเป็นสิ่งที่ชั่วคราวเหมือนกับมุลกา ความสุขที่แท้จริงมีอยู่ในสวรรค์เท่านั้น มายาผู้ที่สร้างความทุกข์ไม่ได้ยู่ที่นั่น หลายคนไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้ พวกเขาถามว่า นี่จะเป็นไปได้ได้อย่างไรกัน เมื่อพวกเขาไม่เชื่อ ลูกก็เข้าใจได้ว่า พวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลเทพของลูก แน่หนอนว่าผู้ที่ เป็นของสกุลเทพจะเชื่อสิ่งนั้น พวกเขาเชื่อเรื่องวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อกำลังบอกสิ่งนั้นแก่ลูกๆ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดจดจำลูกๆ ทุกศูนย์ ไม่มีชัณยาสซีคนใดจะพูดว่า เขากำลังพูดกับลูกทุกคน ที่นั่น ผู้คนเหล่านั้นจะเป็นสาวกของเขา พวกเขาไม่ได้รับและฟังมุรลีเหมือนกับลูกๆ ที่นี้ลูกทุกคนได้รับมุรลีที่จะทำให้ลูกทำตามศรัทธาได้และกลับมาสูงส่ง พระเจ้าลูกเรียกว่า ศรี ศรี สูงส่งเหนือทุกคน พ่อพูดว่า พ่อสูงส่งที่สุด และพ่อทำให้ทุกคนสูงส่ง จะมีผู้ที่สูงส่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไรเล่า สร้อยประคำของศรีศรี 108 เหมือนกับสร้อยประคำรุद्रาของชีพบาบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่า ศรี ศรี ผู้เดียวที่สูงส่งที่สุดก่อตั้งสวรรค์และทำให้ลูกกลายเป็นผู้มีชีวิตที่สูงส่งที่สุดในโลกมนุษย์ เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกจึงเข้าใจว่า ในสร้อยประคำของศรีศรี 108 ที่ลูกสร้างขึ้นมานั้น มีชีพบาบาที่ไร้ตัวตนอยู่บนสุด และท่านกำลังทำให้เราสูงส่งเช่นนั้น นี่คือมหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนลูกๆ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี มหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือ มหาวิทยาลัยโลกที่จะให้ความรู้แก่โลก ใครๆก็เป็นนายของโลกได้หากเขาต้องการ หากลูกต้องการ ลูกก็ไปและนั่งอยู่ในบ้านที่แสนหวานได้ พ่อมาเพื่อให้ลูกเต็มไปด้วยความสงบและมีความสุขอยู่เสมอ พ่อมาทุกวงจร และทำให้ลูกๆของบาร์ดกลายเป็นนายของโลก ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มีเพียงดวงวิญญาณของเหล่าเทพเท่านั้นในยุคทอง ลูกรู้ว่า แท้จริงแล้วบาบาสอนลูก และทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ตามที่ลูกมีโยคะและทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดจะสะสางบัญชีกรรมแล้วกลับบ้าน ร่างกายทั้งหมดจะถูกทำลาย มีตอนจบของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ดังนั้น ลูกจึงรู้ว่า ยังมีเวลาเหลืออีกเท่าไร เวลามี 5 ถึง 6 พันล้านดวงวิญญาณ ในยุคทองจะมีเพียง 9 แสนเท่านั้น ตอนเริ่มต้น จะมีผู้คนเพียงเล็กน้อย แล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น ดังนั้นทุกชีวิตที่อยู่ในร่างกายเหล่านั้นจะสะสางบัญชีกรรมของตนเองและกลับบ้าน นี่คือ เวลา

ของการชำระสะสางสำหรับทุกคน มายาฝั่งทุกคนไว้ในสุสาน พวกเขาทุกคนอยู่ในสุสาน พวกเขาไร้ประโยชน์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่า พ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดสอนลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหลาย และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก นี่คือ มหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สมบัติของพ่อคือ สวรรค์ หากเรามีศรัทธาใน เหตุใดเราจึงไม่ควรที่จะทำตามคำสั่งของท่าน และรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของเราด้วยแล้ว ไม่มีเรื่องของการละทิ้งสิ่งใด เราเพียงแต่ต้องละทิ้งกิเลส อย่างไรก็ตาม นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีใช้ไหม บาบา เหตุใดเราจึงไม่ควรอยู่อย่างบริสุทธิ์แล้ว ทำไมเราจะไม่ทิ้งกิเลสแล้ว ด้วยการทิ้งกิเลสทั้ง 5 เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องตาย แน่แน่นอนว่าลูกต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน แล้วทำไมลูกจึงไม่หารายได้แล้ว ผู้คนของศาสนาอื่นก็จะมาที่นี่เช่นกัน และรับเป้าหมายของตนเอง ลูกมีนิมิตว่า ดวงวิญญาณของอับราฮัม พระคริสต์ ฯลฯ มาเพื่อคารวะพ่อ และรับเป้าหมายของพวกเขาอย่างไร อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่ได้รับความรู้ ใช้ ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินจะรับสิ่งนี้ไปอย่างรวดเร็ว เมื่อไม่ได้มาเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นเครื่องประดับของสกุลเทพได้ หลังจากที่ลูกกลายเป็นบราห์มินเท่านั้น ลูกจึงกลายเป็นเทพ เทพจะกลายเป็นนักรบ พ่อค้า และศูทร สกุลเหล่านี้ดำเนินไปรอบวงจรอย่างต่อเนื่อง ศรีลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เคยมีมูลค่าหนึ่งปอนด์ยังต้องไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดเช่นกัน หากลูกมีศรัทธาว่า แน่แน่นอนว่าลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดผู้ที่ลูกได้รับความสุขจากท่านถึงครึ่งวงจร แล้วเหตุใดลูกจะไม่ทำความเพียรพยายามแล้ว ไม่มีเรื่องของการละทิ้งสิ่งใด นั่นเคยเป็นบทบาทในชินด์ มีการเขียนไว้ว่า กฤษณะลักพาตัวราชีนี และเขาเคยเลี้ยงวัว เขาลักพาตัวราชีนีเหล่านั้น เขาจึงถูกดูหมิ่นหรือ เขาลักพาตัวคนเหล่านั้นเพื่อให้พวกเขากลายเป็นราชีนี ต้องมีการสร้างเตาเผาขึ้นมา ลูกทั้งหลายต้องทำทาปาเซีย และมาเป็นผู้ที่มีความเคารพการทำงานรับใช้ เวลานี้มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีความเคารพการทำงานรับใช้ ลูกได้ประสบกับสิ่งนี้แล้วในทางปฏิบัติ ลูกเข้าใจว่า ชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านยังทำงานด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นแน่อนว่าท่านจะมาที่นี่ พ่อพูดว่า แม้แต่เวลานี้ พ่อก็กำลังก่อตั้งสวรรค์ขึ้นมา พ่อกำลังสอนลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับการบริหารจัดการจากหลายชาติเกิดออกจากศีรษะของลูก จงจดจำพ่อผู้ทรงอำนาจ และรับพลังจากท่าน
2. จงให้ความสุขแก่ทุกคนและรับพร จงทำตามคำสั่งที่สูงส่งของศรีศรี และละทิ้งทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง ในเวลาของการชำระสะสางนี้ จงจัดโยคะสติปัญญาของลูกออกจากคนอื่น ๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ควบคุมจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง และโดยการกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ที่ยิ่งใหญ่(master knowledge-full) จงรู้ถึงโชคชะตาของ 5,000 ปีของลูก
ผู้ควบคุมจักรของการตระหนักรู้ในตนเองในเวลานี้กลายเป็นผู้ปกครองของโลกและมีสิทธิ์ต่อโชคของอาณาจักรในอนาคต การเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหมายถึง การรู้ถึงบทบาทต่างๆ ทั้งหมดที่ลูกเล่นทั้งวงจร ในเวลานี้ลูกๆ มารู้ถึงโชคชะตาของลูกของ 5,000 ปีเป็นพิเศษและกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ที่ยิ่งใหญ่ (master knowledge-full) ลูกทั้งหมดเวลานี้ได้เข้าใจถึงประเด็นที่พิเศษนี้ว่า: โดยการทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกกลายเป็นผู้ที่เล่นบทบาทของนักแสดงเอกทั้งวงจร

คติพจน์: แต่งแต้มสีสันมิตรร่วมทางชีวิตของลูกด้วยสีสันของความเป็นมิตรของพ่อ และลูกจะไม่ถูกแต้มสีด้วยความเป็นมิตรของพวกเขา

*** โอม ชานด์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานและเต็มไปด้วยความสงบอย่างมาก ให้คำพูดและพฤติกรรมของลูกเป็นเช่นที่ทุกคนพูดว่า: ผู้นี้เป็นเช่นเทพ
- คำถาม:** ลูก ๆ จำเป็นต้องประกาศสิทธิในประกาศนียบัตรใจจากพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกัน...?
- คำตอบ:** ประกาศนียบัตรของกิริยามารยาทที่สูงส่ง พ่อกำลังตกแต่งประดับประดาและรับใช้ลูกอย่างมากมายและดังนั้นอย่างแน่อนที่ลูกต้องให้ผลตอบแทนของสิ่งนั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกๆ ที่ช่วยท่านคือผู้ที่ธรรมชาติของเขานั้นสูงส่งและผู้ที่ไม่เคยเห็นเหนื่อยกับงานรับใช้ของพระเจ้า พวกเขารักที่จะได้รับใช้ ยักย่ะ พ่อให้ผลรางวัลแก่ลูกเช่นนี้ ท่านให้ความเอื้อเฟื้อเป็นพิเศษแก่พวกเขา พ่อพอใจที่มองเห็นลูกๆ ที่เต็มไปด้วยความรักและมีค่าต่องานรับใช้เช่นนั้น
- เพลง:** หัวใจปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน ก่อนการสร้างโซด หัวใจเรียกหาท่าน...

โอมชานติ พระเจ้าพูดกับผู้เลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าพระเจ้านั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายเพลงต่างๆ ของความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกรำไรในการรำไรของความรู้ OK สิ่งใดจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งนี้? มีคำกล่าวว่าคุณคงอยู่อย่างมีความสุขและสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอราวกับเหล่าเทพ พระเจ้าเพียงผู้เดียวที่เรียกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและผู้สร้างของโลก ท่านคือผู้สร้างของสวรรค์ เริ่มแรกโลกนั้นคือสวรรค์ แล้วในภายหลังก็กลายเป็นนรก ดังนั้นในเวลานี้โลกนั้นคือนรก ผู้คนเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า ดวงวิญญาณเชื่อว่าพ่อจะนำของขวัญแห่งสวรรค์มาให้พวกเขา ท่านผู้เดียวคือผู้สร้าง ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่เราเพื่อให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและสภาพของการเป็นนายของโลก เมื่อผู้สร้างโลกเข้ามาในสติปัญญาของลูก เป็นที่เข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสร้างโลกใหม่ โลกนี้คือสถานที่ซึ่งมนุษย์อาศัยอยู่ พ่อคือนายที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นอย่างแน่อนที่ท่านจะสร้างโลกที่ใหญ่โตและไม่มีขีดจำกัด ท่านจะไม่สร้างบ้านเล็กๆ สำหรับลูก พ่อทรงร่างเฝ้าแต่สร้างบ้านเหล่านั้น ผู้เดียวนี้สร้างโลกใหม่ โลกคือบ้านสำหรับลูกๆ นั่นคือเป็นสถานที่ที่ลูกเล่นบทบาทของลูก ลูกรู้ว่าลูกคือชาวบาร์ตและดังนั้นลูกเป็นของบ้านนี้ ชาวบาร์ตคิดว่าตนเองเป็นนายของโลกที่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามชาวบาร์ตเคยเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก แต่ลูกก็ลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกไม่แม้กระทั่งขอบคุณท่าน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและสร้างโลกที่ไม่มีขีดจำกัด บ้าน ที่เป็นสวรรค์สำหรับลูก ไม่ใช่ว่าพ่อคือผู้สร้างนรกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาและสร้างสวรรค์และท่านทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์นั้น สิ่งนี้หมายความว่าท่านทำให้ลูกเป็นนายของโลกใหม่ นายของโลกนั้น ลักษณะและนารายณ์เคยคงอยู่ในบาร์ต ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด มีเพียงแค่บาร์ต พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมากแต่ลูกไม่ได้มีความซาบซึ้งนั้น ลูกคงอยู่ในความซาบซึ้งที่มีขีดจำกัดของลูก ดวงวิญญาณมีความซาบซึ้งนั้น เมื่อร่างกายของดวงวิญญาณเติบโตใหญ่ขึ้นเขาสามารถพูดทุกสิ่งผ่านอวัยวะของเขาได้ ลูกเล็กๆ จะไม่พูดว่า: ฉันเป็นนายของโลกหรือฉันคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง เมื่อเขาเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเขาจะเข้าใจว่าเขาเป็นนาย ลูกไม่ได้เป็นเด็กเล็กอีกต่อไป ลูกได้เติบโตขึ้น พ่อได้ใช้ร่างเก่าเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้สร้างของโลก ท่านเองไม่กลายเป็นผู้เป็นนาย บางครั้ง ในการใช้คำบางคำเหล่านี้ก็ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้น พ่อคือผู้สร้างของโลก ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้ปกครองโลก พ่อเท่านั้นคือผู้สร้างของทั้งโลก ลูกต้องทำให้ทุกคำพูดชัดเจนเมื่อลูกอธิบาย พ่อผู้สร้างโลกกำลังอธิบายแก่ลูกโดยตรง พ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่ว่าพ่อได้มาเพื่อให้ลูกเป็นนายของบาร์ตเท่านั้น ผู้ที่เป็นนายของบาร์ตในเวลานี้ไม่ได้มีความสุขนั้น เวลานี้ทุกคนจะถูกฝังในสุสาน นี่เรียกว่าเวลาของการชำระสะสาง อย่างแน่อนที่ผู้สร้างโลกจะเป็นพระเจ้า ท่านผู้เดียวคือผู้สร้างของโลกใหม่ โลกใหม่นั้นเรียกว่าสวรรค์และโลกเก่าเรียกว่านรก ลูกเข้าใจต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีความรู้้น้อยกว่านั้นไม่ได้มีความสุขมากเพียงนั้น มายาไม่ได้ปล่อยให้พวกเขาคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกๆ บางคนไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง กิเลสทั้งหมดก็มาเพื่อต่อต้านลูก ลูกรู้ว่าผู้เดียวนี้คือพ่อของเราดวงวิญญาณ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเรียกหาท่าน: มาและบอกบางสิ่งแก่เรา ด้วยเกิด มีการเขียนไว้ว่า: พระเจ้าพูด พ่อได้มาเพื่อให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อทำให้ลูกมีค่า พ่อบอกประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกแก่ลูก ใครคือนักแสดงหลักในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้? สติปัญญาของลูกเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตนทั้งหมดรวมอยู่ภายในละคร ในหมู่ลูกๆ มีบางคนด้วยเช่นกันที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี บางคนไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดเพราะพวกเขาเป็นเช่นอามาล(คนบาปที่ยิ่งใหญ่)เป็น

เวลาหลายชาติเกิด พวกเขามีสันสการ์เหล่านั้น พวกเขาเป็นเช่นกระเทเหล็กร้อนที่พวกเขาไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดได้เลย พวกเขาได้รับการยกระดับเช่นกัน อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ไปสวรรค์ พวกเขากลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ พวกเขากลายเป็นปวงประชา การยกระดับพวกเขาหมายถึงอย่างน้อยที่สุดท่านก็พาพวกเขาไปสวรรค์ อย่างไรก็ตาม สถานภาพที่พวกเขาได้รับนั้นเป็นไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาได้ทำ หากพวกเขาไม่เข้าถึงหรือสร้างสมพวกเขาจะไปสวรรค์แต่พวกเขาจะได้รับสถานภาพของสาวใช้หรือคนรับใช้ ไม่ว่าลูกบางคนจะได้รับการอธิบายมากเพียงใดก็ตามก็เป็นเช่นการเทน้ำบนกระเทเหล็กร้อน ดังนั้นเป็นที่เข้าใจว่าพวกเขามีสันสการ์เหล่านั้น ซันยาสน์นำสันสการ์ของเขาไปด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาใช้อีกชาติเกิดหนึ่ง เมื่อนั้นพวกเขาก็จะมีความคิดของการรับเอาการสละละทิ้งอีกครั้ง สิ่งเหล่านี้ได้ถูกอธิบายไว้ที่นี่ ในยุคทองไม่มีเรื่องของกิเลสใดๆ ที่นั่นพวกเขามีสันสการ์ของการอยู่อย่างปราศจากกิเลสเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า แม้กระทั่งมายาก็ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นความเพียรพยายามมากมายที่ถูกทำขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขลูก ลูกบางคนก็เป็นเช่นเสื้อผ้าที่สกปรก เมื่อพวกเขาถูกตีด้วยไม้ขัดผ้าแม้กระทั่งเล็กน้อยพวกเขาก็ขาดอย่างสิ้นเชิง คนขัดผ้าดูแลเสื้อผ้าแต่เสื้อผ้าบางตัวก็เปื้อนและขาด เสื้อผ้าเหล่านั้นขาดอย่างรวดเร็ว ในกรณีนั้นพวกเขากลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจและแล้วก็วิ่งหนีไปเพื่อทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ท่านผู้เดียวคือผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาแก่ผู้ที่มีเมตตาต่อทุกคน บาบามีเมตตาในขณะที่มายนั้ปราศจากความเมตตา มายาได้ทำลายทุกสิ่ง(สัจจะทั้งหมด)อย่างสิ้นเชิง และเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: พ่อมาในทุกๆ วงจร ในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านต้องมาที่นั่นเพื่อพาลูกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับบ้าน ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดในยุคเงินที่พ่อจะมาในยุคเงินและทำให้เขาบริสุทธิ์ พระเจ้าคือสัจจะ ท่านคือผู้เดียวที่พูดสัจจะ ลูกๆ เวลานี้ลูกรู้ว่าชีพบาบาผู้สร้างโลกดลใจลูกผ่านบราห์มาให้ทำความเพียรพยายามเพื่อให้ลูกเป็นนายของโลกอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: ถ้าลูกทำให้ความเพียรพยายามของพ่อสูญเปล่า หากลูกหลอกลวงผู้อื่นมากมายด้วยพฤติกรรมของลูก สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย จะกล่าวว่า: วิญญาณปีศาจร้ายยังไม่ได้จากไปจากผู้นั้น พฤติกรรมของลูกควรเป็นเช่นที่ทุกคนคิดว่า: ผู้นี้เป็นเช่นเทพ เหล่าเทพนั้นโด่งดังอย่างมาก มีคำกล่าวว่า: ธรรมชาติของผู้นี้สูงส่งอย่างสมบูรณ์ แล้วก็เป็นเป็นที่เข้าใจว่าธรรมชาติของผู้อื่นที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นเช่นปีศาจ ลูกบางคนมีคุณธรรมที่สูงส่งเป็นขั้นหนึ่งอย่างมาก พวกเขานั้นอ่อนหวานอย่างสมบูรณ์และมีธรรมชาติที่สงบ ดังนั้นพ่อจึงพอใจที่มองเห็นลูกเช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังให้มีการสร้างบ้านสำหรับลูก และดังนั้นลูกต้องรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกเช่นนั้นไต่ขึ้นไปบนหัวใจอย่างมากมาย ผู้ที่ทำบางสิ่งโดยไม่ได้รับการบอกนั้นคือเทพ ผู้ที่ต้องได้รับการบอกคือมนุษย์และผู้ที่ไม่ทำบางสิ่งแม้กระทั่งเมื่อถูกขอร้องแล้วร้ายยิ่งกว่ามนุษย์ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ หากลูกไม่อยู่ในโยคะ ลูกจะจบสิ้นในฝุ่นผงของมายาอย่างสิ้นเชิง บาบาสบอกลูกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: จงเฝ้าแต่ทำตามศรั้ม! อย่าได้มีวันทำการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจ ขอให้การพูดและปฏิสัมพันธ์ของลูกนั้นอ่อนหวานอย่างมาก เหล่าเทพมีธรรมชาติที่อ่อนหวานเช่นนั้น พวกเขาเคยปกครองในบาร์ต ราชา และราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็มีธรรมชาติที่สูงส่งเช่นนั้น พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรช่วยเหลือพ่อเช่นนั้นอย่างมาก ลูกควรทำให้ตัวเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ด้วยตนเอง อย่าคิดว่า: ฉันนั้นเหน็ดเหนื่อยหรือนั่นนั้นไม่มีเวลา มีคุณประโยชน์ในการทำทุกสิ่งตรงเวลา ชีพบาบาให้ผลรางวัลของงานรับใช้ของยักษ์ที่ลูกทำ บาบานี้จะให้ความนับถือเป็นพิเศษแก่ลูกและเอาชนะหัวใจของลูก แต่บาบานี้คือผู้ที่ได้รับหรือประกาศสิทธิ์ในหัวใจทั้งหัวใจของลูก ผู้นี้(บราห์มา บาบา)เอาชนะหัวใจของลูกในวิธีที่มีขีดจำกัด เมื่อท่านมองเห็นกิจกรรมที่สูงส่งของลูกบางคน บาบาก็อุทิศตนเองแก่ลูกเช่นนั้น ลูกที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้แม้กระทั่งไม่ได้รับการร้องขอก็กล่าวได้ว่าเป็นเช่นเหล่าเทพ เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องได้รับการบอกสิ่งใด ที่นั่นพวกเขาไม่ได้มีธรรมชาติที่เป็นเช่นปีศาจ ที่นั่นลูกมากมายไม่ได้ทำตามการชี้แนะของแม่และพ่อ ดังนั้นพวกเขาได้สร้างความสูญเสียให้แก่ตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อรับใช้ลูก ด้วยการไม่ทำตามการชี้แนะของพ่อ ลูกสร้างความทุกข์ให้แก่ผู้คนมากมาย สิ่งเดียวกันนั้นเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ขณะที่ดื่มน้ำทิพย์ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ มีเรื่องเล่าว่า: แม้กระทั่งเมื่อลักษมีให้น้ำทิพย์แก่พวกเขาเพื่อดื่ม พวกเขาก็กลายเป็นปีศาจ ดังนั้นอย่าได้มีวันแม้กระทั่งพยายามที่จะสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร มิฉะนั้นลูกจะสูญเสียโชคแห่งอาณาจักรของลูกและกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การถูกตีด้วยไม้ บาบาสได้อธิบายว่า: พ่อคือดรามราช เมื่อมีการทำสิ่งใดทางอ้อม ลูกเคยมีประสบการณ์ของการลงโทษชั่วคราวสำหรับสิ่งนั้น เวลานี้หลังจากที่เป็นของพ่อโดยตรงหากลูกทำให้ความเพียรพยายามของบาบาสูญเปล่าจะต้องมีการลงโทษอย่างใหญ่หลวง พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพและมายาก็มาและทำให้ลูกเป็นปีศาจ พ่อบอกลูกครั้งแล้วครั้งเล่าให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง มีการจดจำว่าในอาณาจักรของรามแม้กระทั่งสัตว์ก็เคยรักกันและกัน พวกเขาดื่มน้ำด้วยกันจากบ่อเดียวกัน ที่นั่นพวกเขาดื่มน้ำทิพย์และพวกเขาก็กลายเป็นปีศาจแล้วเป็นคนทรยศ พวกเขาเป็นเหตุแห่งความยากลำบากสำหรับการตกแต่งประดับประดาสกุลบราห์มิน พวกเขาจะอยู่ในความตกต่ำเช่นนั้น! พ่อมาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและไม่บริสุทธิ์แก่ลูก และดังนั้นลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องรับใช้ด้วยตนเอง พ่อจะให้ประกาศนียบัตรแก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีศรัทธาที่ดีในสติปัญญาของเขานั้นจะจดจำ

พ่ออย่างสม่ำเสมอ พวกเขาใส่ใจเสมอเพื่อที่จะไม่ประมาทชื่อเสียงของพ่อ พวกเขาไม่ได้แสดงร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆ เวลานี้ลูกทั้งหมดนั้นคือผู้เพียรพยายามที่ต่างลำดับกันไป ลูกเพียงแต่ควรมีศรัทธาว่าเราคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าพูดกับลูกๆ ว่า: พ่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พ่อสอนความรู้และโยคะแก่ลูก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ลูกๆ ดวงวิญญาณจะติดตามพ่อเหมือนกับฝูงแกะ อย่างแท้จริงที่เคยมีสงครามมหาภารตะ ดังนั้นพวกเขาจึงติดตามผู้นำทางเช่นลุง บาบาคือผู้นำทาง ท่านพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูก ลูกไม่มีความสุขอย่างมากในตาข่ายของมายา เริ่มแรกลูกเข้าไปสู่กรุงชังของครุฑ และประการที่สองกลายเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าไปสู่กรุงชังนั้น พวกเขาเข้าไปสู่กรุงชังด้วยความสุขอย่างมาก ขณะที่มองเห็นกันและกัน พวกเขาแม้กระทั่งเริ่มที่จะไปประท้วงด้วยการอดอาหาร มองดูสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาทำเพื่อสร้างความทุกข์ให้แก่ดวงวิญญาณของพวกเขาเอง นั่นเรียกว่าการฆ่าตัวตายของดวงวิญญาณ เมื่อร่างกายนั้นมีพละกำลังดี ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันมีความสุข เมื่อร่างกายไม่ได้มีพละกำลังดี ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันไม่มีความสุข พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ นายของโลกลูกพูดว่า: พ่อคือผู้สร้างของโลกใหม่และเหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าผู้เป็นนาย อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้ปกครองที่นั่น ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดกราบไหว้บูชาพ่อ พวกเขาพูดว่า: โอ พระเจ้า มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ของยุคเหล็กด้วยเถิด ส่งเราไปสู่ดินแดนนิพพานหรือส่งเราไปสู่ดินแดนแห่งสวรรค์ เริ่มแรกพ่อส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและมายาก็เปลี่ยนสิ่งนั้นเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ วงจรนี้หมุนไปในวิธีนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จึงหยุดที่จะอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง มายาทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิดมากมายด้วยสิ่งนี้สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย หลังจากรู้และตระหนักรู้จักพ่อและทำตามการชี้แนะของท่าน ลูกจะสามารถกลับมาสูงส่งได้ มิฉะนั้นจะมีการลงโทษอย่างมากมาย เช่นที่คำสรรเสริญของพระเจ้านั้นไร้ขีดจำกัด ในท่านเองเดียวกันการอัปยศของการมีประสบการณ์ของการลงโทษนั้นไร้ขีดจำกัดด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นเวลาของการชำระสะสาง ทุกคนชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขา ผู้ที่มีประสบการณ์ของการลงโทษนั้นจะไม่เข้ามาสู่ลูกประคำนี้ พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้สร้างของโลก ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้นั้นกำลังสอนเรา อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกของลูกแก่ลูกเพื่อให้ลูกจะกลายเป็นนายของโลกรวมทั้งลูกจะจดจำได้เพียงเท่านี้ ลูกจะเฝ้าแต่หัวเราะและเล่นสนุกสนาน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขอให้คำพูดและพฤติกรรมของลูกนั้นอ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้กระทำการกระทำที่เป็นเช่นปีศาจใด สร้างสมกิริยา มารยาทที่สูงส่ง
2. กลายเป็นผู้ช่วยในงานรับใช้ของพ่อโดยที่ไม่ได้รับการร้องขอ อย่างแน่นอนให้ผลตอบแทนสำหรับความเพียรพยายามของพ่อ อย่าได้ไม่ระมัดระวัง

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย และท่องทั่วทั้ง 3 โลกใน 1 วินาทีในเครื่องบินของสติปัญญาของลูก บัพดาตาได้ให้คำเชื้อเชิญนี้แก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ เปิดสวิตช์ของความคิดของลูกและมายังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และรับแสงของพระอาทิตย์และแสงของพระจันทร์ มีปิกนิกและเล่นเกมด้วย เพื่อที่จะทำสิ่งนี้ลูกเพียงแต่ต้องการเชื้อเพลิงที่บริสุทธิ์สอง เท่าสำหรับเครื่องบินของสติปัญญาของลูก บริสุทธิ์สองเท่าหมายถึงการมีความซาบซึ้งของการมีศรัทธาในผู้ไม่มีตัวตน: ฉันเป็นดวงวิญญาณ ลูกของพ่อ ประการที่สอง มีความซาบซึ้งของการมีทุกความสัมพันธ์ในรูปที่มีตัวตน ความซาบซึ้งและความสุขนี้จะทำให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย ผู้ที่สามารถเฝ้าแต่ท่องทั่วทั้ง 3 โลกด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ความรู้ของการกระทำที่สูงส่ง คือปากกาที่จะใช้ลากเส้นโชคที่สูงส่ง

*** โอม ขานติ ***

การตอบแทนของความรักคือการเปลี่ยนแปลงตนเอง

วันนี้ บัพดาตา ภาพลักษณ์แห่งความรักและพลัง กำลังมองเห็นลูกที่รักของท่านในทุกหนแห่ง ชุมชุมในรูปที่ละเอียดอ่อน นั้นยิ่งใหญ่มากกว่าชุมนุมในรูปที่มีตัวตน บัพดาตาได้หลอมรวมลูกทั้งหมดไม่ว่าจะอยู่ในรูปที่มีตัวตนหรือในรูปที่ละเอียดอ่อนไว้ในอ้อมแขนแห่งความรักของท่าน อ้อมแขนแห่งความรักนั้นใหญ่มาก! ลูกทั้งหมดจากทุกหนแห่งหลอมรวมอยู่ในอ้อมแขนแห่งความรักในลักษณะเดียวกับที่แม่น้ำหลอมรวมกันในมหาสมุทร อ้อมแขนแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความรักไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าลูกทั้งหมดจะตามลำดับกันไป แต่พวกเขาทั้งหมดก็ถูกผูกไว้ด้วยความรัก ความรักของบัพดาตานี้หลอมรวมอยู่ในลูกทั้งหมด ทุกคนกำลังโอบยิบไปข้างหน้าด้วยพลังแห่งความรัก เทียบกับความรักนี้กำลังทำให้ลูกทั้งหมดเข้ามาใกล้ชิดชิดพ้อในจิตใจของพวกเขาด้วยร่างกายของพวกเขาและในหัวใจของพวกเขาด้วยเช่นกัน เครื่องบิน (วิมาน) แห่งความรักนำลูกเข้ามาใกล้กับพ่อด้วยความเร็วเพียงหนึ่งวินาที ในญาณ, โยคะและดาร์นา ลูกตามลำดับกันไป ตามความสามารถของลูก แต่ในความรักลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นอันดับหนึ่ง ความรักเป็นพื้นฐานหลักที่มอบให้เป็นของขวัญแก่ลูกทั้งหมดในชีวิตบราห์มิน ถ้าบาบาจะถามลูกทั้งหมดว่าลูกเป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ หากลูกเป็นตัวของการรู้ที่สม่ำเสมอ ไม่ใช่ดวงวิญญาณที่กระเจิงในความรู้ แต่เป็นตัวของการรู้ ลูกก็จะต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกจะพูดว่า "ใช่ แต่..!" แล้วลูกจะพูดว่าอะไรเมื่อลูกถูกถามว่า ลูกเป็นตัวของการนำหรืออย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกจะพูดว่า "ฉันมีเป้าหมายนั้น" อย่างไรก็ตามถ้าบาบาถามลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ ลูกจะพูดว่า "ฮาจิ" (ใช่แล้ว มีแน่นอน) ลูกทั้งหมดได้สอบผ่านในวิชาของความรัก ลูกบางคนสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและลูกบางคนก็สอบผ่าน ลูกสอบผ่านใช่หรือไม่? ดับเบิลฟอเรนเนอร์สอบผ่านไหม? บาร์ตวาสีสอบผ่านไหม? ถ้าลูกสอบไม่ผ่านลูกจะไม่เข้ามาใกล้ (pass ในภาษาฮินดี = ใกล้) การเข้ามาใกล้พิสูจน์ว่าลูกได้สอบผ่านแล้ว ความรักหมายถึงการอยู่อย่างใกล้ชิด สอบผ่าน (ได้รับชัยชนะ) และผ่านสถานการณ์ภายนอกทั้งหมดอย่างง่ายดายมาก ดังนั้นลูกได้สอบผ่านในทั้งสามประเด็นแล้วใช่หรือไม่? เป็นเรื่องง่ายที่จะผ่านทุกสิ่งใช่หรือไม่? หรือบางครั้งง่ายและบางครั้งยาก? ไม่มีอะไรนอกจากประสบการณ์ของความปิติสุขในการอยู่อย่างใกล้ชิด แต่ในการผ่านบางสิ่งลูกตามลำดับกันไปหรือลูกทั้งหมดเป็นอันดับหนึ่ง? ดูลูกไม่ได้พูดว่าลูกเป็นอันดับหนึ่ง การนิ่งเงียบหมายความว่าไม่มีบางสิ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาผ่านไป การสอบผ่านด้วยพลังแห่งความรักนั้นกลายเป็นเรื่องที่ยากและจะง่ายขึ้น เช่นที่เป็นเรื่องง่ายที่จะอยู่ใกล้ชิด ดังนั้นเมื่อมันเป็นเรื่องที่ยากและอยู่เสมอก็จะสอบผ่านทุกสิ่ง ลูกก็จะไม่ต้องสอบผ่าน ลูกจะสอบผ่านเรียบร้อยแล้ว ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกได้สอบผ่านแล้ว ลูกเพียงแค่อ่านสิ่งนั้น ลูกมีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนเช่นนั้นใช่หรือไม่? ดังนั้นในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ลูกทั้งหมดก็อยู่ใกล้ชิดใช่หรือไม่? ลูกอยู่บนบัลลังก์หัวใจ บางคนเป็นแสงแห่งดวงตาและบางคนนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ สิ่งที่อยู่ใกล้ที่สุดคือดวงตาและหัวใจ ไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ในโอมซานติบวัน แต่ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบาบาหรือหลอมรวมอยู่ในดวงตาของบาบาอย่างเป็นเพชรพลอยแห่งแสง สิ่งใดที่ลูกหลอมรวมเข้าด้วยกันจะไม่มีวันห่างไกล

ลูกจะทำอะไรในปีนี้? ลูกพูดว่านี่เป็นการพบปะครั้งสุดท้ายของปีนี้ แต่การสิ้นสุดเตือนลูกให้นึกถึงการเริ่มต้นอย่างมาก การเริ่มต้นเตือนลูกถึงตอนกลาง แต่การสิ้นสุดเตือนลูกถึงการเริ่มต้น ดังนั้นมันจึงไม่ใช่การสิ้นสุดแต่เป็นการเริ่มต้น เป็นการเริ่มต้นของการโอบยิบด้วยความเร็วที่เร็วมาก รูปดั้งเดิมคือรูปของดวงวิญญาณ และดังนั้นความเร็วของรูปดั้งเดิมคืออะไร? มันเป็นความเร็วที่เร็วมาก! เร็วยิ่งกว่าความเร็วของเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ต่างๆในทุกวันนี้ด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม ความเร็วของเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์นั้นก็อยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ด้วยวิทยาศาสตร์ลูกสามารถตัด(ลด)ความเร็วและเพิ่มความเร็วได้ด้วยเช่นกัน แต่จนถึงขณะนี้ก็ยังไม่มีการค้นพบที่ความเร็วของดวงวิญญาณได้ และจะไม่มีใครสามารถทำสิ่งนี้ได้เช่นกัน ในสิ่งนี้ที่วิทยาศาสตร์คิดว่าตนเองล้มเหลว ในที่ที่วิทยาศาสตร์ล้มเหลว ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการด้วยพลังของความเจียบสงบ ดังนั้นเวลานี้ให้ดวงวิญญาณเริ่มโอบยิบด้วยความเร็วสูงด้วยพลังของดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะเป็นในการเปลี่ยนแปลงตนเอง ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของใครก็ตาม ในการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ หรือในการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก เวลานี้ทำให้เกิดความเร็วที่รวดเร็ว สิ่งซึ่งบอกถึงความเร็วที่รวดเร็วคือ ทันทีที่ลูกคิดถึงบางสิ่ง สิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น ไม่ใช่ว่าลูกคิดถึงบางสิ่งนั้น และ... มันจะเกิดขึ้น... ไม่ใช่เลย ลูกคิดถึงบางสิ่งนั้นและสิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น ความคิด คำพูด และการกระทำ ทั้งสามต้องสูงส่งในเวลาเดียวกัน หากลูกตรวจสอบสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือหากลูกตรวจสอบความคิดที่ผิดของลูก ลูกจะพบว่าความเร็ว

นั้นเร็วมาก ลูกจะมีความคิดในช่วงหนึ่ง และลูกพูดถึงสิ่งนั้นในทันที และทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน ความคิด คำพูดและการกระทำนั้นเร็วมาก สิ่งเหล่านี้เป็นไปในเวลาเดียวกัน กำลังของความเร็วของสิ่งเหล่านี้เร็วมากจนจับสันจิตสำนึกของความคิด, การกระทำ, ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตและความยิ่งใหญ่ของชีวิตบราห์มินที่สูงส่ง กำลังของสิ่งที่ไร้ประโยชน์จับสันจิตสำนึกของสัจจะและความถูกต้อง แล้วหลังจากเวลาล่วงเลยไประยะหนึ่ง เมื่อลูกได้สติกลับคืนมา ลูกคิดว่าลูกไม่ควรทำสิ่งนั้น สิ่งนั้นไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ในเวลาที่มีกำลังนั้น การตระหนักรู้ถึงสิ่งที่ถูกต้องเปลี่ยนไป และทำให้ลูกมีประสบการณ์ว่าสิ่งที่ไม่ถูกต้องนั้นถูกต้อง ดังนั้นความแรงของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทำให้ลูกจับสันจิตสำนึกทั้งหมด ดังนั้นป็นี่ ลูกทั้งหมดต้องไร้เดียงสาโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด เมื่อลูกดวงวิญญาณอยู่ในอาณาจักรยุคทองของลูก ลูกไร้เดียงสาต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและต่อมายา และเหตุนี้เองเทพจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือนักบุญ ในทำนองเดียวกัน ขอให้ชั้นสการ์เหล่านี้ของลูกปรากฏออกมา กลายเป็นตัวของความไม่รู้โดยสิ้นเชิงต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใดๆ ให้มีความไม่รู้ต่อการสูญเสียเวลา ลมหายใจ คำพูด และการกระทำของลูกโดยสิ้นเชิง ให้มีความไม่รู้อย่างสิ้นเชิง นั่นคือ ไร้เดียงสาต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในสิ่งเหล่านี้ เมื่อมีความไม่รู้ต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง ลูกจะมีประสบการณ์ของความสูงส่งโดยอัตโนมัติและง่ายดาย และลูกจะให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่น อย่าได้คิดว่าเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามอยู่ ผู้ที่มีชีวิตกำลังทำบางสิ่งผ่านพาหนะ (purusharath = ความเพียรพยายาม, purush - ผู้ที่มีชีวิต, rath - พาหนะ) ดังนั้น การเป็นผู้ที่ดลใจให้พาหนะทำบางสิ่งนั้นเรียกว่าความเพียรพยายาม อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกกำลังเคลื่อนไปในขณะที่ใช้ความพยายาม เพราะผู้เพียรพยายามควรจะโอบรับอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้เพียรพยายามที่ถูกต้อง ความเพียรพยายามไม่ได้หมายความว่าลูกเฝ้าแต่ทำความผิดพลาดเหมือนเดิมครั้งแล้วครั้งเล่า และทำให้คำว่า “เพียรพยายาม” เป็นเครื่องคำจุนของลูก จงกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ถูกต้อง ให้ธรรมชาติของลูกเป็นธรรมชาติและง่ายดายที่สุด เวลานี้จงวางการเพียรพยายามไว้ก่อน เวลานี้ปล่อยสิ่งคำจุนชั่วคราวที่ลูกยึดไว้ ขณะที่ลูกยึดสิ่งคำจุนเหล่านั้น ลูกจะไม่สามารถมีประสบการณ์ของการคำจุนที่สม่ำเสมอของพ่อได้ ในขณะที่ลูกไม่ได้รับการคำจุนของพ่อ ลูกทำให้สิ่งคำจุนที่มีขีดจำกัดเป็นเครื่องคำจุนของลูก ไม่ว่าจะเป็นชั้นสการ์และธรรมชาติของลูกหรือสถานการณ์ภายนอก สิ่งคำจุนใดก็ตามที่ลูกสร้างขึ้น ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งชั่วคราวเพื่อการโง่ และการหลอกลวงอย่างยิ่ง อย่าได้ถูกหลอกลวง การคำจุนของพ่อคือรณมิตร สิ่งชั่วคราวนั้นเป็นสิ่งหลอกลวง เหตุนี้เองลูกจึงรับฟังสิ่งที่หวานชื่นมากมายของมายา และลูกก็ได้ยินมากมายแล้ว เช่นที่ผู้ที่สร้างคัมภีร์ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมานั้นฉลาดมาก – พวกเขาสร้างเรื่องราวที่หวานชื่นเช่นนั้น – ดังนั้นเช่นกัน อย่าได้สร้างเรื่องราวขึ้นมา ลูกแต่ละคนฉลาดกว่าอีกคนหนึ่งในการสร้างเรื่องราวและข้อแก้ตัว อย่าได้มีข้อแก้ตัวใดๆ อย่าได้เห็นข้อแก้ตัวใดๆ อย่าได้หาข้ออ้างใดๆ อย่างไรก็ตาม ลูกควรทำอะไรแทน? มองดูพ่อ ทำเหมือนที่พ่อทำ และกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ เมื่อมีสิ่งใดมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะเริ่มหาข้อแก้ตัวในหนึ่งวินาที เพราะความเร็วของมายานั้นเร็วมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงหาข้อแก้ตัวด้วยวิธีที่สวยงามซึ่งเมื่อبابาได้ยินสิ่งนั้นท่านก็รู้สึกขบขัน อย่างไรก็ตามผู้อื่นก็ประทับใจกับสิ่งนี้ “นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก มันถูกต้อง สิ่งที่ท่านพูดนั้นถูกต้อง มันถูกต้อง” และลูกแม้กระทั่งรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตาม เมื่อเห็นความเร็วของเวลา ลูกต้องโอบรับจากสิ่งคำจุนเหล่านั้นอย่างรวดเร็วมาก สิ่งต่างๆ เหล่านั้นทั้งหมดยังคงสร้างสิ่งที่ไร้ประโยชน์ม้วนหนึ่งในทะเลเบียนประวัติของลูกต่อไป สิ่งเหล่านั้นยังคงถูกม้วนต่อไป ม้วนต่อม้วน ดังนั้น จงกลายเป็นผู้ไร้เดียงสาต่อสิ่งเหล่านั้น ผ่านสภาพของความไร้เดียงสานี้ สภาพของงานรับใช้ที่สำเร็จรูปจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ในปีนี้สิ่งซึ่งบอกของผลทันทีของความเพียรพยายามที่ถูกต้องคืองานรับใช้ที่สำเร็จรูปจะมาถึงลูก จบสิ้นการต่อต้านของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ แล้วการเสนองานรับใช้จะปรากฏเบื้องหน้าลูก ลูกทั้งหมดเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้มาเป็นเวลาหลายปี เวลานี้กลายเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเครื่องมือ ให้พวกเขาเป็น “ไมโครโฟน” (mics) และลูกเป็นพลังอำนาจ (might) ลูกเป็น “ไมค์” มานานแล้ว เวลานี้ให้ผู้อื่นเป็น “ไมค์” และลูกเป็นผู้มีพลังอำนาจ ให้ “ไมค์” เป็นเครื่องมือผ่านพลังอำนาจของลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นสิ่งซึ่งบอกของการโอบรับด้วยความเร็วสูง ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ลูกกำลังโอบรับอย่างรวดเร็วใช่ไหม? หรือบางครั้งก็เร็วและบางครั้งก็ช้า? ลูกจะเฝ้าแต่โอบรับต่อไปด้วยความเร็วสูงอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้หวาดกลัวเมื่อมองเห็นเมฆ ข้อแก้ตัวทั้งหมดเหล่านั้นคือเมฆ ข้ามผ่านสิ่งเหล่านั้นในหนึ่งวินาที รู้วิธีการและได้รับความสำเร็จโดยใช้วิธีที่ถูกต้องในหนึ่งวินาที ด้านหนึ่งมีพลังลึกลับ และอีกด้านหนึ่งมีพลังแห่งความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง พลังลึกลับเป็นเพียงชั่วคราว ในขณะที่ความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้องนั้นคงอยู่ตลอดไป

เวลานี้บัปดาปรารถนาที่จะมีกลุ่มเช่นนี้ที่เป็นอรชุนอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่รับผิดชอบต่อจิตใจ ความคิด คำพูด และส่ายไยของเขา ไม่ว่าฉันจะทำอะไร ไม่ใช่ “ฉัน” ของสำนึกที่เป็นร่าง แต่เป็นอะไรก็ตามที่ฉันดวงวิญญาณที่สูงส่งกระทำ ผู้คนที่มองเห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน ใครก็ตามที่ริเริ่มคืออรชุน เป็นที่จดจำว่า อันดับแรกคืออรชุนที่เป็นไปทางจิต เวลานี้บัปดา

ดาปรารถนาที่จะเห็นกลุ่มเช่นนั้น อย่าได้มองดูสิ่งที่เกิดขึ้น อย่าได้มองดูผู้อื่น อย่ารับฟังสิ่งที่ไร้สาระที่ผู้อื่นถ่ายทอด เพียงแต่เป็นผู้ที่เป็นไปในทางจิตวิญญาณ ผู้ที่มีประกายที่พิเศษสุดของความสูงส่งในความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าเป็นอรุณผู้ที่เป็นไปในทางจิต กลุ่มเช่นนั้นจะมีการเตรียมในปีนี้หรือปีหน้า? อัจชะ ผู้ที่ปรารถนาที่จะมาในกลุ่มนี้ก็มีอีก “ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ฉันคืออรุณ” ถ้าเช่นนั้น บาบามาควรได้รับข่าว “ฉันจะอย่างไรได้? มันเกิดขึ้น สถานการณ์เป็นเช่นนี้... ฉันไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ... ฉันไม่ได้รับพร ฉันไม่มีสิ่งคำจูงใดๆ” ผู้ที่ต้องการเวลาเพิ่มยกมือขึ้น! ลูกต้องการเวลาหนึ่งหรือสองเดือนไหม? หรือลูกต้องการหนึ่งปี? สอบถามกลุ่มทั้งหมดที่มาแล้วให้ผลลัพธ์แก่บาบา ครูก่อนเป็นอันดับแรกเพราะมีผลกระทบอย่างแน่นอนจากบรรยากาศที่ละเอียดอ่อนหรือกระแสจิตของผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือ ลูกสะสมบุญหลายล้านเท่า และลูกอยู่อย่างรับผิดชอบหลายล้านเท่าในฐานะที่เป็นเครื่องมือ ไม่มีอะไรจะกล่าวไปมากกว่านี้แล้วใช่ไหม? เป็นสิ่งดีที่จะกลายเป็นครู อย่างน้อยลูกก็ได้รับกตติ อย่างน้อยลูกได้รับสมญาที่ดี (senior sister) อย่างไรก็ตามแล้วลูกก็มีความรับผิดชอบมากขึ้น ปีนี้ลูกต้องแสดงความใหม่บางอย่าง อย่าคิดว่า: ฉันยกมือหลายครั้งแล้ว ฉันได้ทำสัญญามากมายเป็นเวลาหลายปีแล้วด้วยเช่นกัน ไม่เลย ลูกไม่ควรมีความคิดเช่นนั้นในทางที่ละเอียดอ่อนหรือมีความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับผู้อื่น ความคิดเหล่านี้ทำให้ลูกหยาบคาย “สิ่งนี้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา สิ่งนี้ดำเนินต่อไปตลอดเวลา” กระแสจิตนี้ทำให้ลูกอ่อนแอด้วยเช่นกัน มีความคิดที่มุ่งมั่นและความมุ่งมั่นนั้นจะนำมาซึ่งความสำเร็จอย่างแน่นอน อย่าได้สร้างความคิดที่อ่อนแอ เวลามากมายสูญหายไปกับการหล่อเลี้ยงสิ่งเหล่านั้น การสร้างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว หนึ่งร้อยลูกสร้างขึ้นในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามต้องใช้เวลามากมายที่จะหล่อเลี้ยงสิ่งเหล่านั้น ต้องใช้ความเพียรพยายามและเวลาที่จะจบสิ้นสิ่งเหล่านั้น และลูกก็ถูกตัดสิทธิ์จากการได้รับพรและความปรารถนาดีจากบรรพบุรุษด้วยเช่นกัน ลูกแม้กระทั่งถูกตัดสิทธิ์จากพรและความปรารถนาดีจากทุกคน สร้างสายใยของความคิดที่บริสุทธิ์เช่นนั้นที่ความคิดที่บริสุทธิ์โอบล้อมแม้กระทั่งผู้ที่อ่อนแอเล็กน้อย แล้วสายใยของความคิดที่บริสุทธิ์นี้จะกลายเป็นรั้วนักรบแห่งการปกป้องคุ้มครองสำหรับพวกเขา กลายเป็นวิธีการของความปลอดภัย เป็นป้อมปราการ ถึงกระนั้นลูกยังไม่ได้ตระหนักถึงพลังของความคิดที่บริสุทธิ์อย่างเต็มที่ หนึ่งความคิดอันทรงพลังที่บริสุทธิ์และสูงส่งสามารถสร้างความมหัศจรรย์เช่นนั้นได้ ลองดูและมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นในปีนี้ เริ่มแรกจะมีการรบราในการฝึกฝนนี้ ความคิดที่ไร้ประโยชน์จะตัดความคิดที่บริสุทธิ์ของลูก เช่นที่พวกเขาอาจกลัวลูกธนูของฆราวาสและพาดดาวสที่ลูกธนูดอกหนึ่งทำลายลูกธนูอีกดอกหนึ่งก่อนที่ลูกธนูนั้นจะถึงเป้าหมาย ดังนั้นเช่นกัน ความคิดก็พยายามที่จะจบสิ้นความคิดอื่นๆ ความคิดเหล่านั้นจะทำสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมิตรร่วมทางของผู้ที่มีความคิดที่มุ่งมั่นคือพ่อ ลูกมีติลัคแห่งชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ เวลานั้นขอให้สิ่งเหล่านั้นปรากฏออกมาและสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะหลอมรวมโดยอัตโนมัติ ลูกปล่อยให้เวลาสูญหายไป ลูกไม่ได้ตัดสิ่งนั้นออกไปในทันที แต่ลูกได้รับการแต่งตั้งสืบจากสิ่งนั้นแทน ตัดสิ่งเหล่านั้นออกไปในเวลาน้อยกว่า 1 วินาที จบสิ้นสิ่งเหล่านั้นด้วยความคิดที่บริสุทธิ์ บรรยากาศของความคิดที่บริสุทธิ์ของทุกคนจะล้อมรอบทุกคนและจะทำความมหัศจรรย์อย่างแน่นอน อย่าได้คิดล่วงหน้า คิดว่า สิ่งนี้ไม่เกิดขึ้น คิดว่าลูกได้ทำมากมายแล้ว ที่ลูกกำลังทำอย่างมากมายและได้ยินมากมาย ที่ลูกชอบสิ่งนี้อย่างมากเช่นกัน แต่มันไม่ได้เกิดขึ้น บรรยากาศของสิ่งที่ไร้ประโยชน์นี้ทำให้ลูกอ่อนแอ; มันจะต้องเกิดขึ้น มีความมุ่งมั่นและโอบอ้อม ลูกไม่สามารถบรรลุอะไรได้หรือไม่? อย่างไรก็ตามก่อนอื่นต้องมีคามใส่ใจต่อตนเอง ความใส่ใจต่อตนเองจะจบสิ้นความตึงเครียด ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? เมื่อบางคนพูดว่า สิ่งนี้ยังคงเกิดขึ้นตลอดเวลาและพวกเขาได้สัญญาไว้ก่อนหน้านี้เช่นกัน อย่าได้ฟังสิ่งนั้น อย่าเห็นด้วยกับผู้ที่อ่อนแอ แต่จงทำให้พวกเขาเป็นมิตรของลูก ถ้าใครพูดอะไรที่ไม่ถูกต้อง ก็จงบอกพวกเขาว่า พูดแต่สิ่งที่ดี คิดแต่สิ่งที่ดี และทำในสิ่งที่ดี อัจชะ ลูกทุกคนมีความสุขและพอใจไหม? เวลานั้นบาบาได้พูดกับทุกคนแล้ว นี่คือการรักของพ่อด้วยเช่นกัน สิ่งซึ่งบอกของการมีความรักต่อใครบางคนคือลูกไม่สามารถทนเห็นความอ่อนแอใดๆในผู้ที่ลูกรักได้ ลูกจะคิดว่าความผิดพลาดของผู้ที่ลูกรักนั้นเป็นความผิดพลาดของลูกเอง ดังนั้นเมื่อพ่อได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับลูกๆ ท่านก็คิดว่าสิ่งนั้นเป็นของท่านเอง ดังนั้นลูกปรารถนาที่จะเห็นผู้ที่ลูกรักกลับมาเพียบพร้อม, สมบูรณ์พร้อมและหัดเทียม ทุกคนพูดสิ่งนี้กับบรรพบุรุษเพราะความรักที่พวกเขามีต่อบาบามา ไม่ว่าจะเป็นหัวใจของพวกเขา ในเพลง ในคำพูด หรือในความคิด บรรพบุรุษรับฟังทุกคน ดังนั้นทุกคนพูดสิ่งเดียวกันหลายครั้งว่า: เราจะตอบแทนความรักของบาบาได้อย่างไร? เพราะลูกได้เปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่โชคดีเพียงไม่กี่คนจากหลายล้านคน ลูกไม่ได้กลายเป็นกำมือเดียวจากผู้โชคดีไม่กี่คน แต่ลูกกลายเป็นผู้โชคดีเพียงไม่กี่คนจากหลายล้านคน ลูกทั้งหมดได้สอบผ่านแล้วในสิ่งนี้ แล้วพ่อต้องการอะไรเป็นการตอบแทน? การตอบแทนที่ท่านต้องการคือให้ลูกเปลี่ยนแปลงตนเอง เข้าใจไหม? แค่นี้เอง นี่คือการตอบแทน ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่หรือไม่? ลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้ด้วยความรักของลูกหรือไม่? มันไม่ใช่ความรักที่เห็นแก่ตัวใช่หรือไม่? ลูกพร้อมที่จะละทิ้งสิ่งนี้ด้วยความรักของลูกหรือไม่? ลูกพร้อมที่จะทำตามคำสั่งใดๆที่พ่อให้หรือไม่? ลูกทั้งหมดมีความรัก 100 เปอร์เซ็นต์หรือไม่? ลูกพร้อมที่จะเปลี่ยนตนเองหรือไม่? สิ่งใดที่ทำไปด้วยความรัก, การสละละทิ้งหรือ

โชค? ผู้เลื่อมใสศรัทธาพร้อมที่จะตัดหัวของเขา ลูกพร้อมที่จะตัดหัวของราวันหรือไม่? อย่าได้ตัดหัวทางร่างของลูก แต่อย่างน้อยก็ตัดหัวของราวัน! ลูกจะตัดหัวทั้งห้าหรือลูกจะเหลือไว้หนึ่งหรือสองหัว? ลูกจะเก็บหัวของความอ่อนแอเล็กๆน้อยๆไว้หรือไม่? โอเค อาจจะไม่ใช่ห้าหัว แต่หัวที่หกของการไม่ฉลาดเล็กน้อยก็แสดงให้เห็นเช่นกัน ลูกจะเก็บสิ่งนั้นไว้หรือไม่? อ้อชะ

ถึงชาวมรุษันทั้งหมด ดวงวิญญาณที่มีรูปเทวดานางฟ้าที่โบยบินด้วยเครื่องบินของจิตใจของพวกเขา และพร้อมกับสิ่งนั้นถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มาถึงมรุษันด้วยเครื่องบินแห่งความคิด ถึงดวงวิญญาณที่รักที่สูงส่งที่สุดในทุกหนแห่ง ผู้ที่มีความคิดที่สูงส่งของการได้รับโชคผ่านการสละละทิ้ง ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดกับพ่อผู้นำความคิดของการเป็น A1 (ชั้น 1) มาสู่ชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา ถึงลูกทุกคนในต่างแดนและในบาร์ต ด้วยความรัก ระลึกถึงและนมัสตตามคุณสมบัติพิเศษของลูกเอง

พร: ขอให้ลูกฝึกฝนการออกกำลังกายของการนำพลังมาสู่ชีวิตของลูกและด้วยเหตุนี้จึงเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดแม่บราห์มามีความผูกพันทางจิตกับลูกๆ และเหตุนี้เองท่านจึงสร้างลูกกลุ่มพิเศษขึ้นมาโดยการปลุกเรียกพวกเขาด้วยความรักที่ละเอียดอ่อนและเสิร์ฟพวกเขาด้วยอาหารบำรุงแห่งพลัง ที่นี้ท่านเคยเสิร์ฟพวกเขาด้วยเนยใส และทำให้พวกเขาออกกำลังกายด้วยเช่นกัน ท่านเคยให้ลูกวิ่งแข่งผ่านสามโลก ซึ่งมีการต้อนรับเป็นพิเศษในชีวิต และลูกทุกคนก็กลับมาเต็มไปด้วยพลังทั้งหมด

คติพจน์: คติพจน์: ดวงวิญญาณที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองจะให้ความเคารพผู้อื่นและทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงถามหัวใจตนเองว่าลูกกลายเป็นดอกไม้หอมผู้ที่กระจายกลิ่นหอมของความรู้หรือไม่ จงเฝ้าแต่กระจายกลิ่นหอมที่ดีมากๆอย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** สภาพของลูกคนไหนที่คงอยู่อย่างซาบซึ้งมาก และพื้นฐานของการไปอย่างรวดเร็วคืออะไร
- คำตอบ:** สภาพของผู้ที่เป็นดอกไม้ที่ดีมากๆ และผู้ที่สติปัญญาไตร่ตรองความรู้อย่างต่อเนื่องอยู่อย่างซาบซึ้งมาก ลูกๆ จะอยู่อย่างร่าเริงเบิกบานมากเมื่อพวกเขาให้การสอนความรู้และโยคะ และกระจายกลิ่นหอม การกลายเป็นแมลงเม่าที่แท้จริงคือพื้นฐานของการไปอย่างรวดเร็ว จงอยู่อย่างปลอดภัยจากพายุของมายาด้วยการทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง
- เพลง:** เปลวไฟลุกโชติช่วงในการชุมนุมของเหล่าแมลงเม่า

โอมชานติ ลูกแมลงเม่าที่มีชีวิตได้ยินเพลงนี้ ไม่ว่าลูกถูกเรียกว่าแมลงเม่าหรือดอกไม้ก็ตาม นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกๆ เข้าใจว่าไม่ว่าลูกกลายเป็นแมลงเม่าอย่างแท้จริงหรือเป็นผู้ที่บินวนไปรอบๆและจากไปแล้วก็ลืมนเปลวไฟก็ตาม ลูกแต่ละคนต้องถามหัวใจตนเองว่าฉันกลายเป็นดอกไม้มากเพียงใดและกระจายกลิ่นหอมของความรู้ออกไปมากเพียงไร ฉันทำให้ผู้อื่นไปเป็นดอกไม้เหมือนกับตัวฉันหรือไม่ ลูกๆรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีกลิ่นหอมอย่างมาก ผู้ที่เป็นดอกไม้ที่ดีและเป็นแมลงเม่าจะมีกลิ่นหอมมากๆ อย่างแน่นอน พวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ พวกเขาจะทำให้ผู้อื่นไปเป็นดอกไม้หรือแมลงเม่าเหมือนตนเอง หากไม่ใช่ดอกไม้แล้ว พวกเขาจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกตูม แมลงเม่าที่สมบูรณ์คือผู้ที่ตายขณะมีชีวิต และสังเวตตนเอง นั่นคือ พวกเขากลายเป็นลูกของพระเจ้า เมื่อคนร่ำรวยรับเลี้ยงเด็กที่ยากจน เด็กคนนั้นจะจดจำพ่อแม่ใหม่ที่ได้รับตนเองมาเลี้ยง เขาก็จะลืมพ่อแม่ที่ยากจน เขารู้ว่าตนเองมีพ่อแม่ที่ยากจน แต่เขาจะจดจำพ่อแม่ที่ร่ำรวยผู้ที่ให้ทรัพย์สินสมบัติแก่เขา ชันยาสซีและนักปราชญ์ ฯลฯ บำเพ็ญเพียรเพื่อไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาทั้งหลายทำความพยายามเพื่อการหลุดพ้น แต่ก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของการหลุดพ้น บางคนพูดว่าพวกเขาจะหลอมเข้าไปในแสงอันเป็นนิรันดร์และบางก็พูดว่าพวกเขาจะไปอยู่เหนือดินแดนนิพพาน การไปสู่ดินแดนนิพพานไม่ใช่การหลอมเข้าไปในแสง ลูกเข้าใจว่าลูกคือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้น ลูกจะทำอะไรขณะที่อยู่ในโลกสกปรกนี้เล่า ลูกได้รับการอธิบายว่าเมื่อลูกพบผู้อื่น จงอธิบายให้เขาฟังว่าละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ที่นั่นมียุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก และนี่คือยุคบรรจบพบกัน เมื่อสิ้นสุดยุคทอง จะมีการบรรจบกันของยุคทองกับยุคเงิน ที่นั่น ยุคเหล่านั้นจะเปลี่ยนไป แต่ที่หนึ่งจริงจะเปลี่ยน พ่อไม่ได้มาทุกยุคอย่างที่ผู้คนเชื่อกัน พ่อพูดว่าเมื่อทุกคนกลับมาตาโมประธานและเป็นตอนจบของยุคเหล็ก พ่อจึงมาในการบรรจบกันของวงจรร เมื่อยุคนั้นเปลี่ยนไปก็จะลดลงไปสององศา เมื่อมีเกมิตสนิทของลางร้าย พ่อจะมา พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ แมลงเม่า แมลงเม่าอย่างต่างลำดับกันอีกด้วย บางคนสังเวตตนเอง และบางคนก็บินวนไปรอบๆและจากไป พวกเขาทำตามศรัทธาไม่ได้ หากลูกไม่ทำตามศรัทธา มายาจะทำให้ลูกลืมนเรื่องราวๆ ศรัทธาได้รับการจดจำอย่างมาก มีคำกล่าวที่ว่าศรัทธาทุกวัดคิดตา ต่อมาพวกเขาได้นั่งลงและสร้างคัมภีร์ขึ้นมา เวลานั้น เพราะสติปัญญาของผู้คนราโจหรือตาโม พวกเขาจึงเชื่อว่าศรัทธาขณะมาในยุคทองแดง พ่อพูดว่าพ่อมาเมื่อเหล่าเทพของศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์นั้นได้หายไป อย่างไรก็ตาม ลูกลืมนไปแล้วว่าลูกเคยเป็นของศาสนาเทพ ลูกเคยพูดว่าศาสนาของลูกคือศาสนาฮินดู นี่คือการผิดพลาดประการหนึ่งที่ร้ายแรงมาก จงถามชาวบาร์ตที่เป็นผู้กราบไหว้บูชาของศาสนาเทพว่าพวกเขาเป็นของศาสนาใด แล้วพวกเขาก็จะพูดว่าเราเป็นของศาสนาฮินดู โอ! แต่ท่านกราบไหว้บูชาใครเล่า ชาวบาร์ตไม่รู้จักศาสนาของตนเอง สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เพียงเมื่อลูกลืมนไปเท่านั้นว่าพ่อจะมาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์อีกครั้งหนึ่ง ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่เคยเป็นนายของโลกได้ลืมนไปแล้ว ดังนั้นลูกจะไปว่าอะไรใครได้เล่า พ่อผู้เดียวนี้เท่านั้นที่มาและนำลูกออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ และทำให้ลูกไปเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ลูกอาจจะพูดว่าเวลานี้ลูกเป็นนายของนรก โลกนี้ต้องกลับมาตาโมประธานอย่างแน่นอน ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปอยู่เบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ์ และคารวะพวกเขา เพราะชันยาสซีบริสุทธิ์ผู้คนจึงทำให้พวกเขามาเป็นกुरुของตนเอง ผู้คนเหล่านั้นสงสัยว่าตนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอย่างไรหากไม่กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์โดยผ่านกुरु อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้ทำตามกुरु แม้แต่กुरुก็ไม่บอกพวกเขาว่าท่านไม่ได้กำลังทำตามเรา ท่านจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นพ่อพูดว่าหากลูกกลับมาบริสุทธิ์และไร้กิเลสแล้ว ลูกคือผู้ที่ทำตามพ่อ หากลูกไม่ได้เป็นดังนี้ ลูกก็ไม่ใช่ผู้ที่ทำตามพ่อ ลูกจะไม่สามารถรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้

ชั้นยาสีจะไม่พูดว่าจงทำตามฉัน มิฉะนั้นจะมีการลงโทษ พ่อพูดว่าจงทำตามศรัมัท มิฉะนั้นลูกจะต้องร้องไห้อยู่ในความทุกข์ระทมอย่างมาก ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณคือผู้ที่ประสบกับทั้งความสุขและความทุกข์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ บาบาอธิบายแก่ลูกข้าแล้วข้าเล่าว่าลูกๆ จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เวลานั้น ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพราะลูกไม่มีความสุข ลูกรู้ว่าลูกจะมีความสุขมากในยุคทอง ที่นั่น ลูกจะไม่ตระหนักรู้เลยว่าต่อมากลางต้องไปสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกไม่รู้เลยว่าลูกเข้ามาสู่ความสุขอย่างไรหรือใช้ชาติเกิดมากเพียงใด เวลานั้นลูกรู้ว่าใครคือผู้ที่สูงสุด เช่นที่พระเจ้าเติมไปด้วยความรู้ ลูกก็ยังเติมไปด้วยความรู้เช่นกันเพราะลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า เวลานั้นลูกคือลูกของพระเจ้า เหล่าเทพไม่ได้ลูกเรียกว่าลูกๆ ของพระเจ้า เวลานั้นลูกคือลูกของพระเจ้า แต่ลูกต่างลำดับกันไป บางคนซาบซึ้งมากกว่า พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาทำตามคำสั่งของพ่ออย่างต่อเนื่อง ลูกทำตามคำสั่งของท่านมากเพียงไร ลูกก็จะกลับมาสูงส่งมากตามนั้น พ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกส่วนตัว และพูดว่าลูกๆ จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! จงทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และจดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้ตลอดเวลา ลูกจะจดจำพ่อได้ต่างลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตาม ผลของความเพียรพยายามนั้นจะถูกประกาศในเวลาสุดท้าย พ่อคือผู้ประทานความสุข ไม่ใช่พ่อซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์ด้วยเช่นกัน พ่อไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูกๆ ลูกๆ ได้รับความทุกข์ผ่านพฤติกรรมผิดๆ ของตนเอง พ่อไม่สามารถเป็นเหตุของความทุกข์ได้ บางคนพูดว่าพระเจ้า โปรดให้ลูกแก่ฉันด้วยเถิด เพื่อที่วงศ์สกุลของฉันสามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ เด็กๆ ได้รับความรักอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ลูกได้รับความทุกข์จากการกระทำของตนเอง เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีความสุขอย่างมาก ท่านพูดว่าจงทำตามศรัมัท ด้วยการทำตามคำสั่งปีศาจ ลูกได้รับความทุกข์ ลูกๆ กลับมาไม่มีความสุขเพราะไม่ทำตามคำสั่งของพ่อ ครูและซีเนียร์ของลูก พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ให้ความทุกข์เสียเอง พวกเขาเป็นของมายา เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสั่งจากพระเจ้า ผลจากคำสั่งของพระเจ้าดำเนินไปถึง 21 ชาติเกิด และแล้วลูกก็ทำตามคำสั่งของมายาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจรรพระเจ้ามาครั้งเดียวเท่านั้นและให้คำสั่งแก่ลูก มายาคงอยู่มาถึงครึ่งวงจรรและออกคำสั่งอย่างต่อเนื่อง ด้วยการทำตามคำสั่งของมายา ลูกจึงกลับมาอัปโชค 100% ดังนั้นดอกไม้ที่ดิฉันจะอยู่อย่างซาบซึ้งกับความสุขนี้เสมอ ลูกต่างลำดับกันไป แผลงเม่าบางตัวเป็นของพ่อและเริ่มทำตามศรัมัท โดยทั่วไปแล้ว ผู้ที่ยากจนจะเขียนบัญชีเต็มๆ ของตนเองให้แก่พ่อ ผู้ที่ร่ำรวยจะกล่าวว่าบางทีทรัพย์สินสมบัติของเขาจะถูกเอาไป นี่เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับผู้ที่ยากจน พ่อพูดว่าพ่อคือเจ้าของคนจน ท่านจะถูกให้กับผู้ที่ยากจนเสมอ สิ่งนี้อ้างถึงสุดตามว่าเขาได้ให้ข้าวหนึ่งกำมือ และได้รับพระราชวัง ลูกนั้นยากจน ตัวอย่างเช่นหากบางคนมี 25 หรือ 50 รูปี และให้ 1 หรือ 2 แอนนาแก่บาบานั้นก็ยังคงเท่ากับคนรวยที่ให้ 50,000 เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าเจ้าของคนจน ผู้ที่ร่ำรวยจะพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่มีศรัทธาเต็มที่ ลูกนั้นยากจน ผู้ที่ยากจนจะมีความสุขเมื่อได้รับทรัพย์สินสมบัติ บาบาอธิบายว่าผู้ที่ยากจนที่นี้จะกลับมาร่ำรวยที่นั่น และผู้ที่ร่ำรวยที่นี้จะยากจนมากที่นั่น บางคนถามว่าเราควรใส่ใจกับยักษ์หรือครอบครัวของเรา บาบาพูดว่าจงดูแลเอาใจใส่ครอบครัวของลูกให้ดีมาก การที่ลูกยากจนในเวลานี้เป็นเรื่องที่ดี หากลูกร่ำรวย ลูกไม่สามารถจะรับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อได้ ชั้นยาสีจะไม่พูดเรื่องนี้ พวกเขาจะรับเงินและสร้างทรัพย์สินสมบัติของตนเอง ชีพบาบาไม่ได้สร้างสิ่งใดสำหรับตัวท่านเองอาคารเหล่านี้ ฯลฯ ลูกสร้างขึ้นมาให้กับลูกๆ นี่ไม่ใช่สมบัติของใคร ทั้งหมดนี้เป็นเพียงชั่วคราวเพราะลูกๆ ต้องมาอยู่ที่นั่นในเวลาสุดท้าย อนุสรณ์ของเราอยู่ที่นี่ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจะมาและพักอยู่ที่นี่ในเวลาสุดท้าย ผู้ที่อยู่อย่างโยคยุคดึกจะวิ่งมาหาพ่อ พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ลูกได้รับความช่วยเหลือมากมายจากพ่อ ลูกรู้ว่าเราต้องเห็นการทำลายล้างขณะนั่งอยู่ที่นี่ เช่นที่บาบาเคยทำให้ลูกๆ ทั้งหลายบันเทิงใจในตอนต้น ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มาในภายหลังก็จะมีสิทธิ์เช่นกัน ในเวลานั้นลูกจะรู้สึกร่าเริงว่ากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ ลูกจะเข้ามาใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ และอีกไม่นานการทำลายล้างจะเกิดขึ้น และแล้วเราก็คงกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง มีดอกไม้ทุกประเภท ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจว่าลูกส่งกลิ่นหอมของความรู้อย่างมากเพียงใด ฉันกำลังสอนความรู้และโยคะให้แก่ผู้อื่นหรือไม่ ผู้ที่ทำงานรับใช้จะรู้สึกร่าเริงเบิกบานอยู่ภายใน บาบารู้ว่าพวกเขาอยู่ในสภาพใดและจะไปอย่างรวดเร็วในสภาพนั้นได้มากเพียงใด ผู้ที่เป็นแผลงเม่าแล้วจะควบไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วในสภาพของตนเองได้ พ่ออธิบายว่าพายุของมายาจะมา จงปกป้องตนเองจากพายุเหล่านั้น ชั้นยาสีไม่เคยพูดว่าสามีและภรรยาต้องอาศัยอยู่ที่บ้านและอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถให้แรงบันดาลใจในการสละละทิ้งเช่นนั้นได้ การสละละทิ้งของพวกเขาเป็นหนทางของการอยู่อย่างสันโดษที่เราใจปรารถนา มนุษย์สอนการสละละทิ้งแบบหฐโยคะให้แก่มนุษย์ด้วยกัน เวลานั้นเท่านั้นที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มาและสอนราชาโยคะให้แก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีความรู้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณกำลังอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณนี้ พี่น้องชายของฉัน เหมือนกับที่ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่ออธิบายให้แก่เรา ดวงวิญญาณผู้เป็นลูกๆ ฉันก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน บาบากำลังสอนฉัน และแล้วฉันก็สอนพวกคุณผู้เป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม เพราะไม่มีศรัทธาของการเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจึงคิดว่าตนเองเป็นมนุษย์ที่กำลังอธิบายให้แก่มนุษย์ พ่อพูดว่าพ่อพูดกับดวงวิญญาณ

เท่านั้น พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกก็จะพูดว่าฉัน ดวงวิญญาณรับฟังและถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่ดวงวิญญาณ หากลูกอธิบายแก่บางคนขณะที่อยู่ในสำนักดวงวิญญาณ ลูกศรก็จะยิงตรงเป้าได้อย่างรวดเร็ว หากลูกไม่สามารถคงอยู่ในสำนักดวงวิญญาณได้ ลูกก็จะไม่สามารถพร่ำสอนสิ่งนี้ไปสู่ผู้อื่นได้ นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังฟังผ่านอวัยวะเหล่านั้น พ่อพูดว่าพ่อกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกพูดว่าเราดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องชายของเรา พ่อพูดว่าพ่อกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ คำสั่งของบาบา คือ ลูกๆ จงกลับมาปราศจากร่าง นั่นคือ จงมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ทั้งสำนักที่เป็นร่างและจดจำพ่อ สิ่งนี้ควรเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ไม่ใช่พูดกับร่างกาย แม้ว่าบางคนอาจจะเป็นผู้หญิง ลูกกำลังพูดกับดวงวิญญาณนั้น ลูกๆ ถือว่าลูกเป็นของบาบา แต่ไม่เป็นเช่นนั้น! สติปัญญาของลูกทำงานอย่างละเอียดอ่อนมากในสิ่งนี้ สิ่งนั้นเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ฉัน ดวงวิญญาณกำลังอธิบาย ไม่ใช่ว่าฉันกำลังอธิบายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ไม่เลย นี่คือพี่ชายน้องชายของฉัน ฉันต้องชี้หนทางให้แก่เขา ดวงวิญญาณเข้าใจสิ่งนี้ เมื่อลูกมีสำนักนี้เท่านั้นที่ลูกศรจะยิงถูกเป้า เมื่อลูกพูดขณะมองดูที่ร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นจะไม่ได้ยิน ก่อนอื่น จงเตือนพวกเขาว่าฉันกำลังพูดกับดวงวิญญาณนี้ ดวงวิญญาณไม่ได้เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง ดวงวิญญาณนี้แตกต่างชัดเจน คำว่าผู้ชายและผู้หญิงนั้นเป็นเพราะร่างกาย บรรพมาและสรีระสติถูกเรียกว่าผู้ชายและผู้หญิง ช่างก้ำและปราวดีก็ถูกเรียกว่าผู้ชายและผู้หญิง แต่ชีพบาบาไม่ใช่ทั้งผู้ชายหรือผู้หญิง พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ดวงวิญญาณของบาบา กำลังอธิบายผ่านผู้นี้ ลูกดวงวิญญาณต้องถูกจัดยาเท่านั้นเองที่สำนักของความเป็นร่างของลูกจะหยุดไป มิฉะนั้น ก็จะไม่มิกลิ่นหอมนั้นหรือผละกำลังใดๆ ฉันกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณ และลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังฟัง พ่อพูดว่าลูกต้องกลับบ้าน และลูกต้องกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ มาบนมานะบาฟ! และแล้วลูกก็จะกลับมา “มาเดียจีบาฟ” โดยอัตโนมัติ สิ่งหลักคือ “มานมานะบาฟ” จงจดจำพ่อ แม้ว่าทุกคนจะพูดว่าจงจดจำพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน โดยเฉพาะพวกเขาพูดว่าจงจดจำพระเจ้า ลูกต้องไม่จดจำศรีกฤษณะหรือเหล่าเทพ เวลานี้ลูกๆ ได้รับสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนมาก จงตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองความรู้ ลูกต้องทำงานระหว่างวัน เพราะลูกคือคาร์มาโยคี มีการเขียนไว้ว่าจงกลายเป็นผู้พิชิตการหลับใหล จงตื่นตัวในตอนกลางคืนและหารายได้ของลูก ระหว่างวันนั้นมีการขยายตัวของมายาอย่างมากมาย บรรยากาศในอมฤตเวลานั้นดีมาก ลูกๆ ไม่ได้เขียนบอกบาบาว่าลูกตื่นเวลานี้และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ต้องการความพยายามอย่างมาก ลูกกลับมาเป็นนายของโลก และดังนั้น ลูกต้องเพียรพยายามอีกเล็กน้อยอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณนี้กำลังพูดกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง พี่ชายน้องชายของฉัน จงฝึกฝนอย่างมั่นคงว่าลูกดวงวิญญาณกำลังพูดและฟังผ่านอวัยวะเหล่านั้น
2. เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงกลับมาบริสุทธิ์และปราศจากกิเลส ตายขณะมีชีวิตและกลายเป็นแมลงเม่าอย่างสมบูรณ์

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่ได้รับความร่วมมือจากทุกคน และก้าวไปข้างหน้าด้วยความพิเศษของความกล้าหาญเดียว
ลูกๆ ผู้ที่คงอยู่อย่างกล้าหาญและไม่ขลาดกลัวจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อโดยอัตโนมัติเพื่อก้าวต่อไป ด้วยความพิเศษของความกล้าหาญพวกเขาได้รับความร่วมมือจากทุกคน โดยการมีความพิเศษเฉพาะนี้ ความพิเศษอื่นๆ มากมายจะมาหาพวกเขาโดยอัตโนมัติ ก้าวไปข้างหน้าหนึ่งก้าวและลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในความร่วมมือหลายก้าว ผ้าแต่บริจาและให้พรของความพิเศษนี้แก่ผู้อื่นต่อไป นั่นคือใช้ความพิเศษของลูกในการทำงานรับใช้ และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: รักษาสติปัญญาของลูกให้เบาสบายเพื่อให้พ่อนั่งบนเปลือกตาของลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตที่นำอัครรรยณะที่นั้งอยู่ที่บ้าน การจาริกแสวงบุญของลูกนั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางสติปัญญา เฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในการจาริกแสวงบุญนี้ขณะที่ทำการกระทำและลูกจะกลับมามีสิริสวัสดิ
- คำถาม:** สิ่งทีละเอียดย่อนและสิ้นใดที่ลูกเพียงได้ยินในเวลานี้เท่านั้นในหนทางของความรู้?
- คำตอบ:** ลูกรู้ว่าลูกทั้งชายและหญิงนั้นคือดวงวิญญาณ เจ้าสาวของดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งผู้เดียว เจ้าบ่าวคือพระเจ้าผู้เดียว และแล้วเมื่อพิจารณาทางร่างกาย ลูกคือหลานชายและหลานสาวของชีพบาบา ลูกแต่ละคนมีสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ในทรัพย์สินสมบัติของท่าน ลูกประกาศสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของความสุขที่สม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของปู่ของเรา นี่คือการประเดิมทีล้นอย่างมาก
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุด

โอมขานติ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้แต่งเพลงนี้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางร่างและการจาริกแสวงบุญทางจิต พวกเขาจดจำผู้ที่คงอยู่ในอดีต มนุษย์ทั้งหมดเพียงรู้จักการจาริกแสวงบุญทางร่างเท่านั้น ลูกสามารถเห็นว่าพวกเขาได้ไปที่นั่นมาชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาจดจำบาตรินารด ศรีนารด ฯลฯ เท่านั้นในสติปัญญาของพวกเขา ลูกๆ จดจำการจาริกแสวงบุญทางร่างด้วยเช่นกันและลูกยังคงจดจำการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น ลูกได้ไปในการจาริกแสวงบุญนั้นมาชาติแล้วชาติเล่า เวลาลูกๆ มีความรู้ของการจาริกแสวงบุญทางจิตในสติปัญญาของลูก โยคะของสติปัญญาของผู้คนนั้นเป็นไปกับการจาริกแสวงบุญที่มีตัวตน โยคะของสติปัญญาของลูกนั้นเป็นไปกับการจาริกแสวงบุญทางจิต มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืน เวลาลูกกำลังก้าวหน้าไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญที่นำอัครรรยณะที่นั้งอยู่ที่บ้าน ใครจะสามารถเข้าใจถึงการจาริกแสวงบุญนี้? เมื่อลูกต้องแะตนเองในธุรกิจ ฯลฯ ของลูก ลูกไม่ได้จดจำการจาริกแสวงบุญนั้นมากนัก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกนั่งลงเพื่อไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะจดจำอย่างดีมากว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ความรู้ที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นทำสิ่งใดอย่างแท้จริง จะมีการจาริกแสวงบุญเพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์อย่างแน่นอน นั่นคือดินแดนนิพพานที่แสนหวานที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดนั้นจดจำ ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าต้องมาหาเราหรือเราต้องไปหาพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ากูรูของพวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาได้ไปสู่ดินแดนนิพพานหรือโลกที่ไม่มีตัวตน โอเคและพวกเขาเคยทำสิ่งใดที่นั่นในเวลานั้น? พวกเขาเพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่นหรือ? พวกเขาไม่รู้ว่สิ่งใดเคยเกิดขึ้นเลย พวกเขาเพียงแต่พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ไปเหนือทุกสิ่งสู่ดินแดนนิพพานหรือแสงนั้นลูกหลอมรวมไปสู่แสงหรือคลื่นหลอมรวมเข้าไปสู่มหาสมุทร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งใดว่าจริงโลกหมุนไปอย่างไร เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูกว่าเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในชาติเกิดสุดท้ายนี้ที่ลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกสามารถเรียกการจาริกแสวงบุญว่าการจาริกแสวงบุญทางจิตหรือการจาริกแสวงบุญของดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดลูกควรมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณที่มีร่างนั้นมีประสบการณ์ของความทุกข์ ดังนั้นในเวลานี้เมื่อดวงวิญญาณอยู่กับร่างกายของพวกเขา พวกเขาคือเจ้าสาวที่กำลังมองหาพ่อ ชายและหญิงทั้งหมดคือเจ้าสาว โดยทั่วไปผู้ชายนั้นจะไม่เรียกว่าเจ้าสาว อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกล้ำล้นไหลอย่างมาก ลูกคิดว่าลูกเองเป็นหลานของชีพบาบา นั่นคือเมื่อลูกอยู่ในร่างกายลูกคือหลานชายและหลานสาว บาบาได้อธิบายว่าลูกแต่ละคนมีสิทธิ์ต่อทรัพย์สินสมบัติของปู่ หากพ่อนั้นมั่งคั่งแต่ลูกชายของเขานั้นไม่มีคำก็เป็นไปได้ว่าพ่อจะไม่ให้ทรัพย์สินสมบัติของเขาแก่ลูกชายของเขา อย่างไรก็ตามทรัพย์สินสมบัติของปู่ได้อยู่ในราชินีกุลตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ในยุคทองและยุคเงินลูกจะใช้ทรัพย์สินสมบัติของปู่ของลูก เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของลูกจากปู่ ทรัพย์สินสมบัติของปู่ก็ยังใหญ่อย่างมาก ลูกประกาศสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของความสุขที่สม่ำเสมอเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือปู่ บราห์มานั้นลูกเรียกว่าบาบา ลูกพูดว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัตินี้จากปู่ของลูก ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติของปู่มากเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามมากเพียงใดที่ลูกทำ เช่นที่แม่และพ่อนี้ จากด้อมบาและจากด้อมปีตา กำลังทำความเพียรพยายาม ในทำนองเดียวกันลูกกำลังกลับมาสูงส่งเช่นเดียวกันด้วยการทำความเพียรพยายามเดียวกัน ลูกประกาศสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติอย่างสมบูรณ์จากปู่ ลูกได้รับอาณาจักร ลูกรู้ว่าอำนาจในการปกครองนั้นยืนยาวนานเพียงไร มีประเด็นมากมาย หากลูกอธิบายแก่ใครในวิธีนี้เขาหรือเธอสามารถเข้าใจได้อย่างเร็ว อย่างแน่นอนที่มีสองพ่อ ทุกคนเรียกประชาบิดาว่าพ่อ ทุกคนเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวที่อาวุโสนั้นคือปู่และบราห์มาคือลูกชายของท่าน ชื่อบ

ราห์มานนั้นโด่งดังอย่างมาก ไม่ใช่วิชฌหรือช่างก่ที่สามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา สิ่งสร้างนั้นจะไม่ถูกสร้างขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มาจะสร้างบราห์มินที่น้อย่างแน่นอน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างชุมชนบราห์มินผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ในทำนองเดียวกัน จะกล่าวได้ว่าพระคริสต์สร้างชุมชนคริสเตียนและอับบราฮัมสร้างชุมชนอิสลาม ชื่อเหล่านั้นได้รับการกล่าวถึง สังคราจารย์สร้างสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ทุกต้นไม้มีกิ่งและก้านของตนเอง นี่ก็ต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้สร้างนั้นเป็นเมล็ดของต้นไม้ที่โด่งดังอย่างมาก ท่านมีชื่อเสียง รากฐานนั้นอยู่ข้างบนและเมล็ดอยู่ยอดสุด อย่างไรก็ตามกิ่งและก้านทั้งหมดนั้นคือสิ่งสร้างทั้งหมดที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์ซึ่งกล่าวได้ว่าอยู่ที่นี้ พ่อเองผู้เป็นเมล็ดได้สร้างสถาบันของบราห์มาภุมารีนี ท่านคือเมล็ด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและท่านอาศัยอยู่เบื้องบน ไม่ใช่ว่าเมล็ด (ผู้ก่อตั้ง) ของกิ่งก้านทั้งหมดนั้นอยู่ที่ยอด สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นได้รับการจดจำเสมอว่าอยู่เบื้องบน พระคริสต์จะไม่ได้รับการจดจำว่าอยู่เบื้องบน นาม รูป สถานที่และเวลาของพ่อสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเป็นเช่นเดียวกันไม่เคยเปลี่ยนแปลง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ ลูกไม่ได้อยู่เช่นเดิมเสมอ ในตอนเริ่มต้นลูกนั้น 16 องศาสมบูรณ์เต็ม และแล้วลูกก็กลับมา 14 องศาแล้วองศาที่เฝ้าแต่ลดลง หลังจากยุคทองเราเฝ้าแต่ตกลงมา เวลานี้เรากำลังไปสู่ยอดสูงสุด นี่คือหนทางไต่เต้าและนั่นคือหนทางตกต่ำ คำสรรเสริญของผู้เดียวยิ่งใหญ่มาก ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้น ทุกคนจดจำผู้เดียวแต่เนื่องจากการไม่รู้จักท่านอย่างสมบูรณ์พวกเขาจดจำผู้มีร่างกายแทน เนื่องจากพวกเขาได้ลืมนึกว่าใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวต้องถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างแน่นอน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ แม้กระทั่งในบรรดาลูกๆ ก็ต่างลำดับกันไป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกคือหลานของปู่และลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของบาบา ปู่ที่นั่นอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน ท่านจดจำมาที่น้อย่างแน่นอนใช่ไหม? ลูกจะพูดว่าปู่ของลูกกำลังสอนลูกที่นี้ ท่านมาจากอาณาเขตสูงสุดปู่ของเราเป็นไปทางจิตในขณะที่ปู่อื่นๆ ทั้งหมดนั้นเป็นทางร่าง ดังนั้นปู่พูดว่าลูกควรกระโดดด้วยความร่าเริงยินดี ถึงแม้ว่าราชาและราชวงศ์มั่งคั่งอย่างมาก ปู่ก็ยังคงให้อะไรแก่เรา? อำนาจแห่งการปกครองสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ และแล้วลูกก็ลืมนึกสิ่งเหล่านี้ในยุคทอง ที่นั่นแม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็ไม่รู้ว่าใครให้ความสุขแห่งสวรรค์แก่พวกเขา หากพวกเขาเข้าใจสิ่งนั้นพวกเขาจะเข้าใจด้วยว่าพวกเขาเคยเป็นอะไรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก ลักษมีและนารายณ์ไม่รู้ว่าใครให้อาณาจักรของพวกเขาแก่พวกเขา นอกจากลูกๆ บราห์มินไม่มีใครอื่นที่รูสิ่งนี้ สถานภาพของลูกนั้นสูงยิ่งกว่าสถานภาพของเหล่าเทพ ที่นี้ลูกได้รับสมบัติของปู่ ลูกรู้ว่าบราห์มานี้คือพ่ออย่างแท้จริงและปู่เข้ามาในร่างของเขา ท่านจะมาชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไรด้วยวิธีอื่น? ดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาจากเบื้องบนและรับเอาร่างกายมาใช้ ท่านไม่ได้มีร่างกายของตัวเอง ท่านเอง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าที่ใหญ่กว่าหรือดวงวิญญาณนั้นเล็กกว่า ไม่ได้มีความแตกต่างใดระหว่างขนาดของดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าพระเจ้านั้นเล็กกว่าหรือใหญ่กว่า พ่อพูดว่าพ่อั้นธรรมดาอย่างมาก คำสรรเสริญของพ่อยิ่งใหญ่เพราะพ่อมาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พ่อให้ความรู้ที่พ่อมีในตัวพ่อแก่ลูก ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณกลับมาใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า เพราะดวงวิญญาณไม่ได้มีความรู้พวกเขาจึงกลับมาสปรก พวกเขาเหี่ยวเฉา แสงถูกดับไป และแล้วเมื่อน้ำมันของความรู้ถูกเติมเข้าไปในดวงวิญญาณแสงของเขาก็ถูกจุดขึ้น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณคืออะไร? ดวงวิญญาณไม่ใช่เปลวไฟ ดวงวิญญาณเพียงเือกเย็นเท่ากับดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือผู้เดียวผู้ที่ทำให้ทุกคนเือกเย็นลง มีการจดจำว่า: ผู้ที่แขนขาของพวกเขายือกเย็น...แขนขาของผู้ที่กลับมาเือกเย็นเมื่อผู้เดียวนั้นเข้ามา ท่านทำให้ผู้ที่ท่านเข้ามาเือกเย็นอย่างมาก ลูกรู้ว่าบาบานั้นเือกเย็นอย่างไร เย็นและร้อน พวกเขาถูกเผาไหม้อย่างมากด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ อย่าได้ถามเลย! บางคนเป็นดวงวิญญาณบาปเช่นที่ว่าไม่ว่าความรู้มากเท่าใดที่ถูกประพรหมบนพวกเขา พวกเขาที่ไม่ได้เือกเย็นลง ต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างมากกับแต่ละรายบุคคล บาบาถามว่าลูกได้กลับมาเือกเย็นหรือไม่? ชันยาสซี และนักบุญจะไม่ถามสิ่งนี้ มายาทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้าแต่เผาไหม้บนกองไฟของตัณหาหาคะ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือลูกของประชาบิดาบราห์มา ชีพบาบาคือปู่และดังนั้นลูกควรได้รับมรดกของท่าน มีบาบาเดียวและดาด้าเดียว (ปู่) และลูกๆ มากมายได้รับสมบัติจากท่าน ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา ถึงอย่างไรชีพบาบา ก็คือพ่อของดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับชีพบาบา ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านคือปู่ของลูก ลูกกำลังศึกษาราชโยคะจากท่าน ลูกได้รับสมบัติของสวรรค์จากปู่ของลูกเพื่อที่ว่าลูกจะไม่กลับมายากจนขึ้นแค้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ผู้ที่เคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบาและลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข 21 ชาติเกิด ลูกได้ประกาศสิทธิและสูญเสียมรดกของลูกหลายครั้ง เมื่อวันก่อนลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกแล้วเมื่อวานนี้ลูกได้สูญเสียมรดกนั้นไปและวันนี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกอีกครั้ง และแล้วลูกก็จะสูญเสียมรดกอีกครั้งในวันพรุ่งนี้ เพียงในวันนี้

เท่านั้นที่ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ด้วยพ่อผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับความรู้ ไม่ใช่ว่าลูกคนใดกลายเป็นเช่นแสงที่ส่องสว่าง ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงคำสรรเสริญ ในทำนองเดียวกันเป็นคำสรรเสริญของศรัทธาขณะเมื่อกล่าวว่ามีแสงอยู่ในทุกหนทุกแห่งในบ้านเมื่อเขาถือกำเนิด ถึงอย่างไรก็ตาม ในเวลานั้นนั่นเป็นสวรรค์กลางวัน นอกจากนั้นก็มีแสงสว่าง อย่างไรก็ตามไม่ใช่แสงจะปรากฏออกมา นั่นเป็นเพียงคำสรรเสริญ ในทำนองเดียวกันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพระเจ้า แต่คำสรรเสริญทั้งหมดของท่านนั้นอยู่บนพื้นฐานของการกระทำของท่าน เคยมีคำสรรเสริญของผู้คนมากมาย ผู้คนพูดว่า: ผู้นั้นผู้นี้ตายและไปสวรรค์ ดังนั้นสวรรค์อยู่เบื้องบนหรือ? ในวัดดิลาลาพวกเขาวาดรูปสวรรค์บนเพดาน ลงมาด้านล่างมีอดิเทพและอดิเทวี จากัดปีตาและจากัดอัมบา ดังนั้นพวกเขากำลังนั่งอยู่เบื้องล่างในนรกอย่างแน่นอน พวกเขา กำลังศึกษาราชายะณะเพื่อที่จะไปสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่านั่นคืออนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำที่เหมือนกันทุกประการ เราได้มาและกำลังนั่งที่นั่นเช่นกัน สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์เช่นนั้น! ลูกๆ ได้มาและเป็นของปู่และดังนั้นปรารถนาความสุขของลูกควรสูงขึ้น ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนายของโลกโดยปราศจากการทำความเพียรพยายาม นั่นคือความเพียรพยายามทางร่าง ในขณะที่นี่คือความเพียรพยายามที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณต้องทำความเพียรพยายาม การทำจาปาตีและทำศูรกีจ ฯลฯ ทั้งหมดทำโดยดวงวิญญาณ เวลานี้บาบา กำลังทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณมีส่วนร่วมในศูรกีจทางจิตนี้ พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกต้องทำศูรกีจทางโลกของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องดูแลลูกๆ ของลูก อย่าได้พูดว่าบาบาฉันเป็นของท่าน เหล่านี้คือลูกๆ ของท่านและดังนั้นท่านต้องดูแลพวกเขา! หากบาบาจะดูแลทุกคนท่านจะไม่แม้กระทั่งจะสามารถได้รับอาคารที่ใหญ่โตเช่นนั้น แม้ว่าท่านนั้นมีอาคารหลายร้อยที่ใหญ่โตเท่ากับเบลล์ฟอร์ดท่านจะสามารถให้ลูกๆ มากมายอยู่ที่ไหน? สิ่งนั้นเป็นไปได้และอาคารก็จะไม่มีความสามารถรองรับ กฎก็คือลูกต้องทำความเพียรพยายามขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก หากลูกๆ มากมายทั้งหมดมาที่นั่นทุกสิ่งจะดำเนินไปอย่างไร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไร้ขีดจำกัดจากปู่ เป็นเรื่องของความสุขอย่างมากมาย ไม่ได้มีเวลามากเพียงนั้นที่เหลืออยู่ ได้รับการจดจำว่าเมื่อรามไปราวันก็ไปด้วยเช่นกัน ในอนาคตลูกจะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตของสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้บ้านของลูก ลูกจะมองเห็นต้นไม้เหล่านั้น ฯลฯ เมื่อลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นลูกจะเข้าใจว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น บาบาจะเฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ลูกด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเยือกเย็นเช่นพ่อ ประพรมหยดของความรู้และรับใช้เพื่อทำให้ดวงวิญญาณมนุษย์เยือกเย็นด้วยเช่นกัน
2. จดจำทรัพย์สินสมบัติของปู่และอยู่ในความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ทำศูรกีจทางจิตและประกาศสิทธิในอำนาจของการปกครองโลก

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่และเป็นโยคีที่ง่ายโดยการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่อ และมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด
ลูกๆ ผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่ออย่างต่อเนื่องและมีประสบการณ์การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดมีประสบการณ์โยคะที่ง่ายดาย พวกเขามีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นของพ่ออย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่จำเป็นต้องได้รับการเตือนว่าเป็นดวงวิญญาณหรือเป็นลูกของพ่อ แต่พวกเขามักจะมีความสุขซึ่งและมีประสบการณ์การเป็นตัวของตัวเองการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด พวกเขามีความจริงจังและกระตือรือร้นที่สูงส่งอย่างต่อเนื่องและอยู่ในความสุข พวกเขาอยู่ในสภาพที่มีพลังอย่างต่อเนื่องและด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่

คติพจน์: ผู้ที่รักษาความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณของเขาจะไม่มีวันจมอยู่ในความเคารพและความภาคภูมิใจที่จำกัด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หน้าทีของลูกคือการหารายได้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและدلใจผู้อื่นให้หารายได้เหล่านั้น ลูกไม่จำเป็นต้องถามก่อนที่จะทำงาน ลูกต้องเป็นตัวอย่างในการทำสิ่งนี้
- คำถาม:** ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ใดที่พ้อมีในหัวใจท่านเสมอ? ในประเด็นใดที่พ่อต้องการให้ลูกกลับมาตัดเทียมกับตัวท่านเอง?
- คำตอบ:** พ้อมีความปรารถนาในหัวใจของท่านเสมอที่จะให้ความสุขแก่ลูกๆ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่เคยคิดเกี่ยวกับการทำกรรมที่เป็นบาปหรือเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครเพราะท่านคือผู้ประทานความสุข พ่อปรารถนาที่จะทำให้อะไรๆ หักเหี่ยงกับตัวท่านเองในวิธีนี้ บาบารู้ว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จงตรวจสอบ: ฉันมีความคิดที่บริสุทธิ์เสมอหรือไม่? ฉันไม่มีความคิดที่เป็นบาปได้ใช่ไหม?
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก โอ้ มนุษย์!...

โอม ซานติ พระเจ้าพูด ใครพูดว่า: มองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก โอ้ มนุษย์? มนุษย์เป็นดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ เวลานี้พ่อของลูก ดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของผู้มีร่างกายคือประชาธิปไตยบารห์มา ลูกคือลูกๆ ของบัฟและดาตา พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย: โอ้ ลูกๆ: ตรวจสอบในกระจกหัวใจของลูก: ฉันกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่เปอร์เซ็นต์? ฉันทำบุญมากเพียงไร? ผู้คนไม่เข้าใจว่าต้องมีการทำงาน และ ทำบุญ ด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า พ่อ ครู และสัตกูรูของลูกคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียว สำนักที่เป็นร่างของลูกได้ขาดตอนลง เราเคยจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร การจดจำท่านเริ่มต้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว พ่อของเราดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน สัตว์ ฯลฯ เองก็มีพ่อทางร่างเช่นกัน อย่างไรก็ตาม บาบเป็นบาบาที่แท้จริงของเราคือผู้ที่เป็นผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้เราจริงแท้ บุคคลอื่นๆ ทั้งหมดผู้ที่อยู่ในดินแดนแห่งสัจจะคือดวงวิญญาณบุญ ลูกรู้ว่ามากเท่าที่ลูกอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงในดินแดนแห่งสัจจะของพ่อมากตามนั้น การวิ่งไปข้างหน้าเป็นไปเพื่อสิ่งนั้น ด้วยการศึกษาทางโลก ใครบางคนจะกลายเป็นนักกฎหมายและใครบางคนอื่นจะกลายเป็นวิศวกร บ้างจะอ่อนแอและบางคนจะเข้มแข็ง บ้างจะหารายได้หลายแสนและผู้อื่นแทบจะหาไม่ได้ 500 รูปี ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนเพียงไร ลูกๆ กำลังทำให้คลังแห่งสมบัติที่มีค่าของลูกเปี่ยมล้นไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ เพียงสิ่งเหล่านี้เท่านั้นจะเป็นประโยชน์ต่อลูก ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านั้นและกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ จงให้ท่านสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขาเป็นดวงวิญญาณบุญ จงถามหัวใจของลูก: ฉันได้เข้าถึงมากเพียงไรและฉันได้ทำบุญมากเพียงไร? หากฉันไม่ทำบุญอย่างแน่นอนที่ฉันจะอยู่อย่างเป็นดวงวิญญาณบาป ดังนั้นมองดูใบหน้าของลูก ครูและพ่อจะรู้เกี่ยวกับผู้ที่นั่งอยู่ข้างหลังด้วยเช่นกัน ลูกสามารถบอกทุกสิ่งได้จากทะเบียนประวัติ นั่นเป็นประเด็นทางร่างกาย แต่สิ่งนี้แฝงตัว มามาและบาบาเฝ้าแต่دلใจลูกให้เข้าถึง เข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและدلใจผู้อื่นให้เข้าถึงสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน หากลูกเองไม่กลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? นี่ไม่ใช่ประเด็นทางโลก ที่นี่ เป็นประเด็นทางจิต มากเท่าที่ใครบางคนมั่งคั่ง ปรอทของความสุขของเขาจะขึ้นสูงตามนั้น บางคนมีทรัพย์สมบัติมากมาย ได้มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่าใครเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในเวลานี้ นี่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ที่นี่ไม่ใช่เรื่องของทรัพย์สมบัติที่สูญสลาย ที่นี่ลูกต้องหารายได้และدلใจผู้อื่นให้หารายได้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดในสิ่งนี้ ลูกไม่จำเป็นต้องถามก่อนการทำงาน ลูกต้องเป็นตัวอย่างในการให้ท่าน พ่อพูดว่า: ตรวจสอบในกระจกหัวใจของลูกว่าลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญมากเพียงไร เราทั้งหมดเคยเป็นดวงวิญญาณบาปอันดับหนึ่ง เราเคยเป็นดวงวิญญาณบุญอันดับหนึ่งเช่นกัน เวลานี้เราได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้อีกครั้งหนึ่ง เรากำลังจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ มากเท่าที่ลูกสะสมสมบัติของความรู้นี้ ตามนั้นที่ลูกจะกลับมามั่งคั่ง เวลานี้เรากลายเป็นขอทานของสมบัติที่สูญสลาย และมั่งคั่งด้วยสมบัติที่ไม่สูญสลาย เราได้มีการแลกเปลี่ยน เราได้ให้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สมบัติทุกสิ่งแก่บาบา และบาบาได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่เราที่ด้วยสิ่งนั้นเราได้รับทุกสิ่งใหม่ ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สมบัติ มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่จะเป็นเหตุให้จิตใจของใครล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ที่นี่จิตใจของผู้คนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา จิตใจคือสิ่งซึ่งสร้างความยุ่งยากที่สุด เมื่อไม่มีโยคะ จิตใจก็กลายเป็นเหมือนกับปีศาจ ลูกต้องมองดูว่าลูกรับทรัพย์สมบัติไปจากบาบาเพียงไร

และลูกให้ทานแก่ผู้อื่นมากเพียงไร มามาและบาบาเป็นมนุษย์เช่นเดียวกันกับลูก พวกเขาก็รับฟังด้วยหู พ่อที่ไม่มีตัวตน พุดผ่านอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนมีร่างกายของเขาเอง นี่เป็นร่างกายหลักเก่าที่เฝ้าแต่สร้างความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและทำให้ลูกมีความสุขอยู่เสมอ ลูกได้พบกับพ่อแล้วและดังนั้นจึงมีการปรบมือของความสุขภายในและเหตุนี้เองจึงมีการปรบมืออยู่ภายนอกด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใด มีการปรบมือของความคิดภายในและแล้วก็มีมีการปรบมืออยู่ภายนอกก่อนอื่น จะเข้าไปสู่ความคิดของลูกว่าลูกควรจะทำบางสิ่ง และแล้วลูกจะทำสิ่งนั้นด้วยอวัยวะทางร่างกาย ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์หรือความคิดที่เป็นบาปภายในตัวลูก ความคิดที่บริสุทธิ์คือความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบาปคือความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้มีความคิดที่เป็นบาป ท่านเป็นผู้ประทานความสุข ลูกจะมีความคิดที่เป็นบาปของการเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครบางคนหรือการทำความผิดที่เป็นบาป พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกทัดเทียมกับพ่อเหมือนกันทุกประการ ลูกรู้ว่าพ่อจะทำให้ลูกๆ ของท่านทัดเทียมกับตัวท่านเองเสมอ พ่อไม่ได้ให้ลูกกำเนิดเพื่อจะให้ประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาได้รับความทุกข์ตามกรรมของเขาเอง แม่และพ่อปรารถนาที่จะทำให้ลูกๆ มีความสุขอย่างมาก แต่มายาแทรกแซง พ่อทางร่างจะเชื่อว่าเขากำลังให้ความสุขอย่างมากแก่ลูกๆ ด้วยการทำให้ลูกๆ ของพวกเขาแต่งงาน อย่างไรก็ตามพ่อเหนือโลกพุดว่า: การแต่งงานหมายถึงการทำลายตนเองอย่างสมบูรณ์ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามอย่างมาก เมื่อลูกแต่งงานในสวรรค์ ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีและแกว่งไกวภายในซึ่งข้ามองดูว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างสติปัญญาของพ่อทางร่างและพ่อเหนือโลก! เวลานี้ ผู้คนมีสัญสารถที่แรงกล้าอย่างมากของมายาในพวกเขา รวากับว่าพวกเขาเป็นเหมือนกับอัมมิล คนบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อต้องการทำให้ลูกๆ มีความสุขอย่างมากที่ลูกแกว่งไกวในซึ่งข้า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีความปรารถนาชั้นหนึ่งในหัวใจของท่านที่จะให้ความสุขแก่ลูกๆ พ่อแม่สร้างลูกๆ และดังนั้นพวกเขาต้องทำให้ลูกๆ มีความสุข พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดต้องการให้ลูกๆ ของท่านมีความสุขด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสติปัญญาของพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพุดว่า: จงเชื่อมโยงกะของสติปัญญาของลูกกับพ่อและตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากพ่อแม่ทางร่างและเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกๆ พ่อเป็นทุกสิ่งสำหรับลูก มายาเป็นเหตุของความทุกข์ของลูกในทุกสถานการณ์ ในขณะที่พ่อทำให้ลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข พ่อเองไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขของอาณาจักร อย่างไรก็ตาม พ่อเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ และเหตุนี้เองพ่อจึงสามารถทำให้ลูกเป็นสุข ท่านอธิบายอย่างชัดเจนมาก ไม่มีใครสามารถอธิบายในวิธีนี้ เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาเรียกร้อง: ท่านคือแม่และพ่อ ค่ายกย่องนี้ที่พวกเขาเฝ้าแต่ร้องออกมาจากที่ไหน? พ่อพุดว่า: ลูกได้รับความสุขทั้งหมดจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น เหตุนี้เองพ่อจึงบอกลูกให้ตัดขาดจากทุกคนอื่น จงลืมนญาติมิตรทั้งหมดของลูกๆ รวมทั้งร่างกายของลูกเอง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อทำให้ลูกเป็นดอกไม้ที่สวยงามอย่างมาก พ่อพุดว่า: รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้นและมีโยคะกับพ่อเท่านั้น เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และพ่อรู้จักสิ่งสร้างทั้งหมด ในท่านเองเดียวกัน วงจรโลกนี้หมุนไปในสติปัญญาของลูกเช่นกัน แม่และพ่อไม่มีวันสร้างความทุกข์ให้กับลูกๆ ของพวกเขา พวกเขาไม่ได้สร้างสิ่งสร้างเพื่อเป็นเหตุของความทุกข์ เวลานี้พ่อพุดว่า: อดีตคืออดีต เวลานี้ ตามละคร จงกลับมาสวยงามและบริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีเรื่องของกิเลส ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ทั้งโลกพุดว่า: ยุคทอง สวรรค์ เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพของสถานที่นั้นเพราะพวกเขาเคยบริสุทธิ์และเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม พวกเขาต้องกลายเป็นผู้ไม่มีองศาใดๆ จากการเป็นผู้ที่มี 16 องศา มองดูถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพระจันทร์ในคืนที่มืดมิด เรียกว่า "อมาวาส" (คืนที่ไม่มีดวงจันทร์, คืนที่มืดที่สุด) เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ เวลานี้มนุษย์ไม่มีคุณธรรมใด อย่ายึดพุดถึง 16 องศาเลย พวกเขาไม่มีแม้กระทั่ง 1 องศา! เนื่องจากการไม่มีแม้กระทั่ง 1 องศา สิ่งนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นความมืดมิดที่สุด และแล้วด้วยการพัฒนาคุณสมบัติเหล่านั้น ลูกจะกลับมาเต็ม 16 องศา เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ไม่มีองศาและน่าเกลียด มีคำกล่าวว้: กลางคืนที่มืดมิดของบราห์มา บราห์มาเรียกว่าประชาธิปไตย ลูกเรียกว่าบราห์มา Kumar และบราห์มา Kumar เริ่มแรก เคยเป็นกลางคืนที่มืดของบีเคและเวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่แสงสว่างและกำลังจะกลับมาเต็ม 16 องศาอีกครั้งหนึ่ง องศาของสุริยวงศ์ผู้ที่เคยเต็ม 16 องศาจะเฝ้าแต่ลดลงไป เวลานี้ลูกกำลังสร้างสมองศาทั้งหมด ลูกสร้างสมสิ่งเหล่านั้นเช่นที่ว่าลูกกลับมาเต็ม 16 องศาในยุคทอง เช่นที่ราชาและราชินีกลับมาเต็ม 16 องศา ในท่านเองเดียวกัน ลูกดวงดาวที่โชดดี เป็นเช่นเดียวกันราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น นี่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป เวลานี้ราชากลายเป็นขอมานและจากขอมานพวกเขาจะกลายเป็นราชาอีกครั้ง เวลานี้พ่อพุดว่า: จงลืมพวกเขาทั้งหมดและอยู่อย่างปราศจากร่าง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลืม ญาติมิตร ฯลฯ ของลูก เวลานี้ลูกอุทิศทุกสิ่งที่ลูกมี พ่อให้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ไม่มีใครสามารถให้คุณค่ากับเพชรพลอยแต่ละเม็ดได้ บาบอบอกลูกถึงเรื่องราวของรูปและบาสันต์ (Rup Basant) ผู้ที่มีเพชรพลอยออกมาจากปากของเขา พวกเขาได้สร้างคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกด้วยความรู้ นี่เรียกว่าน้ำทิพย์แห่งความรู้เช่นกัน พวกเขาพุดถึงมานสะโรวาร์ (ทะเลสาบที่ลูกกลายเป็น

เทวดา นางฟ้า ด้วยการจุ่มลงไป) นั่นเรียกว่าน้ำทิพย์เช่นกัน พวกเขาได้ให้น้ำแก่ลูกดื่มที่นั่น บราห์มินเก็บน้ำนั้นไว้ในไหเล็กๆ และเรียกสิ่งนั้นว่าน้ำทิพย์ ในความเป็นจริง ญาณ (น้ำทิพย์) นี้คือความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มายาจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพัง เมื่อลูกพยายามจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มายาจะเฝ้าแต่ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง สงครามนี้เป็นสงครามอันดับหนึ่ง มายาทำให้ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและโยนลูกลงไปในหลุม เธอไม่ได้ใช้เวลาไม่นานเลย ดังนั้น ใช้สติปัญญาของลูกเอง บาบาพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและชื่อของครูจะได้รับการยกย่องเช่นกัน พ่อคือผู้เดียวที่ให้รางวัลแก่ลูก รางวัลมีการให้แก่ผู้ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนดีด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รับการยกย่อง หากลูกต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ก่อนอื่นใด มองดูในกระจกหัวใจของลูก: ฉันรักพ่อไหม? ฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเพียงไร? ฉันทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืนมากเพียงไร? เมื่อสำนึกที่เป็นร่างเกิดขึ้น ลูกก็หยุดในการจารึกแสงบุญของลูก เมื่อลูกลืมที่จะจดจำพ่อ ลูกก็ลอยหลังไปสองก้าว ในด้านหนึ่งมีกำไรและอีกด้านหนึ่งเป็นการขาดทุนเช่นกัน เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บัญชีของลูกก็เฝ้าแต่กลับมามีแต้มเพิ่ม มายาทำให้ลูกสร้างความสูญเสียที่ไหนที่หนึ่ง ลูกๆ ที่มีความรับผิดชอบมีความใส่ใจกับบัญชีของเขา ไม่เช่นนั้นแล้ว บ้างแม้กระทั่งล้มละลาย ธุรกิจนี้เป็นเช่นที่ว่ามีผลกำไรและขาดทุนเช่นกัน มายาทำให้ลูกลืม ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกจดจำพ่อมากเพียงไรและลูกทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตนเองมากเพียงไร นักธุรกิจเก็บบัญชีทั้งหมดของพวกเขา ไม่เช่นนั้นพวกเขาไม่ใช่นักธุรกิจแต่เป็นคนโง่ บ้างให้ความสุขแก่ผู้อื่นมากมาย ลูกๆ แม้กระทั่งเขียนถึงบาบา: ผู้ที่นั่นผู้ที่ยังฉันด้วยลูกธนูเช่นนั้นที่ฉันกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาป พวกเขาสังเวทตัวเองต่อบุคคลนั้น ลูกเองต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูกเช่นกัน ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องทำธุรกิจกับพ่อเช่นกัน ทำลายบาปของลูกด้วยพลังโยคะ ทำให้ผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณบุญ ทั้งหมดนี้คืองานสำหรับสติปัญญา สติปัญญาของลูกกลับมาเต็มสมบูรณ์เมื่อลูกจดจำพ่อ ไม่เช่นนั้นเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก มายาไม่ได้ทิ้งลูกไว้ตามลำพัง ขณะที่กำลังทำตามการชี้นำของชีพบาบา ลูกแม้กระทั่งเตะศรีมัทออกไปและแล้วสถานภาพของลูกก็ถูกทำลาย ในเวลาสุดท้ายจะมีการเสียใจภายหลังอย่างมากและลูกจะร่ำร้องในความทุกข์ระทม ลูกๆ ที่ดีใต้หัวใจของทุกคน พวกเขาแม้กระทั่งประกาศชื่อเสียง ใครคือมหาระตีในกองทัพพันดาบและใครคือมหาระตีในกองทัพนั้น? ลูกรู้ทั้งสองกองทัพ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ แทบจะไม่มีใครทำตามศรีมัท เนื่องจากการไม่ทำตามศรีมัท ลูกจึงประณามชื่อเสียงของพ่อ นั่นคือลูกเตะศรีมัทออกไป นี่ความเป็นมิตรแห่งสัจจะ ลูกทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวลูกเองและทำให้พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปเช่นที่ลูกแม้กระทั่งแยกห่างจากพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว ในแง่ของการที่ท่านเป็นพ่อ ลูกทั้งหมดกลายเป็นลูกๆ ของท่าน และแล้วลูกเป็นเจ้าสาวของท่านเช่นกัน ดังนั้นในฐานะเจ้าสาว ลูกควรจะจดจำเจ้าบ่าวมากเพียงไร? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาสน์ และให้เพชรพลอยแห่งความรู้ออกมาจากปากของลูก ทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์ ชัมแข็ง และสุขภาพดีด้วยโยคะ
2. ให้ความสุขแก่ทุกคนในวิธีการเดียวกันกับที่พ่อทำและกลายเป็นผู้ประทานความสุข อย่าได้มีวันมีความคิดที่ไม่ดีหรือความคิดที่เป็นบาปของการเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร!

พร: ขอให้ลูกทำให้จิตใจของลูกมั่นคงในตำแหน่ง(position)ที่สูงส่งและจบสิ้นเกมของการเปลี่ยนท่าทาง (pose) ของลูกและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย
ตำแหน่งของจิตใจของลูกสามารถมองเห็นได้ในแบบที่ลูกวาง (pose) ใบหน้าของลูก ลูกบางคนแบกภาระและกลับมาหนักหน่วงกับสิ่งนั้น บางครั้งเพราะด้วยสันสการ์ของการคิดมากเกินไปพวกเขาารู้สึกใหญ่โตเกินกว่าจะจินตนาการได้ บางครั้งเพราะด้วยการอยู่อย่างหดหู่หัวใจพวกเขามองเห็นตนเองว่าเล็กมาก ดังนั้นให้มองดูที่ท่าทาง (poses) ของลูกในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และทำให้จิตใจของลูกมั่นคงอยู่ในตำแหน่งที่สูงส่งมากที่สุด หยุดท่าทางต่างๆ ของลูกทั้งหมดและแล้วลูกจะได้ชื่อว่าเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: ดวงวิญญาณผู้มีสิทธิ์ต่อเหมือนของความสุขจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและแบ่งปันความสุขนั้นกับ

ทุกคน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลังที่จะจัดนิสัยเก่าๆ ของหลายชาติเกิดของลูก และสร้างสมทุกคุณธรรม ดังนั้นจงจดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้
- คำถาม:** เวลานี้ ลูกๆ กำลังวิ่งไปในการแข่งขันใด? เมื่อไรที่ลูกเหนื่อยน้อยในการแข่งขัน?
- คำตอบ:** เวลานี้ ลูกๆ กำลังวิ่งแข่งที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ. ในการวิ่งไปข้างหน้า ลูกๆ บางคนก็วิ่งได้ดีมาก และบางคนนั้นก็เหนื่อยน้อย. เหตุผลสำหรับการเหนื่อยน้อยนั้นเป็นเพราะลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน กิริยามารยาทของลูกไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน มีความสงสัยว่า ลูกๆ เช่นนี้จะสามารถคงอยู่ที่นั่นในอนาคตได้หรือไม่ เพราะการตกไปภายใต้อิทธิพลของตัณหาราคะหรือความโกรธ ลูกมีความเหนื่อยน้อย และแล้วลูกก็พูดว่าลูกไม่สามารถไต่ขึ้นไปได้มากกว่านี้ และลูกจะดูว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น นี่ก็เป็นความอัสครยด้วย
- เพลง:** ใครบางคนทำให้ฉันเป็นของท่านและสอนวิธียิ้มแก่นั้น...

โอมชานติ พระเจ้าพูด ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ไม่ใช่มนุษย์หรือเทพจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่เฝ้าแต่มีการสร้างวัดของท่านขึ้น ท่านเรียกว่า “ชีวา หรือโสมนาถ” ท่านมาและพูดกับลูกๆ: ลูกๆ ที่สุดแสนหวานจดจำพ่อในบ้านของพ่อ พ่อเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด พ่อมาที่นี่และเข้ามาในร่างนี้และบอกลูก: ลูกต้องจดจำพ่อในสถานที่ซึ่งลูกต้องกลับไป ไม่ใช่ว่าลูกต้องจดจำพ่อ ที่นี้ พ่อมาที่นี่เพื่อเชื่อมสติปัญญาของลูกๆ ในโยคะกับสถานที่นั้น โอ ลูกๆ จดจำพ่อในบ้านของพ่อ อาณาเขตสูงสุด ลูกเข้าใจว่า สันสการ์ของแต่ละคนในโลกที่ตาโมประสาณนี้แตกต่างกันอย่างมากเพียงไร ผู้ที่ซึมซับความรู้อย่างดีก็จะเรียกว่าดีอย่างแน่นอน บ้างก็เป็นเช่นนั้นว่า ไม่ว่าลูกๆ จะเพียรพยายามมากขนาดไหนก็ตาม พวกเขา ก็เพียงแต่ไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง พวกเขาไม่ทำตามศรัทธา สำหรับพวกเขาก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาคือคนบาปที่ยิ่งใหญ่เช่น อัจฉิล หากใครบางคนไม่ศึกษาเล่าเรียน เขาหรือเธอก็จะกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำและได้รับสถานภาพที่ต่ำ มีสถานภาพ 3 ประเภท: คือ สูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด สำหรับผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาควรจะเป็นที่เข้าใจว่าพวกเขานั้นเลวร้ายเสียยิ่งกว่าอัจฉิลคนบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาได้เฝ้าแต่ทำบาปเช่นนั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติแล้ว แม้ว่าชาติเกิดนี้อาจจะเป็นชาติเกิดที่ดีสำหรับใครบางคน และไม่ดีนักสำหรับใครบางคนอื่น ทุกคนก็สามารถขึ้นไปสูงมากด้วยการศึกษาเล่าเรียน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร เรากำลังศึกษาเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอนาคต พ่อพูดว่า: มองดูที่พฤติกรรมของลูกในกระจกหัวใจของลูก บาบอบอกลูกๆ ข้าแล้วข้าเล่า: เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเอง ผู้ที่เชื่อว่าพวกเขากำลังจะกลับมามีค่าต่อสวรรค์ก็ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย มีความแตกต่างมากมายในพฤติกรรมของพวกเรา ลูกต้องแสดงกิริยามารยาทของเทพที่นี้ ด้วยการแสดงพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจ สถานภาพของลูกจะถูกละลาย ในความเป็นจริง เราทั้งหมดถูกฝังไว้ในสุสาน รววันได้ฝังเราไว้ในสุสาน พ่อมาและได้นำเราออกจากสุสาน โลกเป็นสุสานในเวลานี้ และบาร์ตเป็นอันดับหนึ่งในสิ่งนั้น เริ่มแรกบาร์ตเป็นดินแดนอันดับหนึ่งของเทวดา นางฟ้า (ปารีสถาน) และเวลานี้เป็นสุสาน (คาปริสถาน) พ่ออธิบาย: มองดูใบหน้าของลูก ลูกมีค่าของการมีปฏิสัมพันธ์ในวิธีการที่สูงส่งไหม? ลูกเชื่อไหมว่าลูกกำลังทำตามศรัทธา? ลูกกำลังพัฒนาคุณธรรมเช่นเดียวกันกับมามา, บาบา และลูกๆ ที่พิเศษหรือไม่? ทั้งตัณหาราคะไว้ก่อน, ให้ตรวจสอบดูว่า: ฉันมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในฉันไหม? วิญญาณปีศาจร้ายของทั้งสองนี้เลวร้ายอย่างมาก ด้วยความโกรธ ลูกก็เฝ้ากันและกัน มันเป็นศัตรูที่ใหญ่โตอย่างมาก ลูกต้องขับไล่มันไป ให้ตรวจสอบดูว่า: ฉันมีข้อบกพร่องใดในฉันไหม? ถ้าหากฉันไม่ทำตามศรัทธา ฉันก็จะทำลายทุกสิ่ง(สัจจะทั้งหมด)อย่างสมบูรณ์ ศรัทธานั้นได้รับมาเพื่อที่ดวงวิญญาณจะกลับมามีค่าและแล้วก็จะอยู่อย่างไม่สูญสลาย หากไม่มีโยคะ ก็ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ได้ ยิ่งลูกจดจำบาบาามากเพียงไร ลูกจะได้รับพลังมากขึ้นตามนั้น หากลูกไม่สร้างสมคุณธรรม, มายาจะตบตีลูกในทุกย่างก้าว ใครบางคนสัญญาว่าเขาจะไม่โกรธ แต่แล้วทำนาที่ต่อมา เขาก็โกรธ นิสัยที่แรงกล้าของหลายชาติเกิดได้ถูกสร้างขึ้น และดังนั้นจึงใช้เวลาที่จะจัดนิสัยเหล่านั้นออกไป วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้จะต้องถูกควบคุมอย่างสมบูรณ์ ความละโมภและความผูกพันยึดมั่นเป็นลูกเล็กๆ ของพวกเขา วิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสนั้นก็ตามล่าดับกันไปด้วย ก่อนอื่นใดมีความหึงหวะโสที่ไม่บริสุทธิ์ และแล้วก็มีตัณหาราคะ ความโกรธ ฯลฯ ไม่สามารถมีใครอื่นให้คำสอนเหล่านี้ ดังนั้น ลูกๆ จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! จดจำผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ชันยาสซีคิดว่าคุณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: ลูกคือดวงวิญญาณที่

ปราศจากร่าง ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดที่ปราศจากร่าง จะมีดวงวิญญาณสูงสุดมากมายได้อย่างไร? พระเจ้าอยู่เหนือการเกิดและการตาย ท่านเรียกว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านหนึ่งทีและพูดกับลูกๆ เวลานี้ทำความเพียรพยายามอย่างเร็ว ความตายจะสามารถมาเมื่อไหร่ก็ได้ และแล้วลูกก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ จะเฝ้าแต่มีอุบัติเหตุหลายประเภท ภัยพิบัติเองก็กำลังจะเกิดขึ้นด้วย ขณะที่พูดว่า “วันนี้ วันพรุ่งนี้ วันนี้ วันพรุ่งนี้” ลูกอาจจะตาย และแล้วลูกก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ ลูกๆ ที่มีค่านั่นเชื่อฟังและสวามิภักดิ์ต่อชีพบบา พ่อรู้จักลูกทั้งหมด เราวันได้ทำให้ทุกคนสกปรกอย่างแท้จริง สิ่งนี้เรียกได้ว่าโลกปีศาจ เวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นหากลูกทำตามศรัทธา ในโรงเรียน พวกเขาสอนเด็กๆ และพวกเขาสอนกิริยามารยาทให้ด้วย ลูกเรียนรู้กิริยามารยาทที่นี้ด้วย สิ่งหลักคือพฤติกรรมที่สูงส่ง ความหยิ่งยะโสที่ไม่บริสุทธิ์นั้นไม่ดีอย่างมาก สิ่งนั้นทำให้ทุกคนตกลงมา และแล้วลูกก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างครึ่งแล้วครึ่งเล่า พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ และลูกจะมาหาพ่อ มายาได้ตัดปีกทุกคน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ไม่เช่นนั้นดวงวิญญาณโอบยบินได้รวดเร็วอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถมีใครกลับไปสู่อาณาเขตสูงสุด ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์สามารถพาลูกกลับไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน และไม่สามารถมีใครไปสู่โลกที่มีตัวตนที่บริสุทธิ์ได้ ผู้คนไม่เข้าใจการมาและการไป ในเมื่อการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น พ่อจะพาทุกคนกลับไปเหมือนกับฝูงยุง แล้วอะไรจะเกิดขึ้น? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของโลกใหม่ ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้าแห่งกิตะก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ในเวลาของสงครามมหาภารตะ รูดร้าได้สร้างไฟบุษยัญแห่งความรู้อย่างแท้จริง ที่ซึ่งจากไฟบุษยัญนั้น เปลวไฟของการทำลายล้างจะปรากฏขึ้น และโลกถูกทำลาย ผู้ที่ท่านได้สอนราชาโยคะให้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ราชาเหนือราชา ลูกรู้ว่าเรากำลังเรียนรู้กับพระเจ้า เรากำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ก่อนหน้านั้นเคยเป็นอาณาจักรคริสเตียน (รัฐบาล) เวลานี้ ชาวบาร์ตเชื่อว่าพวกเขาเป็นนาย อย่างไรก็ตาม ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก พ่อเองนั้นมาและเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าอย่างไรหรือเมื่อไรที่ท่านเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ แม้ว่าพวกเขาศึกษาคัมภีร์กรันท์ พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขา ลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและทำตามศรัทธา ไม่เช่นนั้นแล้วปีกของลูกจะหักลง เมื่อลูกซึมซับความรู้อย่างสมบูรณ์ก็จะมีการพัฒนาการกิริยามารยาทที่สูงส่งด้วย มนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขามีข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก คำว่า “พระเจ้าพูด” มีการกล่าวไว้ในกิตะด้วย พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ พ่อมาเพื่อสอนลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้พิพากษาและนักกฎหมาย ฯลฯ พ่อมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำให้ทุกคนกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ พ่อมาและทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ทุกวงจรวะเวลานี้ ลูกกำลังจะกลับมามีโชคอย่างมาก การแสดงนี้เป็นเช่นนั้น มายาทำให้ลูกอับโชค เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป บ้างก็ 100 % ผู้อื่น 90 % ผู้อื่น 80 % ยิ่งใครบางคนศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร เขาจะสามารถแสดงสิ่งนั้นมากขึ้นตามนั้น ลูกต้องมีความใส่ใจที่จะถูกร้อยเข้าไปเป็นอันดับหนึ่งในลูกประจำของรูดร้า เมื่อนักเรียนเหล่านั้นได้รับการโยกย้าย พวกเขาจะไปชั้นเรียนหนึ่งเพื่อจะไปนั่งชั้นเรียนอื่น พวกเขาได้รับอันดับตามคะแนนที่พวกเขาได้รับ และแล้วพวกเขาก็ได้ถูกโยกย้ายไปตามนั้น ที่นี้ด้วย ลูกๆ ดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียนและถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำของรูดร้า ตามลำดับกันไป ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของพวกเขา (ดวงวิญญาณ) นั้นใหญ่โต และแล้วจากที่นั่น ลูกจะกลายเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุและนังบนบัลลังก์ ตามลำดับกันไป ลูกคือบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारี แต่ในเวลานี้ไม่มีลูกประจำของลูก เพราะการแข่งขันกำลังเกิดขึ้น วันนี้ใครบางคนกำลังแข่งล้ำหน้าไปอย่างดีมาก และวันพรุ่งนี้เขาก็หยุดวิ่ง วันนี้เขาเรียกท่านว่าพ่อ และวันพรุ่งนี้เขาก็หย่าขาดจากท่าน หลายคนมีความสงสัย พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและไม่ได้สร้างสมกิริยามารยาทและดังนั้น พวกเขาจึงอยู่อย่างทุกข์ระทม และพยายามจะวิ่งหนีไป พวกเขาหย่าขาดจากบาบา มีลูกๆ ในศูนย์ต่างๆ มากมาย ผู้ที่เชื่อว่าพวกเขานั้นเหนือเหนือ พวกเขาคงไม่สามารถไต่ขึ้นไปได้มากกว่านี้ และพวกเขาคงดูว่าอะไรเกิดขึ้น และพวกเขาก็พูดว่า: อะไรที่กำลังจะเกิดขึ้นก็จะได้เห็นกัน ศัตรูอันดับหนึ่ง ตัณหาราคะสร้างความยุ่งยากมากมาย แม้แต่ผู้ที่มีความโกรธก็ถูกรบกวนและหย่าขาดจากพ่อ เป็นความอัศจรรย์ เจ้าบ่าว พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธามาเพื่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม แต่กระนั้นลูกก็ยังหย่าขาดจากท่าน! พ่อ เจ้าบ่าวไม่มีวันหย่าขาดจากใคร เจ้าสาวหย่าขาดจากท่านและวิ่งหนีไป และดังนั้นพ่อจะสามารถทำอะไรได้? พวกเขากลายเป็นคนทรยศ พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าบ่าวของลูก พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ พ่อมาเพื่อนำลูกออกไปจากกรงขังของราวันน์ และเพื่อพาลูกไปสู่กระท่อมที่ปราศจากความทุกข์ แต่แม้กระนั้น ลูกก็ไม่ได้ทำตามศรัทธา และลูกไปอยู่ด้านราวันน์ ผู้คนมากมายก็หันหลังให้จากการจาริกแสวงบุญของพวกเขา สิ่งแรกคือพวกเขาไม่ได้ไปด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ในสถานที่แรก เวลานี้ บาบากำลังพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณจะละร่างของเขาและกลับไปสู่อาณาเขตสูงสุด และแล้วพวกเขาก็จะมาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามพฤติกรรมของลูก ในหนทางของความไม่รู้ ลูกๆ บางคนก็เชื่อฟังและทำตามคำสั่งของพ่อของเขา ใน

ขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เป็นเช่นเดียวกัน ที่นี้ ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาเพียงไรก็ตาม พวกเขาไม่หยุดที่จะอยู่อย่างดื้อรั้น มีผู้ที่ไม่มีค่าเช่นนั้นด้วย พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับสถานภาพอะไรภายใต้เงื่อนไขเหล่านั้น บาบาอธิบายแก่ลูกช้าแล้วช้าเล่า แต่ลูกก็ยังคงลืม เมื่อพวกเขาอยู่ในกรงขังของครรภ พวกเขาก็ตกส่ายลงที่จะเปลี่ยนแปลง แต่เมื่อพวกเขาออกมา พวกเขาก็ตกส่ายเป็นเช่นก่อนหน้านั้น ที่นี้ด้วย ลูกๆ นั้นก็เป็นเช่นที่ว่าไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของเขา เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป สามารถเข้าใจได้ว่าใครบางคนเป็นนกในคอกของพระเจ้าหรือไม่ เป็นลูกๆ ที่มีค่าเสมอที่อยู่อย่างซอซอในงานรับใช้ที่จะไต่เข้าไปในหัวใจของพ่อ ลูกรู้ว่าลูกได้ส่งเวรร่างกายของลูกแล้ว เหตุใดลูกจึงควรจะเก็บเอาไว้เล่า? แม่และพ่อไม่ได้บอกให้ลูกทำงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน ลูกอาจจะพักผ่อนเป็นเวลา 8 ชั่วโมงและทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมง สำหรับ 8 ชั่วโมงที่เหลืออยู่อย่างจดจำพ่อ ไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะอธิบายรูปภาพแก่ใคร ชีพบาบาเป็นพ่อของลูก และเราดวงวิญญาณผู้ที่ไม่มีความเป็นลูกๆ ของท่าน พวกคุณเคยได้ยินชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มาก่อนไหม? อย่างแท้จริงที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั้นที่นี้และสร้างโลกมนุษย์ใหม่ด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติจากปู่ท่านพูดว่า: เพียงแต่จดจำฉัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดจดจำพ่อฉัน: มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้เถิด! ท่านมาและเข้าไปในบราห์มาเพื่อที่จะให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า: พ่อจะทำให้ดวงวิญญาณของลูกๆ บริสุทธิ์ด้วยผู้นี้ พ่อสอนความรู้และโยคะเพื่ออาณาจักรและพาพวกเธอกลับไปกับพ่อ และแล้วจากที่นั่น พ่อจะส่งลูกไปสวรรค์ ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น พ่ออธิบายมากมาย วิธีการและหนทางของพ่อ นั้นพิเศษสุด! ไม่เหมือนใคร มองดูท่านประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนอย่างไร และท่านก่อตั้งอาณาจักรอย่างไร! เหตุนี้เอง ท่านจึงได้รับการยกย่อง โลกไม่รู้เลยว่าพ่อได้ให้ศรัทธาอย่างไร หรือท่านเปลี่ยนให้เราให้เป็นอะไรจากสิ่งที่เราเคยเป็น ดังนั้น ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนี้ด้วยการทำตามการชี้แนะของท่าน ลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เคยมีคำกล่าวที่ว่าถึงแม้ว่าบราห์มานั้นจะลงมา... ก็จะเป็นเหมือนเดิม ที่นี้บ้างก็ไม่ว่ากระทั้งจะรู้จักชีพบาบาเลย เพียงแต่ด้วยการพูดว่า “มา มา บาบา” ก็ไม่สามารถมีใครได้หัวใจของพวกเขาได้ มา มา และบาบารู้ว่าใครเป็นของพวกเขา และพวกเขาจะกลายเป็นอะไร ลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน? ทุกสิ่งสามารถเข้าใจได้จากกิจกรรมของแต่ละคน ไม่ได้มีการศึกษาเล่าเรียนอื่นใดที่ลูกจะสามารถบอกได้ว่าลูกจะมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิดของลูกอย่างไร พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งอนาคต พ่อเองก็พูดว่า: ดังนั้น ลูกควรทำความเพียรพยายาม ทั้งอาณาจักรกำลังมีการสร้างขึ้นในเวลานี้ ไม่ใช่ว่าหากลูกสอบตกครั้งหนึ่ง ลูกจะสามารถศึกษาได้อีก อาณาจักรกำลังลูกก่อตั้งขึ้นที่นี้ ลูกกำลังได้รับนิมิตของสถานภาพประเภทต่างๆ กันทั้งหมด และเหตุนี้เอง ลูกควรทำตามศรัทธา การชี้แนะของบราห์มานั้นก็โด่งดังเป็นที่รู้จักดีด้วยเช่นกัน มีการชี้แนะของศรี ชีวา ที่นั่นลูกจะไม่ได้รับการชี้แนะจากศรัทธาณะ ลูกเพียงแต่มีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูก ทุกคนมีการชี้แนะที่ดีอยู่แล้ว มีเพียงเรื่องของสถานภาพที่สูงหรือต่ำ ราชาคือราชา และปวงประชาคือปวงประชา ลูกที่เชื่อฟังคือผู้ที่ทำตามศรัทธา และทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ และประกาศชื่อเสียงของพ่อ อัจจะ

ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากปัตตาฉา ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง หลังจากที่ได้ให้ความรักและการจดจำระลึกถึง บาบามาถึงลูกๆ ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง บอกพ่อชีวา: ลูกรักชีพบาบาสูงเท่ากับท้องฟ้าหรือสูงเท่ากับธาตุนคราห์? บอกพ่อชีวาว่าลูกแต่ละคนรักพ่อมากเพียงไร? อัจจะ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นนกในคอกของพระเจ้าและประกาศชื่อเสียงของพ่อ ชิมซับความรู้และทำให้กิริยามารยาทของลูกดีมา
2. วิ่งแข่งไปข้างหน้าเพื่อที่จะถูกร้อยในลูกประคำแห่งชัยชนะ อย่าได้มีวันเบื่อหรือเหน็ดเหนื่อยกับชีวิตบราห์มิน ทำตามศรัทธาอยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกทำการทดลองกับพลังของความเจียบสงบโดยใช้เครื่องมือของความคิดที่บริสุทธิ์และกลายเป็นตัว
ของความสำเร็
เครื่องมือพิเศษที่จะใช้สำหรับพลังของความเจียบสงบคือ “ความคิดที่บริสุทธิ์” ด้วยเครื่องมือของความคิดที่บริสุทธิ์นี้ลูกสามารถเห็นอะไรก็ตามที่ลูกต้องการที่จะกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ ทำการทดลองด้วยสิ่งนี้กับตนเองเป็นอันดับแรก ทำการทดลองด้วยสิ่งนี้กับความเจ็บป่วยใดๆ ของร่างกายของลูก และดูว่าด้วย

พลังของความเจียบสงบ บ่วงกรรมใดๆจะเปลี่ยนไปเป็นรูปของความสัมพันธ์ที่หวานชื่นอย่างไร โดยการใช้พลังของความเจียบสงบ บ่วงพันธะที่แข็งแกร่งใดๆของความทุกข์ทรมานของกรรมจะเป็นประสบการณ์เช่นเส้นของน้ำ ดังนั้นทำการทดลองกับพลังของความเจียบสงบกับร่างกาย จิตใจ และสันสการ์ของคุณ และกลายเป็นตัวความสำเร็จ

คติพจน์: กลายเป็นประทีปของสกุลและประกาศชื่อเสียงของสกุลบรรพบุรุษด้วยแสงของสำนึกของคุณ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความสุขของโลกยุคหลังนี้เป็นเหมือนกับมุลกา เวลานี้โลกนี้กำลังจะจากไปและดังนั้น ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อโลกนี้ ชัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากโลกนี้
- คำถาม:** ลูกคนใดที่ไม่สามารถเชื่อมโยงความรักของหัวใจของพวกเขากับโลกเก่านี้ได้?
- คำตอบ:** ผู้ที่เชื่อฟัง สวามิภักดิ์ และมีศรัทธาในสติปัญญาของพวกเขาไม่สามารถมีความรักต่อโลกเก่าได้ในหัวใจของพวกเขาได้ เพราะได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย ความโอฬารของมายานี้เป็นเกมของเวทมนต์ ซึ่งเวลานี้มันจะต้องถูกทำลาย เชื้อนี้จะระเบิด จะมีแผ่นดินไหว มหาสมุทรจะกลืนแผ่นดิน ทั้งหมดนี้กำลังจะเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดใหม่ หากลูกจดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก หัวใจของลูกจะไม่สามารถผูกพันกับโลกนี้
- เพลง:** พายุจะสามารถทำอะไรกับผู้ที่มิตรร่วมทางชีวิตเป็นพระเจ้าได้?

โอมชานติ นี่เป็นเพลงจากรากฐานของศรัทธา เมื่อลูกเป็นของพ่อและท่านมา ท่านมาและกลายเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของเรา ลูกๆ รู้ว่าพายุของการทำลายล้างมาเมื่อพอมมา พอมมาเพื่อทำลายโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ จะมีแผ่นดินไหวและมหาสมุทรจะกลืนแผ่นดินจากข้างใต้และฝนจะกลืนแผ่นดินจากข้างบน ทั้งหมดนี้กำลังจะเกิดขึ้น พวกเขาเพียงแค่ได้แต่งเพลงขึ้นมา ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องประดับของสกลบราห์มินรู้อย่างแท้จริงที่โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ท่านทำให้บราห์มินกลายเป็นนายของทั้งโลก ท่านทำให้โลกเก่าถูกทำลายและให้อาณาจักรของทั้งโลกเป็นมรดกของลูก ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกจากพ่อของการกลายเป็นนายของโลกใหม่ โลกเก่านี้ไม่มีประโยชน์ใด ผู้คนคิดว่าเวลานี้กำลังมีการสร้างสวรรค์ แต่ทั้งหมดนั้นคือความตระการตาของมายา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นเพียงแสงแวววาว ทั้งอาณาจักรเป็นเหมือนกับทองที่ถูกฉนวนขึ้น ซึ่งเป็นเหมือนกับภาพลวงตา (mirage) และผู้คนก็มีความสุขกับสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้น เมื่อตอนที่เคยเป็นอาณาจักรของชาวมุสลิมก็ไม่ได้มีเครื่องบินหรือรถยนต์ ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นความตระการตาของมายา พวกเขาวางแผนมากมาย ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย จะมีแผ่นดินไหวและเชื้อนี้จะระเบิดพร้อมกับน้ำท่วมทุกหนแห่ง ผู้คนคิดว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะนำความสุขมา แต่สิ่งเหล่านี้จะนำมาแต่ความทุกข์เท่านั้น เครื่องบินเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่สร้างความทุกข์ด้วย จะมีการทิ้งระเบิดจากเครื่องบิน ลูกๆ ลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและเหตุนี้เองหัวใจของพวกเขาจึงผูกพันอยู่กับโลกเก่า ผู้ที่เชื่อฟัง สวามิภักดิ์และเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ ผู้ที่มีศรัทธาที่สมบูรณ์และมั่นคงในสติปัญญารู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดใหม่ การทำลายล้างโลกเก่าเคยเกิดขึ้นมาก่อนแล้วหลายครั้งและจะเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าสิ่งใหม่ๆ มากมายกำลังมีการคิดค้นขึ้นและสวรรค์นั้นกำลังจะมีการสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นเกมของเวทมนต์ เช่นที่เมื่อพวกเขาได้ขุดทองค่าเก่าและทำให้ขึ้นเงา ในท่านองเดียวกันพวกเขาก็ได้ทำลายโลกเก่านี้และทำให้สวยงาม พวกเขาเฝ้าแต่วางแผนการสำหรับสิ่งนี้ทุกหนแห่ง พวกเขาไม่แม้กระทั่งสำนึกถึงการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ผู้คนพูดว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลายและเมื่อนั้นพระเจ้าจะมาและก่อตั้งโลกใหม่ ก่อนอื่นใดท่านจะสร้างบราห์มาและแล้วโลกมนุษย์ก็就会被สร้างขึ้นผ่านบราห์มา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้เมื่อไรที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายนแก่ลูกๆ เท่านั้น ศรีมัทนั้นมาจากพระเจ้า เมื่อลูกพูดถึงศรีมัท ก็ควรจะเป็นที่เข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการชี้แนะที่สูงส่งของพระเจ้าเท่านั้น ไม่สามารถกล่าวได้ว่าศรีมัทเป็นของบราห์มาหรือของวิษณุ มนุษย์ไม่รู้ว่าพระเจ้ามาอย่างไรและให้ศรีมัทผ่านร่างของบราห์มาอย่างไร เนื่องจากพวกเขาคิดว่าบราห์มาเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาไม่เข้าใจว่าบราห์มาลงมาที่ได้อย่างไร ดังนั้นเนื่องจากการไม่รู้สิ่งใดเหล่านี้ พวกเขาจึงได้พูดถึงชื่อของกฤษณะ เป็นไปไม่ได้ที่กฤษณะจะมีรูปธรรมตาสำหรับพระเจ้าจะได้เข้าไปในเขา ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อพูดว่า: พ่อเคยมีกูรูมากมายเช่นกัน แต่พ่อก็ไม่ได้รู้สิ่งใด พ่อลืมนึกว่าใครได้ให้ศรีมัทไว้ ผู้เดียวที่ไม่ผิดตัวตนคือผู้ที่สูงส่งที่สุดและศรีมัทนั้นก็มาจากท่าน ผู้คนพูดว่าขอคาราวะต่อชีวา ค่ายกย่องของท่านไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะทำให้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของใครบางคน เวลานี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการการชี้แนะของพระเจ้า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครพระเจ้าแห่งกิตะมาและได้ให้การชี้แนะแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นจะมีการยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธาได้อย่างไร? ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นพระเจ้า สภาพของพวกเขาก็จะเป็นเช่นไร? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายนว่า พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้นและท่านมาเพื่อปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา เวลานี้มนุษย์ทั้งหมดอยู่ใน

กระท่อมแห่งความทุกข์ของราวัน ไม่มีมนุษย์ ผู้รู้ หรือผู้เคร่งศาสนาคนใดสามารถให้การปกป้องลูกได้ พระเจ้าต้องปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลาย ผู้คนไม่รู้เขากำลังมีชีวิตอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของนรก สวรรค์เรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เพียงลูกๆ ผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของ วงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมา ลูกกลายเป็นผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้พบพานอีกครั้งในทุกๆ วงจร บ้างกลายเป็นเช่นนี้ อย่างสมบูรณ์และบ้างก็ถูกมายากลืนทั้งเป็น เป็นเพราะพวกเขาไม่จดจำพอ ก็เลสจึงมาหาพวกเขาอย่างรวดเร็ว เมื่อกิเลส แรกของสำนักที่เป็นร่างมาและแล้วก็จะมีความปรารถนาสำหรับกิเลสอื่นๆ ด้วย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: กลับมามีสำนักเป็น ดวงวิญญาณ เพราะทุกคนต้องกลับบ้าน ที่นี่ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ความสุขของโลกยุคเหล็กเป็นเหมือนกับมุลกา ซานยาสชีพูดเช่นนั้น และลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้จักสวรรค์และนรก ไม่มีความสุขใดในนรก การมีความสุขพ้นยึดมั่น ต่อใครก็ตามในนรกคือการทำลายสถานภาพของลูกเอง อย่าได้ถูกดึงดูดเข้าหาสิ่งใด ลูกควรจะอธิบายว่าโลกเก่าที่กำลังจะ จบสิ้น โลกนี้ไม่มีประโยชน์ใด เมื่อสำนักที่เป็นร่างเกิดขึ้น หัวใจของลูกก็จะผูกพันกับใครบางคนเป็นลำดับแรก ผู้ที่มี สำนักเป็นดวงวิญญาณจะคงอยู่เหนือโลกเก่านี้ การสละละทิ้งของพวกเขามีขีดจำกัดในขณะที่การสละละทิ้งของลูกไม่มีขีด จำกัด เราลืมโลกเก่านี้ นี่เป็นโลกที่ทำให้เกิดความทุกข์ทั้งหมด อย่างไรก็ตามยังมีบางสิ่งอีกเล็กน้อยสำหรับเราที่จะทำใน โลกนี้ เพราะโลกนี้เกือบจะจบสิ้นแล้ว ไม่เช่นนั้นแล้วลูกคือแขกสำหรับเวลาอีกไม่กี่วันเท่านั้น ดังนั้นบราห์มินเองนั้นพูด ว่า: เราคือแขกสำหรับอีกไม่กี่วันในโลกเก่านี้ เราจะไปยังบ้านที่แสนหวานของเราและอาณาจักรที่แสนหวานและมี ประสพการณ์ของความสุขที่นั่น เวลานี้เราต้องจากไปแล้ว โลกเก่านี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นสิ่งทุกอย่างรวมทั้ง ร่างกายของลูก ร่างกายนี้คือรองเท้าเก่าที่ต้องมีการสละละทิ้ง ลูกต้องอยู่ในโยคะ ช่วงอายุของลูกจะเพิ่มพูนขึ้นด้วยการอยู่ ในโยคะและลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ช่วงชีวิตของผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้ พวกเขา มีความรักต่อร่างกาย หากร่างของใครบางคนสวยงาม เขาหรือเธอก็มีความรักต่อร่างกาย พวกเขาจะนวดร่างนั้นอย่างดี มากเช่นเดียวกับที่พวกเขาขัดเงาภาชนะ ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเพียงไรดวงวิญญาณก็จะกลับมามีค่าควรแก่การได้รับ ภาชนะใหม่มากขึ้นตามนั้น ไม่ว่าลูกจะใช้สบู วาสลิน แป้ง ฯลฯ กับร่างกายมากเพียงไรก็ตาม ร่างนั้นก็ยังคงเป็นร่างเก่า ไม่ ว่าลูกจะซ่อมอาคารเก่ามากเพียงไรก็ตาม อาคารนั้นก็ยังคงดูเหมือนกับอาคารที่ถูกทิ้งร้าง ร่างกายนี้ก็เป็นอย่างนั้นด้วย ถ้า ลูกพูดกับตนเองในลักษณะนี้ หัวใจของลูกจะผูกพันกับพ่อและมรดก ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งอื่นใด นั่นคือ ดวงวิญญาณและนั่นกำลังจะไปหาพ่อ ด้วยการจดจำพอ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับประโยชน์และช่วงชีวิตของลูกจะเฝ้าแต่เพิ่มพูน ดวงวิญญาณเข้าใจว่า: นั่นนั่นกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ร่างกายนี้ของฉันไม่มีประโยชน์ใดเลย ถึงแม้ว่าซาน ยาสชีจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่ร่างกายของพวกเขาก็ยังคงไม่บริสุทธิ์ ที่นี่ไม่มีร่างของใครที่จะสามารถบริสุทธิ์ได้ ที่นั่นร่างกาย ของพวกเขาไม่ได้สร้างขึ้นมาจากยาพิษ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ หากสิ่งสร้างเกิดขึ้นในสวรรค์ด้วยกิเลส เหตุใด สวรรค์จึงเรียกได้ว่าเป็นปราศจากกิเลส ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่า เวลานี้แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้ง 5 นั้นเป็นยุคเหล็กและดังนั้นลูกจึงได้รับร่างกายตามนั้น และแล้วก็มีโรคภัย ฯลฯ ที่นั่นร่างกายของลูกไม่สามารถที่จะล้ม ป่วยได้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ที่นั่นร่างของลูกนั้นใหม่ วัตถุธาตุได้กลับมาสะอาดประจักษ์ ที่นั่นไม่มียา ฯลฯ ร่างกายนั้นฉายแสงตลอดเวลา ร่างกายของพวกเขามีบริสุทธิ์เหมือนทองคำ เวลานี้ร่างกายเหมือนเหล็ก เป็นความอัศจรรย์ ว่าร่างกายเปลี่ยนแปลงอย่างไรถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการขัดถูก็ตาม ร่างกายกลับมาบริสุทธิ์เช่นทองคำอย่างแท้จริง และนั่นก็ เรียกได้ว่าเป็นสภาพยุคทอง ร่างกายของพวกเขาก็ไม่ได้ทำจากทอง ลักษณะและนารายณ์นั้นเรียกว่าลอร์ด(Lord)และเลดี้ (Lady)แห่งความสูงส่ง มองดูว่าร่างของพวกเขานั้นสะอาดประจักษ์เพียงไร พวกเขาได้รับการยกย่องอย่างมาก เวลานี้แม้ กระทั่งวัตถุธาตุทั้ง 5 เหล่านี้ก็ตาโมประจักษ์ ร่างกายที่ลูกสร้างขึ้นด้วยยาพิษ ที่นั่นเป็นเรื่องของพลังโยคะ อย่างแน่นอน ที่ลูกๆจะปราศจากกิเลสในสวรรค์ ตัณหาราคะ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะนี้เป็นเหตุของความ ทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนกลางและตอนจบ นั่นเรียกได้ว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และนี่เรียกได้ ว่าเป็นโลกที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ ทั้งหมดมีวิญญาณปีศาจร้ายทั้ง 5 เหล่านี้ในพวกเขา ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือ วิญญาณปีศาจร้ายทั้ง 5 เหล่านี้ เมื่อลูกมีโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจ และด้วยพลังโยคะนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้น ลูกเป็นกองทัพพิชิตที่ดีที่แฝงตัว กองทัพนั้นกำลังมีโยคะกับชีพบบาและกำลังได้รับพลัง พ่อผู้ทรงอำนาจนั้นคือพระเจ้าผู้ เป็นพ่อผู้เดียวผู้ที่ก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์ ท่านมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกไม่ได้มีค่าควรแก่ สวรรค์ พ่อมาทวงวงจรและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การปกครองอาณาจักรแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกเป็นนายของนรก ผู้คนพูด ว่าผู้นั้นผู้นั้นตายไปแล้วกลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาไม่เข้าใจเลยว่าพวกเขาอยู่ในนรก ในความเป็นจริงไม่มีใครรู้เกี่ยวกับ สวรรค์ มีคำกล่าวว่านี้เป็นสวรรค์สำหรับผู้ที่มีทรัพย์สมบัติและความรุ่งเรืองอย่างมาก โอ แต่มีโรคภัยมากมาย ฯลฯ ดังนั้น สถานที่นี้จะเรียกว่าสวรรค์ได้อย่างไร? ยุคทองนั้นเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์ ไม่มีสวรรค์ในยุคเหล็ก พ่ออธิบายแล้วว่านี่เป็น โลกที่มีกิเลส ผู้หญิงทุกคนคือดรุณีและปราวดี เจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ผู้หญิง

ทุกคน ดรพดีทุกคนจะได้รับการปกป้องจากการถูกเปลื้องผ้า พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัณนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ที่ซึ่งไม่มีกิเลสใดๆ เลย ดวงวิญญาณมาและเข้าไปในครรภ์และบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในเวลานั้น ดวงวิญญาณที่มานั้นบริสุทธิ์และดังนั้นจึงไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษใดๆ ในครรภ์ ที่นี้ทุกคนได้รับการลงโทษ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุตแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้คิดว่าตนเองเป็นแขกในโลกนี้ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ คงอยู่เหนือโลกเก่าและร่างเก่าของลูก
2. ทำความสะอาดดวงวิญญาณและภษณะ(ร่างกาย)ด้วยโยคะ ร่างกายนี้ไม่มีประโยชน์ใด ดังนั้นอย่าได้ถูกดึงดูดต่อร่างกายเก่าเหล่านี้ และมีความผูกพันยึดมั่นต่อพวกเขา

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นจุดของความสงบผู้กระจายลำแสงของความสงบไปในโลกและกลายเป็นเทพแห่งความสงบ
ลูกสามารถเห็นแสงของหิ้งห้อยตัวน้อยแต่ไกล ในทำนองเดียวกัน ให้ดวงวิญญาณทั้งหลายของโลก ดวงวิญญาณผู้เข้ามามีสายใยความสัมพันธ์กับลูกมีประสบการณ์การได้รับลำแสงของความสงบจากลูกดวงวิญญาณพิเศษ ให้สติปัญญาของพวกเขามีประสบการณ์ว่าลูกเป็นจุดของความสงบที่ได้มาเพื่อให้ความสงบแก่พวกเขา บนพื้นฐานของลำแสงของความสงบของลูก ให้ดวงวิญญาณที่ไร้ความสงบทั้งหมดทุกหนแห่งถูกดึงมาสู่สถานที่ของความสงบของลูก (ชานติ กุนด์ -shanti kund) เวลานี้ทำการทดลองกับพลังของความสงบนี้

คติพจน์: ผู้ที่ให้ความใส่ใจกับตนเองเป็นอันดับแรกเป็นผู้สำรวจตน (introverted) ก่อนที่พวกเขาจะมองออกไปภายนอก (extroverted)

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทเท่านั้นที่จะทำให้ลูกสูงส่ง การทำตามคำสั่งของจิตใจตนเอง และของผู้อื่นจะนำ การสาปแช่งมาให้แก่ลูก ดังนั้น จงอย่าลืมศรีมัท
- คำถาม:** ใครเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่สะโตประธาน และใครเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ตาโมประธาน อะไร คือความแตกต่างระหว่างทั้งสอง
- คำตอบ:** ผู้ทำความเพียรพยายามที่สะโตประธานจะทำสัญญา และทำความเพียรพยายามที่จะรับสิทธิ์ในมรดกอย่าง เต็มที่จากพ่อ เขาจะแข่งขันที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เขามีเป้าหมายของการรับสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ผู้ ทำความเพียรพยายามที่ตาโมประธานพูดว่า: “สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของนัสนั้นดีแล้ว! กิติ ถ้าฉันจะเป็น ประชากร” มายาจะสร้างอุปสรรคนี้ให้กับดวงวิญญาณเช่นนั้นจนกระทั่งพวกเขาออกไปจากการแข่งขัน
- เพลง:** หัวใจกล่าวขอบคุณแก่ผู้เดียวที่ให้การคำจุน...

โอมชานติ เมื่อลูกๆ นั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัว พวกเขารู้ว่า ตนเองคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต ที่นั่น มีแต่ดวงวิญญาณมนุษย์ที่มี ชีวิตเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย ดวงวิญญาณก็เปลือยเปล่า นั่นคือ การอยู่อย่างปราศจากร่าง ลูกกำลังนั่งที่นั่นใน ร่างกายของลูก ถ้าดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้เข้าไปในร่างกาย ก็จะไม่พูดได้ ลูกๆ ดวงวิญญาณที่มีชีวิต (ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย) รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังนั่งเหมือนที่ลูกเคยทำเมื่อ ลูกมาอยู่เบื้องหน้าท่านเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว แนนอนว่าลูกๆ จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่า ลูก กำลังนั่งเป็นการส่วนตัวต่อหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ขีดจำกัด เหตุใดลูกจึงกำลังนั่งอยู่ที่นี่เล่า เพื่อที่จะรับสิทธิ์ ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกจากพ่อ ที่โรงเรียน พวกเขาเข้าใจว่า ตนเองกำลังศึกษาเล่าเรียนกับครู เพื่อที่จะเป็นวิศวกร หรือนักกฎหมาย พวกเขาเข้าใจว่า พ่อบุญธรรม และวัดอุปประสงค์นั้น ลูกๆ เข้าใจว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ในร่างของบ ราห์มา และสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พระเจ้าพูดว่า ได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่า ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนคือ พระเจ้า ดวง วิญญาณที่มีชีวิตต้องใช้ชาติเกิดอย่างแนนอน เมื่อลูกถามขึ้นยาสีว่า มนุษย์ใช้ชาติเกิดหรือไม่ พวกเขาจะไม่พูดว่าท มนุษย์ไม่ได้ใช้ชาติเกิด แล้วพวกเขาจะพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิดได้อย่างไรเล่า จงถามพวกเขาว่า ท่านเชื่อเรื่องการใช้ชาติ เกิดใหม่ จริงๆ แล้ว ดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งแล้วไปรับอีกร่างหนึ่งตามสันสการ์ของเขา มนุษย์ทำเช่นนั้นแต่พวกเขาไม่ได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้พิสูจน์ว่า ชาติเกิดแรกนั้นจะดีมาก และสะโตประธาน ในชาติเกิดสุดท้าย ดวงวิญญาณจะสกปรก และตาโมประธาน จาก 16 องค์เต็ม ลูกก็จะเหลือ 14 องค์ และ 12 องค์ ลูกจะใช้ชาติเกิดอย่าง แนนอน ลูกควรจะถามพวกเขาว่า โอเค พระเจ้าใช้ชาติเกิดหรือว่าท่านอยู่เหนือการเกิดและการตายใช้ไหม ดูลี นี่เป็น ประเด็นที่ละเอียดอ่อนมากๆ หากพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย จงบอกพวกเขาว่า นั่นหมายความว่า เป็น เรื่องที่ไม่ถูกต้องที่จะมีชีพขันธ์ พวกเขาจะพูดว่า แต่มีการฉลองชีพขันธ์ จงอธิบายแก่พวกเขาว่า ชีพ มีชีพขันธ์ ติ อย่างไรก็ตาม ไม่มีความตายที่เกี่ยวข้องกับการเกิด หากท่านตาย ท่านก็ต้องกลับมาใช้ชาติเกิดเช่นกัน พ่อไม่เคยใช้ชาติ เกิด ท่านเข้ามาในร่างนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านไม่ได้ใช้ชาติเกิด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เหนือการใช้ชาติเกิด ท่านไม่เคยกลายมาเป็นผู้ที่ตาโมจากที่สะโตประธาน ทุกดวงวิญญาณเกิดแล้วเกิดอีกและไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อก็มาเพื่อให้ พวกเขาบริสุทธิ์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่า ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างบริสุทธิ์ แล้วมายาก็ทำให้พวกเขาไม่ บริสุทธิ์ พ่อไม่เคยให้คำสั่งที่สกปรกแก่ลูกๆ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ของเวลานี้ให้คำสั่งที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อที่บริสุทธิ์พูดว่า อย่าเป็น ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือ อย่าข้องแวะเกี่ยวกับในกิเลส ด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน นี่จึงกลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ก่อนอื่น เคยมีดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ว่าพ่อให้ทั้งความสุขและความทุกข์ เปล่าเลย พ่อไม่เคยให้คำสั่งของความทุกข์ แก่ลูกๆ มายาคือ ผู้ที่สร้างความทุกข์ ด้วยการชนะมายา ลูกก็จะกลายเป็นผู้พิชิตโลก ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของมายา พวกเขาคิดว่า ทรัพย์สินสมบัติเป็นมายา มีคำกล่าวว่า ผู้ที่มีความซบเซาซึ่งในมายาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม กิเลสทั้ง 5 นั้น คือมายา หากลูกมีความซบเซาซึ่งในกิเลสทั้ง 5 มายาจะเขมือบลูก ในยุคทองและยุคเงินไม่มีความซบเซาซึ่งของมายา พวกเขา ไม่ได้เผาหุ่นของราวันที่นั่น มันคือหุ่นของศัตรูที่แข็งแกร่งที่ถูกสร้างขึ้นมา อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นหลังจากครั้ง วงจร เมื่อลูกมีสำนักที่เป็นร่าง กิเลสอื่นๆ ทั้งหมดก็จะตามมา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ มีการเขียนไว้ว่า เหล่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป นั่นคือ พวกเขาอยู่เกี่ยวกับกิเลส เพราะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา พวกเขาจึงตกอยู่ภาย ใต้อิทธิพลของผู้อื่น พวกเขาทำตามคำสั่งของผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ เวลานี้ลูกกำลังทำตามศรีมัท คำสั่งของผู้อื่นหมายถึงคำสั่งของ

มายา “ศรี” หมายถึงคำสั่งที่สูงส่งของพ่อ เหล่านั้นเป็นคำสั่งของผู้อื่น คำสั่งของราวัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ชุมนุชของปีศาจไม่มีความสุขอยู่ในโชติรวนของราวัน มนุษย์เข้าใจว่า ระยะเวลาของยุคทองเป็นแสนปี ดังนั้นลูกจึงอธิบายบัญชีของ 5,000 ปีให้แก่พวกเขา เป็นเวลา 2,000 ปีนับตั้งแต่พระคริสต์ปรากฏขึ้นมา 2,250 ปีนับตั้งแต่มีพระพุทธเจ้า และ 2,500 ปีนับตั้งแต่ผู้ที่เป็นของอิสลามถือกำเนิดขึ้นมา ทั้งหมดนี้อยู่ภายในครึ่งวงจรร ก่อนหน้านั้นเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วลูกจะพูดได้อย่างไรว่า เป็นหลายแสนปีมาแล้วนับตั้งแต่มีเหล่าเทพปรากฏขึ้นมา หากมีจำนวนหลายปีเช่นนั้นก็จะมีผู้คนมากมาย ไม่ได้มีจำนวนมากมายเช่นนั้น ในระยะเวลา 5,000 ปีมี 5 ถึง 6 พันล้านคน พวกเขาพูดว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ เคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ในบาร์ด เมื่อ 5,000 ปีสิ้นสุดลง การละเล่นก็กำลังจะจบ ไม่มีใครรู้เรื่องเหล่านี้ นั่นคือ ฉันเป็นอะไร ฉันเป็นอย่างไร ไม่มีใครรู้ว่า วงจรนี้หมุนไปอย่างไร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่า นี่คือ กิตะ พ่อมาและสอนราชาโยคะที่ง่ายดายให้แก่ลูกๆ เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่า กิตะ ยกตัวอย่างเช่น สิ่งที่พระคริสต์ได้สอนนั้นถูกเรียกว่า ไบเบิล นั่นเป็นชื่ออันเป็นนิรันดร์ที่ถูกตั้งขึ้นมา สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง บาบาอธิบายให้แก่แม่ที่แก่ชราด้วยว่า เหล่านี้เป็นเรื่องที่ย่ายดายมาก เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก เมื่อเด็กเกิด นั่นก็หมายความว่าทายาทได้ถือกำเนิดขึ้นมา ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นทายาทของ บาบา ลูกมาเพื่อพบกับบาบาอีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5,000 ปี ลูกจะพูดถึง 5,000 ปีซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้แต่ผู้ที่มา 2 ถึง 3 ปีหลังจากนั้นก็ยังคงพูดว่า เราได้มาอีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5,000 ปี ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำมาก บาบากล่าวว่า เราเคยพบกันมาก่อนไหม ลูกตอบว่า ใช่แล้ว บาบา! ดวงวิญญาณพูดผ่านปากนี้ว่า บาบา ฉันได้พบกับท่านเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ท่านมาให้คำสอนผ่านร่างนี้ ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริงจะเข้าใจว่า พวกเขากำลังนั่งที่นี่ เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของตนเองจากพ่อ เวลาที่ลูกเป็นของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผ่านบราห์มา พ่อถามว่า ลูกจำพ่อได้ไหม พ่อคือ พ่อของลูก ลูกก็จะพูดว่า ใช่แล้ว บาบา ท่านคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของเราดวงวิญญาณ พ่อเองก็จะพูดว่า พ่อได้ให้มรดกแก่ลูกๆ และส่งลูกๆ ไปสวรรค์ แล้วมายาก็มาแย่งชิงมรดกนั้นไป และเดี๋ยวนี้พ่อกำลังให้มรดกนั้นแก่ลูกๆ อีกครั้งหนึ่ง มายาขโมยมรดกของลูกไปขณะที่พ่อกำลังให้มรดก การละเล่นนี้ถูกแสดงหลายครั้งแล้ว และมันจะถูกแสดงต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกเป็นของพ่อ บางคนเป็นลูกที่แท้จริง และบางคนก็เป็นลูกเลี้ยว บางคนกลายเป็นลูกที่แท้จริง และบางคนก็มาเป็นลูกเลี้ยว มีผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่เข้มแข็ง มายาเอาชนะแม้แต่ผู้ที่เข้มแข็งได้อย่างสิ้นเชิง ลูกๆ พูดว่า บาบา ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกของลูกตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปอยู่บนศีรษะของลูก ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะมาเป็นดวงวิญญาณบุญจากที่เป็นดวงวิญญาณบาปได้มากตามนั้นด้วยไฟของโยคะนี้ ไฟชำระทุกสิ่งให้บริสุทธิ์ ไฟของลูกคือ ไฟของโยคะ นี่คือ ไฟบุชายัญที่ผู้เป็นนายที่ไร้ขีดจำกัดได้สร้างขึ้นมานี้ ไม่มีไฟบุชายัญอื่นใดที่ดำเนินมาเป็นเวลานานเท่านี้ พวกเขาถือไฟบุชายัญขึ้นมาเป็นเวลา 5 ถึง 7 วันหรือ 1 เดือน ไฟบุชายัญของลูกได้ดำเนินมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว พ่อพูดกับลูกอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่าอย่าลืม! เพียงแต่จดจำพ่อ แล้วภาระบาปจากหลายชาติเกิดของลูกจะลดลงไปเรื่อยๆ ไม่มีชั้นยาสีหรือนักปราชญ์คนใดที่จะพูดเช่นนี้ได้ พระเจ้าพูดว่า จงจดจำฉัน พ่อของลูก แน่หนอนว่าท่านได้มา และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า พ่อพูดว่า เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์อย่างมาก เวลาที่ลูกรู้ว่า เดี่ยวนี้ลูกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่องด้วยโยคะ พ่อพูดว่า จงดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้และกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่บริสุทธิ์ เจ้าบ่าวผู้นี้มาเพื่อชำระลูกๆ เจ้าสาวให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ลูกสัญญาว่า เมื่อท่านมา เราจะติดต่อยู่กับท่าน และตัดขาดตนเองออกจากคนอื่นๆ เราจะอุทิศตัวให้แก่ท่าน สามิอุทิศตัวให้กับภรรยา และภรรยาก็อุทิศตัวให้กับสามิ ที่นี่ ลูกต้องอุทิศตัวให้กับพ่อ เมื่อพวกเขาแต่งงานกัน พวกเขา ก็อุทิศตัวให้แก่กัน เวลาที่พ่อพูดว่า อย่าอุทิศตัวให้กับมนุษย์ ลูกสัญญาว่า ลูกจะอุทิศตัวให้กับท่าน ท่านก็ยังอุทิศตัวให้กับลูกด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า เมื่อลูกอุทิศตัวให้กับพ่อ พ่อจะทำให้ลูกมีความสุขอยู่เสมอถึง 21 ชาติเกิด นี่คือ มรดกที่ใหญ่โตมาก นักบวชและชั้นยาสีไม่สามารถให้มรดกแก่ลูกได้ พ่อพูดว่า เวลาที่พ่อให้พรที่เป็นมรดกนั้นแก่ลูก ลูกต้องเพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ด้วยการทำตามศรัทธาที่เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่งได้ อย่าลืมสิ่งนี้ จงวางภาพของลักษณะและนารายณ์นี้ไว้ในบ้านของลูก เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกของเราเองจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง ท่านมาจากดินแดนสูงสุดอย่างไรก็ตาม มายา นักอินทรีนั้นก็ไม่ใช่อยัย เธอมาโฉบเอาตัวลูกไป สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงทุกคน เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป บางคนก็ลืมไปแล้วว่า พวกเขากำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ขณะนั่งอยู่ที่นี้ ลูกมีความสุขซึ่ง ทันทีที่ลูกออกไปจากที่นี่ ลูกก็ลืม แล้วลูกก็รู้สึกสดชื่นอีกครั้งในตอนเช้า แต่ก็ลืมตลอดทั้งวัน ผู้ที่เคยทำงานรับใช้ที่ดีมากเป็นเวลา 4 ถึง 5 ปีก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ในวันนี้ พวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อฟังด้วยเหตุผลบางประการ มายาตอบตีพวกเขาอย่างรุนแรง แล้วพวกเขาก็จากไป บาบากล่าวว่า ลูกๆ มายาแข็งแกร่งมาก เมื่อลูกไม่เชื่อฟัง มายาจะทำให้ลูกพลัดตกลงมาอย่างรุนแรง เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่า ผู้ที่ไต่เต้าขึ้นไปก็จะได้สัมผัสความหวานชื่นของความรัก... ลูกจะเห็นได้ว่า บางคนถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงอย่างไร แน่หนอนว่าพวกเขาจะได้ไปสวรรค์ แต่สถานภาพก็ต่างลำดับกันไป แม้ว่าทุกคนที่นั่นจะมีความสุขแต่ก็ยังคงมีความแตกต่างกันในสถานภาพของแต่ละคน ที่โรงเรียน นักเรียนทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะได้รับสถานภาพ อย่าคิดว่า

เป็นเรื่องดีถ้าลูกจะกลายเป็นประชากรหรือสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโซซของลูกนั้นดี เปล่าเลย นั่นคือ ความเพียรพยายามที่ดาโมประธาน ความเพียรพยายามที่สะโตประธานคือ เมื่อลูกทำความเพียรพยายาม และทำสัญญาที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองอย่างเต็มที่จากพ่อ นี่คือการแข่งม้า ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับอันดับ 1 นี่คือการแข่งขันของมนุษย์ มายาสรางอุปสรรคเช่นนั้นที่เธอจะทำให้ลูกออกไปจากการแข่งขันอย่างสิ้นเชิง การแข่งขันของลูกคือ การแข่งขันของมนุษย์ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันไม่มีความสุขอย่างมาก ฉันอยู่อย่างทุกขระทมเหลือเกินจากการใช้ร่างกายไปเรื่อยๆ เขาพูดว่า เวลานี้ฉันต้องการไปหาบาม บามแสดงวิธีการให้แก่ลูกแล้ว บาม ฉันจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน ลูกมีเวลาสำหรับสิ่งนี้มากเพียงไรก็จะดีมากตามนั้น ลูกอยู่ในงานรับใช้ของรัฐบาลเป็นเวลา 8 ชั่วโมงใช้ไหม ดังนั้นจงอยู่ในงานรับใช้ 8 ชั่วโมง การทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์นั้นเป็นงานรับใช้ที่สำคัญอย่างมาก เพียงแค่จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุขเท่านั้นเอง หากลูกทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมง ลูกจะได้รับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ ด้วยการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้ บาปของลูกก็จะถูกปลดปล่อย จงให้ 8 ชั่วโมงกับงานรับใช้ 8 ชั่วโมง ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกก็จะว่างถึง 16 ชั่วโมง จงจดจำบามซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกจดจำบามได้ขณะกำลังนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม เวลาที่ดีที่สุดที่ลูกจะหาได้คือ เวลาเช้าตรู่ มีคำพูดในภาษาฮินดีว่า จงเข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าตรู่ คุณธรรมนี้ทำให้ลูกยิ่งใหญ่ ผู้คนที่ไม่มีความรู้จะนอน 8 ชั่วโมง การนอนของลูกควรจะเป็นครึ่งหนึ่งของพวกเขา นอน 4 ชั่วโมงก็พอแล้ว ลูกเป็นคาร์มาโยคี จงเข้านอน 4 หุ่ และตื่นที่ 2 จงจดจำชีพบาบ หากลูกตื่นที่ 2 ไม่ได้ ก็ตื่นที่ 3 หรือที่ 4 นั่นคือ เวลาที่เป็นขั้นหนึ่ง เป็นเวลาที่เต็มไปด้วยความสงบอย่างที่สุด ทุกคนอยู่อย่างปราศจากร่างในเวลานั้น มีเพียงความเจียบสงัดในเวลานั้น นั่นจะเป็นเหมือนกับโลกที่ไร้ตัวตนราวกับว่า ทุกคนกำลังนอนตาย หากลูกจดจำบามในเวลานั้น การจดจำระลึกถึงจะหนักแน่นมั่นคง การจดจำระลึกถึงในเวลาอมฤตมีผลกระทบที่ดี ส่วนใหญ่แล้ว บามจะอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืน ด้วยการทำงานที่ใช้ร่างกาย หัวของลูกจะหนักหน่วง ไม่มีความเหนื่อยล้าในงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อน การหารายได้จะไม่ทำให้ลูกเหน็ดเหนื่อย การหารายได้นำความสุขมาให้ลูกๆ ดังนั้น การตื่นแต่เช้าตรู่และอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะหารายได้อย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นในเวลาอมฤตและฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำพ่อ เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ จงวิ่งแข่งในการจดจำระลึกถึง แน่ใจว่าจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลา 8 ชั่วโมง
2. จงอุทิศตนเองอย่างเต็มที่ให้กับพ่อผู้เดียว อย่าทำตามคำสั่งของจิตใจตนเองหรือของผู้อื่น แต่จงทำตามคำสั่งที่สูงส่งของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นน้ำหนักร่างกายทั้งหมดโดยการทำการออกกำลังทางจิตและกลับมาทดเทียมและใกล้ชิด การออกกำลังทางจิตหมายถึงการไม่มีตัวตน 1 นาที เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนในนาที่ถัดไป เป็นคาร์มาโยคีที่มีตัวตนในนาที่ถัดไปและเป็นผู้รับใช้โลกในนาที่ต่อไป ทำการออกกำลังเช่นนี้ประจำวันและภาระของความไร้สาระของลูกจะจบสิ้นเมื่อน้ำหนักนั้นจบสิ้นไป และลูกสามารถกลับมาเป็นแสงที่เบาสบาย เช่นผู้เป็นที่รัก และ การเข้าคู่กัน (partnership) ก็เหมาะสม ถ้าผู้เป็นที่รักเบาสบาย แต่คู่รักหนัก การเข้าคู่กันก็จะไม่เหมาะสม ผู้เป็นที่รักทางจิตกำลังบอกคู่รักให้กลับมาทดเทียมและใกล้ชิด

คติพจน์: การกระจายกลิ่นหอมของความสูงส่งจากช่อดอกไม้แห่งชีวิตของลูกคือการเป็นตัวของคุณธรรม

*** โอม ขานติ ***

การหลุดหายไปในการสวดมนต์ของทุกพลังและทุกคุณธรรมคือการมีโชคแห่งความสุข

วันนี้บัฟตาตา มหาสมุทรแห่งความรัก กำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆของท่านที่เป็นตัวแทนความรัก พ่อมีความรักลูกอย่างลึกซึ้งและลูกก็มีความรักพ่ออย่างลึกซึ้งด้วยเช่นกัน สายใยแห่งความรักนี้ดึงดูดมาที่นี้และดึงพ่อมาที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าความรักของพระเจ้านี้ให้ความสุขมากเพียงใด เมื่อลูกดูตัวอยู่ในความรักนี้แม้กระทั่งหนึ่งวินาที ลูกก็มีความสุขมากมายหลายประเภททั้งหมดและลูกก็เริ่มกว้างไกลในเชิงสร้างสรรค์ความสุข ลูกมีประสบการณ์นี้ใช่ไหม? บัฟตาตามองเห็นว่าในแง่ของโลกภายนอกนั้นลูกดวงวิญญาณมีความธรรมดาแต่ถึงกระนั้นโชคของลูกก็สูงส่งมาก! ตลอดทั้งวงจรไม่มีดาร์มอาตมา(Dharamatma ดวงวิญญาณทางศาสนา) หรือมหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) ได้รับหรือสามารถได้รับโชคเช่นนั้น ดังนั้นลูกจึงธรรมดาแต่ก็มีโชคอย่างยิ่ง บัฟตาตารักดวงวิญญาณที่ธรรมดา เพราะเหตุใด? พ่อเองมาในร่างที่ธรรมดา ท่านไม่ได้มาในร่างของราชาหรือราชินี ท่านไม่ได้มาในร่างของดวงวิญญาณทางศาสนาหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ท่านมาในร่างที่ธรรมดาเท่านั้น และลูกที่มาก็ธรรมดาด้วยเช่นกัน แม้แต่มหาเศรษฐีในทุกวันนี้ก็ธรรมดา ลูกที่ธรรมดามีความรู้สึกสรีรวิทยาและมีความเลื่อมใสศรัทธาที่เต็มไปด้วยความรัก (ภาวนา) อย่างมากมาย และพ่อก็ต้องการลูกที่มีภาวนา ไม่ใช่ผู้ที่มีความนึกที่เป็นร่าง ยิ่งพวกเขายิ่งใหญ่มากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งไม่มีภาวนานั้น แต่จะมีความหยิ่งยโสมากขึ้น ดังนั้น พ่อจึงต้องให้ผลของภาวนาของพวกเรา และเป็นดวงวิญญาณที่ธรรมดาที่มีภาวนา ดวงวิญญาณที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันดีไม่มีทั้งภาวนาและเวลา ดังนั้นพ่อกำลังเห็นว่าลูกนั้นธรรมดาเพียงใด และยังได้มาซึ่งผลอันสูงส่งของภาวนาของลูก เหตุนี้เองตามละคร การเป็นคนธรรมดาในยุคบรรจบพบกันคือสิ่งที่ยอดเยี่ยมของโชคด้วยเช่นกัน เพราะในยุคบรรจบพบกันที่ผู้ประทานโชคเขียนเส้นโชคที่สูงส่ง และพร้อมกันนั้น ท่านยังมอบปากกาให้กับลูกซึ่งลูกสามารถวาดเส้นโชคของลูกได้ ลูกได้รับปากกาหรือไม่? ลูกรู้วิธีที่จะวาดเส้นโชคของลูกหรือไม่? ลูกได้วาดเส้นยาวแค่ไหน? ลูกไม่ได้วาดเพียงเส้นที่ธรรมดาใช่ไหม? ลูกสามารถสร้างโชคได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกมีอิสระอย่างเต็มที่ ทุกคนมีอิสระอย่างเต็มที่ ไม่ว่าลูกจะเป็นคนใหม่ ไม่ว่าลูกจะเป็นคนเก่า ไม่ว่าลูกจะเรียนจบบทเรียนหนึ่งสัปดาห์ไปแล้วและเพิ่งตระหนักถึงรักพ่อ พ่อก็ยังคงให้ปากกาแห่งโชคแก่ลูก นี่คือการรักของพระเจ้า อะไรคือสิ่งที่ยอดเยี่ยมของความรัก? ถ้ามีคนให้ทุกสิ่งที่ลูกต้องการในชีวิต นั่นคือสิ่งที่ยอดเยี่ยมของความรัก ดังนั้นสิ่งที่ยอดเยี่ยมของความรักของพ่อคือท่านเติมเต็มความปรารถนาใดๆที่ลูกมีในชีวิตของลูก ลูกต้องการความสงบและความสุขใช่ไหม? เมื่อลูกให้บางสิ่งแก่กัน ลูกย่อมได้รับความสุขจากสิ่งนั้นใช่ไหม? ดังนั้นพ่อจึงไม่เพียงให้ความสุขแก่ลูกเท่านั้น แต่ท่านยังทำให้ลูกเป็นคลังสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขด้วย ลูกคือคลังสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขใช่ไหม? ลูกมีเท่าใด? ลูกมีสต็อกที่เต็มเปี่ยมหรือมีเพียงหนึ่งหรือสองเท่านั้น? ลูกมีคลังสมบัติที่มีค่า เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสุข ท่านไม่ใช่แม่น้ำหรือบ่อน้ำ ท่านคือมหาสมุทร ดังนั้นท่านจึงทำให้ลูกเป็นนายของคลังสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข ลูกขาดความสุขหรือไม่? ลูกขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลหรือไม่? ลูกไม่ได้ขาดใช่ไหม? แล้วอย่าพูดว่า: ให้พลังแก่ฉันหน่อย! บาบาได้ให้พลังนั้นแล้ว ลูกไม่จำเป็นที่จะพูดว่า: ให้พลังแก่ฉันบ้าง! พ่อได้ให้สิ่งนั้นแล้ว ลูกเพียงแค่ต้องรู้วิธีการใช้สิ่งนั้น และลูกได้รับวิธีการต่างๆมากมาย เป็นเพียงว่าบางครั้งบางครั้ง ลูกไม่ได้ใช้วิธีการเหล่านั้น และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถถือเอาประโยชน์จากวิธีการเหล่านั้นได้แม้ว่าลูกจะมีสิ่งเหล่านั้นก็ตาม เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น และลูกได้รับโชคนั้นอย่างง่ายดายมาก! ลูกใช้ความพยายามใดหรือไม่? ลูกไม่ต้องยืบนขาข้างเดียวใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าลูกกำลังยืนอยู่ในคิวเพื่อการเหลื่อมมองในหนึ่งวินาที ลูกกำลังนั่งอย่างสบาย แม้ว่าจะนั่งอยู่บนพื้น ลูกก็กำลังนั่งอยู่บนโพน ลูกมีความสุขสะดวกสบายมากและทำให้โชคของลูกสูงส่งได้อย่างง่ายดาย ลูกมีความสุขเช่นนี้หรือไม่? ลูกทั้งหมดพูดด้วยความซาบซึ้งว่า ผู้ประทานโชคเป็นของลูก ในเมื่อผู้ประทานโชคเป็นของลูก แล้วท่านจะให้โชคแก่ใคร?

การทำให้ผู้ประทานโชคเป็นของลูกหมายถึงการได้รับสิทธิ์ในโชค ผู้มีความสุขซึ่งนี้จะมีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอว่า: "ถ้าโชคไม่ใช่ของฉันแล้วมันจะเป็นของใครล่ะ เพราะผู้ประทานโชคเป็นของฉัน?" ลูกมีความสุขซึ่งมากขนาดนี้หรือไม่? หรือบางครั้งความสุขซึ่งก็เพิ่มขึ้นและบางครั้งก็ลดลง? เวลาของยุคบรรจบพบกันนั้นสั้นมาก และลูกส่วนใหญ่ล้วนเป็นคนใหม่ ลูกได้รับเวลาน้อยมาก อย่างไรก็ตาม ภายในละครนี้ ความพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือ ไม่ว่าลูกจะเก่าหรือใหม่ แม้กระทั่งลูกคนใหม่ก็ยังได้รับโอกาสทองของการประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆ ลูกใหม่จะมีความสุขกระตือรือร้นมากขนาดนี้หรือไม่? หรือลูกคิดว่า ไม่ มีหลายคนที่น่าหน้าเราไป เราเพิ่งมา ไม่เลย ลูกมีอิสระอย่างเต็มที่ ลูกสามารถก้าวหน้าไปได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกเพียงแค่ต้องใส่ใจกับการฝึกฝนของลูก ลูกเก่าบางคนก็ไม่ระมัดระวัง แล้วถ้าลูกคนใหม่ไม่ได้อยู่

อย่างไม่มีตระวััง ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในอันดับหน้าๆได้ แล้วลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในอันดับ ลูกปรารถนาที่จะรับอันดับใช่หรือไม่? ไม่ใช่อันดับแรกแต่เป็นดิวิชั่นแรก(กลุ่มแรก) พ่อบราห์มาได้ลูกกำหนดเป็นอันดับแรก ไม่ว่าหลายคนต้องการแค่ไหนพวกเขาก็สามารถเข้ามาในดิวิชั่นแรกได้ แล้วลูกทั้งหมดจะมาในดิวิชั่นใด? หากทุกคนมาในดิวิชั่นแรกแล้วใครจะมาในดิวิชั่นที่สอง? ผู้เป็นแม่จะมาในกลุ่มใด? ลูกจะมาในกลุ่มแรกไหม? ดีมาก "เราต้องเข้ามาที่นั่น" ศรัทธาที่มุ่งมั่นนี้รับประกันโชคของลูก "ฉันไม่รู้ว่าจะมาที่นั่นหรือไม่" บางทีเมื่อฉันก้าวหน้าต่อไป มายาจะมา..." มายาก็ฉลาดมากเช่นกัน อย่าได้มีความคิดที่ไร้ประโยชน์เช่นนั้น เมื่อผู้ทรงพลังอำนาจอยู่กับลูก มายาก็เหมือนเสือกระดาดเบื้องหน้าท่าน ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัว อย่าได้คิดว่า: ฉันไม่รู้ จงกลายเป็นนายที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ในขณะที่ลูกยังคงทำทุกการกระทำต่อไป ประสบการณ์ของความเป็นมิตรของท่านทำให้ทุกสิ่งง่ายดายและทำให้ลูกปลอดภัยอยู่เสมอ เมื่อลูกลิ้มความเป็นมิตร ทุกสิ่งก็กลายเป็นเรื่องยาก อย่างไรก็ตาม สัญญาที่ลูกทั้งหมดได้ให้ไว้คือลูกจะอยู่ด้วยกันและกลับบ้านด้วยกัน นี่คือนิยามของลูกใช่ไหม? หรือลูกจะอยู่คนเดียวและกลับคนเดียวโดยลำพัง? ดังนั้นเพิ่มประสบการณ์ของความเป็นมิตรนี้ ลูกรู้ว่าลูกมีความเป็นมิตร ลูกยอมรับสิ่งนี้ แต่อะไรคือความแตกต่าง? ลูกรู้สิ่งนี้ ลูกยอมรับสิ่งนี้ แต่ลูกไม่ได้ก้าวไปตามนั้นในเวลาที่ถูกต้อง ความแรงของมายาทำให้ลูกล้มเหลวที่สุด แต่มายามีพลังขนาดนั้นเลยหรือ? เธอมีพลังหรือว่าลูกมีพลัง? หรือว่าบางครั้งเป็นมายาที่มีพลังและบางครั้งลูกก็มีพลัง? ความอ่อนแอของลูกคือมายา ไม่ใช่สิ่งอื่นใด ความอ่อนแอของลูกกลายเป็นมายาและมาอยู่เบื้องหน้าลูก เช่นที่ความอ่อนแอทางร่างกายมาสู่ลูกในรูปของความเจ็บป่วย ในท่านองเดียวกัน ความอ่อนแอของดวงวิญญาณก็มาปรากฏเบื้องหน้าลูกในรูปของมายา ไม่ใช่สิ่งอื่นใด ดังนั้นอย่าได้อ่อนแอแล้วมายาจะไม่มา เป้าหมายของลูกคือการกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลก ลูกได้รับชัยชนะกี่ครั้ง? นับไม่ถ้วน แต่ลูกก็ยังหวาดกลัว เมื่อมีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้น ลูกพูดว่า: มันเป็นเรื่องใหม่ ฉันไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเลย ดังนั้นฉันจึงกลัว อย่างไรก็ตาม ในอีกด้านหนึ่ง ลูกพูดว่า ลูกได้รับชัยชนะหลายต่อหลายครั้ง แล้วเหตุใดลูกจึงกลัวเล่า? ความรักของพ่อที่มีต่อลูกเป็นเช่นนั้นที่ท่านต้องการให้ลูกแต่ละคนกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกไม่ได้ปรารถนาที่จะเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะกลายเป็นปวงประชาใช่ไหม? ดังนั้นผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรคือผู้ที่เอาชนะอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย หากลูกไม่ได้รับชัยชนะเหนืออวัยวะทางร่างกายและเหนือจิตใจ สติปัญญา และชั้นสสารของลูกแล้ว ลูกจะปกครองปวงประชาของลูกได้อย่างไร? ถ้าลูกเป็นราชาเช่นนั้น และลูกจะไม่สามารถเอาชนะตนเองได้ แม้แต่ยุคทองก็จะกลายเป็นยุคเหล็ก ดังนั้นตรวจสอบว่าจิตใจ สติปัญญา และชั้นสสารของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกหรือไม่ จิตใจของลูกกำลังควบคุมลูกหรือลูกกำลังควบคุมจิตใจของลูก? เมื่อลูกพรีนและพูดว่า "ฉันไม่สามารถทำให้จิตใจของฉันมั่นคงได้ จิตใจของฉันเร่ร่อน" นี่คือการเป็นผู้เอาชนะจิตใจของลูกหรือไม่? "วันนี้จิตใจของฉันไม่มีความสุข วันนี้จิตใจของฉันถูกดึงดูดไปยังสิ่งอื่น" สิ่งเหล่านี้เป็นความคิดของบุคคลที่มีชัยชนะหรือไม่? ผู้ที่ไม่สามารถได้รับชัยชนะเหนือตนเองได้จะได้รับการชัยชนะเหนือโลกได้อย่างไร? ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกได้กลายเป็นผู้เอาชนะอวัยวะทางร่างกายของลูกและจิตใจของลูกมากเพียงใด หากลูกปรารถนาที่จะมาในดิวิชั่นแรก ลูกสามารถบรรลุเป้าหมายได้โดยมีคุณสมบัติเหล่านี้

บัดดาตามองเห็นว่าลูกยังคงรักษาความจริงจังและความกระตือรือร้นไว้อย่างมาก ลูกแม้กระทั่งชอบชีวิตของความรู้ ลูกยังคงก้าวไปข้างหน้าได้เป็นอย่างดีในการฟังและถ่ายทอดความรู้ แต่ในขณะที่ก้าวไป อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ความอ่อนแอเกิดขึ้น? เหตุผลหลักก็คือ ไม่ว่าลูกจะพูดอะไรและไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้ยิน ลูกขาดประสบการณ์ของทุกคุณธรรม ทุกพลัง และทุกประเด็นของความรู้ ยกตัวอย่างเช่น ก็ครั้งแล้วที่ลูกพูดกับตัวเองหรือกับคนอื่นว่า "ฉันคือดวงวิญญาณ ท่านคือดวงวิญญาณ ฉันคือตัวของความสงบ ฉันคือตัวของความสุข" ก็ครั้งแล้วที่ลูกคิดเช่นนั้นและพูดสิ่งนี้กับผู้อื่นด้วย? อย่างไรก็ตาม ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกขาดประสบการณ์ของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ของการเป็นตัวของตัวเอง ตัวของความรัก และตัวของความสงบ การพูดและการฟังของลูกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าประสบการณ์ของลูก และอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือประสบการณ์ ดุดขับในประสบการณ์นั้น เมื่อลูกพูดว่า "ตัวแห่งความสงบ" แล้ว ลูกเองและผู้อื่นก็ควรมีประสบการณ์ของความสงบภายในรูปแบบนั้น ลูกพูดถึงคุณธรรมแต่ละประการและพลังแต่ละพลังโดยเฉพาะ แต่งให้สัมผัสประสบการณ์ของพลังและคุณธรรมเหล่านั้นในเวลาที่เป็น บางคนพูดอยู่เรื่อยๆว่าพวกเขาต้องสร้างสมพลังของความอดทนและเป็นการดีที่จะอดทน แต่พวกเขาไม่มีประสบการณ์นั้น เนื่องจากการขาดประสบการณ์นั้นพวกเขาจึงไม่สามารถบรรลุได้มากเท่าที่พวกเขาต้องการ หากลูกทุกคนถูกถามว่า ลูกกำลังเพียรพยายามมากเท่าที่ลูกควรจะทำหรือไม่ น้อยคนมากที่จะตอบว่า "ใช่" ลูกต้องมีประสบการณ์ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติและการกระทำของลูกมากเท่าที่ลูกได้รับ อย่าได้มีประสบการณ์ของสิ่งนี้เพียงแคในความคิดของลูก แต่ให้ตัวลูกเองและผู้อื่นได้สัมผัสประสบการณ์ของคุณธรรมและพลังในกิจกรรมและการกระทำในทางปฏิบัติของลูกเช่นกัน ลูกพูดว่าลูกเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นให้รูปนั้นมองเห็นได้ เป็นตัวของสิ่งนั้นตลอดเวลา การเป็นตัวของสิ่งนั้นไม่ใช่แค่บางครั้งเท่านั้น ถ้าลูกมองดูบางคนที่มีชีวิตที่ปราศจาก

ความรู้ ถ้าบางคนมีธรรมชาติของความโกรธ แล้วเมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้น รูปนั้นก็ปรากฏให้เห็น สิ่งนั้นไม่ได้ซ่อนเร้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งเล็กหรือสิ่งใหญ่ ไม่ว่ารูปของบางคนจะเป็นเช่นไรก็ตาม สิ่งนั้นก็มองเห็นได้ ลูกเองก็มีประสบการณ์ของสิ่งนั้น และผู้อื่นก็มีประสบการณ์ของสิ่งนั้นเช่นกัน แล้วลูกจะพูดอย่างไร? "เขาเป็นคนที่มีความโกรธ ชนสการ์ของเขาเป็น ชนสการ์ของความโกรธ" ดังนั้นชนสการ์นั้นจึงปรากฏให้เห็นใช่หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ให้ผู้อื่นสัมผัสประสบการณ์ของลูกว่าเป็นตัวของความรู้ ตัวของความสงบ และตัวของความสุข การเป็นตัวของประสบการณ์ทั้งหมดคือสิ่งซับซ้อนของความเพียรพยายามที่สูงส่ง ดังนั้นเวลานี้จึงเพิ่มประสบการณ์ของลูก ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งที่ลูกพูดถึงหรือไม่? หากลูกไม่มีประสบการณ์ของสิ่งนั้น เหตุผลก็คือลูกไม่ได้ใส่ใจกับวิธีการที่ลูกได้รับ ยิ่งลูกทบทวนความรู้ คุณธรรม และพลังมากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถตระหนักรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นได้อย่างง่ายดายมากเท่านั้น เพราะลูกไม่ได้ทบทวน ลูกจึงขาดการตระหนักรู้ เป็นสิ่งที่ดีมากที่ลูกได้ยินสิ่งนั้น แต่ขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมา จงทบทวนสิ่งนั้น ผู้คนในโลกพูดว่า คาร์มาคือโยคะ พวกเขาไม่เชื่อว่าคาร์ทมานั้นแยกจากโยคะ พวกเขาคิดว่าคาร์ทมาก็คือโยคะ การมีโยคะพร้อมกับคาร์ทมา - พวกเขาคิดว่าสิ่งนี้เป็นคาร์ทมาโยคะ อย่างไรก็ตามต้องมีความสมดุลระหว่างคาร์ทมาและโยคะ การอยู่อย่างไม่วางเว้นในคาร์ทมานั้นไม่ใช่โยคะ ขณะที่ลูกมีการกระทำ จงมีประสบการณ์ของโยคะ เมื่อลูกอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำการกระทำ การกระทำนั้นจะกลับมาสูงส่งแล้วโยคะก็ถูกวางไว้ด้านหนึ่ง นี่คือการไม่ระมัดระวังที่เกิดขึ้นเมื่อลูกก้าวไป การมีประสบการณ์กับโยคะในขณะที่ทำการกระทำนั้นเรียกว่าเป็นคาร์ทมาโยดี สิ่งหลักคือการกลายเป็นตัวของประสบการณ์ การดูดซับในประสบการณ์ของแต่ละคุณธรรม การเป็นตัวของพลังทั้งหมด ให้พลังทั้งหมดมองเห็นได้ในรูปของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ หากใครมีพลังพิเศษ ลูกจะพูดถึงบุคคลนั้นว่าอย่างไร? ลูกจะพูดว่าบุคคลนั้นเป็นตัวของความอดทน ที่พลังในการเผชิญนั้นมองเห็นได้อย่างมากในบุคคลนั้น เป็นเพราะสิ่งนี้มองเห็นได้ที่ลูกพูดเช่นนี้ หากลูกสามารถมองเห็นสิ่งนี้ในบางคนและไม่เห็นในบางคน หรือลูกสามารถมองเห็นสิ่งนี้ได้บางครั้ง แต่ไม่ได้เห็นตลอดเวลา ก็หมายความว่ามีความใส่ใจน้อยลง ให้ผู้อื่นมีประสบการณ์กับทุกคุณธรรม ทุกพลัง และทุกประเด็นของความรู้ผ่านรูปของลูก และสิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อลูกเองมีประสบการณ์นี้ด้วยตัวลูกเองเท่านั้น หากลูกเองมีประสบการณ์แล้วผู้อื่นก็จะได้รับประสบการณ์จากลูกโดยอัตโนมัติ และเมื่อลูกมีประสบการณ์ของสิ่งนั้นแล้ว ลูกก็มีความสุขอย่างมากมาย เมื่อลูกมีประสบการณ์ของพลังหรือคุณธรรมใดๆแม้เพียงวินาทีเดียว ความสุขของลูกก็เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย ลูกจะมีประสบการณ์ของประกายแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอ และประกายของการมีโชคของความสุขจะอยู่บนใบหน้าของลูก ดังนั้นเวลานี้จึงเพิ่มประสบการณ์นี้วิธีการสำหรับสิ่งนี้ชัดเจนใช่ไหม? อ้อชะ ลูกทั้งหมดมีโชคแห่งความสุข แต่ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองเป็นพิเศษด้วยความสุข ดังนั้นลูกทั้งหมดได้รับความสุขหรือไม่?

ลูกทุกคนอยู่อย่างสบายดีไหม? เมื่อจิตใจได้พักผ่อน ร่างกายก็ได้รับการพักผ่อนโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น: ยิ่งลูกขยายสถานที่ของลูกออกไปมากเท่าไร สถานที่เหล่านั้นก็จะยิ่งเล็กลงมากเท่านั้น นี่คือการชะตากรรม ลูกจะทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้บ้าง? นั่นเป็นสิ่งที่ดี ลูกสามารถมีการฝึกซ้อม: "ไม่ว่าท่านจะให้เรานั่งที่ไหน ไม่ว่าท่านจะให้เรานั่งอย่างไร และไม่ว่าท่านจะให้เรานอนที่ใด" ลูกสามารถฝึกซ้อมเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ เป็นสิ่งดีที่จะนอนบนพื้น ลูกกลายเป็นราชาแห่งพื้น ในคัมภีร์ ราชาและราชินีแห่งพื้นได้รับการจดจำอย่างมาก (ปิตราณีและปิตราจา - ราชินีและราชาที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายมาก) ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้ได้อย่างง่ายดายมาก ลูกมีความยากลำบากอะไรไหม? บัพาดาและดวงวิญญาณเครื่องมือคิดว่าลูกทั้งหมดควรอยู่อย่างสุขสบาย และหากลูกสามารถอยู่อย่างสุขสบายได้แม้กระทั่งเมื่อมีคนจำนวนมากมาย ก็เป็นเรื่องของความสุขออย่างยิ่ง ลูกมีความสุขไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนหรือไม่? ลูกไม่มีความยากลำบากอะไรใช่ไหม? ลูกควรเรียกผู้คนมาเพิ่มมากขึ้นไหม? ถ้ามีการแจ้งออกไปโดยบอกว่าใครก็ตามที่ต้องการมาก็สามารถมาได้ ลูกจะต้องทำอะไร? ลูกจะต้องทำทาปาเซียอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ รับประทานอาหารบำรุงกำลังแห่งความสุขและมีโยคะอย่างสม่ำเสมอแล้วทุกคนก็จะมาได้ ลูกจะทำเช่นนี้ไหม? ลูกจะไม่เหนื่อยล้าใช่ไหม? ลูกจะไม่หิวใช่ไหม? ลูกจะไม่รับประทานเป็นเวลาเจ็ดวันใช่ไหม? ลูกจะไม่ได้รับประทานอาหารใดๆ เป็นเวลาเจ็ดวัน บัพาดาไม่ต้องการให้ลูกทำเช่นนี้ด้วยการบีบบังคับ ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย อ้อชะ

การพบกับพระเจ้าไม่ใช่โชคเล็กน้อย! เพียงลูกดวงวิญญาณจำนวนไม่กี่คน ไม่กี่คนจากหลายล้านคนเท่านั้นที่ได้รับโชคอันสูงส่งนี้จากการได้พบพระเจ้า อ้อชะ เวลาลูกได้พบกับบาบาแล้ว ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไปเยี่ยมชมรูปปั้นบูชาที่ไม่มีชีวิต ในขณะที่ที่นั่น พ่อพบลูกๆ ในรูปที่มีชีวิตของลูก และมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกด้วย ดังนั้นโชคนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไม่? ถึงกระนั้นลูกทั้งหมดก็โชคดี ความเร็วของเวลามีการเปลี่ยนแปลง อย่างน้อยลูกก็นั่งอย่างสบายและฟังบาบา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป เมื่อมีการขยายตัว สิ่งนี้จะเปลี่ยนไปใช่ไหม? ถึงกระนั้นลูกก็ยังโชคดีเพราะลูกไม่ได้มาใน

เวลาที่จะสายเกินไป ลูกมาในเวลาที่จะสาย แล้วลูกทุกคนมีความสุขไหม?

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคทุกหนแห่งซึ่งเป็นของผู้ประทานโชคที่สูงส่งที่สุด ถึงผู้ที่รักษาศรัทธาและความซาบซึ้งของการเป็นผู้เอาชนะจิตใจของตนและผู้เอาชนะโลกอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ซึ่งมีประสบการณ์ของทุกคุณธรรม ทุกพลัง และทุกประเด็นของความรู้ ถึงดวงวิญญาณในรูปรวมที่ทำให้พ่ออยู่กับพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่วาดเส้นโชคที่สูงส่งของพวกเขาอย่างง่ายดาย ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดและสูงส่งอย่างยิ่งเช่นนี้ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จอย่างง่ายดายด้วยการรับใช้พร้อมกันทั้งคำพูดและความคิดของลูก เช่นเดียวกับการรับใช้ด้วยคำพูดของลูก การรับใช้ด้วยพลังความคิดของลูกก็เป็นงานรับใช้สุดท้ายที่ทรงพลังเช่นกัน เมื่อลูกรับใช้ด้วยรูปรวมระหว่างการรับใช้ด้วยความคิดและด้วยคำพูด จะมีความสำเร็จอย่างง่ายดายและลูกจะได้รับผลเป็นสองเท่า มิใช่มีคนที่รับใช้ด้วยคำพูด แต่ให้คนอื่น ๆ ทั้งหมดที่ดูแลทุกอย่างและต้องแะอยู่ในงานอื่น ๆ รับใช้ด้วยจิตใจของพวกเขา เมื่อลูกทำเช่นนั้น บรรยากาศจะกลายเป็นโยคยุคทำให้ลูกแต่ละคนเข้าใจว่า "ฉันต้องรับใช้" เมื่อลูกทำเช่นนั้น บรรยากาศจะกลับมาทรงพลังและการทำงานรับใช้สองเท่าจะเกิดขึ้น

คติพจน์: จงนั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอตลอดเวลา แล้วลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน

*** โอม ขานติ ***